Biblioteca estense universitaria
Largo S. Agostino 337
I-41121 Modena MO
Tel ++39 + 59 222248
Fax ++39 +59 230195
b-este@beniculturali.it

bibliotecaestense.beniculturali.it

alfa.d.7.1

SOPHOCLES

Sophokleous tragodiai epta metexegeseon = Sophoclis tragaediae septem cum commentariis

Manuzio, Venezia 1502

Img: BEU, 2013

Terms of use
Using texts and images of the Estense Library is free - within the CC license terms - only for personal, private and non commercial use.
In the case of a non commercial, public use, their source must be cited, linking to the homepage of this site.
For any different purposes, or for getting higher resolution images, please follow the guidelines in the Reproductions page of the website, and/or write to b-este.urp@beniculturali.it.
Creative Commons License
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Italy License
http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/it/deed.en

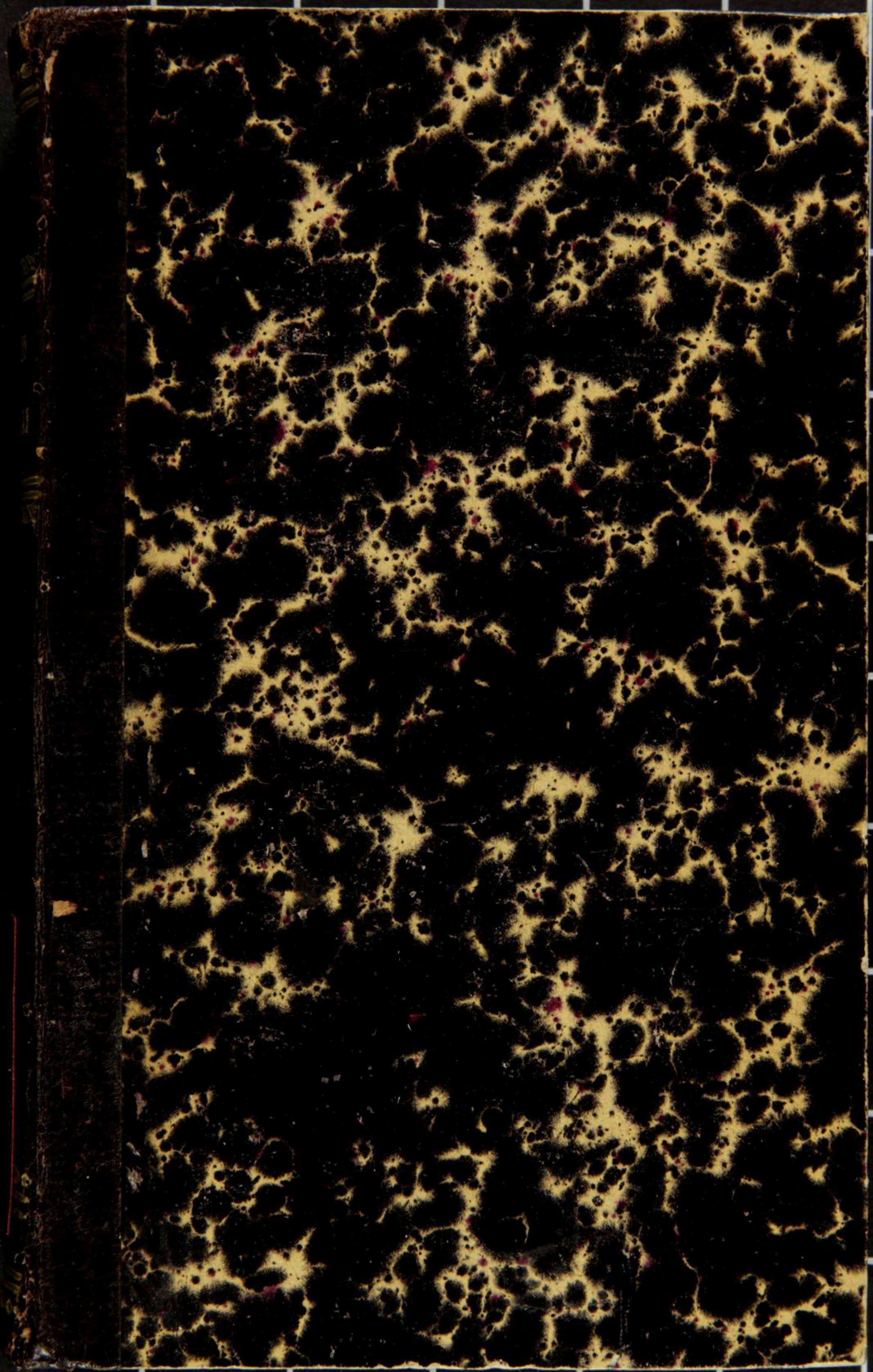

BVEE057030
A 29102 LO

R. Biblioteca Estense
Manoscritti
P.
α.D.7.1.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ ΜΕΤΕΞΗΓΗΣΕΩΝ.

SOPHOCLIS TRAGAEDIAE SEPTEM CVM COMMENTARIIS.

Τὰ τῶν τραγῳδιῶν ὀνόματα.

Tragœdiarum nomina.

αἴας μαστιγοφόρος.	Aiax flagellifer.
ἠλέκτρα.	Electra.
οἰδίπους τύραννος.	Oedipus tyrannus.
ἀντιγόνη.	Antigóne.
οἰδίπους ἐπὶ κολωνῷ.	Oedipus colonêus.
τραχίνιαι.	Trachiniæ.
φιλοκτήτης.	Philoctetes.

EX LIBRIS [illegible] PALATINI
HERZOGBVRGENSIS 1579.

B.E.

1 α. D. 7. 1.

ALD. RO. IOANNI LASCARI VIRO
PRAECLARO, AC DO=
CTISS. S. D.

5 EDENTIB. nobis his brumæ frigorib. in he
micyclo ad ignem cum Neacademicis nostris
forteq; esset unà Marcus Musurus noster post multa,
variaq; uicissim (ut solet) dicta inter nos in tui incidi=
mus mentionem. Tum Marcus, ut est studiosiss. tui ac
perq̃ gratus discipulus (nam quantum bonis literis,
morib. q; profecit (profecit autem plurimum) id omne
tibi acceptum refert.) cum, longo sermone de te honori
fice multa narrasset te proximis Iulio, et Augusto men
sib. et Mediolani, et Ticini uidisse addidit deq; rena=
scentib. græcis literis plurimum tibi secum fuisse ser=
monem necnon, ob communem studiosorum omnium
utilitatem, nostra hac prouincia gaudere te mirum in
modum maximeq; laudare labores nostros. Quam
obrem cum septem tragœdias Sophoclis nuper im=
primendas parua forma curassem eas sub tuo nomine
uolui ex Neacademeia nostra prodire in publicum, ti
biq; muneri mittere εἰς μνημόσυνον summi amoris er
ga te mei. τὰ ἧς αὐτὰς ὁρισθέντα χόλια ὅπως ἂν ἐτυ=
πώθη. τυπωθήσεται ὑπὸ θεοῦ σώζοντος ὅσον οὐκ ἤδη. πρὸς ὑ,
ἢ ὅσα εἰς ἀνάπτυξιν μέτρων ἥκει. Atq; utinam id ante
habuissem. q̃ ipsæ tragœdiæ excusæ forent nam, et si
res est q̃ laborios. tamen singulos quosq; uersus in
choris præsertim, si qui perperam digesti sunt cu=
rassem in suum locum restituendos. Quod qa non li=
cuit id sibi quisq; curato si placuerit. Tu uero mi La
scaris, sis uelim meus quando ego sum tuus. VALE.

VIRO

ib. in he
nostris·
t multa,
ui incidi=
s tui·ac
literis,
id omne
e honori
usto men
ſq; rena=
isse ser=
mnium
rum in
Quam
er im=
nomine
licum, ti
moris er
ũ ἐτυ=
πρὸς ϟ,
id ante
um, etsi
ersus in
ut· cu=
non li=
mi La
ALE.

Ἐπιγράμματα εἰς Σοφοκλέα.

Σιμωνίδου.

Ἐσβέθης γηραιὲ σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν βάκχᾳ βότρυν ἐρεπτόμενος.
ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο σοφοκλέος, ἠρέμα κιὰ ἐ
ἐρπύζοις χλοερὸς ἐμπροχέων πλοκάμους.
καὶ πέταλον πάντη θάλλοι ῥόδον, ἥ τε φιλορῥὼξ
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ πλήματα χυαμένη.
ἔνθεεν ὐ μαθίης πινυτόφρονος· ἦν ὁ μελίχρως
ἤσκησεν, μυσῶν ἅμμιγα κὴ χαρίτων.

Ἐρυκίου.

αἰεί τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι δῖε σοφόκλεις,
σηνίτης μαλακὸς κιὼς ἅλοιτο πόδας.
αἰ ϕ τοι βύσσοισι περισάξοιτο μελίσσας
τύμβος ὑ μιπείῳ λειβόμενος μέλιτι.
ὡς ἄν τοι ῥ ϕ ἢ ἀένναος ἀτβίδι σέλτῳ
ηιρὸς· ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχοις πλοκάμους.

Διοσκορίδου.

τύμβος ὅδ' ἐς ὦ νθρωπε σοφοκλέος· ὃν παρὰ μυσῶν
ἱρὴν παρθενίην ἱερὸς ὢν ἔλαχεν.
ὅς με τὸν ἐκ φλοιῶντος ἔτι τρίβολον πατέοντα
πρίνινον, ἐς χρύσεον χῆμα μεθηρμόσατο·
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἁλουργίδα· τῷ ϟ θανόντος
οὔθετον ὀρχηστὴν τὴν δ' ἀνέπαυσα πόδα.
ὄλβιος· ὡς ἀγαθὴν ἔλαχε στάσιν· ἣ δ' ἐνὶ χερσὶ
ἤρι μος· ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίης.
ὅστε σὸν ἀντιγόνην ϕῆναι φίλον· ἢ ἂν ἁμάρτοις·
εἴτε κὴ ἠλέκτραν· ἀμφότεραι κ' ἄριστον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΙΑΝΤΟΣΜΑ ΣΤΙΓΟΦΟΡΟΥ.

Τὸ δρᾶμα τῆς τρωϊκῆς ἐστὶ πραγματείας, ὥσπερ οἱ Αντηνορίδαι, καὶ αἰχμαλωτίδες, καὶ Ελένης ἁρπαγή, καὶ Μέμνων· πεπωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τὸν Αχιλλέως, ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Οδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀρισεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδήν· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων, κρατεῖ Οδυσσεύς· ὅθεν ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχὼν, παρανενίνηται, καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην. ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων, δοκεῖν τοὺς Ελληνας διαχρήσασθαι· καὶ τὰ μὲν, ἀνῆλε τῶν τετραπόδων· τὰ δὲ, δήσας, ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστὶ καὶ κριός τις ἔξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Οδυσεὰ· ὃν δήσας, ἐμασίγωσεν· ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ὁ μασιγοφόρος, ἢ πρὸς ἀντιδιασολὴν τοῦ Λοκροῦ· Διακάραχος δὲ, Αἴαντος θάνατον ἐπιγράφει· ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις, φιλῶς Αἴαν ἀναγέγραπται·

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας, καταλαμβάνει δὲ Αθηνᾶ Οδυσεὰ ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας· καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται ὡς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα, καὶ ἐπιμπάξοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνηρημένων· καὶ ὁ μὲν, εἰσέρχεται ἐπὶ τὸ μασιγοῦν τὸν Οδυσεά· παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονὸς, ὅτι πρόβατα ἐσφάγησαν ἑλληνικὰ, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακὶς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν προβάτων ὅτι Αἴας ἐστὶν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος ἕνεκεν τὰ πρόβατα, ἑκάτερος ἂν παρ' ἑκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσ-

σης ὅτι Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησα δὲ παρὰ τοῦ χο
ρῦ ὅτι ἐλληνικὰ τὰ σφαγέντα πρόβατα, ἀπολοφύρονται·
καὶ μάλιστα ὁ χορός· ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν, ἔμφρων
γενόμενος, ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται· καὶ τότε ἡ Τέκμησα
δῆται παύσασθαι τῆς ὀργῆς· ὃς ὑποπρινόμενος πεπαῦ
σθαι, ἐξ ὅσι καθαρσίων ἕνεκε, καὶ ἑαυτὸν διαχρῆται· φασὶ
δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς
Μενέλαον, οὐκ ἐῶντα θάπτειν τὸ σῶμα· τὸ δὲ πέρας,
θάψας αὐτὸν Τεῦκρος, ἀπολοφύρεται· Γαρίσησι δὲ ὁ
λόγος τῆς τραγῳδίας, ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄν
θρωποι ἤκουεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας
προσδοκήσας ἐγκρατὴς ἔσεσθαι τῶν ὅπλων, καὶ ἀποτυχών, ἔ
γνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν· αἱ δὲ τοιαῦται νῖκαι, οὐκ εἰσὶν ἐπωφε
λεῖς, οὐδὲ τοῖς δοκοῦσιν ἐνενικηκέναι· ὅρα γὰρ καὶ παρ' Ο μή
ρῳ τὰ περὶ τῆς ἵππης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων, καὶ
περιπαθῶς,

» Οἵη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο,
» Νόσφιν ἀφρεπέος μεχολωμένη ἕνεκα τευχέων·
» Ἣν τὰ αὐτοῦ ἄκοσε τοῦ κεκρατηκότος, Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νι
» κᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ· οὐκ ἐλυσιτέλεσεν ἄρα αὐτῷ ἡνί
κα, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἵππαν ἀποθανόντος·

Ησκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυσάθμῳ, πρὸς τῇ σκη
νῇ τοῦ Αἴαντος· δαιμονίως δὲ ἀφέρῃ προλογίσασαν τὴν
Αθηνᾶν· ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα, φθέγγε
σθαι περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν. ὁ δὲ
μὴν ἕτερός τις ἠπίσατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ, καὶ νυ
κτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος· θεοῦ δὲ ἦν τὸ τοιοῦτον διασα
φῆν· καὶ Αθηνᾶς προσκηδομένης τοῦ Ὀδυσέως, ἐφεξῆς,
» Καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος ὡς ὁδὸν κυνηγίᾳ·
Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος, διαφόρως ἱστόρηκασιν.

δι μὲν, γάρ φασιν ὅτι ὑπὸ Γάριδος τρωθεὶς, ἦλθεν ἐς τὰς ναῦς ἀὶ μορῥοῶν. δι δὲ, ὅτι χρησμὸς ἐδόθη τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτῦ βαλῶν, σιδήρῳ γὰρ ἁλὴ ἦν τρωτὸς, καὶ οὕτω τε λυτᾶ. δι δὲ, ὅτι αὐτόχθρ αὐτοῦ γέγονεν, ὧν ἐσὶ καὶ Σοφοκλῆς. Περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν ἔχεν, ἱσορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντὴ, ἄτρωτον ἦν· τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν, τρωτὸν ἔμεινε.

ΤΑΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΓΡΟΣΩΓΑ,

Αθηνᾶ.	Τέκμησα.
Οδυσσεύς.	Ἄγγελος.
Αἴας.	Τεῦκρος.
Χορὸς Σαλαμινίων γερόντων.	Μενέλαος.
	Ἀγαμέμνων.

Γρολογίζ δὲ ἡ Αθηνᾶ.

Εἰ μὲν ὦ παῖ Λαρτίου δέδορ
κάσε
πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι
θηρώμενον,
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐχάτην ἔχῃ,
πάλαι πυνηγετοῦντα, καὶ μετρούμενον
ἴχνη τάπὶ γῆν νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
ἦτ' ἔνδον, ἦτ' οὐκ ἔνδον· ὦν δέ σ' ἐνφέρῃ
κυνὸς λακάνης ὥς τις ὄρινος, βάσις·
ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνῃ, πάρα
σάξων ἱδρῶτι, καὶ χέρας ξιφοντόνους·
καί σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπτάνῃν πύλης
ἔτ' ἔργον ἐσὶν, ἐννέπῃν δ' ὅτου χάριν
τοσοῦδ' ἔβου τήνδ', ὡς παρ' ἡδέως μάθῃς.
ἐδ ὦ φθέγμ' Ἀθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὡς ὦν μαθές σου κἂν ἄποπος ᾖς, ὅμως
φώνημ' ἀκούω, καὶ ξυναρπάξω φρενὶ,
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς τυρσηνικῆς·
καὶ νῦν ἐπέγνως οὖν μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενῆ
βάσιν κυκλοῦντ' Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ·
ἦνον γὰρ, οὐδὲν ἄλλον ἰχνεύω πάλαι·
νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε, πρᾶγος ἄσκοπον
ἔχῃ περάνας, ἅπερ ἔδρασαι τάδε·
ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα·
κἀγὼ θέλοντὴς τῷδ' ὑπεξύγην πόνῳ·

ἔφθαρ μένας γὰρ ἀρτίως ὑρίσηο μεν
λείας ἁπάσας, ηαὶ ηατηναρισ μένας
ἐηχφρὸς, αὐτοῖς ποι μνίων ἐπισάτας·
τὴν δ' οὖν ἐηφνῳπᾶς τις αἰτίαν νέμφ·
ηαί μοί τις ὁπὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
πηδῶντα πεδίαι σὺν νεορράντῳ ξίφφ·
φράξφ τε, ηᾀδήλωσεν· ὀρθέως δ' ἐγὼ
ηατ' ἴχνος αἴ ιαω· ηαὶ τὰ μὲν, σὴ μάνο μαι,
τάδ' ἐηπέπλημαι· ηοὐηέχω μαθεῖν ὅτου·
ηαιρὸν δ' ἐφήηφς· πάντα γὰρ τάτ' οὖν πάρος,
τάτ' ἐσέφφτα, σῇ ηυβερνῶ μαι χερί·
ἀθ ἔγνων Ο δυαδῦ, ηαὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῇ σῇ πρόθυ μος εἰς ὁδὸν ηυνηγίᾳ·
ὀδ ἦ ηαὶ φίλη δέασοι να πρὸς ηαιρὸν πονῶ;
ἀθ ὡς ἔσιν ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτά σοι·
ὀδ ηαὶ πρὸς τί δυσλόγισον ὧδ' ἦξεν χέρα;
ἀθ χόλῳ βαρυνθὲς τῶν ἀχιλλείων ὅπλων·
ὀδ τί δῆτα πόι μνας τήνδ' ἐπεμπίπτφ βάσιν;
ἀθ δοηῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χράνεσθαι φόνῳ·
ὀδ ἦ ηαὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Αργείοις τόδ' ἦν;
ἀθ ηᾆν ἐξέπραξεν, ἃ ηατημέλησ' ἐγώ·
ὀδ πόιαι σι τόλμαις ταῖσδε, ηαὶ φρενῶν θράσφ;
ἀθ νύητωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος·
ὀδ ἦ ηαὶ παρέση, ηᾀπὶ τέρμ' ἀφίηετο;
ἀθ ηαὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις·
ὀδ ηαὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;
ἀθ ἐγὼ σφ' ἀπήρχω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηηέσου χαρᾶς·
ηαὶ πρός τε πόι μνας ἐητρέπω, σύμμιητά τε,
λείας, ἄδασα βουηόλων φρουρήματα·

ἔνθ' εἰς

ἔνθ' εἰσπισὼν, ἔηφρε πολύηερων φόνον
πύηλῳ ῥαχίξων· ηἀδόηῃ μὲν ἔθ' ὅτε
δισσοὺς Ατρείδας αὐτόχθρ ητείνθν ἔχων
ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπιτνῶν, σρατηλατῶν·
ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις,
ὤτρυνον, ὡσέβαλλον εἰς ἔρηη ηακά·
ηἄπητ' ἐπῳδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν φόνου,
τοὺς ξῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν,
πόιμνας τε πάσας, ὡς δόμους ηομίξεται,
ὡς ἄνδρας, ηοὐχ ὡς ὕηερων ἄγραν ἔχων·
ηαὶνῦν ηατ' οἴηους συνδέτους ἀηίξεται·
δείξω δὲ ηἀὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
ὡς πᾶσιν Αργείοισιν ὡσιδὼν, θροῆς·
θαρσῶν δὲ μίμνε, μήδε συμφορὰν δέχου
τὸν ἄνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποσρόφους
αὐγὰς ἀπάρξω σὴν πρόσοψιν ὡσιδεῖν·
οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, προσμολὼν ηαλῶ·
Αἴαντα φωνῶ· σᾶχε δῶμάτων πάρος·
ὀδ τὶ δρᾷς Αθάνα· μηδαμῶς σφ' ἔξω ηάλῃ·
ἀθ οὐσὶ γ' ἀνέξῃ, μήδε δῃλίαν ἄρῃς;
ὀδ μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρηάτω μένων·
ἀθ τὶ μὴ γένηται; πρόσθεν οὐη ἀνὴρ ὅδ' ἦν;
ὀδ ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρὶ, ηἀὶ ταννῦν ἔτι·
ἀθ οὐηοῦν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν·
ὀδ ἐμοὶ μὲν ἀρηῇ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν·
ἀθ μεμνὸτ' ἄνδρα περιφανῶς, ὀνῇς ἰδῇν;
ὀδ φρονοῦντα γάρ νιν οὐη ἂν ἐξέσην ὅηνῳ·
ἀθ ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας·
ὀδ πῶς, ὅπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷς;

ἀθ ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.
ὀδ γένοιτο μέντ' ἂν, πᾶν θεοῦ τεχνωμένου.
ἀθ σίγα νυν ἐσὼς, καὶ μέν' ὡς κυρῇς ἔχων.
ὀδ μένοι μ' ἄν· ἤθελον δ' ἂν ἐντὸς ὢν τυχεῖν.
ἀθ ὦ οὗτος Αἴαν, δεύτερόν σε προσκαλῶ·
τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ τῆς συμμάχου;
ἀἰ ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε διογενὲς τέκνον·
ὡς οὐ παρέσκης· καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
σέφω λαφύροις, τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.
ἀθ καλῶς ἔλεξας, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
ἔβαψας ἔγχος οὖ πρὸς ἀργῴων στρατῷ;
ἀἰ κόμπος πάρεστι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
ἀθ ἢ καὶ πρὸς Ἀτρέιδαισιν ἥχμασας χέρα;
ἀἰ ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' ὅιδ' ἄτι μάσους' ἔτι.
ἀθ τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ·
ἀἰ θανόντες ἤδη, τἄμ' ἀφαιρεῖσθων ὅπλα.
ἀθ ἧν· τί γὰρ δὴ πᾶς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἔσηκεν, ἢ πέφυγέσε;
ἀἰ ἢ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;
ἀθ ἔγωγ', ὁ δυστέκτων σὸν ἐνσάτην λέγω·
ἀἰ ἤδισος ὢν δ' ἐπαινέσαιμ' ἂν μώτης ἔσω
θανεῖν· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔτι πω θέλω.
ἀθ πρὶν ἂν τί δράσῃς; ἢ τί κερδάνῃς πλέον;
ἀἰ πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίον' ἐρημίους ἔσω,
ἀθ τί δῆτα τὸν δύσμορον ἐργάσῃ κακόν;
ἀἰ μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς, θάνῃ.
ἀθ μὴ δῆτα τὸν δύσμορον ὧδ' ἐξαπίσῃ.
ἀἰ χαίρειν Ἀθάνα, τἄλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι·
κεῖνος δὲ, τίσει τήνδε, κοὐκ ἄλλην δίκην.
ἀθ σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοι τὸ δρᾶν,

χρῶ χειρί· φάσθου μηδ' ἓν, ὧν περ ἐννοεῖς·
ἀλ' χωρῶ πρὸς ἔργον. τῦτό σοι δ' ἐφίεμαι,
τοιάνδ' ἀεί μοι σύμμαχον παρεσάναι·
ἀθ ὁρᾷς ὁ δυσαδὲν τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅσην;
τούτου τίς ἄν σοι τἀνδρὸς ἦν προνούστερος,
ἢ δρᾷν ἀμήχαν' εὑρέθη τἀπαίρια;
ὀδ ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ', ἐποιπτείρω δ' ἔνιν
δύσηνον, ἔμπης καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
ὅθ' οὕνεκ' ἄτῃ συγκατέξυνται κακῇ,
» Οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον, ἢ τὸ μὸν σκοπῶν·
» Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν
» Εἴδωλ', ὅσοι περ ξῶμεν, ἢ κούφην σκιάν·
ἀθ τοιᾶυτα τοίνυν εἰσορῶν, ὑπέρκοπον
μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
μή δ' ὄγκον ἄρῃς μηδέν', ἤ τινος πλέον
ἢ χερὶ βρίθῃς, ἢ μακροῦ πλούτου βάρει,
» Ὡς ἡμέρα κλίνῃ τε κἀνάγῃ πάλιν
» Ἅπαντα τἀνθρώπεια· τοὺς δ' ἐσώφρονας,
» Θεοὶ φιλοῦσι, κἀσυγοῦσι τοὺς κακούς·
χο Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου,
σὲ μὲν οὖ πράσσοντ', ἐπιχαίρω·
σὲ δ' ὅταν πλαγὰ Διὸς, ἢ ξαμενὴς
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
μέγαν ὄχνον ἔχω, καὶ περφόβημαι
πάντ' ὦς ὄμμα πελάσας·
ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς,
μεγάλοι θόρύβοι κατέχουσ' ἦμᾶς
ἐπὶ δυσπλείᾳ, σὲ τὸν ἵππομανῆ
λῃμῶν' ἐπιβάντ', ὀλέσαι Δαναῶν

βοτὰ, καὶ λῄαν,
ἥπερ δορίλημπος ἔτ' ἦν λοιπὴ,
κτείνοντ' ἄεθωνισιδήρῳ.
τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσασα,
εἰς ὦτα φέρῃ πᾶσιν Ὀδυσεῦς,
καὶ σφόδρα πάθῃ· περὶ γὰρ σοῦ νῦν
ὕπτιος λέγῃ· καὶ πᾶς ὁ κλύων,
τοῦ λέξαντος χάρῃ μᾶλλον,
τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίξων.
» Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰᾷς,
» Οὐκ ἂν ἁμάρτοι, κατὰδ' ἄν τις ἐμοῦ
» Τοιαῦτα λέγων, οὐκ ἂν πείθοι.
» Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.
» Καίτοι σμικρὸι μεγάλων χωρὶς,
» Σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται.
» Μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς, ἄρις ἄν
» Καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβῇ.
χὠ μῦς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ'
τ' ἀπαλέξασθαι, σοῦ χωρὶς ἄναξ.
ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸσὸν ὄμμ' ἀπέδραν,
παταγοῦσιν ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι,
μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες.
τάχ' ἂν ἐξαίφνης ἢ σὺ φανῇς,
σιγῇ πήξαν ἄφωνοι.
ὦ ῥάσε ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις,
ὦ μεγάλα φάτις, ὦ
μᾶτερ αἰχύνας ἐμᾶς,

ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας,
ἤ που τινὸς νίκας ἀπάρπωτον χάριν,
ἤρα κλυτῶν ἐνάρων
φοναθῆσα δώροις, ἅτ' ἐλαφηβολίας·
ἢ χαλκοθώραξ, ἤ τιν' ἐννάλιος
μορφὰν ἔχων ξυνοῦδος ἐν νυχίοις μαχαναῖς,
ἐτίσατο λώβαν·
οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ
πᾶι Τελαμῶνος ἔβας,
τόσον ἐν ποίμναισι πιτνῶν·
ἤνοι γὰρ ἂν θάνατος· ἀλλ' ἀπερύκοι
καὶ Ζεὺς καπὰν καὶ Φοῖβος Ἀργέων φάτιν·
εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς,
ἢ τὰς ἀτώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς,
μὴ μή μ' ἄναξ,
ἐθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις ὅμμ' ἔχων,
καπὰν φάτιν ἄρῃ,
ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐράνων, ὅπου μαιράωνι
σιρίξῃ ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίῳ χολᾷ,
ἄταν οὐρανίαν φλέγων.
ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητα
ὄρμᾶτ' ἐν ὀνανέμοις βάναυς,
πάντων παγχαόντων γλώσσαις
βαρυάλγητ', ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσαπε·
τε ναὸς ἀρωγὸς τῆς Αἴαντος,
γενεᾶς χθονίων ἀπ' ἐρεχθιδᾶν,
ἔχομεν σοναχὰς οἰκήσομενοι
τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου·
νῦν γὰρ ὁ δρυὸς, ὁ μέγας, ὡμοκρατὴς

Αἴας, θολερῷ
πῇται χειμῶνι νοσήσας.
χο τί δ' ἐνήλαπται τῆς ἀμερίας
νὺξ ἥδε βάρος
πᾶν τοῦ φρυγίου τελούταντος,
λέγ', ἐπί σε λέχος δοριάλωτον
σέρξας, ἀνέχει θούριος Αἴας.
ὥστ' οὐκ ἂν αἴροις ὑπάποις.
τε πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον,
θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐπέβαν.
μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς ἡμῖν ὁπλήτας
νύκτερος Αἴας, ἀπελωβήθη.
τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
χθοδαΐκτα σφαγὰ κἀμοβαφῆ,
μείνου χρησίμια τάνδρός.
χο οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς
ἄθωνος ἀγγελίαν
ἄτλατον, οὐδ' ἐφυκτάν,
τῶν μεγάλων Δαναῶν
ὑποπλήξομέναν.
τὰν, ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
ὤμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον.
περίφαντος ἀνὴρ
θανῇται παραπλήκτῳ
χερὶ, συγκαταντὰς
μελανοῖς ξίφεσι βοτὰ, καὶ
βοτῆρας ἱπποκόμους.
τε ὤμοι· ἦλθεν εἶδεν ἄρ' ἡμῖν
δεσμῶν τιν' ἄγων ἤλυθε πόιμναν.
ὧν τὴν μὲν, ἔσω σφάξ' ἐπὶ γαίας,

ἔσω δ' ἐσῆλθε συν δ' ἑτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας, ὕπερών τ' ἄγραν·
κἀς τοὺς μὲν, ἠυχένιξε, τούς δ' ἄνω τρέπων,
ἔσφαξε, κἀρράχιξε· τοὺς δὲ, δεσμίους
ἠκίζετ' ὡς τε φῶτας, ἐν πόιμναις πιτνῶν·
τέλος δ' ἐπαΐξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινὶ,
λόγους ἀνέσπα· τοὺς μὲν, Ἀτρεΐδῶν κάτα,
τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσῆ, συντιθεὶς γέλων πολὺν,
ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐπτίσατ' ἰών·
κἄπειτ' ἀπαΐξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν,
ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσατο·
καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύοι σέλας,
πάσας κάρα, θώϋξεν· ἐν δ' ἐρεπτίοις
νεκρῶν ἐρεφθεὶς, ἔξετ' ἀργέου φόνου,
κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί·
κἀκτὸν μὲν, ἧσο πλεῖσον ἄφθογγος χρόνον·
ἔπειτ' ἐμοὶ τἀδ' ἐν κακοῖς ἔπη κακά,
ᾗ μὴ φανείην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος·
κἀνίρετ' ἐν τῷ, πράγματος κυρεῖ ποτέ·
κἀγὼ φίλοι δείσασα τοὐξειργασμένον,
ἔλεξα πᾶν ὅσον περὲξεπισάμην·
ὁδ' αὐθὺς ἐξώμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
ἃς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν ᾐσθόμην ἐγώ·
πρὸς γὰρ κακοῦ τε κἀβαρυτύχου γόους
τοιούσδ' ἀΐσσοι τις ἐξηγεῖτ' ἔχων·
ἀλλ' ἀτόφητος ὀξέων κωκυμάτων,
ὑπεσέναξε ταῦρος ὡς βρυχώμενος·
νῦν δ' ἐν τοιῷδε κήμενος κακῇ τύχῃ,
ἄστιτος ἀνὴρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδήρου μῆσιν, ἥσυχος θανῇ πεσών·

καὶ δῆλός ἐσιν ὥς τι δρασείων κακόν.
τοιαῦτα γὰρ πως καὶ λέγῃ, κ᾽ὐδὲν ῥέτα.
ἀλλ᾽ ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὕνεκ᾽ ἐσάλην,
ἁρπάξατ᾽ ἀσελθόντες, εἰ δύναθέ τι.
» Φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται φίλοι.
χο Τέκμηρα δ᾽ ἀνὰ πᾶν Τελάυντος λέγῃς
ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάθαι νεκρῶις.
αἴ ἰώ μοι μοι.
τε τάχ᾽ ὡς ἔοικε μᾶλλον, ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος, οἵαν τήνδε θωΐσσῃ βοάν;
αἴ ἰώ μοι μοι.
χο ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσῆν, ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασι ξυνοῦσι λυπῆσθαι παρών.
αἴ ἰὼ πᾶι, πᾶι.
τε ὤμοι τάλαιν᾽, Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ.
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ᾽ ἦ; τάλαιν᾽ ἐγώ.
αἴ Τοῦνερον καλῶ. ποῦ Τοῦνερος; ἢ τὸν εἰσαεὶ
λελατήσῃ χρόνον; ἐγὼ δ᾽ ἀπόλλυμαι.
χο ἀνὴρ, φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ᾽ ἀνοίγετε.
τάχ᾽ ἄν τιν᾽ αἰδῶ κἀπ᾽ ἐμοὶ βλέψας λάβοι.
τε ἰδοὺ διοίγω, προσβλέπειν δ᾽ ἔξεσί σοι
τὰ τῶνδε πρᾶγη, κἀτὸς ὡς ἔχων κυρῇ.
αἴ ἰὼ φίλοι ναῶται, μόνοι ἐμῶν φίλων,
μόνοι τ᾽ ἐμμένοντες ὀρθῶ νόμῳ.
ἴδεσθέ μ᾽ οἷον ἄρτι κῦμα
φοινίας ὑπὸ ξάλης
ἀμφίδρομον κυκλεῖται.
χο οἴμ᾽, ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.
δηλοῖ δὲ τῶργον ὡς ἀφροντίσως ἔχῃ.
αἴ ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας,

ἁλίαν

ἁλίαν ὃς ἐπέβας ἑλίσσων πλάταν.
σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα
ποι μένων ἐπαρκέσον
τ', ἀλλά με συνδαΐξον.
χο ὄφη μα φώνᾳ, μὴ κακὸν κακῷ δίδους
ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθᾳ.
αἴ ὁρᾷς τὸν θρασύν, τὸν ὑπέρδικον,
τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις,
ἐν ἀφόβοις μεθηρσὶ δῃὸν χέρας;
ὤιμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.
τε μὴ δέσποτ' Αἴας λίσσομαί σ' ὧδε τάδε.
αἴ οὐκ ἐκτὸς; οὐκ ἄφορρον ἐκνέμῃ πόδα;
αἰαῖ, αἰαῖ, αἴ.
χο ὦ πρὸς θεῶν ὕπτιε, κἀκφρόνησον οὖν.
αἴ ὦ δύσμορος, ὃς χερσὶ μὲν
μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
ἐνδ' ἐλίπεσι βουσὶ κἀκ
κλυτοῖς πεσὼν αὐλίοις,
ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδυσα.
χο τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξεργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχῃ.
αἴ ἰὼ πάνθ' ὁρῶν, ἅπάντων τ' ἀεὶ
κακῶν ὄργανον τέκνον Λαερτίου,
κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ.
ἵππου πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγᾳς.
χο Ξὺν τῷ θεῷ πᾶς κἀγελᾷ, κὠδύρεται.
αἴ ἴσοι μίν νιν, κἀπερ ὧδ' ἀτώμενος.
ἰώ μοι μοι.
χο μηδὲν μέγ' ἆτης· οὐχ ὁρᾷς ἵν' ᾖ κακῶ;
αἴ ὦ Ζεῦ προγόνων πρόπατωρ,

πῶς ἂν τὸν ἀμυλώτατον,
ἐχθρὸν, Ἄλη μα, τούς τε δὶς
σάρχας ὀλέσας βασιλεῖς,
τέλος θάνοι μι ἡμῶν τος;
τε ὅταν κατόψῃ ταῦθ', ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν
δύχου· τὶ γὰρ δῆ ξῆν με, σοῦ τεθνηκότος;
ἀἰ ἰὼ σκότος ἐμὸν φάος, ἔρεβος ὦ φαεν
νότατον ὡς ἐμοὶ,
ἕλεσθέ μ' ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἕλεσθέ μ'· οὔτε γὰρ θεῶν
γένος, οὔθ' ἁμερίων
ἔτ' ἄξιος βλέπειν τίν' εἰς
ὄνησιν ἀνθρώπων·
ἀλλά μ' Ἀΐδιος ἀλήμα θεὸς,
ὀλέθριον ἀμείξῃ·
ποῖ τὶς οὖν φύγῃ;
ποῖ μολὼν μενῶ;
εἰ τὰ μὲν, φθίνῃ φίλοι,
τοῖσδ' ὁμοῦ πέλας
μωρᾶις δ' ἄγραις προσηγμεθα·
πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με
χἠρὶ φονεύοι·
τε ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον
φωνεῖν, ἃ πρόσθεν ὄντος ὐκ ἔτλη ποτ' ἄν;
ἀἰ πόροι ἁλίρροθοι, παράλατ' ἄντρα, καὶ
νέμος ἐπάκτιον,
πολὺν πολὺν με δαρόντε δὴ
κατέχετ' ἀμφὶ Τροίαν
χρόνον, ἀλλ' οὐκέτι μ' οὐκέτι
ἀμπνοὰς ἔχοντα.

τοῦτό τις φρονῶν ἴσω·
ἰὼ Σπαμάνδροιο γείτονες ῥοαὶ
ὄνφρονες Ἀργείοις,
οὐκέτ' ἄνδρα με
τόνδ' ἴδητ', ἔπος
ἐξερέω μέγ', οἷον οὔ τινα
Τρώια στρατοῦ
δέρχθη, χθονὸς μολόντ' ἀπὸ
ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος
ὧδε πρόκημαι.
χο οὗτοί σ' ἀπείργων, οὔθ' ὅπως ἐῶ λέγων
ἔχω, παπαῖς τοιοῖσδε συμπεπωκότα.
αἰ αἰαῖ· τὶς ἄν ποτ' ὤγεθ' ὧδ' ἐπώνυμον
τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς παπαῖς·
νῦν γὰρ πάρεστι παὶ δὶς αἰάζειν ἐμοί,
παὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ παπαῖς ἐντυγχάνω.
ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
τὰ πρῶτα παλλίσφ' ἀρισεύσας στρατοῦ,
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν ὅπλαν φέρων·
ἐγὼ δ' ὁ πάνου παῖς, τὸν αὐτὸν εἰς τόπον
Τροίας ἐπελθών, οὐκ ἐλάσσονι σθένει,
οὐδ' ἔργα μείω χερὸς ἀρεσσάμην ἐμῆς,
ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι.
καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίσασθαι δοκῶ,
ἅ ξὼν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν, ὧν πέρι
κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀρίστας τινί,
οὐκ ἄν τις αὐτ' ἐμαρτύρησεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας,
ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.
κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα, καὶ φρένες διάστροφοι

10

γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, ὑπ' ἄν ποτε
δίκην κατ' ἄλλο φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν.
νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις Ἀθάνα μασος θεὰ,
ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνουτ' ἐμήν,
ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χάρας ἁιμάξαι βοτοῖς.
κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφυγότες,
» ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος. Εἰ δέ τις θεῶν
» βλάπτοι, φύγοι γ' ἂν χ' ὢν κακὸς τὸν κρείσσονα.
καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν, ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
ἐχθαίρομαι; μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός.
ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα, καὶ πεδία τάδε.
πότερα, πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας,
μόνους τ' Ἀτρέιδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
Τελαμῶνι· πῶς μετλήσεταί ποτ' ἰσθμὸν
γυμνὸν φανέντα τῶν ἀρισείων ἄτερ,
ὧν αὐτὸς ἔσχε σέφανον ἀνδρείας μέγαν.
οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν· ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
πρὸς ἕρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις,
καὶ δρῶν τί χρηστὸν, εἶτα λοίσθιον θάνω;
ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράνοι μί πω.
οὐκ ἔστι ταῦτα· πεῖρά τις ξητητέα
τοιάδ', ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ,
μήτοι φύσιν γ' ἄσωλαγχνος ἐκ πάνου γεγώς.
» Αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακρῷ χρήσθαι βίου,
» Κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
» Τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἢ μαρὴ μέρα τέρψιν ἔχει,
» Γροσθεῖσα, κἀγαθεῖσα, τοῦ ζῆν κατθανεῖν;
» Οὐκ ἂν πριάμην οὐδενὸς λόγου βροτόν,

» Ostis

» Ος τις πεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται·
» Αλλ' ἢ καλῶς ξῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι
» Τὸν εὐγενῆ χρή· πάντ' ἀκήκοας λόγον·
χο ἆρ' οἶσθ' ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
Αἴας ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός·
πᾶσαι γε μέντοι, καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς·
τε ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης,
» οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν·
ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρὸς
ὥσπέρ τινος θέλοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν·
νῦν δ' ἡ μὶ δούλη· θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που,
καὶ σῇ μάλισα χειρί· τοιγαροῦν ἐπεὶ
τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, οὖ φρονῶ τὰ σά,
καί σ' ἀντιάξω πρός τ' ἐφεσίου Διὸς,
εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἣ συνηλλάχθης ἐμοί,
μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν,
τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χείριαν ἀφεὶς τινί·
ἢν γὰρ θάνῃς σύ, καὶ τελευτήσας ἀφῇς,
ταύτην νόμιξε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Αργείων ὕπο,
ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δούλιον ἕξειν τροφήν·
καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ
λόγοις ἰάπτων, ἴδετε τὴν ὁμαυέτιν
Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,
οἵας λατρείας, ἀνθ' ὅσου ξήλου τρέφει·
τοιαῦτ' ἐρεῖ τις· κἀμὲ μὲν δαίμων ἑλεῖ·
σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα, καὶ τῷ σῷ γένει·
ἀλλ' ἄϊδέσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν, ἐν λυγρῷ
γήρᾳ προλείπων· ἄϊδέσαι δὲ μητέρα

πολλῶν ἐτῶν πληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
θεοῖς ἀρᾶται ξῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
οἴκτιρε δ' ὦ ναξ παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας
τροφῆς ἐρημωθὲς, σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπ' ὀρφανισῶν, μὴ φίλων· ὅσον πανὸν
πάντῳ τε πᾶμοὶ τῶθ' ὅταν θάνῃς νεμᾷς·
ἐμοὶ γὰρ οὐπέτ' ἔσιν εἰς ὅ, τι βλέπω,
πλὴν σοῦ· σὺ γάρ μοι πατρὶ δ' ἴσωσας δορὶ,
καὶ μητέρ', ἀλλ' ἥ μοῖρα τὸν φύσαντά με,
καθεῖλεν ἅδου θανασίμους οἰκήτορας·
τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρὶς;
τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι·
ἀλλ' ἴσχε πᾶμοῦ μνῆσιν· Ἀνδρί τοι χρεὼν
Μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τι που πάθοι·
Χάρις χάριν γὰρ ἔσιν ἥ τίκτουσ' ἀεί·
Ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆσις οὐ πεπονθότος,
Οὐκ ἂν γένοιτό ποθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ·
Αἴας, ἔχεσ' ἂν οἶκτον ὡς πᾶμοὶ φρενὶ
θέλοι μ' ἄν· αἰνέσης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη·
καὶ πάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν οὕτω μὴ τελῇν·
ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πέφυκα·
νόμιξε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδῳ·
καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην·
ἐν τοῖσδε τοῖς πανοῖσιν, ἢ τί μοι λέγῃς;
μή σοι γέ που δύσπνους ἀντήσας θάνοι·
πρέπουσ' ἦν ἂν δαίμονος τῷ μοῦ τόδε·
ἀλλ' ὃν ἐγὼ φύλαξα, τοῦτό γ' ἀρκέσαι·
ἐπῄνεσ' ἔργον, καὶ πρόνοιαν, ἣν ἔθου·
τὶ δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;

ἄλ δόσ μοι

ΑΙ. δ'όσ μοι προσφπεῖν αὐτὸν, ἐμφανῆ τ' ἰδῆν.
ΤΕ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
ΑΙ. τί δῆτα μέλλῃ μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;
ΤΕ. ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖσε· δ'οῦρο προσπόλων
ἄγ' αὐτὸν, ὅσπερ χερσὶν οὐθύνων πυρᾶς.
ΑΙ. ἔρποντι φωνεῖς, ἢ λελῃμμένῳ λόγου;
ΤΕ. καὶ δὴ πο μίξῃ προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.
ΑΙ. αἶρ' αὐτὸν αἶρε δ'οῦρο· ταρβήσῃ γὰρ οὔ
νεοσφαγῆ που τόνδε προσλύσαιων φόνον,
εἴπερ δ'ικαίως ἐς ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
ἀλλ' αὐτί μ' ὧμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
δῇ πωλοδαμνῆν, ἠξίωμοιοῦσθαι φύσιν.
ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς ὐτυχέστερος.
τἄλλ' ἄλλοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ξυλλῦν ἔχω,
ὅθ' ὕνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνῃ κακῶν.
Ε. Ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν, ἥδιστος βίος.
Τ. Τὸ μὴ φρονῆν γὰρ, κἀρτ' ἀνώδυνον κακὸν,
ἕως τὸ χαίρῃν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς.
ὅταν δ' ἵκῃ πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
δείξῃς ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἵου τράφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασι βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.
ὅστοι σ' Ἀχαιῶν οἶδα μή τις ὑβρίσῃ
συγκαῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοὶ
λείψω, τροφῆς ἄοκνον ἔμπαν· ᾧ τανῦν
τηλωπὸς οἰχνῇ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρες ἀστοῖσῆρες, ἐνάλιος λεώς,
ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,

κἄνωθ' ἑὰν μὴν ἀγγελᾶτ' ἐντολὴν, ὅπως
τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων,
Τελαμῶνι δόξῃ, μητρί τ' Ἐριβοίᾳ λέγω,
ὡς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί,
μέχρις οὗ μυχοὺς ἵκωσι τοῦ κάτω θεοῦ.
καὶ τἀμὰ τύχῃ, μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
θήσουσ' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμὸς,
ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον
Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυῤῥάφου σκέφων
τόρπακος ἑπτάβοιον ἄῤῥηκτον σάκος.
τἀδ' ἄλλα τύχη, ποῖν' ἐμοὶ τεθάψεται.
ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,
καὶ δῶμ' ἄπαντου. μήδ' ἐπισπήνους γόους
» Δάκρυε. Κάρτα τοι φιλόικτιρον γυνή.
» πύκαζε θᾶσσον. Οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
» Θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τὸ μῶντι πήματι.
χο δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσά σου τεθηγμένη.
τε ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασθὴς φρενί.
ἀε μὴ κρίνε, μὴ ξέταξε. Σωφρονῆν καλόν.
τε οἴμ' ὡς ἀϋμῶ, καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου,
καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.
ἀε ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοιδ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰ μ' ὀφελέτης ἔτι;
τε οὔφη μα φώνῃ.
ἀε τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
τε σύ δ' οὐχὶ πείσῃ;
ἀε πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.
τε ταρβῶ γὰρ ὦ ναξ.
ἀε οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;

τε πρὸς θεῶν μαλάαν.
αἴ μῶρά μοι δοκεῖς φρονῆν,
ἁ τοὐμὸν ἦθος ἄρτι παιδύνουσ᾽.
χο ὦ ηλφνὰ Σαλαμὶς, σὺ μέν που
ναΐφς ἁλίπλαγκτος οὐδαίμων,
πᾶσι περίφαντος ἀεί.
ἐγὼ δ᾽ ὀτλάμων,
παλαιὸς ἀφ᾽ οὗ χρόνος
Ιδαίᾳ μίμνω
λφμωνίᾳ πόᾳ μήλων
ἀνήριθμος, αἰὲν οὐνόμᾳ,
χρόνῳ τρυχόμενος, καὶ ἀν
ἐλπὶδ᾽ ἔχων ἔτι μέ ποτ᾽ ἀνύσειν
τὸν ἀπότροπον
αἰὶ δηλον αἰὶ δαν.
καί μοι δυαθεράπευτος Αἴας
ξύνεσιν ἔφεδρος, ἰὼ μοι μοι,
θεᾷ μανίᾳ ξύναυλος,
ὃν ἐξεπέμψω
πρὶν δή ποτε θουρίῳ
κρατοῦντ᾽ ἐν Αρῃ.
νῦν δ᾽ ἀῶ φρενὸς οἰοβόταις,
φίλοις μέγα πένθος ὄρηται.
τὰ πρὶν δ᾽ ἔργα χερσὶ μέγα
σ᾽ ἀρεταῖς, ἄφιλα παρ᾽ ἀφίλοις
ἔπεσ᾽ ἔπεσεν
μελέοις Ατρείδαις.
ἦπου παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἁμέρᾳ,
λευκῷ δὲ γήρᾳ
μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα
φρενομώρως ἀκούσῃ,

ἄϊλινον ἄϊλινον,
οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς
ἥσθ' ὑσμῖνος, ἀλλ' ὁ
ξυτόνους μὲν ὠδὰς
θρηνήσᾳ· χερόπληκτοι
δ' ἐν σέρνοις πεσοῦνται
δοῦποι, καὶ πολιᾶς ἀμύγματα χαίτας.
Κρᾶναν γὰρ αἰδᾶ πόθων, ἢ νοσῶν μάταν,
ὃς ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς,
πολυπόνων ἀχαιῶν,
οὐκέτι συντρόφοις
ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλᾷ.
ὦ τλάμων πάτερ, οἵαν
σε μένᾳ πυθέσθαι
παιδὸς δύσφορον ἄταν,
ἣν οὔπω τις ἔθρεψεν
ἀλιὼν Αἰακιδᾶν, ἄτερθε τῶνδε.
Ἀπανθ' ὁ μακρὸς ἀναριθμητος χρόνος,
Φύᾳ τἄδηλα, καὶ φανέντα, κρύπτεται.
κοὐκ ἔς' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἁλίσκεται
καὶ ὠδίνος ὅρκος, καὶ περισκελεῖς φρένες.
κἀγὼ γὰρ ὃς τὰ δήν' ἐναρτέρουν τότε,
βαφῇ σίδηρος ὡς, ἐθηλύνθην σέθεν
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτείρω δέ νιν
χήραν παρ' ἐχθροῖς, παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπᾶν.
ἀλλ' ἧμι πρός τε λουτρὰ, καὶ παραντίους
λῃμῶνας, ὡσὰν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμά,
μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύσω μαι θεᾶς.
μολών τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀσιβῆ ἴχω,
πρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμόν, ἔχθιστον βελῶν,

γάιας ὀρύξας, ἔνθα μή τις ὄψεται,
ἀλλ' αὐτὸ νὺξ, ἅδης τε, σωζόντων κάτω.
ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χεῖρ' ἐδεξάμην
παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενέστατον,
οὔπω τι πεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
ἀλλ' ἐς ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
» Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.
τοι γὰρ τολοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον, τί μή;
καὶ γὰρ τὰ δεινὰ κἀτὰ καρτερώτατα,
τιμᾶς ὑπείκει· τοῦτο μὲν νιφοσιβεῖς
χεῖμῶνες, ἐκχωροῦσιν ἀνάρπτῳ θέρει·
ἐξίσταται δ' ἐννυκτὸς ἀμανῆς πόλος,
τὴν λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·
δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐποίμισε
σένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος,
λύει πεδήσας, οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει·
ἡμεῖς δὲ, πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι
ὅτ' ἐχθρὸς ἦ μην, ἐς τοσόνδ' ἐχθραντέος,
ὡς καὶ φιλήσων αὖθις· ἐς τε τὸν φίλον
τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
» ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα· τοῖς πολλοῖσι γὰρ
» Βροτῶν, ἄπιστος ἑταιρίας λιμήν.
ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν, οὕνεκ' ἦσθ· σὺ δὲ,
ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα, διατέλους γύναι
εὔχου τελεῖσθαι τὸν μὸν ὧν ἐρᾷ πέαρ·
ὑμᾶς θ' ἑταίροι ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε
τιμᾶτε· τοὐμοῦ τ' ἦτορ μόλῃ, σὺν μήνατε,

μέλαν μὲν ἡμῶν, ὄνοιαν δ' ὑμῖν ἄμα.
ἐγὼ γὰρ ᾗ μ' ἐπεῖσ', ὅποι πορευτέον.
ὑμᾶς δ' ἃ φράξω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως
πύθοισθε κεἰ νῦν δυσχερῶ, σεσωσμένον.
χο ἔφριξ' ἔρωτι περιχαρὴς δ' ἀνεπτάμαν.
ἰὼ, ἰὼ, πάν, πάν.
ὦ πάν, πάν, ἁλίπλαγκτε Κυλ
λανίας χιονοτύπου
πετραίας ἀπὸ δῴρου φάνηθ', ὦ
θεῶν χοροποιὲ ἄναξ, ὅπως μοι
Νύσια νηὼ σὺν ὀρχήματ' αὐτοδαῆ
ξυνὼν ἰάψῃς.
νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλῳ χορεῦσαι.
Ἰηπαίων δ' ὑπὲρ πελαγέων
μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
ὁ Δάλιος, ὁ Λύκιος,
ἐμοὶ ξυνείης διαπαντὸς εὔφρων.
ἔλυσε γὰρ αὐτὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων ἄρης.
ἰὼ, ἰώ· νῦν αὖ,
νῦν ὦ ξεῦ, παράλυτον εὖ
ἄμερον πελάσαι φάος
θοῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας
λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσεν, ὄνομίᾳ
σέβων μεγίστᾳ.
» Γ' ἀνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνῃ τε, καὶ φλέγῃ.
οὐδὲν ἀναύδητον φατίξαι
μ' ἄν, οὔτ' ἐξ ἀέλπτων
Αἴας μετεγνώσθη
θυμὸν Ἀτρέως μεγάλων τε νῷ πέων.
ἄγ ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,

Τᾶνηρος πάρεσιν ἄρτι Μυσίων ἄπο
πρυμνῶν· μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον,
πυδάξεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
σείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
μαθόντες, ἀμφέσησαν· ἦτ' ὀνάδεσιν
ἤραντον ἔνθεν, κἄνθεν· οὔτις ἔσθ' ὃς οὔ,
τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατὸν
ξύναυμον ἀποκαλοῦντες, ὡς ὑπ' ἀρηέσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθὰς, θανῇ.
ὥστ' ἐς τοσοῦτον ἦλθον, ὥστε καὶ χερῶν
κουλεῶν ἐρυσὰ διεπεραιώθη ξίφη.
λήγει δ' ἔρις δρα μοῦσα τοῦ προσωτάτου,
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
ἀλλ' ἦ μὶν Αἴας πού' στιν, ὡς φράσω τάδε.
» Τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
χο οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταξύας τρόποις.
ἄγ ἰού· ἰού· ἰού.
βραδᾶν ἡμᾶς ἆρ' ὅτι τὴνδε τὴν ὁδὸν
πέμπων ἔπεμψεν, ἢ φάνην ἐγὼ βραδύς;
χο τί δ' ἔστι χρῆμα τῆσδ' ὑπεσσανισμένον;
ἄγ τὸν ἄνδρ' ἀπῦδα Τᾶνηρος ἔνδοθεν στέγης
μή' ξω παρῆκεν, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχῃ.
χο ἀλλ' οἶχεταί τοι πρὸς τὸ πέρδιστον τραπὼς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου.
ἄγ ταῦτ' ἔστι τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα,
ὅπερ τι Κάλχας οὐ φρονῶν, μαντεύεται.
χο ποῖον, τί δ' ἰδὼς τῆδε πράγματος πέρι;
ἄγ τοσοῦτον οἶδα, κἀμὲ παρὼν ἐτύγχανον.
ἐκ γὰρ συνέδρου κἀτυραννικοῦ κύκλου

Κάλχας μετασὰς ὄιος Ατρεΐδῶν δίχα,
εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεὶς, ἔπε, κἀπέσκηπτε παντοίᾳ τέχνῃ
ἔρξαι κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸν νῦν τόδε,
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι, μήδ' ἀφέντ' ἐᾶν,
ἐξῶντ' ἐκεῖνον ἐσιδεῖν θέλοι ποτέ.
ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν τῆνδε θ' ἡμέρᾳ μόνῃ,
δίας Αθάνας μῆνις· ὡς ἔφη λέγων·
» Τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα,
» Γίπτην βαρείαις πρὸς θεῶν δυσραξίαις
» Εφαχ' ὁμάντις· ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
βλασὼν, ἔπτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
κἄνος δ' ἀπ' οἴκων αὐθις ἐξορμώμενος,
ἄνακα καλῶς λέγοντος ἐυρέθη πατρός·
» ὁ μὲν, γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, Τένων, δορὶ
» βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν·
ὅδ' ὑψιπόμπως κἀφρόνως ἠμέφατο,
Γάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁμοῦ δὲν ὢν ὁμῶ,
κράτος κατακτήσαιτ'· ἐγὼ δὲ κἀμὲ δίχα
κἄνων, πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος·
τοσόνδ' ἐπόμπῃ μῦθον· εἶτα δεύτερον
δίας Αθάνας, ἡνίκ' ἐτρύνουσάνιν
ἡυδᾶτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄῤῥητόν τ' ἔπος,
Ανασα, τοῖς ἄλλοισιν Αργείων πέλας,
ἴσω, καθ' ἡμᾶς δ' ὅποτ' ἐκρήξῃ μάχη·
τοιοῖσδε τοῖς λόγοισιν ἀσεργῆ θεᾶς
ἐκτήσατ' ὀργὴν, οὐκατ' ἄνθρωπον φρονῶν·
ἀλλ' ὥσπερ ἐσὶ τῆνδε θ' ἡμέρᾳ, τάχ' ἂν
γενοίμεθ' αὐτὸ σὺν θεῷ σωτήριοι·

τοιαῦθ'

τοιαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὅσ' αὐθὶς ἐξ ἕδρας
πέμψῃ με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπισολὰς
Τῦκρος, φυλάσσειν· ἡ δ' ἀπεστερήμεθα,
ἤ τ' ἔστιν ἀνὴρ κεῖνος, ἡ Κάλχας σοφός.
χο ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος·
ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὅποι ἔπη θροῇ·
ξυρῇ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χάρμῃ τινά.
τε τί μ' αὖ τάλαιναν ἀρτίως πεπαυμένην
κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἕδρας ἀνίσατε;
χο τοῦδ' εἰσάκουε τἀνδρὸς, ὡς ἥκῃ φέρων
Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν, ἣν ἥλιγσ' ἐγώ.
τε οἴμοι, τί φὴς ὦ νθρωπε, μῶν ὀλώλαμεν;
ἄγ οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν· Αἴαντος δ' ὅτι
θυραῖος ἥπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ περί.
τε καὶ μὴν θυραῖος, ὥστέ μ' ὠδίνγν· τί φῄς;
ἄγ ἐκεῖνον ἥργγν Τῦκρος ἐξεφίεται
σκηνῆς ὕπαυλον, μήδ' ἀφιέναι μόνον.
τε ποῦδ' ἔστὶ Τῦκρος, ἢ πὶ τῷ, λέγῃ τάδε;
ἄγ πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι· τήνδε δ' ἔξοδον
ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίξῃ φέργν.
τε οἴμοι τάλαινα, τοῦ, πότ' ἀνθρώπων μαθών;
ἄγ τοῦ Θεσπρωτοῦ μάντεως παθ' ἡμέραν
τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρῃ.
τε οἰ ἐγὼ φίλοι, πρόσιτ' ἀναγκαίας τύχης.
καὶ σώσατ' οἱ μὲν, Τῦκρον ἐντάχῃ μολὼν·
οἵδ' ἑτέρους ἀγῶνας, οἵδ' ἀνθηλίους
ξυτεῖτ' ἰόντες τἀνδρὸς ἔξοδον κακήν.
ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη,
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐμβεβλημένη.
οἴμοι τί δράσω τέκνον, οὐχ ἱδρυτέον.

ἀλλ' ἧ μι ηᾀχὼ ηῆσ', ὅποι περ ἂν θένω.
χωρῶ μεν, ἐγηονῶ μεν, ὐχ ἕδρας ἀη μή,
σώξ ειν θέλοντες ἄνδρα γ' ὃς ππούδη θανεῖν.
χο χωρεῖν ἕτοιμος, ηοὐ λόγῳ δήξ ω μόνον.
τάχος γὰρ ἔργου ηαὶ ποδῶν ἄ μ' ἔξ ετα ι.
ἀἰ ὁ μὲν σφαγὰς ἔσηηεν, ἧ τομώτατος
γένοιτ' ἂν, ἥ τῳ ηαὶ λογίξ εσθαι χολή.
δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ε ητορος ξ ένων ἐ μοὶ
μάλισ α μισηθέντος, ἐχθί συ θ' ὁρᾶν.
πέπηγε δ' ἐν χῇ πολεμί ᾳ τῇ Τ ρῳάδι,
σιδηροβρῶτι θηχάνῃ νεηηονής.
ἔπηξ α δ' αὐτὸν οὗ περισ είλας ἐγὼ
ὐννύ σατον τῷδ' ἀνδρὶ δι' ὰ τάχους θανεῖν.
ὅτω μὲν ὐσηαῦ μεν. ἐη δὲ τῶνδ' ἐ μοί,
σὺ πρῶτος ὢ Ζ εῦ, ηαὶ γὰρ ἧηὸς, ἄρηεσον.
αἰτήσομαι δέ σ' ὃ μαηρὸν γέρας λαχεῖν,
πέμ φ ον τιν' ἡ μῖν ἄγγελον, ηαηὴν φάτιν
Τ ύηρῳ φέροντα, πρῶτος ὡς με βασάσῃ
πεπῶτα τῷδε περὶ νεορρ άντῳ ξ ίφ ει,
ηαὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του ηατοπθανὼν πάρος,
ῥ ιφθῶ ηυσὶ πρόβλητος, οἰωνοῖς θ' ἕλωρ.
τοσαῦτά σ' ὦ Ζ εῦ προτρέπω. ηαλῶ δ' ἅ μα
πο μπαῖον Ε ρμῆν χθόνιον οὗ με ηοιμί σαι,
ξὺν ἀσφαδάσῳ ηαὶ ταχεῖ πηδήματι,
πλευρὰν διαρρ ήξ αντα τῷδε φασγάνῳ.
ηαλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους,
ἃ ἀ δ' ὁρώσας πάντα τἀ νβροτοῖς πάθη,
σεμνὰς Ε ριννῦς, ταν ύποδας, μαθεῖν ἐ μὲ
πρὸς τῶν Α τρεδῶν ὡς δι όλλυμαι τάλας.
ηαί σφας ηαηοὺς ηάηισ α ηαὶ πανωλέθρους

ξυναρ

ξυναρπάσαν· ὥσπερ ἆσορῶσ' ἐμὲ
αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγῆς
πρὸς τῶν φιλίσων ἐκγόνων ὀλοίατο.
ἴτ' ὦ ταχθαι, ποινιμοίτ' Ἐριννύες,
χύεσθε, μὴ φείσεσθε παντὸς ἐμοῦ στρατοῦ.
σύ θ' ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
ἥλιε, πατρῷαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
ἴδῃς, ἐπιχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν,
ἄγγελον ἄτας τὰς ἐμὰς, μόρον τ' ἐμὸν
γέροντι πατρὶ, τῇ τε δυσήνῳ τροφῷ.
ἤπου τάλαιναν τὴνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν,
ἥσθ μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
ἀλλ' ὄδ' ἐν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
ἀλλ' ἁρπτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
ὦ θάνατε, θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών.
καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξυνών.
σὲ δ' ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸν νῦν σέλας,
καὶ τὸν διφρευτὴν ἥλιον προσεννέπω,
παναύσατον δή, κὔποτ' αὖθις ὕστερον.
ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
Σαλαμῖνος, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον,
κλεινή τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
κρῆναί τε, ποταμοί θ' ὅσδε, καὶ τὰ τρωϊκὰ
πεδία, προσαυδῶ· χαίρετ' ὦ τροφῆς ἐμοί.
τῶθ' ὑμὶν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ.
τἄλλ' ἐν Ἅιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.
ἥμι πόνος πόνῳ πόνον φέρε.
πᾷ, πᾷ,
πᾷ γὰρ δὴ ἔβαν ἐγώ.
κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος.

ἰδοὺ, ἰδοὺ δοῦπον αὖ πλύω τινά.
ἤμι ἡμῶν γενὰς
κοινόπλουν ὁμιλίαν.
ἤμι τί ὄν δή;
ἤμι πᾶν ἐσίβηται πλωρὸν ἔασερον νεῶν.
ἤμι ἔχῃς ὄν;
ἤμι πόνου γε πλῆθος, οὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον.
ἤμι ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου μολὼν
πέλαυθον, ἀνὴρ ὅδα μοῦ δηλοῖ φανείς.
χο τὶς ἂν δή μοι, τὶς ἂν
φιλοπόνων ἁλιάδων
ἔχων ἀϋπνους ἕδρας,
ἢ τὶς ὀλυμπιάδων θεῶν, ἢ ῥυτῶν
βοατορίων ποταμῶν ἵδρις,
τὸν ὠμόθυμον εἴ ποθι πλαζόμενον
λύσαιμι, ἀπύοι.
χέτλια γὰρ ἐμέγε τὸν μαιρῶν ἁλάταν
πόνων, οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λύσαιν ὅπου.
τε ἰὼ, ἰὼ μοι μοι.
χο τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;
τε ἰὼ τλήμων.
χο τὴν δουρίλητον δύσμορον νύμφην ὁρῶ
Τέκμηναν, οἵπτῳ τῷδε συγκεκραμένην.
τε οἴχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι φίλοι.
χο τί δ' ἔστιν;
τε Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς
κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπυχής.
χο ἰώ μοι ἐμῶν νόσων.
ἰώ μοι, κατέπεφνες ἄναξ

τόνδε

τόνδε συναύταν.
ἰὼ τάλας. ἰὼ ταλαίφρων γύναι.
τε ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος, αἰάξομεν πάρα.
χο τίνος ποτ' ἆρ' ἔπραξε χἠρὶ δύσμορος;
τε αὐτὸς πρὸς αὑτῷ δῆλον· ἐν γὰρ οἰχθονὶ
πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.
χο ἰώμοι ἐμᾶς ἄτας. ὅδ' ἆρ' αἷμ' ἀμάχθης,
ἄφρακτος φίλων.
ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφὸς,
ὁ πάντ' ἄϊδρις, κατημέλησα.
πᾷ πᾷ
κεῖται ὁ δυστράπελος,
ὁ δυσώνυμος Αἴας;
τε ὅτοι θεατὸς· ἀλλά νιν περιπτυχῇ
φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὐδεὶς ἂν ὅστις καὶ φίλος τλαίη βλέπων
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας· ἐκ τε φοινίας
πληγῆς, μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
οἴμοι, τί δράσω· τίς σε βασάσῃ φίλων.
πού Τεῦκρος· ὡς ἂν μάλιος ἁβαίη, μόλοι,
πεπῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
ὦ δύσμορ' Αἴας, ὅδε ὢν, οἷος ἔχῃς,
ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχῶν.
χο ἔ μελλες τάλας,
ἔ μελλες χρόνῳ στερέφρον
ἄρ' ἐξανύσῃν καπὰν
μοῖραν ἀπῃρεσίων
πόνων· τοῖά μοι
πάννυχα καὶ φαέθον
τ' ἀνεσίναξες ὠμόφρων

ἐχθοδόπ' ἀτρέϑας
ἁλίῳ σὺν πάθᾳ.
μέγας ἄρ' ἦν ἐνῶν ἄρχων χρόνος
πημάτων, ἦμος ἀρίσοχθ
ὅπλων ἔκητ' ἀγὼν πέρι.
τε ἰὼ μοι μοι.
χο χωρᾷ πρὸς ἦπαρ οἶδα γεννάια δύη.
τε ἰὼ μοι μοι.
χο οὐδέν σ' ἀπίσω καὶ δὶς οἰμῶξαι γύναι,
τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
τε σοὶ μὲν δοκῇ ταῦτ' ἔς', ἐμοί δ' ἄγαν φρονεῖν.
χο ξυναυδῶ.
τε ὤιμοι τέκνον, πρὸς οἷα δυλείας ξυγὰ
χωρᾷ μεν· οἷοι νῷϊν ἐφεσᾶσι σκοποί.
χο ὦ μοι ἀγαλγήτων
διανῶν ἐθρόησας
ἄναυδον ἔργον Ἀτρεΐδᾶν τῷδ' ἄχᾳ.
ἀλλ' ἀπήργοι θεός.
τε ὄκ ἂν τάδ' ἔσκ τῇδε, μὴ θεῶν μέτα.
χο ἄγαν γ' ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.
τε τοιόνδε μέν τοι Ζηνὸς ἡ δηνὴ θεὸς
Γαλλὰς φυτούᾳ πῇ μ' Ὀδυσέως χάριν.
χο ἦ ῥὰ κελαινώπαν
θυμὸν ἐφυβρίξᾳ
ὁ πολύτλας ἀνὴρ,
γελᾷ δὲ τοῖς μαινομένοις ἄχεσιν
πολὺν γέλωτα; φῶ, φῶ,
ξύν τε δίπλοι βασιλῆες
κλύοντες Ἀτρεΐδαι;
τε οἷδ' οὖν γελώντων, ἠπιχαιρόντων καὶ νῦν
τοῖς

τοῖς τοῦδ' ἴσως τοι μὴ βλέποντα μὴ 'πόθουν,
θανόντ' ἂν οἱ μώξαιν' ἐν χρᾷ δορός.
» Οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι, τἀγαθὸν χερῶν
» Ἔχοντες, οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐμβάλῃ.
ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, ἢ μόνοις γλυκύς,
αὐτῷ δὲ τερπνός· ὢν γὰρ ἠράσθη τυχῆν,
ἐκτήσαθ' αὐτῷ θάνατον, ὅνπερ ἤθελεν.
χο τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῷεν ἂν κάτα.
θεοῖς τέθνηκεν ὅστος, οὐ μόνοισιν, ὅ.
πρὸς ταῦτ' ὁ δυσὰς ἐν κενοῖς ὑβριξέτω.
Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστιν, ἀλλ' ἐμοὶ
λιπὼν ἀνίας, καὶ γόους, διοίχεται.
τε ἰὼ μοι μοι.
χο σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν,
βοῶντος ἅτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.
τε ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοί,
ἆρ' ἦ μ' ἀπόλληκας ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;
χο ὤλωλεν ἀνὴρ Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίσασο.
τε ὤμοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης.
χο ὡς ὧδ' ἐχόντων,
τε ὠὴ τάλας ἐγὼ τάλας.
χο πάρα σε νάξειν.
τε ὦ περισσερχὲς πάθος.
χο ἄγαν γε Τεῦκρε.
τε φεῦ τάλας· τί γὰρ τέκνον
τὸ τῶνδε, πῶς μοι γῆς κυρῇ τῆς Τρῳάδος;
χο μόνος παρὰ σκηναῖσιν.
τε ὤχ' ὅσον τάχος
δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δοῦρο, μή τις ὡς κενῆς
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἁναρπάσῃ;

» Ιθ' ἐγκόνει σύγκαμνε Τοῖς θανοῦσί τοι
» Φιλοῦσι πάντες ἡ μένοις ἐπεγγελᾶν.
χο καὶ μὴν ἔτι ξῶν Τᾶνερ, τᾶδέ σοι μέλῃ
ἐφίετ' ἀνὴρ κεῖνος, ὥσπερ ὃν μέλῃ.
τοῦ ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
ἄλγιστον, ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
ὁδὸς θ' ὁδῶν ἁπασῶν ἀνιάσασα δὴ
μάλιστα τοὐμὸν ἀσλάγχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην.
ὦ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπηθόμην
μόρον δι' ὠκῶν, πᾴξιχνοσκοπούμενος.
ὀξᾶα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινὸς,
δι' ἦλθ' Ἀχαιοὺς πάντας, ὡς οἴχῃ θανών.
ἀὶ γὰ κλύων δύσκνος, ἐκ ποδῶν μὲν ὢν,
ὑπεσέναξον. νῦν δ' ὁρῶν, ἀπόλλυμαι.
οἴμοι.
ἴθ' ἐκκάλυφον, ὡς ἴδῳ τὸ πᾶν κακόν.
ὦ δυσθέατον ὄμμα, καὶ τόλμης πικρᾶς,
ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας, φθίνῃς.
ποῖ γὰρ μολὼν μοι δυνατὸν, ἢ ποίους βροτοὺς,
τοῖς σοῖς ἀρήξας ἐν πόνοισι μηδαμοῦ.
ἦπου Τελαμὼν σὸς πατὴρ, ἐμός θ' ἅμα,
δέξαιτ' ἂν ὑπρόσωπος, ἵλεώς τ' ἴσως
χωρῶντ' ἄνευ σοῦ; πῶς γὰρ οὔ. ὅτῳ πάρα
μήδ' ὑτυχοῦντι μηδὲν, ἥδιον γελᾶν.
ἔστος, τί πρύτῃ; ποῖον ὄπι ἐρεῖ κακόν;
τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίων νόθον,
τὸν δῃλίᾳ προδόντα, καὶ κακανδρίᾳ
σὲ φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ
πράτη θανόντος, καὶ δόμους νέμοι μισούς.
τοιῶν' ἀνὴρ δύσορνος ἐν χήρᾳ βαρὺς

ἐρεῖ

ἐρεῖ πρὸς οὐδὲν, ὡς ἔριν θυμούμενος·
τέλος δ' ἀπωσὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς·
τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι,
πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι·
καὶ ταῦτα πάντα, σοῦ θανόντος δύρομαι·
οἴμοι, τί δράσω· πῶς σ' ἀποσώσω πικρᾶς
τοῦδ' ἀΐδου κυώδοντος· ὦ τάλας, ὑφ' οἷς
φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας· ἦδες ὡς χρόνῳ
ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ καὶ θανὼν, ἀποφθίσειν·
σὲ φαθ' πρὸς θεῶν τύχην δυοῖν βροτοῖν·
Ἕκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
ξωσῆρι πριαθεὶς, ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
ἐγκάρσιε τ' αἰὲν, ἕστ' ἀπέψυξεν βίον·
ὅτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων,
πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι·
ἆρ' ὄκ ἐρινὺς τὸτ' ἐχάλκευσε ξίφος,
κἀκεῖνον ἄδης δ' ἡ μιουργὸς ἄγριος;
ἐγὼ μὲν ἂν καὶ ταῦτα, καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
φάσκοι μ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς·

ο Ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,

ο Κἀγὼ τ' ἐκεῖνα σεργέτω, κἀγὼ τάδε·

χο μὴ τῆνε μαπρὰν, ἀλλ' ὅπως πρύψῃς τάφῳ
φράξου τὸν ἄνδρα, χὠ, τι μυθήσῃ τάχα·
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα· καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν, ἃ δὴ κακοῦργος ἐξήκοιτ' ἀνήρ·

τε τίς δ' ἔστιν ὅντιν' ἄνδρα προσλαύεις στρατῷ;

χο Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλῶν ἐσείλαμεν·

τε ὁρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὢν, οὐδὲν πετής·

με ὅτος, σὲ φωνῶ, τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν

μὴ συμπομίξῃν, ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχῃ.
τῶν τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;
με δοκῶντ' ἐμοὶ, δοκοῦντα δ' ὀρθῶς πράνῃ στρατοῦ.
τῶν ὑκῶν ἂν εἴποις ἥντιν' αἰτίαν προβείς;
με ὅθ' ὕνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες ὄικοθεν
ἄῃξν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξεύρομεν ξυντόντες ἐχθίω φρυγῶν.
ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον,
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἔλοι δορί.
κἀμὴ θεῶν τις τήνδε πᾶραν ἔσβεσεν,
ἦ μᾶς μὲν ἂν τήνδ' ἦν ὁδ' εἵλκεν τύχην
θανόντες ἄν, προὐπεί μεθ' ἁλίσῳ μόρῳ.
ὅτος δ' ἂν ἔξη· νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς
τὴν τῦδ' ὕβριν, πρὸς μῆλα καὶ τοίμνας πεσεῖν.
ὧν ὕνεκ' αὐτὸν ὅ τις ἐς ἀνὴρ σθένων
τοσοῦτον, ὥστε σῶμα τυμβοῦσαι τάφῳ.
ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν φάραθον ἐμβεβλημένος,
ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται.
πρὸς ταῦτα, μηδὲν δῆν' ἐξάρῃς μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ ξυνήθημεν κρατῆν,
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃς
χερσὶν παρευθύνοντες. ὃ γὰρ ἐφ' ὅτῳ
λόγων ἀκοῦσαι ξῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν.
» Καίτοι κακὸν πρὸς ἀνδρὸς, ἄνδρα δημότην
» Μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.
» Οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
» Φέροιντ' ἄν, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος,
» Οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι,
» Μηδὲν φόβου πρόβλημα, μήδ' αἰδοῦς ἔχων.
» Ἀλλ' ἄνδρα χρὴ κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,

» Δοκῶν πεσεῖν ἄν, ἢν ἀπόσ μικρὸν κανῶ.
» Δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν, ἀισχύνη θ' ὁμοῦ,
» Σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίσασο.
» Ὅπου δ' ὑβρίξων, δρᾶν θ' ἃ βούλεται πάρα,
» Ταύτην νόμιξε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
» Ἐξ ὑρίων δραμοῦσαν, ὡς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες, ἂν ἡδώμεθα,
ἢ ἀντιτίσῃν αὖθις, ἂν λυπώμεθα.
ἕρπε παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν ἦστος ἦν
ἄθων ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέν' οὐ φρονῶ.
καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων, αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς.
χο Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποσήσας σοφὰς,
ἧς τ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ.
τῶν οὐκ ἄν ποτ' ἄνδρες ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν, εἶθ' ἁμαρτάνῃ.
ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι,
τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
ἄγ' εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις. ἦ σὺ φὴς ἄγειν
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δῶρο σύμμαχον λαβὼν,
ἢ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὑτῷ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγῆς τῶνδε; πῶ δέσοι λεῶν
ἔξεις ἀνάσσειν, ὧν ὅδ' ἦρξ' ὁπόθεν;
Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
ἀδ' ἐφ' ὅπου σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκυρσε θεσμός, ἢ καὶ τῷδέ σε.
ὕπαρχος ἄλλων δῶρ' ἔπλευσας· οὐχ ὅλων
στρατηγός, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε.
ἀλλ' ὧν περ ἄρχῃς, ἄρχε, καὶ τὰ σέ μ' ἔπη

πόλαξε ἡμᾶς, τόνδε δ' ἅτε μὴ σὺ φὴς,
ἄθ' ἕτερος στρατηγὸς, ὡς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δόσας σόμα.
ὃ γάρ τι τῆς σῆς ἕνεκ' ἐστράτευσατο
γυναικὸς, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ,
ἀλλ' ἕνεχ' ὁρκων, οἷσιν ἦν ἐπώμοτος,
σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα, πλείους δ' οὖρο κήρυκας λαβὼν,
καὶ τὸν στρατηγὸν, ἦκε· τῶ δὲ σοῦ φόφου,
οὐκ ἂν στραφείην, ὡς ἂν ἧς οἷόσπερ εἶ.
με οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
τῶ τὰ σιλιρὰ γάρ τοι κἀν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνῳ.
με ὁ τοξότης ἔοικεν ὃ σμικρὰ φρονῶν.
τῶ οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
με μέγ' ἄν τι κομπάσῃς, ἀκοσὶ δ' εἰ λάβοις.
τῶ κἂν φίλος, ἀρκέσαι μοι σοὶ γ' ὡπλισμένῳ.
με ἡ γλῶσά σου τὸν θυμὸν ὡς δῃὸν τρέφῃ.
τῶ ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστι φρονῶν.
με δίκαια γὰρ τόνδ' ὠτυχεῖν κτείναντά με;
τῶ κτάναντα; δῃόν γ' εἶπας εἰ κἀξῆς θανών.
με θεὸς γὰρ ἐκσώσῃ με, τῷδε δ' ὄιχομαι.
τῶ μὴ νῦν ἀτίμαζε θεοὺς, θεοῖς σεσωσμένος.
με ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους;
τῶ ἆ τοὺς θανόντας ἦ κἀξ θάπτειν παρών.
με τούς γ' αὐτὸς αὑτῶ πολεμίους, οὐ γὰρ καλόν.
τῶ ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος πρώην ποτέ;
με μισοῦντ' ἐμίσῃ· κἀσὺ τῶτ' ἠπίσασο.
τῶ κλέπτης γὰρ αὐτῶ ψηφοποιὸς εὑρέθης.
με ἐν τοῖς δικασταῖς, νοῦν ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη.
τῶ πόλλ' ἂν κακῶς λάθρᾳ σὺ κλέψας κακά.

με τῦτ' εἰς ἀνίαν τῦπος ἔρχεται τινί.
τῦ δ' μᾶλλον ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
με ἔν σοι φράσω, τόνδ' ἐστὶν ἀχὶ θαπτέον.
τῦ σύδ' ἀνταμούσῃ τῦτον, ὡς τεθάψεται.
με ἤδη πότ' ἦδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασύν,
ναύτας ἐφορμήσαντα χθμῶνος τὸ πλῆν,
ᾧ φθέγμ' ἂν οὐπ' ἂν ὦρες, ἡνίκ' ἐν καπῷ
χθμῶνος ἦχετ', ἀλλ' ὑφ' ἕτματος κρυφεὶς,
πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλῳ.
οὕτω δὲ κἀμὲ κἀτὸ σὸν λάβρον σῶμα,
σμικρᾶ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας
χθμών, κατασβέσφε τὴν πολλὴν βοήν.
τῦ ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὄπωπα μωρίας πλέων,
ὃς ἐν καπῖοις ὕβριξε τοῖσι, τῶν πέλας.
κἄτ' αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ,
ὀργήν θ' ὅμοιος, εἶπε τοιοῦτον λόγον,
ὦ νθρωπε, μὴ δρᾶ τὸς τεθνηκότας καπῶς.
εἰ γὰρ ποιήσῃς, ἴσθι πημανῶ μενος.
τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτῃ παρών.
ὁρῶ δέ τοι νιν, κἄστιν ὡς ἐμοὶ δοκῇ,
οὐδής ποτ' ἄλλος, ἢ σύ. μῶν ἠνίξάμην;
με ἄπῃ μι. καὶ γὰρ αἰχρὸν εἰ πύθοιτό τις
λόγοις πολάξειν, ᾧ βιάζεσθαι πάρα.
τῦ ἄφερπε νῦν. κἀμοὶ γὰρ ἄχιστον κλύειν
ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἐπὶ μυθουμένου.
χο ἔσαι μεγάλης ἐρίδος τις ἀγών.
ἀλλ' ὡς δύνασαι Τᾦκρε ταχύνας,
σῶσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν
τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀεὶ μνησον
τάφον εὑρώεντα καθέξῃ.

τῶν καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίον
πάρεσιν ἀνδρὸς τῶνδε πᾶς τε, καὶ γυνὴ,
τάφον περισκοποῦντε δυσμενεῦ.
ὦ παῖ, πρόσελθε δοῦρο· καὶ σαθεὶς πέλας,
ἵκετης ἔφαπτε πατρὸς, ὅς σ' ἐγέννατο·
θάπῃ δὲ προστρόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἐμὰς, καὶ τῆσδε, καὶ σαυτοῦ τρίτου,
ἱκτήριον θησαυρόν· εἰ δέ τις σφατῶν
βίᾳ σ' ἀποσπάσῃ τῶνδε τοῦ νεκροῦ,
κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονὸς,
γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος
αὖτως, ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ' αὐτὸν ὦ παῖ, καὶ φύλασσε· μὴ δέ σε
κινησάτω τις, ἀλλὰ προσεσῶν, ἔχου.
ὑμᾶς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
παρέσαθ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἔστ' ἐγὼ μόλω,
τάφου μελήσας τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.
χο τὶς ἄρα νέατος ἐς ποτε λήξῃ
πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμὸς,
τὰν ἄπαυστον αἰὲν ἐμοὶ
δορυσσόντων μόχθων
ἄταν ἐπάγων
ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν,
δύσανον ὄνταδος Ελλάνων·
ὤφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι
μέγαν, ἢ τὸν πολύκοινον ἅδαν
κᾶνος ἀνὴρ, ὃς συγερῶν
ἔσχεν ὅπλων Ελλασι κοινὸν Αρη.
ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων·
κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.

ἐκεῖνος ὅτε σεφάνων
ὅτε βαθῆαν κυλίκων
νᾷ μεν ἐμὶ τέρψιν ὁμιλῆν,
ὅτε γλυκὺν αὐλῶν ὄποβον,
δύσμορος, ὅτ' ἐννυχίαν
τέρψιν ἰαύειν
ἐρώτων.
ἐρώτων δ' ἀπέπαυσεν, ὤμοι.
ἦ μαι δ' ἀμέριμνος ὅτως,
ἀᾷ πυκιναῖς δρόσοις
τεγγόμενος κόμας λυγρὰς,
μνήματα Τροίας.
καὶ πρὶν μὲν ἐννυχίου
δείματος ἦν μοι προβολὰ,
καὶ βελέων βούριος Αἴας.
νῦν δ' ἔτος ἀνᾶται συγερῷ
δαίμονι· τίς μοι, τίς ἔτ' ἦν
τέρψις ἐπέσσαι.
γενοίμαν
ἵν' ὑλᾶεν ἔπεσι πόντου
πρόβλημ' ἁλίπλυσον, ἄκραν
ὑπὸ πλάκα Σουνίου,
τὰς ἱερὰς ὅπως προσεί-
ποι μεν Ἀθάνας.
τῶν καὶ μὴν ἰδὼν ἔασουσα τὸν στρατηλάτην
Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δῶρο τόνδ' ὀρμώμενον.
δῆλος δέ μοι 'στὶ σηκὸν ἐκλύσων σόμα.
ἄγα σὲ δὴ τὰ δηνὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι
πλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτεὶ χανεῖν;
σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλώτιδος λέγω.

ἤπου τραφὴς ἂν μητρὸς ἀγενοῦς ἄπο,
ὑφηλ' ἐφώνεις, κἀπ' ἄκρων ὠθοιπόρεις,
ὅτ' οὐδὲν ὤν, τὸ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ.
κοὔτε στρατηγοὺς, οὔτε ναύαρχους μολὼν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σοῦ δίωμόσω,
ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων ὡς σὺ φὴς Αἴας ἔπλη.
ταῦτ' ὢν ἀνάνδρου μεγάλα πρὸς δούλων κανά;
ποίου πέπραγας ἀνδρὸς ὢν' ὑπέρφρονα.
πῦ βάντος, ἢ ποῦ στάντος, οὗπερ ὢν ἐγώ.
οὐκ ἆρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ, πλὴν ὅδε;
πικροὺς ἔοιγμεν τῶν ἀχιλλείων ὅπλων
ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρύξαι τότε,
εἰ πανταχῦ φανοὺ μεθ' ἑνὶ Τεύκρῳ κακοί.
κἀκ ἀρκέσει πόθ' ὑμὶν ὅδ' ἁνὴρ μένοις
ἥκων, εἰ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκε κριτοῖς,
ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που,
ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' ὁπλέλεγμένοι;
» Ἐκ τῶνδε μέν τοι τῶν τρόπων, ὃκ ἂν ποτε
» Κατάσασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
» Εἰ τοὺς δίκην νικῶντας ἐξωθήσομεν,
» Κἀκτοὺς ὄπισθεν, εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
» ἀλλ' ἕρκτέον τάδ' ἐστίν. Οὐ γὰρ ὁ πλατὺς
» Οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
» Ἀλλ' ὁ φρονοῦντες εὖ, κρατοῦσι παντοῦ.
» Μέγας δὲ πλευρὰς βοῦς, ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
» Μάσιγος, ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
κἀμοὶ πρόσειπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
ὁρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτήσῃ τινά.
ὃς ἀνδρὸς ὑπέρτοντος, ἀλλ' ἥδη σκιᾶς,
θαρσῶν ὑβρίζεις, κἀξελεύθερος μόλις.

οὐ σω

ὃ σωφρονήσας; οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν,
ἄλλόν τιν' ἄξας ἄνδρα δοῦρ' ἐλεύθερον,
ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
σὺ γὰρ λέγοντος, ὃ πέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ.
» Τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.
χο ἔπειθ' ὑμὶν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν.
τούτου γὰρ οὐδὲν σφῶϊν ἔχω λῷον φράσαι.
τοῦ Φοῦ. τὸ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
» Χάρις διαῤῥεῖ. καὶ προδοῦσ', ἁλίσκεται.
εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων
Αἴας ἔτ' ἴσχει μνῆσιν, ἣ σὺ πολλάκις
τὴν σὴν προτείνων πρῶνα μεσψυχὴν δορί.
ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐῤῥιμμένα.
ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη,
ὃ μνημονεύσας οὐδὲν οὐδὲν, ἵνα
ἐρημέων πόθ' ὑμᾶς ὄτος ἐγκεκλεισμένος,
ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας ἐν τροπῇ δορὸς
ἐῤῥύσατ' ἐλθὼν μῶνος; ἀμφὶ μὲν νεῶν
ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις
πυρὸς φλέγοντος, ὡς δὲ ναυτικὰ σκάφη,
πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ;
τίς ταῦτ' ἀπῆρξεν, οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε,
ὃν οὐδαμοῦ φὴς οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
ἆρ' ὑμὶν ὄτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
οὐκ ὠτ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου
λαχών τε, κἀπέλαυσος ἦλθ' ἐναντίος;
ὃ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς
ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς αὐλόφῳ
μυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν.
ὅδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα. σὺν δ' ἐγὼ παρὼν

ὁ δ᾽ ὄλος, ὃ᾽ ἡ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
δύσηνε, ποῖ βλέπων ποτ᾽ αὐτὰ, καὶ θροεῖς,
ὅτι ὀΐσθα σὸ πατρὸς μὲν, ὃς πρόφυ πατὴρ,
ἀρχαῖον ὄντα Γέλοπα βάρβαρον φρύγα;
Ατρέα δ᾽, ὃς αὖ σ᾽ ἔσφρε δυσεβέστατον,
προθέντ᾽ ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς πρὸς ἧς, ἐφ᾽ ᾗ
λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ᾽ ὃ φυτεύσας πατὴρ,
ἔφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν;
τοιοῦτος ὢν, τοιῷδ᾽ ὀνειδίξῃς ἀορά;
ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς.
ὅστις στρατοῦ τἀπρῶτ᾽ ἀρίστευσας, ἐμὴν
ἰκνεῖ ξύναυνον μητέρ᾽, ἣ φύσει μὲν ἦν
βασίλεια, Λαομέδοντος· ἔκπριτον δέ νιν
δώρημα κείνῳ δῶκεν Αλκμήνης γόνος.
ἆρ᾽ ὧδ᾽ ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν
βλαστὼν ἂν αὐχοίμι τοὺς πρὸς ἄματος,
ὃς νῦν σὺ τοιοῖσδ᾽ ἐν πόνοισι κειμένους
ὠθεῖς ἀθάπτους, ὧδ᾽ ἐπαυχένιος λέγων;
οὔκουν τόδ᾽ ἴσθι· τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
βαλεῖτε χἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ᾽ ὑπερτονεῖν μένῳ,
θανεῖν προδήλως μᾶλλον, ἢ τῆς σῆς ὑπερ
γυναικὸς, ἢ τοῦ σοῦ θ᾽ ὁμαίμονος λέγω.
πρὸς ταῦθ᾽, ὅρα μὴ τὸ μὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν.
ὡς εἴ με τιμανεῖς τι, βουλήσῃ ποτὲ
καὶ δηλὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ γ᾽ ἐμοὶ θρασύς.
χο ἄναξ Οδυσσεῦ, κηρὸν ἴαθ᾽ ἑλιλυθὼς,
ἣ μὴ ξυνάπτων, ἀλλὰ συλλύσων πάρᾳ.
ὀδ τί δ᾽ ἔστιν ἄνδρες· τηλόθεν γὰρ ἠθόμην

Βοὴν

βοὴν Ἀτρεΐδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκὶ μωνερῷ.
ἄγα ὁ γὰρ κλύοντες ἐσ μὲν αἰχί σους λόγους
ἄναξ Ὀδυσσεῦ τῶδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
ὀδ πόιους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώ μην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα, συμβαλὼν ἔπη πακά.
τῶν ἤπουσεν αἰχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
ὀδ τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε πλεῖβλάβην ἔχθν;
ἄγα οὔ φησ' ἑάσθν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψθν ἐμῶ.
ὀδ ἔξεστιν οὖν ἅπόντι τἀληθῆ φίλῳ,
σοὶ μηδὲν ἧσον ἢ πάρος ξυνηρετμῆν;
ἄγα ἅπ· ἦ γὰρ ἦν ὅτε ἂν οὐ φρονῶν, ἐπὶ
φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργέων νέμω.
ὀδ ἄκουε νῦν, τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῆς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν.
μήδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν, ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.
κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ' ὅτος ἐχθίσος στρατῷ,
ἐξ οὗ πράτησα τῶν ἀχιλλείων ὅπλων.
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ,
ἤνεσα τιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν,
ἓν ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι.
ὁ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον ἀθάνοι,
βλάπτων τὸν ἐσθλὸν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς.
ἄγα σὺ ταῦτ' Ὀδυσσεῦ τῶδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
ὀδ ἔγωγ'· ἐμίσουν δ' οὐνεκ' οὐκ ἐμοὶ κακόν.
ἄγα ὁ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή;

ὀδ μὴ χαῖρ' Ἀτρέως πέρδεσιν τοῖς μὴ πλοῖς.
ἀγα τόν τοι τύραννον ὐσεβεῖν ῥᾴδιον;
ὀδ ἀλλ' οὗ λέγουσι τοῖς φίλοις, τιμᾶς νέμων.
ἀγα πλοῦν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐντέλῃ.
ὀδ παῦσαι· κρατῇς τοι τῶν φίλων νικώμενος.
ἀγα μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως;
ὀδ ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν.
ἀγα τί ποτε ποιήσῃς, ἐχθρὸν ὧδ' αἰδῇ νέκυν;
ὀδ νικᾷ γὰρ ἥ μ' ἔρεπε τῆς ἔχθρας πολύ.
ἀγα τοιοίδε μέν τοι φῶτες ἔμπλην τοι βροτῶν.
ὀδ ἦ κἄρτα πολλοὶ νῦν φίλοι, κἀξύθις πικροί.
ἀγα τοιόσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους;
ὀδ σμικρὰν ἐπαινεῖν ὀφιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
ἀγα ἦ μᾶς σὺ δῆλος τῆδε θ' ἡμέρᾳ φανῇς.
ὀδ ἄνδρας μὲν ὧν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκως.
ἀγα ἄνωγας ὧν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν;
ὀδ ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι.
ἀγα ἦ πάνθ' ὁμοίᾳ πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονῇ.
ὀδ τῷ, γάρ με μᾶλλον ἢ σὸς, ἢ μαυτῷ πονῆν;
ἀγα σὸν ἆρα τὄργον, ὃν ἐμὸν πεπλήσεται.
ὀδ ὡς ἂν ποιήσῃς, πανταχοῦ χρηστός γ' ἔσῃ.
ἀγα ἀλλ' οὗ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίσασ', ὡς ἐγὼ
σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μάξω χάριν.
ἔστος δὲ κἀκῇ, κἀνθάδ' ὢν, ἔμοιγ' ὁμῶς
ἔχθιστος ἔσαι· σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρή.
χο ὅστις σ' Ὀδυσσῆ μὴ λέγῃ γνώμῃ σοφὸν
φῦναι τοιοῦτον ὄντα, μῶρος ἐς ἀνήρ.
ὀδ καὶ νῦν γε Τύρῳ τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' ἔναι φίλος.
καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτην θέλω,
καὶ ξυμ

καὶ ξυμπονεῖν, καὶ μηδὲν ἐλλείπειν, ὅσον
χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.
τοῦ ἄρις ὁ δυσδαίμων, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
λόγοισι· καί μ' ἔπεισας ἐλπίδος πολύ.
τούτῳ γὰρ ὢν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ,
μόνος παρέστης χερσίν· ὧδ' ἔτλης παρὼν,
θανόντι τῷδε, ξῶν ἐφυβρίσαι μέγα.
ὡς ὁ στρατηγὸς οὑπιβρόντητος μολὼν,
αὐτός τε, χἠ ξύναιμος, ἠθελησάτην,
λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ταφῆς ἄτερ.
τοιγὰρ σφ' ὀλοῦ μπαστὸν ὃς πρεσβεύων πατὴρ,
μνήμων τ' Ἐριννὺς, καὶ τελεσφόρος δίκη,
κακοὺς κακῶς φθείρασαν, ὥσπερ ἤθελον
τὸν ἄνδρα λώβας ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
σὲ δ' ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρὸς,
τάφου μὲν ὁκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐᾶν,
μὴ τῷ θανόντι τῶδε δυσχερὴς ποιῶ·
τἆλλα δ' ἄλλα, καὶ ξύμπραπτε· κεἴ τινα στρατὸν
θέλεις νομίζειν, ὧδ' ἐν ἄλγει ἕξομεν·
ἐγὼ δὲ τἆλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
ἀνὴρ κακοῦ νιν' ὃς μᾶς ἐχθρὸς ὢν, ἐπίστασο.
ὁδ' ἀλλ' ἤθελον μὲν, ᾧ δ' ἐμὴ στί σοι φίλον
πράσσειν τάδ' ἢ μᾶς, ᾗ μ' ἐπαινέσας τὸσόν.
τοῦ ἄλις· ἤδη γὰρ πολὺς ἐντέταται
χρόνος· ἀλλ' οἱ μὲν, κοίλην κάπετον
χερσὶ ταχύνετε· τοὶδ' ὑψίβατον
τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων
θέσθ' ἐπὶ καιρόν· μία δ' ἑκ πλησίας
ἀνδρῶν ἴλη, τὸν ὑπασπίδιον
κόσμον φερέτω.

παῖ, σὺ δ' ἐ πατρός γ' ὅσον ἰχνύῃς,
φιλότητι θίγων, πλευρὰς σὺν ἐμοὶ
τάσδ' ἐπικούφιξ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν
μένος· ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνὴρ
φησὶ παρεῖναι, σούθω· βάτω·
τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ,
κἀδενί πω λώονι θνητῶν
Αἴαντος· ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ·
χο ἦ πολλὰ βροτοῖς ἐστὶν ἰδοῦσι
γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ', ἀδηλὸς μάντις
τῶν μελλόντων ὅ, τι πράξει.

ΤΕΛΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣΜΑ
ΣΤΙΓΟΦΟΡΟΥ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ.

SOPHOCLIS ELECTRA.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

Υπόκεται ὧδε τροφὸς, δηλοῦς τῷ Ορέστῃ τὰ ἐν Αργει· μι
κρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ηλέκτρα, ἵνα μὴ ὁπα
τὴρ ἐσφάγετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, δεῖσασα μὴ καὶ αὐ
τὸν κτείνωσι σὺν τῷ πατρί· τροφὸς δέ ἐστιν ὁ προλογί
ξων πρεσβύτης, παιδαγωγὸς ὑποκρίμενος, καὶ ὑπεκ
θέμενος τὸν Ορέστην ἐς τὴν Φωκίδα, πρὸς Στρόφιον.
καὶ ὑποδηλοῖ αὐτῷ τὰ ἐν Αργει· μικρὸν γὰρ αὐτὸν
κλέψας ἐκ τοῦ Αργους ὁ παιδαγωγὸς, ἔφυγε· καὶ δ' ἔτη
σιν ἐτῶν ἐπανιὼν σὺν αὐτῷ πρὸς Αργος, δείκνυσιν αὐ
τῷ τὰ ἐν Αργει.

Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκεται ἐν Ἄργει· ὁ δὲ χο
ρὸς, συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων· προλογίζει
δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ορέστου.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Παιδαγωγὸς.	παρθένων.
Ορέστης.	Χρυσόθεμις.
Ηλέκτρα.	Κλυταιμνήστρα.
Χορὸς ἐξ ἐπιχωρίων	Αἴγισθος.

Προλογίζει δὲ ὁ Παιδαγωγός.

Τοῦ στρατηλάσαντος ἐν τροίᾳ
ὦ ποτὲ
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκῆν'
ἔξεστί σοι
παρόντι λύσασθαι, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν ἄργος οὐ' πόθης, τόδε,
τῆς ὀἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης.
αὕτη δ' Ὀρέστα τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ λύκης. οὐ' ξ ἀριστερᾶς δ'' ὅδε,
Ἥρας ὁπλῖτις ναός. ὃν δ'' ἱκάνομεν,
φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν.
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε.
ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγώ ποτε
πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν,
ἤνεγκα, κἀξέσωσα, κἀξεθρεψάμην
τοσόνδ'' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν ἦν Ὀρέστα, καὶ σὺ φίλτατε ξένων
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον.
ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας,
ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ.
μέλαινα τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν ἦν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορῆν στέγης,
ξυνάπτετον λόγοισιν. ὡς ἐνταῦθ' ἐμὲν,
ἵν' ἡνίκ' οὐκ ἦν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἄκμή.
ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν πρόσπολων, ὡς μοι σαφῆ
σημεῖα φαίνῃς, ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
» Ὡς περ γὰρ ἵππος εὐγενὴς, κἂν ἦ γέρων,
» Ἐν τοῖσι σῳζοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,

Αλλ' ὀρθὸν ὃς ἴσησιν, ὡσαύτως δ' ἐσὺ
Η μᾶς τ' ὀτρύνῃς, κἀὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπῃ·
τοι γὰρ, τὰ μὲν δ' ὀξαντα, δ' ηλώσω· σὺ δ' ἐ,
ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις δίδους,
εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον·
ἐγὼ γὰρ ἦνίχ' ἱκόμην τὸ πυθικὸν
μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς
δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
χρῄ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πύσῃ τάχα.
ἄσημον αὐτὸν ἀπὸ δώμων τε κἀπὸ γᾶς πατρῴας,
δούλοισι πλέξαι χθρὸς ἐνδίκους σφαγάς·
ὅτ' ὢν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολὼν, ὅταν σε καιρὸς ᾖ σάγῃ
δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον·
ὅπως ἂν εἰδὼς, ἡμῖν ἀγγέλῃς σαφῆ·
οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε κἀχρόνῳ μακρῷ
γνῶσ', ὅδ' ὑποπτεύουσιν ὧδ' ἠνθισμένον·
λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν ᾖ
Φωκεύς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων· ὁ γὰρ
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων·
ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθεὶς, ὅθ' ὕνεκα
τέθνηκ' Ὀρέσης ἐξ ἁναγκαίας τύχης,
ἅθλοισι πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
δίφρων κυλισθείς· ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω.
ἡμᾶς δὲ πατρὸς τύμβον ὡς ἐφίετο,
λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
στέψαντες, εἶτ' ἄφορρον ἥξομεν πάλιν
τύπῳ μαχαλκήτῳ λαμπρον ἠρμένοι χεροῖν,
ὃ καὶ σὺ θάμνοις ὁιαθάπου πεπρυμμένον,
ὅπως λόγῳ πλέποντες, ἡδεῖαν φάτιν

φέροι

φέροι μεν αὐτοῖς, τοὐμὸν ὡς ἔρρῳ δέμας
φλογισὸν ἤδη, κἀπατηνθρακωμένον.
» Τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν,
» Ἐργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι πλέος.
» Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν πέρδηκόν.
» Ἦδη γὰρ εἶδον πολλάκις κἀν τοὺς σοφοὺς
» Λόγῳ μάτην θνήσκοντας· ἦ θ' ὅταν δόμους
» Ἔλθωσιν, αὖθις ἐντετίμηνται πλέον.
ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο
δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄχρον ὡς, λάμψειν ἔτι.
ἀλλ' ὦ πατρῷα γῆ, θεοί τ' ἐγχώριοι,
δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα τῇσδε τῇς ὁδοῖς·
σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
δίκῃ καθαρτὴς πρὸς θεῶν ὠρμημένος·
κἀμή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
ἀλλ' ἀρχέπλουτον, καὶ κατάστατην δόμων.
εἴρηκα μὲν νῦν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη γέρων,
τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος.
νῷν δ' ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσι
μέγιστος ἔργου παντὸς ἐς ἐπίστατης.
ΗΛΕ ἰώ μοι μοι δύσπνοος.
ΠΑΙ καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προστόλων τινὸς
ὑποστενούσης ἔνδον ἀιθέσθαι τέκνον.
ΟΡΕ ἆρ' ἔστιν ἡ δύσπνοος Ηλέκτρα; θέλῃς
μείνωμεν αὐτοῦ, κἀναμούσωμεν γόων;
ΠΑΙ ἧκιστα· μηδὲν πρόσθεν, ἢ τὰ Λοξίου
πρῶτα μεθ' ἕρδειν, κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετῶν,
πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρῃ
νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν, καὶ πράτος τῶν δρωμένων.
ΗΛΕ ὦ φάος ἀγνὸν, καὶ γῆς

ἰσόμοιρος ἀὴρ, ὥς μοι
πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς,
πολλὰς δ' ἀντήρης ἤθου
στέρνων πλαγὰς αἱμαγο μένων,
ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολφθῇ.
τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη, συγεραὶ
ξυνίσασ' ὠναὶ μογερῶν ὀἰπων.
ὅσα τὸν δύσνον ἐμὸν θρηνῶ
πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον ἄῖαν
φόινιος Αρης ὀπὴ ἐξέπνισε.
μήτηρ δ' ἥ' μὴ, χ' ὡποινολεχὴς
Αἴγισθος, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι,
σχίξουσι πάραφονίῳ πελέκῃ.
κἀδᾶς τάτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης,
ἢ' μοῦ φέρεται, σοῦ πάτερ ὅτως
ἀδίκως οἰκτρῶς τε θανόντος.
ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων
συγερῶν τε γόων, ἔστ' ἂν
λύσω παμφεγγὴς ἄστρων
ῥιπάς, λύσω δὲ τόδ' ἦμαρ,
μὴ τεκνολέτφρ' ὥς τις ἀνδρῶν
ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων
πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.
ὦ δῶ μ' ἀΐδου, καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθονὶ Ερμῆ, καὶ πότνι' ἀρὰ,
σε μναί τε θεῶν παῖδες Εριννύες,
αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε,
τοὺς ὠνὰς ὑποκλεπτομένους,
ἔλθετ'· ἀρήξατε· τίσασθε πατρὸς
φόνον ἠμετέρου.

καί μοι

καί μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
μούνη γὰρ ἄχθην ὑπέτι σωπῶ
λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος.
χο ἰὼ πᾶι πᾶι δυσανοτάτας
Ηλέκτρα ματρὸς, τίν' ἀεὶ
τάκῃς ὧδ' ἀνόρεσον οἰμωγάν
τὸν πάλαι ἐν δολερᾶς ἀθεωτάτας
ματρὸς ἁλόντ' ἀπάταις Αγαμέμνονα,
καπᾷ τε χθρὶ πρόδοτον· ὡς
ὁ τάδε πορὼν
ὄλοιτ', ἤ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.
ἠλέ ὦ γένεθλα γενναίων πατέρων,
ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ'. ὅτι με
φυγάνῳ, ὃν' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ τὸν ἐμὸν σοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον·
ἀλλ' ὦ παντοίας
φιλότητος ἀμφιβόμενα χάριν,
ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν.
ἀεὶ ἀεὶ ἰηνῦ μαι.
χο ἀλλ' οὗτοι τόνγ' ἐξαΐδα
παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἂν
σάσῃς, ὅτε γόοις, ὅτε λιτᾶις·
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων, ἐπ' ἀμήχανον
ἄλγος αἰῶ σενάχουσα διόλλυσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίῃ.
ἠλέ νήπιος, ὃς τῶν οἰκτρῶς
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ σονόεσσ' ἄραρε φρένας,

ἆ, Ἰτυν αἰὲν Ἰτυν ὀλοφύρεται,
ὄρνις ἀτυζομένα Διὸς ἄγγελος.
ἰὼ παντλάμων
Νιόβα, σέ δ' ἐγὼ νέμω θεὸν,
ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
αἰὲν αἰὲν δακρύφς.
χο ὅτοι σοὶ μόνα τέκνον
ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς ὅ, τι σὺ τῶν ἔνδον ἕ περιαϑὲ,
οἷς ὁμόθεν εἶ, καὶ γονᾷ ξύναιμος.
οἷα Χρυσόθεμις
ξώφ, καὶ Ἰφιάνασσα,
πρυπᾷ τ' ἀχέων ἐν ἅβᾳ.
ἡλέ ὅλβιος, ὃν ἁ πλαγὰ
γᾶ ποτὲ Μυκηναίων
δέξεται ὐπατρίδαν Διὸς ἄφρονι
βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσαν,
ὃν ἔγωγ' ἀπάματα
προσμένουσ' ἄτεκνος,
τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ,
δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὁ δὲ, λάθεται
ὧν τ' ἔπαθ', ὧν τ' ἔδαν· τί γὰρ ἔτι ἐμοὶ
ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατῶμενον.
αἰεὶ μὲν γὰρ ποθῶ,
ποθῶν δ', ἔτι ἀξιοῖ φανῆναι.
χο θάρσφ μοι θάρσφ τέκνον,
ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ
Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα, καὶ κρατύνφ.
ὦ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα,

μήθ'

μήθ' ὅις ἐχθαίρῃς
ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου.
» Χρόνος γὰρ ὐ μαρὴς θεός.
ὅτε γὰρ ὁτὰν Κρίσαν
βουνόμαν ἔχων ἀκτὰν
πᾶις Αγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος,
ὅθ' ὁ παρὰ τὸν ἀχέροντα θεὸς ἀνάαων.
ἠλέ ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁπολὺς
ἀπολέλοιπεν ἤδη
βίοτος ἀνέλπιστος· ὀδέτ' ἀρηῶ.
ἄτις ἄνυτος πέων κατατάκομαι.
ἆς, φίλος ὅτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
ἀλλ' ἄπερ ἤτις ἔποικος ἀναξία,
οἰκονομῶ θαλάμους πατρός· ὧδε μὲν
ἀφηεῖ σὺν σολᾷ·,
πενᾶς δ' ἐφίσα μαι τραπέξας.
χο οἰκτρὰ μὲν νόσοις αὐδὰ,
οἰκτρὰ δ' ἐν ποίταις πατρῴαις,
ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία
γενύων ὠρ μάθη πλαγὰ,
δόλος ἦν ὁφράσας, ἔρος ὁκτήνας,
δηνὰν δηνῶς προφυτούσαντες
μορφάν· ἅτ' ἦν θεὸς, ἅτε βροτῶν
ἦν ὁταῦτα πράσσων.
ἠλέ ὦ πασᾶν ἡμέρα πλέον ἁμέρα
ἐλθοῦσ' ἐχθίσα δή μοι.
ὦ νύξ· ὦ δείπνων ἀῤῥήτων
ἔκπαγλ' ἄχθη.
τοὺς, ἐμὸς εἶδε πατὴρ
θανάτους ἀφικεῖς δισσὺ μαν χερῶιν,

ἀλ' τὸν ἐμὸν ξ̃λον βίον
πρόδοτον, ὦ μ' ἀπώλεσαν·
ὃς θεὸς ὁ μέγας ὀλύμπιος,
ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι·
μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀπονάιατο,
τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα·

χο φράξου μὴ πόρσω φωνεῖν·
ὀ γνώμαν' ἴσχις ἐξ οἵων
τὰ παρόντ' οἰκάς ἃς ἄτας
ἐμπίπτις ὅτως ἀσκῶς;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' ἀϊδὴ
ψυχᾷ πολέμους· τὰ δ' ἐ, τοῖς δυνατοῖς
ὀκ ἐρισὰ πλάθην·

ἠλέ ἐν δ' ἀνοῖς ἠναγκάσθην· ἐν δ' ἀνοῖς
ἔξοιδ'· ὀλάθᾳ μ' ὀργά·
ἀλλ' ἐν γὰρ δ' ἀνοῖς ὀχήσω
ταύτας ἄτας,
ὄφρα με βίος ἔχῃ·
τίνι γάρ ποτ' ἂν ὠφιλία γενέθλα
πρόσφορον ἀκῦσαί μ' ἔπος·
τίνι φρονοῦντι πάρια·
ἄνετέ μ' ἄνετε παράγοροι·
τάδε γὰρ ἄλυτα πεπλήσεται· ὐδέ
ποτ' ἐκ πα μάτων ἀποπαύσο μαι,
ἀνάριθ μος ὧδε θρήνων·

χο ἀλλ' ὃν ὀνοίᾳ γ' αὐδῶ,
μάτιρῶσεί τις πισὰ,
μὴ τίκτῃ σ' ἄταν ἄταις·

ἠλέ καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ· φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν·

ἐν τίνι τῦτ' ἔβλας ἀνθρώπων.
μήτ' ἦν ἔντιμος τύτοις,
μήτ' εἴ τῳ πρόσηφ μαι χρησῷ,
ξυννάοισι μ' ὄπηλος, γονέων
ἐκ τί μους ἴσχουσα πέρυγας
ὀξυτόνων γόων.
εἰ γὰρ ὁ μὲν, θανὼν γᾶ τε καὶ δόμ' ἐν ὢν,
κήσεται τάλας· ὁ δὲ, μὴ πάλιν
δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροιτ' ἂν αὐδὼς, ἁπάντων
τ' ὐσέβια θνατῶν.

Χο ἐγὼ μὲν ὦ πᾶι, καὶ τὸ σὸν ποθοῦσ' ἄχος
καὶ τὸ μὸν αὐτῆς, ἦλθον· ἃ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἑψόμεθ' ἄχος.

Ἠλέ αἰσχύνομαι μὲν ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορᾶν ὑμῖν ἄγαν.
ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἥτις εὐγενὴς γυνὴ
πατρῷ' ὁρῶσα πήματ', ἃ δρᾷη τάδ' ἄν,
ἀλ' γὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ.
ἧι πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς ἥ μ' ἐγείνατο,
ἔχθιστα συμβέβηκεν· ἔστα δ' ὠμασιν
ἐν τοῖς ἐμαυτῆς, τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
ξύνειμι· κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι· κἀκ τῶνδέ μοι
λαβεῖν θ' ὁμοίως, καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει.
ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκῆις μ' ἄγειν,
ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
τοῖσιν πατρῴοις· στίδω δ' ἐσθήματα
φοροῦντ' ἐκείνῳ ταυτά, καὶ παρεστίους

ἀπένδοντα λοιβὰς, ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν.
Ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
τὸν αὐτοφόντην ἡμὶν ἐν κοίτῃ πατρὸς
ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ, μητέρ' ἢ χρεὼν
ταύτην προσαυδᾶν, τῷδε συζυγοῦσαν μένην.
ἦδ' ὧδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάσορι
ξύνευνος, Ἐριννὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη,
ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς κτανοῦσι μέν.
ὄψεσθ' ἐκεῖνον ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
πατέρα τὸν ἀμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
ταύτῃ χορεύσει, καὶ μελισσουργεῖ
θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέγας,
κλαίω· τέτηκα· κἀπικωκύω πατρὸς
τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην,
αὐτὴ πρὸς αὐτήν· ὃδε γὰρ κλαῦσαι πάρα
τοσόνδ', ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρῃ.
αὕτη γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ
φωνοῦσα, τοιάδ' ἐξονῃδίζῃ κἀνά.
ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
τέθνηκεν, ἄλλος δ' ὅτις ἐν πένθῃ βροτῶν;
κακῶς ὄλοιο· μηδέ σ' ἐν γόων ποτὲ
τῶν νῦν ἀπαλλάξαιεν οἱ κάτω θεοί.
τάδ' ἐξυβρίζῃ· πλὴν ὅταν πλύῃ τινὸς
ἥξουτ' Ὀρέστην, τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
βοᾷ παρασχών· οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία;
ὡς σὸν τόδ' ἔστι τὔργον· ἥτις ἐκ χερῶν
κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
τοιαῦθ' ὑλακτῇ· σὺν δ' ἐποτρύνῃ πέλας

ὁ πλησίος αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρών.
ὁ πάντ' ἄναλκις ὢν ὅτος· ἡ πᾶσα βλάβη.
ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
πῶς ἦρ' ἐφήξει γ' ἢ τάλαιν', ἀπόλλυμαι.
μέλλων γὰρ αὐξῆ δρᾶν τι, τὰς ὕσας τέμου
καὶ τὰς ἀπύσας ἐλπίδας διέφθορεν.
ἐν ὧν τοιούτοις, ὅτε σωφρονεῖν φίλαι,
ὅτ' οὐσεβῆν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοῖς κακοῖς,
πολλή γ' ἀνάγκη κἀπιτηδύειν κακά.

χο φέρ' ἦ πὲ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας
λέγῃς τάδ' ἢ μῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;

ἠλέ ἦ κάρτα· μὴ δόκει μ' ἂν ἥπερ ἦν πέλας,
θυραῖον οἰχνῆν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνῃ.

χο ἦ δ' ἂν ἐγὼ θαρσοῦσα, μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἵοιμιν, ἅπερ ὧδε ταῦτ' ἔχῃ.

ἠλέ ὡς νῦν ἀπόντος, ἴσόρῃ τί σοι φίλον.

χο καὶ δή σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τί φῄς,
ἥξοντος, ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.

ἠλέ φησίν γε· φάσκων δ', οὐδὲν ὢν λέγῃ ποιεῖ.

χο φιλεῖ γὰρ ὀκνῆν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα.

ἠλέ καὶ μὴν ἐγώ γ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὀκνῶ.

χο θάρσῃ· πέφυκεν ἐσθλὸς ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.

ἠλέ πέποιθ', ἐπήτ' ἂν ὁ μανρὰν ἔξων ἐγώ.

χο μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν, ὡς δόμων ὁρῶ
τὴν σὴν ὁμαιμον ἐκ πατρὸς ταὐτὸν φύσιν
Χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρὸς, ἐν τάφια χερῶιν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

χρυ τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
ἐλθοῦσα φωνῆς ὦ κασιγνήτη φάτιν.

κἄδ' ἐν χρόνῳ μαηρῷ διδαχθῆναι θέλῃς,
θυμῷ ματάῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά.
καί τοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαυτὴν, ὅτι
ἀλγῶ πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἂν ᾖ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
νῦν δ' ἐν ηαηοῖς μοι πλὴν ὑφῃ μένῃ δοηῇ.
καὶ μὴ δοηῶν μὲν δρᾷν τι, πη μάνῃν δὲ μή.
τοιαῦτα δ' ἀλλὰ καί σὲ βούλομαι ποιῆν.
καί τοι τὸ μὲν δίηαιον, ὃχῇ' γὼ λέγω,
ἀλλ' ἢ σὺ ηρίνῃς· εἰδ' ἐλευθέραν με δεῖ
ξῆν, τῶν ηρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀηριβέα.

ΗΛΕ. δῃνόν γέ σ' ὄσαν πατρὸς, ἃ σὺ πᾶς ἔφυς,
μῃνου λελῆθαι, τῆς δὲ τηκτούσης μέλῃ.
ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα,
μῃνυς δισαητά, κὐδὲν ἐκ σαωτῆς λέγῃς.
ἔπῃθ' ἑλοῦσα θάτερ', ἢ φρονῆν ηαηῶς,
ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα, μὴ μνήμην ἔχῃν.
ἥτις λέγῃς μὲν ἀρτίως ὡς ᾔ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδῄξῃας ἄν.
ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τι μωρουμένης,
ὅτε ξυνέρδῃς, τήν τε δρῶσαν ἐητρέπῃς.
ὃ ταῦτα πρὸς ηαηοῖσι δῃλίαν ἔχῃ;
ἐπῇ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
μέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε λῃξάσῃ γόων.
ὃ ξῶ; ηαηῶς μὲν οἶδ', ἐπαρηόντως δέ μοι.
λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηηότι
τι μὰς προσάπτῃν, ᾗ τις ἔς' ἐηῇ χάρις.
σύδ' ἢ μὶν ἢ μισοῦσα, μισῇς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ, τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνῃ.
ἐγὼ μὲν οὖν ὑηὰν ποτ' ὦδ' ᾗ μοι τὰ σὰ

μέλλοι τὶς ὅισθ' ὧρ', ἐφ' ὅισι νῦν χλιδᾷς,
τούτοις ὑπηκάθοι μι· σοὶ δὲ πλουσία
τράπεζα πήθω, κἀπεριῤῥέτω βίος.
ἐμοὶ γὰρ ἔσω τὸ μὲ μὴ λυπᾶν μόνον
βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐ περῶ τι μᾶς τυχεῖν.
ὀδ' ἂν σὺ σώφρων γ' ᾖσα· νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς
πάντων ἀρίστου παῖδα πεπλῆσθαι, καλοῦ
τῆς μητρός· ὅτω γὰρ φανῇ πλείστοις κακή,
θανόντα πατέρα, κἀφίλους προδοῦσα σούς.

Χο μισθὲν πρὸς ὀργὴν πρὸς θεῶν, ὡς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφοῖν πέρδος, ᾧ σὺ μὲν μάθοις
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὖτη πάλιν.

Χρυ ἐγὼ μὲν ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰ μί πως
τῶν τῆσδε μύθων· ὀδ' ἂν ἐμνήσθην ποτὲ,
ᾗ μὴ κακὸν μέγιστον ᾗς αὐτὴν ἰὸν
ἥκουσ', ὃ ταύτην μαιρῶν κτήσῃ γόων.

Ηλέ φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δρᾶν· εἰ γὰρ τῶνδέ μοι
μᾶξόν τι λέξῃς, ὑπ ἂν ἀντείποι μ' ἔτι.

Χρυ ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοισθ' ἐγώ·
μέλλουσι γάρ σ' ἢ τῶνδε μὴ λήξοις γόων,
ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μή ποθ' ἡλίου
φέγγος προσόψῃ· ξῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
στέγῃ, χθονὸς τῆσδ' ἐντὸς ὑμνήσῃς κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου· κἀμέ μὴ ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψῃ· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονῶν.

Ηλέ ἦ ταῦτα δή μοι κἀβεβούλευνται ποιεῖν;

Χρυ μάλιθ', ὅταν περ οἵκαδ' Ἀίγισθος μόλῃ.

Ηλέ ἀλλ' ἐξίποιτο τῆσδε γ' ἔνεκ' ἐν τάχει.

Χρυ τίν' ὦ τάλαινα τόνδ' ἐπῄρασω λόγον.

Ηλέ ἐλθὼν ἐμῶν ἔκλυσον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.

χρυ ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν;
ἡλέ ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγω.
χρυ βίου δ' ἐτοῦ παρόντος οὐ μνᾶσαν ἔχῃς;
ἡλέ καλὸς γὰρ ὅ' μὸς βίοτος, ὥστε θαυμάσαι.
χρυ ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σύ γ' οὖφρονεῖν ἠπίσασο.
ἡλέ μή μ' ἐπαίδασκε τοῖς φίλοις ἅναι κακήν.
χρυ ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' ἡπάθην.
ἡλέ σὺ ταῦτα θώπτων, ἢ κἀμοὺς τρόπους λέγῃς.
χρυ καλόν γε μέντοι μὴ ξ' ἀβουλίας πεσεῖν.
ἡλέ πεσοῦμεθ' ἧς χρὴ, πατρὶ τιμωροῦμενοι.
χρυ πατὴρ δ' ἐτούτων οἶδα συγγνώμην ἔχων.
ἡλέ ταῦτ' ἐσὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
χρυ σύ δ' οὐχὶ πείσῃ, κἀσυναινέσῃς ἐμοί;
ἡλέ οὐ δῆτα· μή πω νοῦν τοσόνδ' ἅμην κενή.
χρυ χωρήσομαί τ' ἄρ' εἶπερ ἐσάλην ὁδοῦ.
ἡλέ ποῖ δ' ἐκπορεύῃ; ποῖ φέρῃς τάδ' ἔμπυρα;
χρυ μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.
ἡλέ πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
χρυ ὃν ἔκτανε αὐτή· τοῦτο γὰρ λέξαι θέλῃς.
ἡλέ ἐκ τοῦ, φίλων πεφθῆσα; τῷ, τοῦτ' ἤρεσεν;
χρυ ἐκ δείματός του νυκτέρου δοκῶν ἐμοί.
ἡλέ ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
χρυ ἔχῃς τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
ἡλέ φοι λέγῃς τὴν ὄψιν, εἴπωι μ' ἀν τότε.
χρυ ἀλλ' οὐ κάτοιδα, πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
ἡλέ λέγ' ἀλλὰ τοῦτο· πολλάκτοι σμικροὶ λόγοι
» ἔσφηλαν ἤδη, κἀνατώρθωσαν βροτούς.
χρυ λόγος τις αὐτὴν ἐστιν ὡσιδεῖν πατρὸς
τὸν σόν τε κἀμὸν δευτέραν ὁμιλίαν,
ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον

πῆξαι

πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον, ὃν φόρῃς ποτὲ
αὐτὸς, τανῦν δ' Αἴγισθος· ἔκ τε τῶνδ' ἄνω
βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν· ὡς κατάσκιον
πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα·
τοιχῶτά του παρόντος ἵνα ἴχνη λίῳ
δείκνυσι τἄναρ ἔκλυον ἐξηγουμένου·
πλείω δὲ τούτων οὐκ ἀκήκοιδα, πλὴν ὅτι
πέμψῃ με κἀγὼ τοῦδε τοῦ φόβου χάριν·
ΗΛΕ πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν,
ἐμοὶ πιθέσθαι· μήδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
ἢ γάρ μ' ἀπώσῃ σὺν κακῷ μέτῃ πάλιν·
ἀλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχῃς χερῶν,
τύμβῳ προσάψῃς μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις,
οὐδ' ὅσιον, ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι
κτερίσματ' οὐδὲ λοιβὰ προσφέρειν πατρί·
ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνῃ
κρύψασ' ἄνευθεν· ἔνθα μή ποτ' εἰς σὺνὴν πατρὸς
τούτων πρόσῃσι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
κἀμὲ κἀκείνῃ ταῦτα σωζέσθω κάτω·
ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλήμονες ἄτην γυνὴ
πασῶν ἔβλαστε, τάσδέ μοι δυσμενεῖς χοάς,
ἃς ἄν ποθ' ὃν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε·
σκέψαι γάρ, εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκῇ
γέρα τάδ' ἢ τἀφοῖσι δέξασθαι νέκυς,
ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενὴς,
ἐμαχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσιν κάρα
κηλῖδας ἐξέμαξεν· ἆρα μὴ δοκεῖς
λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
τὰ μῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας,

ξ

πἀμοῦ ταλάινης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
ἄ' χω, δ' ὸς αὐτῷ τήνδ' ἀλίπαρῆ τρίχα,
καὶ ξῶμα τοὐμόν, οὐχλιδᾶις ἠσκημένον.
αὐτοῦ δ' ἐ προσπίτνοῦσα, γῆθεν ὰ μενῆ
ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολῖν.
καὶ παῖδ' Ορέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς
ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ξῶντ' ἐπεμβῆναι ποδὶ,
ὅπως τολοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
χερσὶ σέφωμεν, ἢ τανῦν δωρούμεθα.
οἶμαι μὲν ὧν οἶμαί τι πἀμείνῳ μέλον
πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνήρατα.
ὅμως δ' ἀδελφὴ, σοί θ' ὑπούργησον τάδε,
ἐμοί τ' ἀρωγὰ, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
πάντων ἐν ἅδου πφμένῳ κοινῷ πατρί.

Χο πρὸς ὐσέβφαν ἡ κόρη λέγφ. σὺ δ' ἐ
φσω φρονήσφς ὦφίλη, δράσφς τάδε.

Χρυ δράσω. Τὸ γὰρ δίκαιον ὐκ ἔχφ λόγον
δυοῖν ἐρίξφν, ἀλλ' ἐπισπούδφν τὸ δρᾶν.
πφρωμένη δ' ἐ τῶνδε τῶν ἔργων ἐ μοὶ,
σιγὴ παρ' ὑμῶν πρὸς θεῶν ἔσω φίλαι.
ὡς εἰ τάδ' ἥτε νοῦσα πὐσεται, πικρὰν
δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσφν ἔτι.

Χο φ μὴ ἐγὼ παράφρων
μάντις ἔφυν, καὶ γνώμας
λφομένα σοφᾶς,
ἥξειν ἁ πρόμαντις
δίκα δίκαις ἀφερομένα
χερῶν κράτη· μέτφσιν ὥ
τέκνον ὐ μακρᾶ χρόνου.
ὕπεστί μοι θάρσος

ἁδυ

ἀδυπνόων κλύουσαν ἀρ
τίως ὀνφράτων.
ὀ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὀφύσας
Ελλάνων ἄναξ,
ὀδ' ἀπαλαιὰ χαλκόπλημτος
ἀμφήκης γένυς, ἄνιν κατέπεφνεν αἰ
χίσας ἐν αἰπίας.
ἥξῃ καὶ πολύπους,
καὶ πολύχθρ, ἀδνοῖς
πρυπτομένα λόχοις χαλκόπους Ερινὺς,
ἄλεκτρ', ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα
μιαιφόνων γάμων ἁμιλ
λήμαθ', ὅισιν ὀθέμις.
πρὸ τῶνδέ τοι μ' ἔχῃ,
μήποτε μήποθ' ἥμῖν αἰ
ψηρὲς πελᾶν τέρας
τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν, ἥ τοι
μαντεῖαι βροτῶν
ὐκ εἰσὶν ἐν δνοῖς ὀνείροις,
ὀδ' ἐν θεσφάτοις,
ᾗ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς
εὖ καταχήσῃ.
ὦ Γέλοπος ἀπρόσθεν
πολύπονος ἱππεία,
ὡς ἔμολες αἰανῆ
τᾷδε γᾷ.
ὥτε γὰρ ὁ ποντιοθὴς
Μυρτίλος ἐποίμαθη
παγχρύσων δίφρων
δυσάνοις αἰπείαις

πρόῤῥιξος ἐπριφθεὶς,
ὅ τις πω,
ἔλαβεν ἐπ τοῦδ' οἴκου
πολύπονος ἀκμία.
κλυ ἀνάμενη μὲν ὡς ἔοικας αὖ τρέφῃ·
ὁ γὰρ πάρες Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ,
μή τοι θυραίαν γ' ὄσαν αἰχύνῃ φίλους·
νῦν δ' ὡς ἄπες ἐκ ξένος, ὁδ' ἐν ἐντρέπῃ
ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλοῦς με δὴ
ἐξεῖπας, ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
ἄρχω, καθυβρίξουσα καὶ σὲ, καὶ τὰ σά·
ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω· καὶ πῶς δέ σε
λέγω, καὶ πῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά·
πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο σοι πρόχειμ' ἀφ',
ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν· ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι·
ἡ γὰρ δίκη νιν ἔκτεν', οὐκ ἐγὼ μόνη·
ἦχρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες·
ἐπεὶ πατὴρ ὅδ' ὃς σὸς ὢν θρηνεῖς ἀεὶ,
τὴν σὴν ὅμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
θῦσαι θεοῖσιν· οὐκ ἴσον κἀμοὶ ἐμοὶ
λύπης ὅτ' ἔσπρᾶ, ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ.
εἶεν· δίδαξον δή με τοῦ, χάριν τίνος
ἔθυσεν αὐτήν· πότερον ἀργείων ἑρᾷς;
ἀλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω; κτανὼν
τἄμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην;
πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν δίπλοῖ,
οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θυήσκειν, πατρὸς
καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν;
ἢ τῶν

ἢ τῶν ἐμῶν ἄρ' ἔστιν ἴ μέρος τέκνων
ἢ τῶν ἐκείνης, ἔχε δάισασθαι πλέον;
ἢ τῷ πανώλει πατρὶ, τῶν μὲν, ἐξ ἐμοῦ
πάντων πόθος παρῆτο, Μενέλεω δ' ἐνὴν;
ὃ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
φάνη δ' ἂν ἥ θανοῦσα γ' εἰ φωνὴν λάβοι.
ἐγὼ μὲν οὖν ὅκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύθυμος· ἃ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς
γνώμην δικαίαν χοῦσα, τοὺς πέλας φέγε.
ΗΛΕ ἐρεῖς μὲν ὀχὶ νῦν γε μ' ὡς ἄρξασάτι
λυπηρὸν, ἕτα σοῦ τάδ' ἐξέπουσ' ὕπο.
ἀλλ' ἦν ἐφῇς μοι, τοῦ τεθνηκότος γ' ὕπερ
λέξαι μ' ἂν ὀρθῶς, τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ.
ΚΛΥ καὶ μὴν ἐφίημί· εἰ δέ μ' ὧδ' ἀφ' ἡδονῆς
ἐξῆρχες, ὅκ ἂν ἦσθα λυπρὰ κλύων.
ΗΛΕ καὶ δὴ λέγω σοι· πατέρα φῂς κτᾶναι· τίς ἂν
τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
ἅτ' ὄν δικαίως, ἅτε μή; λέξω δ' ἔσοι,
ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτανας, ἀλλά σ' ἔπεισεν
πλθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ᾧ τανῦν ξύνᾳ.
ἐρῶ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν, τίνος
ποινῆς, τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔχ' ἐν αὐλίδι.
ἢ γὰρ φράσω· μάνις γὰρ οὐθέμις μαθεῖν.
πατήρ ποθ' ὅδ' ἐμὸς ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
πάίξων κατ' ἄλσος, ἐξενίνησεν ποδοῖν
ἔλαφον· ἣ κατὰ σφαγὰς,
ἔκπο μπάσας ἔπος τι τυχὰν βαλών·
κἀκ τοῦδε μηνίσασα λητῴα κόρη,
κατῆχ' Ἀχαιοὺς, ὡς πατὴρ ἀντίσαθμον

τοῦ θηρὸς, ἐκθύσθε τὴν αὐτοῦ πόρην.
ὥσθ' ἥν τὰ κείνης θύματ'. ἃ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον, ἢ δ' εἰς Ἴλιον.
ἀνθ' ὧν βιαθεὶς πολλὰ, κἀντιβὰς, μόλις
ἔθυσεν αὐτὴν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
ᾗ δ' ἦν, ἐρῶ γὰρ κἀὶ τὸ σὸν, κῆνον θέλων
ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
χρὴν αὐτὸν ἄνευθ' ἐκείνου; ποίῳ νόμῳ.
ὅρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς,
μὴ πᾶσα σωτῆρ κἀὶ μετάγνοιαν τίθης.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι
πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνεις.
ἀλλ' εἰσόρα, μὴ σκῆπτρον ὃ κοὐσαν τίθης.
εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν
ἄμοιρα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ. μεθ' ὃν
πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
κἀὶ παιδοποιεῖς. τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας, ἐμβαλοῦσ' ἔχεις.
πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαι μ' ἄν. ἢ κἀὶ τοῦτ' ἐρεῖς,
ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
αἰσχρῶς δ', ἐάν περ κἀὶ λέγῃς. ὃ γὰρ καλὸν
ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς ἕνεκα.
ἀλλ' ὃ γὰρ δὴ νοθευτὸν ἐξέστισε,
ἢ πᾶσαν ἴσθι γλῶσαν, ὡς τὴν μητέρα
κακοσμοῦμεν. κἀὶ σ' ἔγωγε δεσπότιν
ἢ μητέρ' οὐκ ἔλαττον ἡσσήμασι νέμω.
ἢ ξῶ βίον μοχθηρὸν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα, τοῦ τε συννόμου.
ὅδ' ἄλλος ἔξω χἠρασὴν μόλις φυγὼν

τλήμων

τλήμων Ὀρέστης, δυστυχῆ τρίβᾳ βίον.
ὃν πολλὰ δή με σοι τρέφων μιάστορα
ἐπητιάσω· κἀὐτόδ' ἥπερ ἔσθενον,
ἔδρων ἄν· ὧν τοῦτ' ἴσθι, τοὔδε γ' ὕνεκα,
κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, ὅτε χρὴ καὶ μὴ,
ὅτε σὸ μάργον, εἶτ' ἀναιδὴς πλέαν.
ἡ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
χεδόν τι τὴν σὴν ὑπερβάλλω φύσιν.
Χο ὁρῶ μένος πνέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίκῃ
ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' ὑπέρτ' ἄσορῶ.
ηλυ ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος,
ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισε,
καὶ ταῦτα τηλικοῦτος· ἆρ' οὔσοι δοκεῖ
χωρὶς ἂν εἰς πᾶν ἔργον ἀλγύνης ἄτερ;
ηλε οὐ νῦν ἐπίσω τῶνδέ μ' ἀλγύνην ἔχειν,
εἰ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὅθ' ὕνεκα
ἔξωρα πράσσω, κὐκ ἐμοὶ προσῆκοτα.
ἀλλ' ἦ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμενῆ, καὶ τἀπὸ σὰ
ἔρχ' ἐξαναγκάζῃ με ταῦτα δρᾶν βίᾳ.
» Αἰσχροῖς γὰρ, αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται.
ηλυ ὦ θρέμμ' ἀναιδές· ἦ σ' ἐγὼ, καὶ τἄμ' ἔπη,
καὶ τἄργα τἀμά, πολλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ;
ηλε σύ τοι λέγεις νιν, ὅτι ἐγώ· σὺ γὰρ ποιεῖς
τοὔργον· τὰδ' ἔργα, τοὺς λόγους ὑρίσκεται.
ηλυ ἀλλ' ὦ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν, θράσους
τοῦδ' ὅπα λύξῃς, ὥστ' ἂν Αἴγισθος μόλῃ.
ηλε ὁρᾷς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρῃ· μεθῆσά μοι
λέγειν ἃ χρήζει μ', ὅδ' ἐπίσασαι κλύειν.
ηλυ ὄκνουν ἐάσῃς ὅδ' ὑπ' ὀφρύος βοῆς
θῦσαί μ', ἐπῳδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;

ηλε ἐῶ· κελεύω· θοῦε· μήδ' ἑπαυτιῶ
τὸ μὴν σὸ μ', ὡς ὃκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
κλυ ἔπαιρε δ' ἢ σὺ θύμαθ' ἡ παροῦσά μοι
πάγκαρπ' ἄνακτι τῷδ', ὅπως λυτήριος
εὐχὰς ἀνάσχω δωμάτων, ὧν νῦν ἔχω.
κλύοις ἂν ἤδη Φοῖβε προσκτήριε
κεκρυμμένην μου βάξιν· ὡς γὰρ ἐν φίλοις
ὁμῦθος· ὡδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπῃ
πρὸς φῶς, παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί.
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ,
σπείρῃ ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὧδ' ἄκουε· τῇδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα,
δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι λύσῃ' ἄναξ,
εἰ μὲν πέφυκεν ἐσθλά, δ'ὸς τελεσφόρα.
εἰδ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες.
καὶ μή με πλούτου τοῦ παρόντος ἤ τινες
δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῇς·
ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ξῶσαν ἀβλαβῆ βίῳ,
δόμους Ατρειδῶν σὴν πρὸς αὐτὰ μφέπειν τάδε,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνοιδα μὶ νῦν.
ὑμῖν μερούσαν, καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσεστιν, ἢ λύπη πικρά.
ταῦτ' ὦ λύκη' Απολλον ἵλεως κλύων,
δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ὥσπερ ἐξαυτοῦ μεθα.
τἀδ' ἄλλα πάντα, καὶ σιωπώσης ἐμοῦ,
ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξεύρειν.
» Τοὺς ἐν Διὸς γὰρ ἡνός ἐστι πάνθ' ὁρᾶν.
παι ξένοι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς,
ἢ τοῦ τυράννου δῶμα τ' Αἰγίσθου τάδε;

χο τὰ

χο τάδ' ἐστὶν ὦ ξέν'· αὐτὸς εἴπασας καλῶς·
παι ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπῴκησεν πυρῶ
κἀνδ; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος ἰσορᾷν·
χο μάλιστα πάντων ἥδε σοι κήρυξ πάρα.
παι ὦ χαῖρ' ἄναξ· σοὶ φέρων ἥκω λόγους
ἢ δεῖς φίλου παρ' ἀνδρός, Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ.
ηλυ ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν· ἀλλέναι δέ σου
πρώτιστα χρῄζω, τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν.
παι Φανοτὰς ὁ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
ηλυ τὸ ποῖον ὦ ξέν', εἰπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὢν
ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
παι τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω.
ἠλέ ὀΐ' γὼ τάλαιν', ὅλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.
ηλυ τί φῄς, τί φῄς ὦ ξεῖνε· μὴ ταύτης κλύε.
παι θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ τότ' ἐννέπω.
ἠλέ ἀπωλόμην δύστηνος· ἁδὲν ᾖ μ' ἔτι.
ηλυ σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσ'· ἐμοὶ δὲ σὺ ξένε,
τἀληθὲς ἀπὲ, τῷ, τρόπῳ δύολλυται.
παι κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πᾶν φράσω.
κεῖνος γὰρ ἐλθὼν ἐς τὸ πληθύον Ἑλλάδος
πρόχυμ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν·
ὅτ' ἤκουεν ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων,
δρόμον προκηρύξαντος, ἧ πρώτη κρίσις,
ἐσῆλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκῆ σέβας·
δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα,
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντι μου γέρας·
χἀπλῶς μὲν ἐν πολλοῖσι πᾶν ἂν ἀρασοι λέγω,
ἃ κἠπίσταται τοιῶνδ' ἀνδρὸς ἔργα κἀκπράττει·
ἔνθ' ἴσθ'· ὅσων γὰρ ἐστὶ κήρυξαν βραβῆς
δρόμων διαύλων πεντάεθλ', ἃ νομίζεται,

τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια,
ὠλβίξετ', ἀργῷος μὲν ἀναπαλούμενος,
ὄνομα δ' Ορέστης· τοῦ τὸ κλεινὸν Ελλάδος
Αγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε.
» καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'. Οταν δέ τις θεῶν
» Βλάπτῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
ἦμος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν
ἦν, ἡλίου τέλλοντος, ὠκύπους ἀγὼν,
εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα.
ἦς ἦν Ἀχαιὸς εἷς ἀπὸ Σπάρτης· δύο
λύβιες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπίστατο.
κἀκεῖνος ἐν τούτοισι, θεσσαλὰς ἔχων
ἵππους ὁ πέμπτος· ἕκτος, ἐξ Αἰτωλίας
ξανθαῖσι πώλοις· ἕβδομος, μάγνης ἀνήρ.
ὀγδοος δ' ὄχθος, Λύκιππος Αἰνιᾶν γένος.
ἔνατος, Αθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο.
βοιωτὸς ἄλλος δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
στάντες δ' ὅθ' αὐτοὺς εἰστεταγμένοι βραβεῖς
κλήροις ἔπηλαν, κἀνεκάτεσσαν δίφρους,
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἧξαν· οἷδ' ἅμα
ἵπποις ὁμοκλήσαντες, ἡνίας χεροῖν
ἔσφιγγον· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος,
κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων· κόνις δ' ἄνω
φορᾶθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι,
φείδοντο κέντρων οὐδέν· ὡς ὑπερβάλοι
χνόας τις αὐτῶν, καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά.
ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσις,
ἤφριζον ἰσόβαλλον· ἱππικαὶ πνοαί.
κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἑκάτην σκέλην ἔχων,
ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα· δεξιὸν δ' ἀνεὶς

σφραῖον ἵππον, ἦρχε τὸν προσηύμενον·
καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
ἕπφτα δ' Ἀινιᾶνος ἀνδρὸς ἄσυμοι
πῶλοι βίᾳ φέρουσιν· ἐκ δ' ὑποστροφῆς
τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον,
μέτωπα συμπλάκουσι βαρκαίοις ὄχοις·
κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ,
ἔθραυε, κἀνέπιπτε· πᾶν δ' ἐπίμπλατο
ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον·
γνοὺς δ' οὖ ξ Ἀθηνῶν δῃὸς ἡνιοστρόφος,
ἔξω παραστᾷξ, κἀνακωχύσῃ, παρῆς
πλύδωνι ἵππον ἐν μέσῳ πυκώμενον·
ἦλαυνε δ' ἔκτος μέν, ὑστέρας δ' ἔχων
πῶλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων·
ὅδ' ὡς ὁρᾷ μόνον νιν ἐλλελῃμμένον,
ὀξὺν δ' ἰῶτων πέλαδον ἐνσῴσας θοᾶις
πώλοις, διώκῃ· κἀξισώσαντες ξυγὰ,
ἠλαυνέτην, πότ' ἄλλος ἄλλοθ', ἄτερος
κἀρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων·
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλῆς δρόμους
ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
ἕπφτα, λύων ἡνίαν ἀριστερὰν
κάμπτοντος ἵππου, λανθάνῃ σὺν ἄντυγι
πάσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας,
κἀξ ἀντύγων ὤλισθε· σὺν δ' ἑλίσσεται
τμητοῖς ἱμᾶσι· τοῦ δὲ, πίπτοντος πέδῳ,
πῶλοι διεσκάρησαν ἐς μέσον δρόμον·
στρατὸς δ' ὅπως ὁρᾷ νιν ἐκπεπτωκότα
δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,
οἷ' ἔργα δράσας, οἷα λαγχάνῃ κακά·

φορούμενος πρὸς ἕδρας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
σπέλη προφάνων· ἑστένιν διφρηλάται
μόλις καταχέοντες ἱππικὸν δρόμον,
ἔλυσαν ἁμαξήρατον, ὥστε μηδένα
γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
πάντην πυρᾷ πάντες αὐθις, ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα, δμῳλαίας ἀπὸ δοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
ὅπως πατρῴας τύμβον ἐπλάκοι χθονός.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν· ὡς μὲν ἐν λόγοις,
ἀληθῆ· τοῖσδ' ἰδοῦσιν ὅπερ ἦδε μέν,
μέγιστα πάντων, ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.

χο φεῦ, φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι,
πρόρριζον ὡς ἔοικεν ἔφθαρται γένος.

κλυ ὦ ξεῖν· τί ταῦτα· πότερον ἀτυχῆ λέγω,
ἢ δῃὰ μὲν, πέρδη δέ· λυπηρῶς δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.

πα τί δ' ὦδ' ἀθυμεῖς ὦ γύναι τῷ νῦν λόγῳ.

κλυ δῃὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· ἁδὲ γὰρ κακῶς
πάσχουσα, μῖσος ὢν τέκνῳ προσγίνεται.

πα μάτην ἄρ' ἦλθες ὡς ἔοικεν ἥκομεν.

κλυ ἔτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις,
εἴ μοι θανόντος πὶς ἔχων τεκμήρια
προσῆλθες· ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγὼς,
μαστῶν ἀποσὰς, καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
ἀπεξενοῦτο· καί μ' ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἐξῆλθεν, οὐπέτ' εἶδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῴους, δεῖν' ἐπῃτείλῃ τελῶν·
ὥστ' ὄτε νυκτὸς ὕπνον, ὅτ' ἐξ ἡμέρας,
ἁμὲ στυγάξῃ ἡδύν· ἀλλ' ὁ προσατῶν

χρόνος δ' ἵππευέ μ' ἀὲν ὡς θανουμένην.
νῦν δ', ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ', ἀπήλλαγμαι φόβου.
πρὸς τῆσδ' ἐκφύουθ' ἥδε γὰρ μείξωνβλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τοὺμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα. νῦν δ' ἑκηλάκου
τῶν τῆσδ' ἀφλῶν οὕνεχ' ἡμερώσομεν.
ΗΛΕ οἵμοι τάλαινα. νῦν γὰρ οἱ μῶξαι πάρα
Ὀρέσται τὴν σὴν ξυμφοράν. ὅθ' ὧδ' ἔχων,
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζῃ μητρός. ἆρ' ἔχῃ καλῶς;
ΗΛΥ ὅτοι σύ. κεῖνος δ' ὡς ἔχῃ, καλῶς ἔχῃ.
ΗΛΕ ἄκουε Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
ΗΛΥ ἤκουσεν ὢν δῆτ', ἀλλ' ἀπεύρωσεν καλῶς.
ΗΛΕ ὕβριξε. νῦν γὰρ αὐτυχοῦσα τυγχάνῃς.
ΗΛΥ ὑκοῦν Ὀρέστης καὶ σὺ, παύσετον τάδε.
ΗΛΕ πεπαύμεθ' ἡμῖς. ἀλλ' ὅπως σε παύσομεν.
ΗΛΥ πολλῶν ἂν ἥκοις ὧδε ἐν' ἄξιος τυχῶν,
ἥ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
ΠΑΙ ὑκῶν ἀποστείχοι μ' ἂν, εἰ τάδ' οὐ κυρεῖ.
ΗΛΕ ἥκεις· ἐπ' ἦπερ ὄντ' ἐμὸν καταξίως
πράξασ', ὅτε τὸν πορσύναντος ξένου.
ἀλλ' εἴσιθ' ἔσω. τήνδε δ' ἔκτοσθεν βοᾶν
ἔα τάθ' αὑτῆς, καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
ΗΛΕ ἆρ' ὦ μιν ὡς ἀλγοῦσα κἀδυνωμένη
δόλῳ δαμῆσαι, κἀπικωκῦσαι δόμῳ
τὸν ἐμὸν ἡ δύσκνος ὧδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα, φρὸς θεὸς· ὦ τάλαιν' ἐγώ,
Ὀρέστα φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας θανών.
ἀποσάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχῃ φρενὸς,
αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι,
σὲ πατρὸς ἔξυξῶντα τιμωρόν ποτε,

πᾷ μοῦ ταλάινης· νῦν δὲ, ποῖ με χρὴ μολῶν·
μόνη γάρ ἐμι· σοῦ τ' ἀπεζερημένη,
καὶ πατρὸς ἤδη, δῆθ' με δουλώσῃ πάλιν,
ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ,
φονεῦσι πατρός· ἆρά μοι καλῶς ἔχῃ;
ἀλλ' οὔτι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνοικος ἔσομ'· ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ
παρεῖσ' ἐμαυτὴν, ἄφιλος αὐανῶ βίον·
πρὸς ταῦτα, καινέτω τις, ἢ βαρύνεται
τῶν ἔνδον ὄντων· ὡς χάρις μὲν ἦν κτάνῃ,
λύπη δ' ἐὰν ξῶ· τοῦ βίου δ', ὃ δῆς πόθος.

Χο ποῦ ποτὲ περαυνοδίου, ἢ ποῦ φαέθων
ἅλιος εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες,
κρύπτουσιν ἔκηλοι·

Ἠλέ ἔ ἔ, αἲ αἲ·

Χο ὦ παῖ τί δακρύῃς·

Ἠλέ φῶ·

Χο μηδὲν μέγ' ἄϋσῃς·

Ἠλέ ἀπολῇς·

Χο πῶς·

Ἠλέ εἰ τῶν φανερῶς οἱ
Χο μένων ἐς ἀΐδαν
ἐλπίδ' ὑποίσῃς κατ' ἐμοῦ
ταμομένας,
μᾶλλον ἐπεμβάσῃ·

Χο οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων
χρυσοδέτοις
ἕρκεσι κρυφθέντα
γυναικῶν ἀπάταις·
καὶ νῦν ὑπὸ γαίας·

ἠλέ ἔ ἔ. ἰώ.
χο πάμψυχος ἀνάσσῃ.
ἠλέ φῶ.
χο φῶ σῆτ'. ὀλοὰ γάρ.
ἠλέ ἐσ' ἄμιν;
χο ναί.
ἠλέ οἶσ' οἶσ'. ἐφάνη γὰρ
μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν
πένθῃ. ἐμοὶ σ' ὅστις ἐτ' ἔσθ'. ὃς
γὰρ ἐτ' ἦν,
φροῦσος ἀναρπασθείς.
χο σῆλαία, σῆλαίων πυρεῖς.
ἠλέ κἀγὼ τοῦσ' ἴσωρ ὑπερίσωρ,
πανσύρτῳ πα μμήνῳ πολλῶν
σῆνῶν, συγγνῶν τ' ἀχέων.
χο ᾄσομεν ἀθροῇς.
ἠλέ μή μενῦν μηκέτι
παραγάσῃς ἴν' ᾖ.
χο τὶ φῄς. αὐσᾷς σὲ ποῖον.
ἠλέ πάρῃσιν ἐλπίσων ἔτι ποινοτόνων,
ὐπατρισᾶν τ' ἀρωγοί.
χο πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος.
ἠλέ ἢ καὶ χαλαργοῖς ἐν ἀμίλλαις
ὅτως ὡς ἠΐνῳ σῦσάνῳ
τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι;
χο ἄσκοπος ἁλώβα.
ἠλέ πῶς γὰρ ἄν. ᾗ ξένος
ἄτερ ἐμᾶν χῃρᾶν.
χο παπαί.
ἠλέ ἠ κοὐθεν ὅτέ του τάφου ἀντίασας,

ὅτε γόων παρ' ἡμῶν.
Χρυ ὑφ' ἡδονῆς τοι φιλτάτη δι ώκομαι,
τὸ πόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν.
φέρω γὰρ ἡδονάς τε, πἀνάπαυλαν, ὧν
πάροιθεν εἶχες, πἀπατέσεις πακῶν.
Ἠλέ πόθεν δ' ἂν σοῖς τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν ὐπ' ἐνες' ἰδῇν.
Χρυ πάρες' Ὀρέσης ἡμῖν· ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
πλύουσ' ἐναργῶς ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.
Ἠλέ ἀλλ' ἦ μέ μηνας ὦ τάλαινα, πἀπὶ τοῖς
σαυτῆς πακοῖσι, πἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς;
Χρυ μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν, ἀλλ' ὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκῆνον ὡς παρόνταν ὦν.
Ἠλέ ὤ μοι τάλαινα· πἀὰ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ' ἤσπουσας', ὥδε πιστεύσ' ἄγαν.
Χρυ ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε ποὐπ ἄλλου σαφῆ
σημ' ἰδοῦσα, τῷδε πιστεύω λόγῳ.
Ἠλέ τίν' ὦ τάλαιν' ἰδοῦσα πίστιν· ἐς τί μοι
βλέψασα, θάλπη τῷδ' ἀνηκέσῳ πυρί.
Χρυ πρὸς νῦν θεῶν ἄκουσον· ὡς μαθοῦσά μου
τολοιπὸν, ἢ φρονοῦσαν ἢ μωρὰν λέγῃς.
Ἠλέ σύ δ' ὃν λέγ', ἤ σοι τῷ λόγῳ τὶς ἡδονή.
Χρυ πᾶσ' ἦ λέγω τοι πᾶν; ὅσον πατῴδ' ὁμιν·
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὁρῶ πολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
πηγὰς γάλακτος· πἀὰ περισταφῆ πύπλῳ
πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀγθέων θήκην πατρὸς
ἰδοῦσα δ', ἔχον βαῶ μα· πἀὰ περισκοπῶ
μή που τὶς ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίπτῃ βροτῶν.
ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδρεπόμην τόπον,

τύμβ-

τύμβ' προσῆρπον ἄσμον· ἐχάτης δ' ὁρῶ
πυρᾶς νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον·
καὶ θὺς τάλαιν' ὡς ἔδον, ἐμπάζῃ τί μοι
ψυχῇ σύνηθες ὄμμα φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾶν τεκμήριον·
καὶ χερσὶ βαστάσασα, δυσφημῶ μὲν δή,
χαρᾷ δὲ πίμπλημ' αὖθις ὄμμα δακρύων·
καὶ νῦν θ' ὁμοίως, καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι,
μή τοῦτό δ' ἀγλαΐσμα πλὴν πάνου μολεῖν·
τῷ, γὰρ προσήκῃ πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε·
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα τοῦτ' ἐπίσταμαι,
οὐδ' αὖ σύ· πῶς γάρ, ἥ γε μὴ δὲ πρὸς θεοὺς
ἔξεις ἀκλαύτῳ τῆσδ' ἀποσῆναι στέγης·
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς, ὅθ' ὁ νοῦς φιλῇ
τοιαῦτα πράσσῃν, ὅτε δρῶσ', ἐλάνθανεν·
ἀλλ' ἐς Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτίμια·
ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε, τοῖς αὐτοῖσί τοι
ὑπ αὐτὸς αὐξῆ δαίμονων παρασατῇ·
νῷν δ' ἦν τὰ πρόσθεν συγγνός· ἢ δὲ νῦν ἴσως
πολλῶν ὑπάρξῃ κῦρος ἡμέρα καλῶν·
ΗΛΕ φῦ τῆς ἀνοίας· ὡς σ' ἐποικτείρω πάλαι·
ΧΡΥ τί δ' ἔστιν· οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
ΗΛΕ ὑπ ὀίσθ' ὅποι γῆς, ὅδ' ὅποι γνώμης φέρῃ·
ΧΡΥ πῶς δ' ὑπ ἐγὼ πάτοιδ' ἄν ἔδον ἐμφανῶς;
ΗΛΕ τέθνηκεν ὦ τάλαινα· τὰ κείνου δέσοι
σωτήρι', ἔρρῃ· μηδὲν ἐς πάνου γ' ὅρα.
ΧΡΥ οἴμοι τάλαινα· τοῦ, τάδ' ἤκουσας βροτῶν;
ΗΛΕ τοῦ πλησίον παρόντος ὑνίκ' ὤλλυτο.
ΧΡΥ καὶ ποῦ' στιν ὅστος; θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται.
ΗΛΕ κατ' οἶκον, ἡδὺς, ὡδὲ μητρὶ δυσχερής.

χρυ οἴμοι τάλαινα· τοῦ, χὰρ ἀνθρώπων πότ' ἦν
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον ητερίσματα.
ἠλέ οἶμαι μάλις' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημῆ' Ορέσου ταῦτα προσθῆναί τινα.
χρυ ὦ δυστυχής· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιούσδ' ἔχουσ', ἔσωσδον, ὡς φίλῃ ἄρα
ἵν' ἦ μεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν ὅθ' ἱκόμην,
τάτ' ὄντα πρόσθεν, ἄλλα θ' εὑρίσκω πανά.
ἠλέ ὅτως ἔχῃ σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πιθῇ,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσῃς βάρος.
χρυ ἢ τοὺς θανόντας ἐξανασήσω ποτέ;
ἠλέ οὐ δῆθ' οἷ' εἶπον· οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν.
χρυ τί γὰρ ηελούσῃς, ὧν ἐγὼ φερέγγυος·
ἠλέ τλῆναί σε δρῶσαν, ἄν σ' ἐγὼ παραινέσω.
χρυ ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐ παύσομαι.
ἠλέ ὅρα· Γόνου τοι χωρὶς, οὐδὲν εὐτυχεῖ.
χρυ ὁρῶ· ξυνοίσω πᾶν ὅσον περ ἂν σθένω.
ἠλέ ἄκουε δὴ νῦν ἧς βεβούλευμαι τελεῖν·
παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων,
ὡς ὅστις ἡμῖν ἐστὶν, ἀλλ' ἄδης λαβὼν,
ἀπεστέρηκε, καὶ μόνα λελείμμεθον·
ἐγὼ δ' ἕως μὲν τὸν πάσιγνητον βίῳ
θάλλοντά τ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου πότ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός·
νῦν δ' ἡνίκ' ἥκετ' ἐστὶν, ὡς σὲ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου,
ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοικνίσῃς κτανεῖν
Αἴγισθον· οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
πῶς γὰρ μενεῖς ῥάθυμος· εἰς τίν' ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν· ἢ πάρεστι μὲν σθένος,

πλοῦ

πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐσερημένην.
πάρεστι δ' ἀλγεῖν, ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἄλεκτρα χηράσκουσαν, ἀνυμέναιά τε.
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως
τύξῃ πότ', ἢ γὰρ ὧδ' ἄβουλος ἐς ἀνὴρ
Αἴγισθος, ὥστε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος
βλαστεῖν ἐᾶσαι, τὴν μονὴν αὐτῷ σαφῆ.
ἀλλ' ἢν ἐπίσῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι,
πρῶτον μὲν εὐσέβησαν ἐκ πατρὸς κάτω
θανόντος οἴσῃ, τοῦ κασιγνήτου θ' ὁμοῦ.
ἔφυτα δ' ὥσπερ ἐξέφυς ἐλευθέρα,
καλῇ τολοιπὸν, καὶ γάμων ἐπαξίων
τύξῃ· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρησὰ πᾶς ὁρᾶν.
λόγῳ γε μὴν ὕπλησαν ἀχ ὁρᾷς ὅσην
σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλῇς φάθεσ' ἐμοί;
τὶς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἢ μᾶς ἰδὼν,
τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται.
ἴσθ' εὖ θ' τώδε τὼ κασιγνήτω φίλοι,
ὡς τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην.
ὡς τοῖσιν ἐχθροῖς οὖ βεβηκόσιν ποτὲ,
ψυχῆς ἀφῃρήσαντε, προύσητην φόνου.
τούτω φιλεῖν χρή· τώδε χρὴ πάντας σέβειν.
τώδ' ἔνθ' ἑορτάς, ἔν τε πανδήμῳ πόλει,
τιμᾶν ἅπαντας ὕνεκ' ἀνδρείας χρεών.
τοιαῦτά τοι νῷν πᾶς τις ἐξερᾷ βροτῶν,
ζώσαιν, θανούσαιν θ', ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος.
ἀλλ' ὦ φίλη, πείσθητι· συμπόνει πατρί.
σύσσημα μ' ἀδελφῷ· πᾶσον ἐκ κακῶν ἐμέ.
πᾶσον δὲ σαυτὴν, τοῦτο γινώσκουσ', ὅτι
ζῆν αἰχρὸν αἰχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.

χο ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
καὶ τῷ λέγον τι, καὶ πλύον τι σύμμαχος.
χρυ καὶ πρίν γε φωνῆν ὦγυναῖκες, ἀφρενῶν
ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν, ἐσώξετ' ἂν
τὴν αὐλάβραν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται.
ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα, τοιοῦτον θράσος
αὐτὴ θ' ὁπλίζῃ, κἀμ' ὑπηρετῆν καλεῖς.
ὑπ' εἰσορᾶς; γυνὴ μὲν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς.
σθένος δ' ἐλάσσον τῶν ἐναντίων χερί.
δάιμων δὲ, τοῖς μὲν, εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.
τίς ἂν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἑλῶν,
ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται.
» Ὅρα κακῶς πράσσοντε, μὴ μείξω κακὰ
» Κτησώμεθ', ἥτις τοὔσδ' ἀκούσεται λόγους.
» Λύφ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελῇ
» Βάξιν κακὴν λαβόντε, δυσκλεῶς θανεῖν.
» Οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανῇν
» Χρήζων τις, ἧτα μὴ δὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν.
ἀλλ' ἀντιάξω πρὶν πανωλέθρους τοπᾶν
ἢ μᾶς τ' ὀλέσθαι, κἀξερημῶσαι γένος,
κατέσχες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα,
ἄρρητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι.
αὐτὴ δὲ νῦν χές. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
σθένουσα μηδὲν, τοῖς κρατοῦσιν ᾖ κάθῃ.
χο Γνώθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ
» Κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.
ἡλέ ἀπροσδόκητον οὐδὲν ἥρπασ. καλῶς
δ' ἦλθ' ὁ ἀπορρίψουσαν ἃ πυγγελῶμεν.
ἀλλ' αὐτοχρεί μοι μόνη τε δρᾶτέον

τοὔργον

τοῦργον τόδ', ὃ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.
Χρυ φῦ. ἆθ' ὥφελες τοιάδε τὴν γνώμην, πατρὸς
θνήσκοντος ἦναι, πάντα γὰρ κατφρόνεις.
Ἠλέ ἀλλ' ἦν φύσιν γε· τὸν δὲ νοῦν, ἥκων τότε.
Χρυ ἆρ' ἐσθ' ὁμοίαν νοῦν δι' ἀιῶνος μένειν.
Ἠλέ ὡς ἀχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε;
Χρυ ἐμὸς γὰρ ἐχθρὸν, κἀπὶ πρᾶξιν κακῶς.
Ἠλέ Ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας σύγγνωθι.
Χρυ ἀνέξομαι κλύουσα, χ' ὅταν οὖ λέγῃς.
Ἠλέ ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ μάθῃς τόδε.
Χρυ μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χ' ὡ λοιπὸς χρόνος.
Ἠλέ ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
Χρυ ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
Ἠλέ ἐλθοῦσα, μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξφπε σῇ.
Χρυ οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
Ἠλέ ἀλλ' οὖν, ἐπίσω οἷ μ' ἄτι μίας ἄγῃς.
Χρυ ἄτι μίας μὲν οὖ, προμηθίας δὲ σοῦ.
Ἠλέ τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπιστέλλει με δῇ;
Χρυ ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡ γνώμη σὺν ὢν.
Ἠλέ ἢ δεινὸν εὖ λέγουσαν, ἐξαμαρτάνειν.
Χρυ εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ.
Ἠλέ τί δ'. οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
Χρυ Ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χ' ἡ δίκη βλάβην φέρῃ.
Ἠλέ τούτοις ἐγὼ ξὴν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
Χρυ ἀλλ' εἰ ποιήσῃ ταῦτ', ἐπαινέσῃ ἐμέ.
Ἠλέ καὶ μὴν ποιήσω γ', οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε.
Χρυ καὶ τοῦτ' ἀληθὲς οὐδὲ βουλεύσῃ πάλιν;
Ἠλέ βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἔχθιον κακῆς.
Χρυ φρονεῖν ἔοικας οὐδέν, ὧν ἐγὼ λέγω.
Ἠλέ πάλαι δέδοκται ταῦτα, μοῦ νεωστί μοι.

χρυ ἄπελθε μὴ τοίνυν· ὅτε γὰρ σὺ τἀμ' ἔπη
τολμᾷς ἐπαινεῖν, οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
ἠλέ ἀλλ' ἴσθι· ὅσοι μὴ μεθέπομαί ποτε,
οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς· ἐπῇ
» Γολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θυρᾶθαι πενά.
χρυ ἀλλ' ἁ σεαυτῇ τυγχάνῃς δοκοῦσά τι
φρονεῖν, φρονεῖς τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
ἦδη βεβήκῃς, τἀμὲ ἐπαινέσῃς ἔπη.
χο τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους
οἰωνοὺς ἐσορώμενοι
τροφᾶς κηδομένους, ἀφ' ὧν
τε βλαστῶσιν, ἀφ' ὧν τ' ὄνησιν οὖρω
σι, τάδ' ὄπι ἐπίσας τελοῦμεν;
ἀλλ' ὦ μὰ τὰν Διὸς ἀγραπὰν,
καὶ τὰν ὐρανίαν θέμιν,
δαρὸν ὄπι ἀπόντι τοι.
ὦ χθονία Βροτοῖσι φάμα,
κατά μοι βόασον οἰκτρὰν
ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ατρείδαις,
ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη.
ὅτι σφίσιν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων,
νοσεῖ· τὰ δὲ πρὸς τέκνων,
δίπλᾶ φύλοπις ὐκέτ' ἐξ
σοῦται φιλοτασίῳ διάτᾳ.
πρόδοτος δὲ μόνα σαλύᾳ
Ηλέκτρα τὸν ἀεὶ πατρὸς
δάλαία σενάχουσ', ὅπως
ἀπανόδυρτος ἀηδὼν
ὅτέ τι τοῦ θανῆν προμηθὴς,
τότε μὴ βλέπῃν ἑτοίμα

δάδ'

διδύμαν ἐλοῦσ' Ἐριννύν·
τὶς ἂν ἦν σύπατρις ὧδε βλασοῖ·
» Οὐδὲς τῶν ἀγαθῶν ξῶν ηανῶς,
» Εὔηλφαν ἀιχύναι θέλφ
» Νώνυμος ὢ παῖ παῖ·
ὡς ηαὶ σὺ πάγηλαυσον ἀὶ
ὦναί ποινὸν ἕιλου,
τὸ μὴ ηαλὸν ηαθοπλίσασα,
δύο φέρδν ἑνὶ λόγῳ,
σοφάτ' ἀρίστα τε πᾶις ηεηλῆσθαι·
ξώης μοι ηαθύπερθε χερὶ,
ηαὶ πλούτῳ τῶν ἐχθρῶν, ὅσον
νῦν ὑπὸ χεῖρα ηάιςς·
ἐπεί σ' ἐφύρηα μόι
ῥᾳ μὲν δὴ ἐν ἐαθλᾷ
βεβῶσαν· ἃ δὲ μέγις' ἔβλασε,
νόμιμα, τῶνδε φερομέναν
ἄρισα τᾷ Διὸς ἀυσεβείᾳ·
ὀρέ ἆρ' ὦ γυναῖηες ὀρθά τ' εἰσηηούσα μεν,
ὀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρήξομεν;
χο τίδ' ἐξερευνᾷς, ηἀτὶ βουληθὴς πάρᾳ;
ὀρέ Αἴγισθον ἔνθ' ὤηηεν ἱσορῶ πάλαι·
χο ἀλλ' οὖθ' ἱηάνῃς, χ' ὧφράσας ἀξήμιος·
ὀρέ τὶς ἦν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσῃεν ἂν
ἡμῶν ποθῃνὴν ποινόπουν παρουσίαν;
χο ἴσθ', εἰ τὸν ἄγχισόν γε πυρσάσῃν χρεών·
ὀρέ ἴθ' ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ', ὅτι
Φωηεῖς ματεύουσ' ἄνδρες Αἴγισθόν τινες·
ἠλέ οἴμοι τάλαιν'· ὀδή ποθ' ἥς ἠηούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεημήρια;

ὀρέ ἃκ οἶδα τὴν σὴν ηλικίαν, ἀλλά μοι χέρων
ἐφῆτ' Ορέσου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.
ηλέ τί δ' ἔστιν ὦ ξέν'· ὡς μ' ὑπέρχεται φόβος·
ὀρέ φέροντες αὐτὸ μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τύχῃ θανόντος, ὡς ὁρᾷς κομίζομεν.
ηλέ οἰ ἐγὼ τάλαινα· τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς
πρόχρον ἄχθος ὡς ἔοικε δέρκομαι.
ὀρέ εἴπέρ τι κλαίῃς τῶν Ορεστείων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου σέβον.
ηλέ ὦ ξένε, δός νῦν πρὸς θεῶν ἅπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, ἧς χεῖρας λαβών·
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ,
ξὺν τῇδε κλαύσω, κἀποδύρωμαι σοδῷ.
ὀρέ δός θ', ἥτις ἐσὶ προσφέροντες· ὡ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενέσι γ' ὧδ' ἐπαιτεῖται τάδε.
ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.
ηλέ ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ,
ψυχῆς Ορέσου λοιπόν· ὡς ἀπ' ἐλπίδων
ὤχῶν περ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ ὀδὲν ὄντα βασάζω χεροῖν·
δόμων δέ σ' ὦ παῖ λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
ὡς ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπὴν βίον,
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
κλέψασα τᾶνδε, κἀγασώσασθαι φόνου.
ὅπως θανὼν, ἔκρυψα τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
τύμβου πατρῴου κοινὸν ἐλαχὼς μέρος.
νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων, κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγάς,
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα.
κοὔτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
λουτροῖς ἐπόσμησ', ὅτε καμφλέκτου πυρὸς
ἀγγλόμην

ἀνῳλόμην ὡς εἰκὸς ἄθλιον βάρος.
ἀλλ' ἐν ξένῃσι χερσὶ κηδαυθὴς τάλας,
σμικρὸς προσήκης ὄγκος ἐν σμικρῷ πύτῃ.
οἴμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν, ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκῇ παρέσχον. οὔτε γάρ ποτε
μητρὸς σύ' ἦσθα μᾶλλον ἢ ἐμοῦ φίλος,
ἔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφὸς,
ἐγώ σ' ἀδελφὴ σὴ προσηυδώμην ἀεί.
νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
θανόντι σὺν σοί. πάντα γὰρ συναρπάσας
θύελλ' ὅπως, βέβηκας. οἴχεται πατήρ.
τέθνηκ' ἐγώ σοι. φροῦδος αὐτὸς εἶ θανών.
γελῶσι δ' ἐχθροί. μάντεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ. ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρα προὔπεμπες ὡς φανούμενος
τι μωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχὴς
δαίμων ὁ σός τε, κἀμός, ἐξαφείλετο.
ὅς σ' ὦ δέ μοι πρόὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
μορφῆς, ἀσθενῆ τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.
οἴμοι μοι.
ὦ δέμας οἰκτρόν. φῶ. φῶ.
ὦ δυνοτάτας, οἴμοι μοι,
πεμφθὴς πελάθους φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας.
ἀπώλεσας δῆτ' ὦ κασίγνητον κάρα.
τοι γάρ, σὺ δ' ἔξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος
τὴν μηδέν', ἢς τὸ μηδέν. ὡς σὺν σοὶ κάτω
ναίω τολοιπόν. καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων. κἀνῦν πόθῳ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ πολείπεσθαι τάφου.

» τοὺς γὰρ θανόντας ὀχ ὁρῶ λυπουμένους.
χο θνητοῦ πέφυκας πατρὸς Ηλέκτρα, φρονῶ.
θνητὸς δ' Ορέστης. ὥστε μὴ λίαν σέβε.
» Γᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.
ὀρέ φεῦ. φεῦ. τί λέξω. ποίλογων ἀμηχάνων
ἔλθω. πρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω.
ἠλέ τί δ' ἔχεις ἄλγος. πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρῇς.
ὀρέ ἦ σὸν τὸ πλησὸν εἶδος Ηλέκτρας τόδε;
ἠλέ τόδ' ἐς ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.
ὀρέ οἴμοι ταλαίνης ἆρα τῆσδε συμφορᾶς.
ἠλέ τί δήποτ' ὦ ξέν' ἀμφ' ἐμοὶ σέβῃς τάδε.
ὀρέ ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον.
ἠλέ ὅτοι ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσφημεῖς ξένε.
ὀρέ φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
ἠλέ τί δήποτ' ὦ ξέν' ὧδ' ἐπισκοπῶν σέβῃ.
ὀρέ ὡς δὴ κἄρ' ἦσθ' τῶν ἐμῶν δὴ 'νθένδε κηδῶν.
ἠλέ ἐν τῷ, διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων.
ὀρέ ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.
ἠλέ καὶ μὴν ὁρᾷς γε πᾶσα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ὀρέ καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδέ τ' ἐχθίω βλέπειν;
ἠλέ ὅθ' ὕνεκ' εἰ μὴ τοῖς φονεῦσι σύντροφος.
ὀρέ τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν.
ἠλέ τοῖς πατρός. ἆρα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
ὀρέ τὶς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν;
ἠλέ μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' ὧδ' ἐξισοῖ.
ὀρέ τί δρῶσα. πότερα χερσὶν, ἢ λύμῃ βίου;
ἠλέ καὶ χερσὶ, καὶ λύμαισι, καὶ πᾶσιν κακοῖς.
ὀρέ οὐδ' οὔ παρήξων, ὅθ' ὁ κωλύσων πάρα;
ἠλέ ὠδῆθ'. ὡς ἦν γάρ μοι, σὺ προὔθηκας ἀοδόν.
ὀρέ ὦ δύστον μοι, ὡς ὁρῶν σ' ἐποικτείρω πάλαι.

ἠλέ μόνος βροτῶν νῦν ἰαθ' ἑποικτείρας ποτέ.
ὀρέ μόνος γὰρ ἵκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.
ἠλέ ὀ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἵκῃς ποθέν;
ὀρέ ἐγὼ φράσαι μ' ἂν, ἢ τὸ τῶνδ' ὄνουν πάρα.
ἠλέ ἀλλ' ἔστιν ὄνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρᾷς.
ὀρέ μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς.
ἠλέ μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ ξένε.
ὀρέ πίθου λέγοντι, κοὐχ ἁμαρτήσῃ ποτέ.
ἠλέ μὴ πρὸς γενείου, μὴ 'ξέλῃ τἀφίλτατα.
ὀρέ ὄφη μ' ἑάσθην.
ἠλέ ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν
Ορέσα, τῆς σῆς ἢ σεμνὸς ματαφῆς.
ὀρέ οὔφη μα φώνῃ· πρὸς δίκης γὰρ ὁ σέβῃς.
ἠλέ πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν ὁ δίκη σέβω;
ὀρέ ὅ σοι προσήκῃ τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
ἠλέ ὅτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
ὀρέ ἄτιμος ἀδελφοῦ σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.
ἠλέ εἴπερ γ' Ορέσου σῶμα βασάξω τόδε.
ὀρέ ἀλλ' οὐκ Ορέσου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.
ἠλέ ποῦ δ' ἐς ἐκφύτου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;
ὀρέ οὐκ ἔστι. Τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστι τάφος.
ἠλέ πῶς εἶπας ὦ παῖ;
ὀρέ φροῦδος ὀδ' ἐν, ὧν λέγω.
ἠλέ ἦ ξῃ γὰρ ἀνήρ;
ὀρέ ἅπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.
ἠλέ ἦ γὰρ σὺ κεῖνος;
ὀρέ τήνδε προσβλέψασά μου
σφραγῖδα πατρὸς, ἔκμαθ' ἣ σαφῆ λέγω.
ἠλέ ὦ φίλτατον φῶς.
ὀρέ φίλτατον· συμμαρτυρῶ.

ἡλέ ὦ φθέγμ' ἀφίκου;
ὀρέ μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.
ἡλέ ἔχω σε χερσίν.
ὀρέ ὡς τἀλοίπ' ἔχῃς ἀεί.
ἡλέ ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
ὁρᾶτ' Ὀρέσην τόνδε μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον;
χο ὁρῶ μὲν ὦ παῖ, ἠπὶ συμφοραῖσί μοι
χεχηθὸς ἕρπῃ δ' ἀκρυον ὀμμάτων ἄπο.
ἡλέ ἰὼ γονάτων ἐμοὶ φιλτάτων.
ἐμόλετ' ἀρτίως.
ἐφύρετ'. ἤλθετ'. ἤσθεθ' ὅς ἐχρῄζετε.
ὀρέ πάρεσμεν. ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.
ἡλέ τί δ' ἔστιν.
ὀρέ σιγᾶν ἄμφνον, μή τις ἔνδοθεν κλύῃ.
ἡλέ ἀλλ' οὐ τὰν Ἀρτεμιν τὰν αἰὲν ἁδ' μήταν,
τόδε μὲν ὄπωτ' ἀξιώσω τρέσαι,
περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν ἀεί.
ὀρέ ὅρα γε μὲν δή, μὰν γυναῖξὶν ὡς Ἄρης
ἔνεστιν. ὦν δ' ἔξοιθα πῆμα θεῖσά που.
ἡλέ ὀπότοι.
ἀνέφελον ἐπέβαλες,
οὔποτε καταλύσιμον,
οὐδέ ποτε λησόμενον
ἁμέτερον
ὄϊον ἔφυ κακόν.
ὀρέ ἔξοιδα κἀὶ ταῦτ'. ἀλλ' ὅταν παρουσία
φράζῃ, τότ' ἔργων τῶνδε με μνῆσθαι χρεών.
ἡλέ ὅπας ἐμοὶ
ὅπας ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπῃν

τάδε δ' ἰὼ μακρόνος·
μόλις γὰρ ἔχον νῦν ἐλεύθερον σόμα.
ὀρ. ξύμφημι κἀγώ· τοιγαροῦν σώζου τόδε.
ἠλ. τὶ δρῶσα;
ὀρ. ἢ μή σε παρὸς, μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
ἠλ. τὶς ἂν ἀνὰ ἀξίαν γε σοῦ πεφυκότος
μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων,
ἐπεὶ σε νῦν ἀφράστως
ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον.
ὀρ. τότ' ἦδες, ὅτε θεοί μ' ὤτρυναν μολεῖν.
ἠλ. ἔφρασας ὑπερτέραν
τὰς πάρος ἔτι χάριτος,
εἴ σε θεὸς ἐπῶρσεν
ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα,
δαιμόνιον
αὐτὸ τίθημ' ἐγώ.
ὀρ. τὰ μέν, σ' ὀκνῶ χαίρουσαν ἐργάθειν· τὰ δὲ,
δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικῶ μένην.
ἠλ. ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὁδὸν
ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι,
μή τί με πολύσονον ὧδ' ἰδών.
ὀρ. τὶ μὴ ποιήσω.
ἠλ. μή μ' ἀποστερήσῃς
τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεθέσθαι.
ὀρ. ἢ κάρτα κἄν ἄλλοισι θυμοί μην ἰδών.
ἠλ. ξυναινεῖς;
ὀρ. τί μὴ οὔ.
ἠλ. ὦ φίλαι, ἕκλυον ἂν
ἐγὼ οὐδ' ἂν ἥλπισ' αὐδάν.
ἔχον ὀργὰν ἄναυδον.

δ' ἐ σὺν βοᾷ κλύουσα τάλαινα.
νῦν δ' ἔχω σε· προὐφάνης δὲ
φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
ἃς ἐγὼ δ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.

ὀρέ τὰ μὲν περισσύοντα τῶν λόγων, ἄφες.
καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με,
μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων
ἀντλῇ· τάδ' ἐκχῇ· τὰ δέ, διαπείρᾳ μάτην.
χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξέφρασε λόγος.
εἰ δ' ἄρ μόσῃ μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ,
σήμαιν'· ὅπου φανέντες, ἢ πεπυσμένοι,
γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ.
ἔστως δ', ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται,
φαιδρῷ προσώπῳ, νῷν ἐπελθόντοιν δόμους.
ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ,
σέναξ'· ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.

ὀρέ ἀλλ' ὦ καστίγνητ' ὦδ', ὅπως καὶ σοὶ φίλον
καὶ τοὐμὸν ἔσται τῇδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
πρὸς σοῦ λαβοῦσα, κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην·
κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχύ,
αὐτὴ μέγ' ὀφεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς
ὑπηρετοίμην τῷ παρόντι δαίμονι.
ἀλλ' οἶσθα μὲν τὰ νθένδε· πῶς γὰρ οὔ· κλύων
ὅθ' ὕπνον Αἴγισθος μέν, ὃ κατὰ στέγας,
μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δόξῃς πόθ', ὡς
γέλωτι φαιδρὸν τοὐμὸν ὄψεται κάρα.
μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐν τέτηκέ μοι.
κἀπί σ' ἐσεῖδον, ὅτ' ἐπλήξω χαρᾶς
δακρυρροοῦσα· πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,

ἥτις μιᾷσε τῇδ' ὁδῷ θανόντά τε,
καὶ ξῶν τ' ἐσεῖδον; ἔργασαί δέ μ' ἄσκοπα.
ὥστ' εἰ πατήρ μοι ξῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν
τέρας νομίσαι αὐτὸ, πιστεύσαι δ' ὁρᾶν.
ὅτ' ὢν τοιαύτην ἧμιν ἐξήκεις ὁδὸν,
ἄρχ' αὐτὸς, ὡς σοι θυμός· ὡς ἐγὼ μόνη,
ὑπ' ἂν δυοῖν ἥμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς
ἔσωσ' ἐμαυτὴν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην.

ὀρέ σιγᾶν ἐπῄνεσ', ὡς ἐπ' ἐξόδῳ πλύνω
τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος.

ἠλέ ἆσιτ' ὦ ξένοι.
ἄλλως τε καὶ φέροντες, οἷ' ἂν ὅτέ τις
δόμων ἀπώσαιτ', ὅτ' ἂν ἡσθείη λαβών.

παι ὦ πλᾶσα μῶροι, καὶ φρενῶν τητώμενοι.
πότερα παρ' ὑμῖν τὸν βίου κήδεσθ' ἔτι,
ἢ νοῦς ἔνεστιν ὅτις ὑμῖν ἐγγενής;
ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
τοῖσιν μεγίστοις ὄντες, ὐ γιγνώσκετε.
ἀλλ' ἆσθ μοῖσι τοῖσδε μὴ 'πίρουν ἐγὼ
πάλαι φυλάσσων, ἣν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν, ἢ τὰ σώματα.
νῦν δ' ὐλάβεσθαν τῶνδε προὐθέμην ἐγώ.
καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων,
καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς,
εἴσω παρέλθετ', ὡς τὸ μὲν μέλλον, κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἐς, ἀπαλλάχθαι δ' ἀκμή.

ὀρέ πῶς ἂν ἔχοι ταὐτοῦθεν ἡσιόντί μοι.

παι καλῶς· ὑπάρχοι γάρσε μὴ γνῶναι τινά.

ὀρέ ἤγγελας ὡς ἔοικεν ὡς τεθνηκότα.

παι ἧς τῶν ἐν ᾅδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνήρ.

ὀρέ χαίρουσιν ὧν τούτοισιν, ἢ τίνες λόγοι·
παι τελουμένων εἴποι μ' ἄν· ὡς δ' ἐνῦν ἔχει,
καλῶς τἀκείνων πάντα κἀτὰ μὴ καλῶς·
ἠλέ τὶς ὅστος ἐς ἀδελφὲ πρὸς θεῶν φράσον·
ὀρέ ἀχὶ ξυνίης;
ἠλέ ἀδέξ' ἐς θυμὸν φέρω·
ὀρέ ἀκοίαθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας ἡσχρᾶς ποτέ;
ἠλέ πόιῳ· τί φωνῆς·
ὀρέ ὃ τὸ Φωκέων πέδον
ὑπεξεπέμφθην σῇ πρὸ μηθέᾳ χερῶιν·
ἠλέ ἦ κεῖνος ὅστος, ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσοῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
ὀρέ ὅδ' ἐστί· μή μ' ἔλεγχε πλάσμασιν λόγοις·
ἠλέ ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες· ἦ σὺ κεῖνος εἶ,
ὃς τόνδε κἀμὲ ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταταί μὲν χεῖρες, ἤδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα· πῶς ἅτῳ πάλαι
ξυνὼν μ' ἔλαθες· ἀδ' ἔφανες· ἀλλά με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί·
χαῖρ' ὦ πάτερ, πατέρα γὰρ ἐσορᾶν δοκῶ·
χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
ἤχθηρα, κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ·
παι ἀρνῆ δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους,
πολλὰὶ κυκλοῦσι νύκτες, ἡμέραι τ' ἴσαι,
αἳ ταῦτά σοι δείξουσιν Ἠλέκτρα σαφῆ·
σφῷν δ' ἐννέπω γε τοῖν παρεστώτοιν, ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη·
νῦν ἄτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξετον,
φροντίξεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις
ἄλλοισι,

ἄλλοι σι, τούτων πλήσσιν μαχούμενοι.
ὀρέ ὄμ' ἀλλ' μακρῶν ἔθ' ἥμιν ὄσ' ἐν ἀλόγων
Γυλάδη, τόδ' ἦν τοὔργον· ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρῆν ἔσω, πατρῷα προσπύσανθ' ἑδη
θεῶν, ὅσοι περ πρόπυλα ναίουσιν τάδε.
ἠλέ ἄναξ Απολλον, ἵλεως αὐτοῖν ηλύε,
ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν· ἤ σε πολλὰ δὴ
ἀρ' ὧν ἔχοιμι, λιπαρῆ προύσην χερί.
νῦν δ' ὠλύκῃ Απολλον ἐξ οἵων ἔχω,
αὐτῶ· προπιτνῶ· λίσσομαι· γενοῦ πρόφρων
ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων.
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια
τῆς δυσεβείας, ὅσα δωροῦνται θεοί.
χο ἴδεθ' ὅπου προνέμεται
τὸ δυσέριστον ἄγριον φυσῶν Αρης.
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μεταύλοις ἀκῶν παγκρατῆ μάτων
ἄφυκτοι κύνες.
ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένῃ
τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον ἀωρούμενον.
παράγεται γὰρ ἐνύπνιος
δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας,
ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδράσματα,
νεαπόνητον ἄγριαν χερῶν ἔχων.
ὁ Μαίας δὲ παῖς
Ερμῆς, ἐπάγῃ δ' ὅλον σηκὸν
ῥύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα κἀπέτ' ἀμμένῃ.
ἠλέ ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
τελοῦσι τοὔργον· ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.
χο πῶς δή; τί νῦν πράσσουσιν;

ἠλέ ἤ μὲν, ἐς τάφον
λέβητα πορσμεῖ· τῶνδ' ἐφέσατον πέλας.
χο σύνδ' ἐκτὸς ἦξας, πρὸς τί;
ἠλέ φρουρήσουσ' ὅπως
Αἴγισθος μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω.
ηλυ αἰαῖ αἰαῖ αἰαῖ· ἰὼ τέκνα
φίλων ἔρημοι, τῶνδ' ἀπολλύντων πλέαι.
ἠλέ βοᾷ τις ἔνδον· ὄπ ἀκούετ' ὦ φίλαι;
χο ἤκουσ' ἀνήκουστα δύ-
σανος, ὥστε φρίξαι.
ηλυ οἴμοι τάλαιν'· Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖς;
ἠλέ ἰδοὺ μάλ' αὖθροεῖ τις.
ηλυ ὦ τέκνον, ὦ τέκνον,
οἴκτιρε τὴν τεκοῦσαν.
ἠλέ ἀλλ' ὄπ ἐν σθένει
ὠμτείρεθ' ἕτος, ὅθ' ὃ γεννήσας πατήρ.
χο ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα· νῦν σε
μοῖρα καθημερία φθίνᾳ.
ηλυ ὤμοι· πέπληγμαι.
ἠλέ παῖσον ᾗ σθένῃς δίπλῆν.
ηλυ ὤμοι μάλ' αὖθις.
ἠλέ εἴ γὰρ Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ.
χο τελοῦσιν ἀρά· ξῶσιν οἱ
γᾶς ὑποκήμενοι.
πολύρρυτον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν
κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.
ἠλέ καὶ μὴν πάρεσθ' οἵδε· φοινία δὲ χὴρ
σάξη θυηλῆς Ἄρεος· ὧδ' ἔχω λέγειν
Ὀρέστα, πῶς κυρῇ.
ὀρέ τἀνδόμοισι μὲν,

καλῶς.

καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισε·
τέθνηκεν ἡ τάλαινα· μηκέτ' ἐκφοβοῦ
μητρῷον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσῃ ποτέ.

Χο παύσασθε· λύπαν γὰρ
Αἴγισθον ἐκ προσήλου.

Ηλέ ὦ παῖδες, οὐκ ἄφορρον;
ἆσορᾶτέ που
τὸν ἄνδρ' ἐφ' ὑμῖν;
ἕστος ἐκ προαστίου
χωρᾷ γεγηθώς.

Χο βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα.
νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ' ὡς πάλιν.

Ορέ θάρσει· τελοῦμεν ἡνοῖς.

Ηλέ ἔκφερε νῦν.

Ορέ καὶ δὴ βέβηκα.

Ηλέ τἀνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.
δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γ' ὡς
ἠπίως ἐννέπῃν,
πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι
λαθραῖον ὡς ὀρούσῃ πρὸς
δίκας ἀγῶνα.

Αἴγι τὶς οἶδεν ὑμῶν πῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
ὅς φασ' Ὀρέσην ἦ μιν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι σὲ μρίνω· καὶ σὲ τὴν ἐν τῷ πάρος
χρόνῳ θρασεῖαν, ὡς μάλιστά σοι μέλῃ
οἶμαι· μάλιστα δ' ἂν κατ' εἰδῆναν φράσαι.

Ηλέ ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί· συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξω θεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.

Αἴγι πῦ δῆτ' ἂν ᾖεν οἱ ξένοι· δίδασκέ με.

ἠλέ ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.
ἄϊγι ἦ καὶ θανόντ' ἤγγελαν ὡς ἐτητύμως;
ἠλέ ὄκ· ἀλλὰ κἀπέδιξαν ὀλόγῳ μόνον.
ἄϊγι πάρες· ἆρ' ἡμῖν ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν;
ἠλέ πάρεσι δῆτα· καὶ μάλ' ἄξιλος θέα.
ἄϊγι ἦ πολλὰ χάρδν μ' ἦπας ὀκ εἰωθότως.
ἠλέ χαίροις ἄν, ἤ σοι χαρτὰ τυγχάνῃ τάδε.
ἄϊγι σιγᾶν ἄγωγα, κἀναδῆνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν, Ἀργείοις θ' ὁρᾶν.
ὡς ἤ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κενᾶις πάρος
ἐξήρετ', ἀνδρὸς τοῦδε νῦν ὁρῶν κενρὸν,
σὺ μία δ' ἔχηται τἀμά· μὴ δὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολασοῦ προστυχὼν, φύσῃ φρένας.
ἠλέ καὶ δὴ τελῆται τἀ' π' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ,
νοῦν ἔχον, ὥστε συμφέρδν τοῖς πράσσουσιν.
ἄϊγι ὦ ξοῦ, δ' ἔδορκα φάσμ', ἄναφθόνου μὲν ἢ
πεπωκός· ἦ δ' ἔπεστι Νέμεσις, ἢ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τε κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ.
ὀρέ αὐτὸς σὺ βάσας', ὅπη ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν
τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε, καὶ προσηγορεῖν φίλος.
ἄϊγι ἀλλ' οὖ παραινῇς, κἀπιπτήσομαι. σὺ δὲ
ἤ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλῃ.
ὀρέ αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπῃ.
ἄϊγι οἴμοι, τί λύσω.
ὀρέ τίνα φοβῇ; τίν' ἀγνοῇς;
ἄϊγι τίνων πότ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρηυσάτοις
πέπτωχ' ὁ τλήμων.
ὀρέ ὃ γὰρ αἰθάνῃ πάλαι
ξῶν τοῖς θανοῦσιν οὐκέτ' ὄντα δᾶς ἴσα;

ἄϊγι

ἄγγ. οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος· ἀ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ὄδ' ἦν Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ.
ὀρ. Καὶ μάντις ὢν ἄριστος, ἐσφάλου πάλαι.
ἄγγ. ὤλωλα δῆτα δείλαιος· ἀλλά μοι πάρες
κἄν σμικρὸν εἰπεῖν.
ἠλ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν ἀδελφὲ, μὴ δ' ἐμὴν μινύνθ λόγους.
» Τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς με μιγμένων
» Θνήσκειν ὀφείλων, τοῦ χρόνου μέρος φέροι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτᾶνε· κἀκτανὼν, πρόθες
ταφοῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκὸς ἐστιν τυγχάνειν.
ἄπορον ἡμῶν ὡς ἐμοὶ τόδ' ἀνιαρῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον.
ὀρ. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ ὃ
νῦν ἐστιν ἀγὼν, ἀλλὰ σῆς τυχῆς πέρι.
ἄγγ. τί δ' ἐς δόμους ἄγει με; πῶς τόδ' ἦν καλὸν
τοὔργον, σιγῶντος δεῖ, κἀπρόχειρος εἶ κτανεῖν;
ὀρ. μὴ τάσε· χώρει δ' ἔνθα περ κατέκτανες
πατέρα τὸν ἀμὸν, ὡς ἐν ταὐτῷ θάνῃς.
ἄγγ. ἢ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν,
τά τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα Γελοπιδῶν κακά.
ὀρ. τἀγοῦν σ', ἐγώ σοι μάντις ἢ μὶ τῶνδ' ἄπορος.
ἄγγ. ἀλλ' ὃ πατρῷαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας.
ὀρ. πολλ' ἀντιφωνεῖς, ἢδ' ὁδὸς βραδύνεται.
ἀλλ' ἕρπ'.
ἄγγ. ὑφηγοῦ.
ὀρ. σοὶ βαδιστέον πάρος.
ἄγγ. ἢ μὴ φύγω σε.
ὀρ. μὴ μὲν ἦν καθ' ἡδονήν
θάνῃς· φυλάξαι δεῖ σε τοῦτ' ὀσοι πικρόν.

» Χρῆν δ' οὐθὺς ἦναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
» Ὅστις πέρα πράσσῃ γε τῶν νόμων θέλῃ,
» Κτάνῃν· τὸ γὰρ πανοῦργον, ἢ κἂν ἦν πολύ.
χο Ὦ πατέρ μ' ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν
δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες,
τῇ νῦν ὁρμῇ
τελεωθέν.

ΤΕΛΟΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

SOPHOCLIS OEDIPVS TYRANNVS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΓΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝ ΝΟΥ ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΓΑΡΑΡΙ ΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
Γρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ξένος,
Ηλθεν πυθέσθαι πυθικῶν θεσπισμάτων,
Ζητῶν ἑαυτὸν, καὶ γένους φυτοσπόρον.
Εὑρὼν δὲ τλήμων ἐν στενωπαῖς ἁμαξιτοῖς,
Ανων ἔπεφνε Λάϊον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δυσῆς θανάσιμον λύσας μέλος,
Ηχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
Λοιμὸς δὲ Θήβας ἕλε, καὶ νόσος μαρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς δελφικὴν πρὸς ἑστίαν,
Οπως πύθηται τοῦ πανοῦ παυστήριον,
Η πουσεφωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
Τὸν λαΐφον ἐκδικηθῆναι φόνον.
Οθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας,
Διαπαῖς τε χερσὶν ἐξανάλωσεν κόρας.
Αὐτὴ δὲ μήτηρ, ἀγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΓΡΙ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ο τύραννος Οἰδίπους, ἐπὶ διαφορᾷ θατέρᾳ ἐπιγέγραπται· χαριέντως δὲ τύραννον ἅπαντες αὐτὸν ἀπέγραφον, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ὑπηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησι Δικαίαρχος· φασὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν ὁ τύραννον ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν, καὶ διὰ τὰ

διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίπο
δα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ ᾄς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι· ἴδι
ον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ
τῶν τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες,
ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ
δοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ
Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν· Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων
παρανομώτατον Ἔχετον, βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύ
» ραννον, Εἷς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα· προ
σαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρη
νῶν· χαλεπὸς γάρ τινας περὶ ληστείαν τότε γενέσθαι·
ὅθεν, λέγουσιν αὐτὸν γεννηθῆναι ἀπὸ Τύρρου πόλεως· ἥρη
ται δὲ τύραννος κατὰ τὸ ἔτυμον, ὅτι ἦν τύρων τὸς λαὸς,
καὶ ἀνίας ἐπιφέρων, καὶ τυρσῶν δόλος κατὰ τῶν ὑπ'
αὐτόν· ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα, δῆλον·
ὅτε γὰρ Ὅμηρος, ὅτε Ἡσίοδος, ὅτε ἄλλος ὁδήγης τῶν
παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει· ὁδ'
Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τοὺς τυράννους
φησὶ, τοπρότερον Αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι· ὕφη
μότερόν γ' ἐκεῖνο τοὔνομα.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ ΤΩΘΗΒΑΙΩ.

Λάϊε λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αὖτις;
Δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
Σοῦ παιδὸς χείρεσι λιπεῖν φάος· ὡς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς προνοίδης Γέλοπος συγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
Οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὃν νύξ ἀτόσοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἐστ' ἐπ' ἴπουν ἐπὶ γῆς κἀὐτετράπον· ἓν μία φωνή·
Καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ βοὴν μόνον, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετὰ κινῆται, ἀνάτ' ἀἰθέρα, κἀὐ κατὰ πόντον·
Ἀλλ' ὁπόταν πλείοσιν ἐπιζύγιον ποσὶ βαίνῃ,
Ἔνθα τάχος γίγνοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ·

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰδίπους.
Ἱερεύς.
Κρέων.
Χορὸς ἐκ Θηβαίων γερόντων.
Τειρεσίας.
Ἰοκάστη.
Ἄγγελος.
Θεράπων Γολύβου.
Ἐξάγγελος.

Προλογίζει δὲ ὁ Οἰδίπους.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΓΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Τέκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νέα
ὦ τροφή,
τίνας πόθ' ἕδρας τάσδε μοι θοᾶ sedetis
ξετε
ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεσταμμένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε, καὶ στεναγμάτων.
ἃ' γὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων τέκνα
ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὁπᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ' ὦ γεραιὲ, φράζε', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε.
δείσαντες, ἢ στέξαντες; ὡς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλγητος γὰρ ἂν
εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτίρων ἕδραν.
ἀλλ' ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὁρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσημεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν, ὀδὲπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες· οἱδὲ, σὺν γήρᾳ βαρεῖς
ἱερεῖς· ἐγὼ μὲν, Ζηνός· οἱδέ τ' ἠϊθέων
λεκτοί· τόδ' ἄλλο φῦλον ἐξεσταμμένον,
ἀγοραῖσι θαεῖ, πρός τε Παλλάδος δίπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ πυρός.
πόλις γὰρ ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
ἤδη σαλεύει· κἀνακουφίσαι κάρα
βυθῶν, ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου·
φθίνουσα μὲν καλύξιν ἐγκάρποις χθονὸς,

φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τ' ὀπισί τε
ἀγόνοις γυναικῶν· ἐνδ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκηψας ἐλαύνῳ λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν,
ὑφ' ἧς κενοῦται δῶμα Καδμείων· μέλας
δ' Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
θεοῖσι μὲν νυν οὐκ ἰσοῦμενόν σ' ἐγὼ,
οὐδ' οἵδε παῖδες, ἑξόμεθ' ἑφέδροι,
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφορᾶις βίου
κρίνοντες, ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς.
ὅς γ' ἐξέλυσας ἄσυ Καδμείων πολῶν,
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν, ὃν παρείχομεν·
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον,
οὐδ' ἐνδιδαχθεὶς ἀλλὰ προσθήκῃ θεοῦ,
λέγῃ, νομίζῃ θ' ἥμιν ὀρθῶσαι βίον.
νῦν τ' ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα,
ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι,
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμῖν, εἴτε τοῦ θεῶν
φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἰσθά που.
ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι, κἀκ τὰς ξυμφορὰς
ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
ἴθ' ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν.
ἴθ', εὐλαβηθῆθ', ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ,
σωτῆρα κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας·
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα,
στάντες τ' ἐς ὀρθὸν, κἀπεσόντες ὕστερον.
ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
ὄρνιθι γὰρ κἀπὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην
παρέσχες ἡμῖν· κἀνῦν ἴσος γενοῦ.
ὡς εἴπερ ἄρχεις τῆσδε γῆς ὥσπερ κρατεῖς,
ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν.

Ωϑ

Nec te Deus parem ego nec pueri hi domestica statuimus sedere facimus sed Primū virorū cōsum in calamitatibus et in amicitia deorū iudicantes: Non solū ut regē te nostre opus est sed ut sapientissimū rogamus

Phebum

Delphici

Febrem flagrans

sceptro fulmineo ignito.

Tributo

Abundat ex ut uti

προσθήκη additio apposicio appendix bic p consilio ut in xilo.

Diuinis

Ab aliquo

Prudentibus

Felicis

Idem

» Ως ὐδὲν ἐστιν ὅστε πύργος οὔτε ναῦς
» Ερημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω·
οἰδί ὦ παῖδες οἰκτροὶ, γνωτὰ ἠὐ ἄγνωτά μοι
προσήλθετ' ἱκνούμενοι· οὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες· κἀνοσοῦντες, ὡς ἐγὼ
ὐ ἔστιν ὑμῶν, ὅστις ἐξ ἴσου νόσει·
τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος, ᾗς ἕν' ἔρχεται
μόνον καθ' αὑτὸν ἠὐδὲν' ἄλλον· ἦδ' ἐμὴ
ψυχὴ, πόλιν τε, κἀμὲ, κἀσ' ὁμοῦ στένει·
ὥστ' ὐχ ὕπνῳ γ' οὔδοντά μ' ἐξεγείρετε,
ἀλλ' ἴσθ' ἐπολλὰ μὲν με δακρύσαντα δὴ,
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάναις·
ἓν δ' οὖν σκοπῶν οὕρισον ἴασιν μόνην,
ταύτην ἔπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρὸν, ἐς τὰ Πυθικὰ
ἔπεμψα Φοίβου δῶμα θ', ὡς πύθοιθ', ὅτι
δρῶν, ἢ τι φωνῶν, τήνδε ῥυσαίμην πόλιν·
καί μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετροῦμενον χρόνῳ,
λυπεῖ· τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰπότος πέρα,
ἄπεστι πλέω τοῦ πεπρωμένου χρόνου·
ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ δρῶν ἂν εἴην, πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός·
ἀλλ' ᾗς καλόν σύ τ' εἶπας· οἶδέ τ' ἀρτίως
Κρέοντα προσείχοντα σὴ μάντευσί μοι·
οἰδί ὦ ναξ Απολλον, εἴ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ
σωτῆρι βαίη λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι·
ἰε ἀλλ' εἰπάσαι μὲν, ἡδύς· ὃ γὰρ ἂν πάρα
πολυσεφὴς ὢν δ' ἔρπε παγκάρπου δάφνης·
οἰδί τάχ' ἆρα σόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὡς πλέω·
ἄναξ, ἐμὸν κῆδευμα, παῖ Μενοικέως,
τίν' ἦμιν ἧκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

Ωδ

ηρέ ἐαθλήν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν δυτυχεῖν.
οιδί ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος; ὅτε γὰρ θρασὺς
ὅτ' ὢν προδείσας ᾧ μὶ τῷ γε νῦν λόγῳ.
ηρέ εἰ τῶνδε χρήιξῃς πλησιαξόντων πλύῳν,
ἕτοιμος εἰπεῖν· εἴτε καὶ σείχῃν ἔσω.
οιδί ἐς πάντας αὔδα· τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
ηρέ λέγοι μ' ἂν οἱ ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα.
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ,
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐντῇδ', ἐλαύνειν, μήδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
οιδί πόιῳ καθαρμῷ; τὶς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;
ηρέ ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν
λύοντας, ὡς τόδ' ἅῖμα χῇ μάξον πόλιν.
οιδί πόιου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνυῳ τύχην;
ηρέ ἦν ἦ μιν ὦ ναξ, Λάϊός ποθ' ἦγε μὼν
γῆς τῆσδε, πρὶν σε τήνδ' ἀπευθυνῳν πόλιν.
οιδί ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω.
ηρέ τούτου θανόντος, νῦν ἐπιστέλλῳ σαφῶς
τοὺς αὐτόεντας χῃρὶ τιμωρᾶν τινάς.
οιδί ὅῖδ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' ἐυρεθήσεται
ἴχνος παλαιᾶς δύστεκ μαρτον αὐτίας;
ηρέ ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ· τὸ δ' ἐξητούμενον,
ἁλωτόν· ἐκφυγῇ δὲ τἀμελούμενον.
οιδί πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λάϊος,
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτῃ φόνῳ;
ηρέ θεωρὸς ὡς ἔφασκεν ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκετ' ὡς ἀπεστάλη.
οιδί ἦ δ' Ἄγγελός τις, ἢ δὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατῇ δ',

Nihil sum fatus certior formine ito tuo ignorandi ne sit an verendum.

sensus est λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορα εἰ τύχοι τὴν πόλιν ἐξελθόντα κατ' ὀρθὸν ἐκ τοῦ δυσφημεῖσθαι τυχεῖν ἂν κατ' ὀρθὸν ἀξιοῦντες si scilicet ἃ ἀγνοοῦντες sibi cognosci petierunt ita fabulantes cessura.

Maiorem sibo luctū de bis. i. de tuorū salute ni gris ꝙ de mea sū sollicitus ac laboro.

ἀνδρηλατεω eiuro expello.

Aet. ꝙ αἱμαλοεν ἅῖμα χορος tangit Soc sanguine ꝙtubantē ut bem.

αὐτόφωτος ipse interfector

difficile coniectu

ἁλωτός comprehensibilis, lubricus, ꝙ facile fallī mūcis potest, captiuus.

λανθάνω

quod aūt queritur facile capi potest latet aūt se fugitiuum.

θεωρος spectator, qui oraculum consulit, aut alios rerū diuinarū curā gerit Hāc eam curā significat apud vetres

προφήτευσεν

sicut ut ūt postea abijt

ὡδοιπόρος comes

κατ᾽ ὦδ᾽, ὅτου τὶς ἐκ μαθὼν ἐχρήσατ᾽ ἄν;
πρέ θνήσκουσι γάρ· πλὴν εἴς τις· ὃς φόβῳ φυγὼν,
ὧν εἶδε, πλὴν ἓν, οὐδὲν ἔχ᾽ εἰδὼς φράσαι.
οἰδί τὸ ποῖον; ἓν γὰρ, πολλ᾽ ἂν ἐξ ὑροι μαθὼν,
ἀρχὴν βραχεῖαν λάβοι μὲν ἐλπίδος.
πρέ λῃστὰς ἔφασκε συντυχόντας, ὐ μιᾷ
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
οἰδί πῶς δ᾽ ὃν ὀλῄσειν, εἴ τι μὴ ξὺν ἀρτύρῳ
ἐπράσσετ᾽, ἐνθένδ᾽ ἐστόδ᾽ ἂν τόλμης ἔβη;
πρέ δοκοῦντα ταῦτ᾽ ἦν. Λαΐου δ᾽ ὀλωλότος,
ὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίνετο.
οἰδί κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν, τυραννίδος
ὕτω πεσούσης, ὥρμε τοῦτ᾽ ἐξευρέναι;
πρέ ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν
μεθέντας ἡμᾶς, τἀφανῆ προσήγετο.
οἰδί ἀλλ᾽ ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὖτ᾽ ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸς τοῦ θανόντος τήνδ᾽ ἔθεσθ᾽ ἐπίσκοπον,
ὥστ᾽ ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον,
γῇ τῇδε τιμωροῦντα, τῷ θεῷ θ᾽ ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ ὄχλου τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ᾽ αὐτὸς αὑτοῦ τῆσδ᾽ ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὀκτανὼν, τάχ᾽ ἂν
κἄμ᾽ ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι.
κείνῳ προσαρκῶν ὄν, ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα παῖδες, ὑμᾶς μὲν βάθρων
ἵσασθε, τοὺσδ᾽ ἅραντες ἱκτῆρας πλάδους.
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ᾽ ἀθροιζέτω.
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος, ἢ γὰρ εὐτυχὴς
σὺν τῷ θεῷ φανοῦμεθ᾽, ἢ πεπτωκότες.

ἰε ὦ παῖδες, ἰσῶ μεθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δῶρ' ἔβην μεν, ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται· εξαγγελλω αη.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας, ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο, καὶ νόσου παυσίριος.

χο ὦ Διὸς ἀδυεπὴς φάτι, τίς ποτε
τᾶς πολυχρύσου Γυθῶνος deest ακο κλυ κατ πολ: Pyl
ἀγλαὰς ἔβας Θήβας,
ἐντετα μαι φοβερὰν φρένα, intensa
αἰς πόλλω
δείματι πάλλων, ἰή, & παλλομενος
ἰὴ ἰὴ παλίε παιὰν
ἀμφὶ σοὶ ἀξόμενος, perceratus & ueritus
τί μοι νέον, ἢ περιτελλομένας noua & nota
ὥρας πάλιν ἐξανύσεις χρέος. debitum
FAMA SPEI FILIA.
ἦ πέ μοι ὦ χρυσέας τέκνον
ἐλπίδος ἄμβροτε φάμα.
πρῶτά σε κεκλομένω innocanti, qui inuocasti
θύγατερ Διὸς ἄμβροτ' Ἀθάνα,
γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν
Ἄρτεμιν, ἃ κυκλοεντ' ἀγορᾶς nobilem
θρόνον εὐκλεᾶ θάασᾳ,
καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον· ἰὼ, ἰώ.
τριοῦ ἀλεξί μοροι προφάνητέ μοι, triplices & pias apparete
ἤ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὕπερ
ὀρνυμένας πόλῃ, ἠνύσατε
ἐκτοπίαν φλόγα πήματος,
ἔλθετε καὶ νῦν, ὦ πότοι. ανυω φθινο facio κνυ· ext· feri
ἀναρίθμα γὰρ φέρω πήματα. fis externa· i· aneruncasti flamã
νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος. damni
ἀδ' ἐνι φροντίδος ἔγχος, inest
ᾧ τις ἀλέξεται· ἄτε γὰρ gladio habitus
καστα, spes ορις, auxilia. σχ ενεστι τω
νᾳ φ φρουτιδος εγχος· ι· το λιαν βουλη
και προμηθιας γινομενον αλεξημα

ἔηγονα πλυτᾶς χθονὸς
ἀΰξεται, οὔτε τόποισιν
ἰηΐων κα μάτων ἀνέχουσι
γυναῖκες· ἄλλον δ' ἂν
ἄλλῳ προσίδοις
ἆπερ ἐϋπτερον ὄρνιν
πρῆσαν ἀμαι μανέτου πυρὸς
ὄρμενον ἀντὰν πρὸς ἑωϊέρου
θεοῦ, ὧν πόλις ἀνάριθμος
ὄλλυται· νηλέα δὲ γένεθλα
πρὸς πέδῳ θανατηφόρῳ
ἧται ἀνοιήτως· ἐνδ' ἄλοχοι
πολιάι τ' ἐπὶ ματέρες
ἀντὰν παραβώμιον
ἄλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πόνων
ἰητῆρες ἐπισυνάχουσι·
παιὰν δ' ἐλάμπῃ, σύνοιδά τε χῆρυς,
ὅμαυλος· ὤνυπερ, ὦ χρυσέα
θύγατερ Διὸς αὐῶπα, πέμπον
ἀλεάν· Ἀρεά τε τὸν μαλερόν,
ὃς νῦν ἄχαλκος ἀπτοήτων
φλέγῃ με περιβόητος ἀντιάξων,
πάλιν αὖτον δ' ἄρα μιν ἀναστῆσαι
ἔπτορον ἢ ἄπορον· εἴτ' ἐς μέγαν
θάλαμον Ἀμφιτρίτας,
εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμον
Θρηΐκιον κλυδώνα·
τέλῃ γὰρ εἴτι νὺξ ἀφῇ,
τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται·
τὸν, ὦ πυρφόρων ἀστραπᾶν

61

ΙΗΟΣ lamentabilis Nam sit appellantes quas pro dolore parturientes emittunt

ἄλλῳ supra alium

ατες γ φυετάδμο dū ατ· ρ αχλφιν τ κλα·

νηλεος crudelis hic νηλ· μη τυχ- ουτως ελεος·

τραυ· δα· resplendet, plurimus in ore est ᾱ ſæpiss· innuatur ut opem ferat·

ἀλεάν martē a pestem uehementem

ἄτορον vel ἄπορον

τον ρ ον· λεα·· pestem intelligit·

Aliter ἀπτοήτων ἀφόβων ἀνυπόστατος

Alium aūt ſuper alium mittentis sicuti μελοέ ἀνέ·· ως οχνιβες ὧν τα πλησ αλλος επ αλλω πιπτετ

Alium dico ſup alium motū ad litus uespertinū dei·ſ· ad mortem melius mexpugnabili igne·ſ· celerius· vel ut ignis non ſatis ſit comburendo Eſt·n· hyperbole ex pulchra malorum exaggeratio·

ἔπτορον ἐπ' οὖρον·ſ· in uentū· vel ἄπορον ἀπο τ ορων τ πολεως·

Primi·n· ſiquid nox reliquerit ·ſ· ſiqd nox in ſuo ipſius fine reliquū ſabet hoc in die abit·ſ· perit· ſignificat·n· mala ſine intermiſſione ſabere·

πρατηνέμων, ὦ Ζεῦ πάτερ,
ὑπὸ σῷ φθίσον περαυνῷ.
λύμᾳ δ' ἄναξ, τάτε σὰ χρυσοτρόφων
ἀπ' ἀγυλων βέλεα θέλοι μ' ἆν
ἀδάμας ἐνδατεῖσθαι,
ἀρωγὰ προσταθέντα.
τάς τε πυρφόρους Ἀρτέμιδος
ἄγλας, ξὺν αἷς λύμᾳ ὄρεα
διάσσᾳ· τὸν χρυσομίτραν
τε κικλήσκω τᾶσδ' ἐπώνυμον
γᾶς οἰνώπα Βάκχον οὖριον
μαινάδων μονόσολον
πελασθῆναι φλέγοντ' ἀγλαῶπι πεύκᾳ
ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.
οἰδί αὐτεῖς· ἄδ' αὐτᾶς, τάμ' ἐὰν θέλῃς ἐπη-
κλύων δέχεσθαι, τῆνόσῳ θ' ὑπηρετᾶν,
ἀλκὴν λάβοις ἆν, ἀνάκου φησὶν παιῆων·
ἀ' γὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος· ἁ γὰρ ἂν μακρὰν
ἴχνευον αὐτὸς μὴ 'γὼ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ' ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ,
ἃ μῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε,
ὅστις ποθ' ὑμῶν Λάϊον τὸν Λαβδάκου
κάτοιδεν, ἀνδρὸς ἥντινος διώλετο,
τοῦτον κελεύω πάντα σὴν μάνθην ἐμοί.
κἢ μὲν φοβεῖται τοὐπίκλημ', ὑπεξελὼν
αὐτὸς καθ' αὑτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
ἀστργὲς οὐδέν· γῆς δ' ἄπεστιν ἀβλαβής.
εἰ δ' αὖτις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς
τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ

ρατηρίας
δατέομαι divido, comedo. cædat. distribuere. immitti conjici.
auxiliatrices
fulgentes, fatuas
tragicus
lynceus
μονος. simul missum .i. cũ bacchis nec sinentem aut duorem, ac præsidem.
pinea, tæda
Contra inhonoratũ meũ deũ postea honoris nõ est sortita cũ olim sit iuuare mortales
iuuba
ὑπηρέτεω ministro. auxilior ὑπης. me admoueo.
Apollinis
eliam
fatui, cedis Laius
segnum medicium
perseuerans assistor
Posterior Cinis .. dubiũ ascriptus cũ sim sospes
præsto
ἀσεβὴς impius
ἐπίκλημα calumnia ὑπέξ. eruens expellens
patietur
abibit
mamabile
Hospitem se dixit et circa Apollinis responsũ quippe quod Creon nõ ipse retulerit Et hospitem fatui .i. cedis Laii alicuius nunquam cum in externum sceleris nulla cadere possit fatui suspicio.
μακρὰν longam. tum longo post tẽpore uestigassem nisi aliquod meritũ sibi scire
ἀγὼ ἐγὼ
ἀστὸς ἀστὸς
ἀστοὺς ἀστοὺς

πέρδος τελῶ γὼ, χ' ἥ χάρις προσηφσεται.
εἰ δ' αὖ σιω πήσεσθε, καί τις ἢ φίλου
δάσας ἀπωσῃ τοῦτος, ἢ χ' αὑτοῦ τόδε,
ἀ' κ τῶν δε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ γῆς
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μήτ' ἐσδέχεσθαι, μήτε προσφωνῆν τινὰ,
μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι, μήτε θύμασι
κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν.
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
τοῦδ' ἧ μιν ὄντος· ὡς τὸ πυθικὸν θεοῦ
μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι,
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.
κατευχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις
ἓς ὢν λέλαθεν, εἴτε πλείονων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐντρίψαι βίου.
ἐπεύχομαι δ' οἵποισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνδόντος,
παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν,
ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε
γῆς, ὧδ' ἀκάρπως καὶ θεήλατον μένης.
εἰ δ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
ἀκάθαρτον ὑμᾶς ἦκον ἦν ὅτως ἔᾳ,
ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπικυρῶ τ' ἐγὼ.
ἔχων μὲν ἀρχὰς, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρίν,
ἔχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον,
κοινῶν τε παίδων κοιν' ἄν, εἰ κἄνω γένος

μὴ δυστυχήσειν, ἢν ἀνεπφυκότα.
νῦν δ' ἐς τὸ μέγιστον ἐνήλαθ' ἡ τύχη.
ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ' ὡς περὶ τοῦ μοῦ πατρὸς
ὑπερμαχοῦμαι, πᾶσι πάντ' ἀφιξόμαι
ξυτῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
τῷ Λαβδακίδῃ παιδὶ, Πολυδώρου τε, καὶ
τοῦ πρόσθε Κάδμου, τοῦ πάλαι τ' ἀγήνορος.
καὶ ταῦτα τοῖς μὲν δρῶσιν, εὔχομαι θεοὺς,
μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινὰ,
μήτ' ἔν γυναικῶν παῖδας· ἀλλὰ τῷ πότμῳ
τῷ νῦν φθείρεσθαι, πᾶσι τοῦδ' ἐχθίονι.
ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
τάδ' ἔς ἀρέσκουθ', ἥ τε σύμμαχος δίκη,
ξὺν οἷς ἅπαντες οὖν ξυνῆφεν εἰσαεὶ θεοί.

Χο ὥσπερ μ' ἄρασον ἔλαβες, ὧδ' ἄναξ ἐρῶ.
ὄτ' ἔκτανον γὰρ, ὅτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι· τὸ δ' ἐξίτημα, τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' ἅπεῖν, ὅστις ἔργασταί ποτε.
οἰδ' δίκαι' ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς,
ἂν μὴ θέλωσιν, ὅδε γ' ἂς δύναται' ἀνήρ.
Χο τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοι μ', ἄμοι δοκεῖ.
οἰδ' ἦ καὶ τρίτ' ἐστὶ, μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
Χο ἄναντ' ἄναντι ταῦθ' ὁρῶντ' ἐπίστασαι
μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν· παρ' οὗ τις ἂν
σκοπῶν τάδ' ὦ ναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
οἰδ' ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρχοῖς οὐδ' ἐτοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος ἤδη δισσοὺς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρὼν, θαυμάζεται.
Χο καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαιὰ ἔπη.
οἰδ' τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.

πομπος dux itineris comes, nuntius

surda

admirationi ē

dimittas

explorator

a

adulatrix

maledictionem subditum

seu

Seu nō in ociosis &c. i. Nec hoc qdē pertinuisti.

Creonte dicente, à Creonte admonitus.

Dim aūt nō pñs. i. tam diu non edisse.

surda uerba, susurrationes et murmura nihil certi sonantia Stelligit

χο θανῶν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων·
οἰδί ἤκουσα κἀγώ· τόνδ' ἰδόντ', ὦδεὶς ὁρᾷ·
χο ἀλλ' ἥ τι μὲν δὴ δείματος τ' ἔχῃ μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων, ὦ μενῷ τοιάσδ' ἀράς·
οἰδί ἰὼ μή' στι δρῶντι τάρβος, ὦδ' ἔπος φοβῇ·
χο ἀλλ' ὅδ' ἐξελέγχων αὐτόν ἐστιν· οἶδε γὰρ
τὸν θεῖον ἥδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ·
οἰδί ὦ πάντα νωμῶν Τφρεσία διδακτά τε,
ἄρρητά τ', ὐράνιά τε, καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μὲν εἰ καὶ μὴ βλέπῃς, φρονῇς δ' ὅμως
οἵᾳ νόσῳ σύνεστιν· ἧς σε προστάτην
σωτῆρά τ' ὦ ναξ μοῦνον ἐξευρίσκομεν·
Φοῖβος γὰρ, ἢ καὶ μὴ κλύῃς τῶν ἀγγέλων,
πέμψασιν ἡμῖν, ἀντέπεμψεν ἔκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθὼν τῆσδε τοῦ νοσήματος,
ἢ τοὺς κτανόντας Λάϊον μαθόντες ὧν
κτείνωμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψώμεθα·
σύ δ' ὄρνιθος φθορήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν,
μήτ' ἄλλην ἄλλην μαντικῆς ἔχῃς ὁδόν,
ῥῦσαι σεαυτὸν, καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ·
ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος·
» ἐν σοὶ γὰρ ἐσμεν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
» ἔχοι τε, καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνων·
τῇ φῶ· φῶ· φρονεῖν ὡς δεινὸν, ἔνθα μὴ τέλη
λύῃ φρονοῦντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
ἔφην, ἀλώλεσ'· ἃ γὰρ ἂν δύρ' ἱκόμην·
οἰδί τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθυμος ἐξελήλυθας·
τῇ ἄφες μ' ἐς οἴκους· ῥᾷστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ,
κἀγὼ διοίσω τοὺμὸν, ἢν ἐμοὶ πίθῃ·

63

οιδι ὅτ' ἔννο μ' ἔφας, ὅτε προσφιλὲς πόλῃ
τῇδ', ὅσ' ἔβρεψε, τήνδ' ἀποσερῶν φάτιν.
τε ὁρῶ γὰρ ὡδὲ σοὶ τὸσὸν φώνημ' ἰὸν
πρὸς καιρὸν· ὡς ἔν μήδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω.
χο μὴ πρὸς θεῶν, φρονῶν γ' ἀποσραφῇς· ἐπῇ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδ' ἱκτήριοι.
τῃ πάντες γὰρ ὀφρονῆτ'· ἐγὼ δ' οὐ μή ποτε
τάμ' ὡς ἂν ἔπω, μὴ τά σ' ἐκφήνω κακά.
οιδι τὶ φής; ξυνῳδὸς ὀφάσῃς; ἀλλ' ἐννοεῖς
ἡμᾶς προδοῦναι κἀκ καταφθεῖραι πόλιν;
τῃ ἐγώ τ' ἐμαυτὸν, ὅτέσ' ἀλγυνῶ· τί ταῦ-
τ' ἄλλως ἐλέγχῃς; ὀ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
οιδι ἦ κἀκῶν κἀκῶν κἀπιστε, κἀκ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ' ὀργάνας, ἐξερεῖς ποτέ;
ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος, κἀτελαύτητος φανῇ;
τῃ ὀργὴν ἐμέμφω τὴν ἐμήν· τὴν σὴν δ' ὁμοῦ
ναίουσαν, ὃ κατῴδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγῃς.
οιδι τὶς γὰρ τοιαῦτ' ἂν ὃ κἂν ὀργίξοιτ' ἔπη
κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἄτι μάξῃς πόλιν;
τῃ ἤξῃ γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῇ σέγω.
οιδι ὅ κοῦν ἄγ' ἥξῃ, κἀσὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.
τῃ ὃ κἂν πέραφράσαι μι· πρὸς τάδ' ᾗ θέλῃς
θυμοῦ, δι' ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη.
οιδι κἀμὴν παρησω γ' ὅδ' ἐν, ὡς ὀργῆς ἔχω
ἅπερ ξυνίημι· ἰαθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
κἀξυμφυτοῦσαι τοῦργον, ᾗ ργάσθαι θ' ὅσον
μὴ χερσὶ κἀκείνων· ᾗ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
κἀτοῦργον ἂν σου τοῦτ' ἔφην ἔγωγε μόνου.
τῃ ἄλιβες· ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι,
ᾧπερ προσῄπας ἐμμένειν· κἀφ' ἡμέρας
τῆς

Τάμ' mea, verba ſꝫ .i. quod ipſe auguror.

τῃοτε ſe dixerim ne

ολγ. doleo ꝛ dolore ꝛc moleſtia afficiam.

οχθαινω furio iraſci, irã

ατεγ. durus rigidus q̃ liquefieri nequit. ατελαυ. finem carens imperfectus

inexorabilis

inexpiabilem

habitatorem

ultra

remittam

occidens

dico ꝛc addito,

quod prædixiſti

At qui nichil remittam quã nũc ſũm periturus quo minus ea dicã quæ ſentio ſcias .n. te vitã mihi ac complantaſſe tuis ac periiſſe quam nõ manibꝫ occidas .i. ita Pterũ q̃ manu ipſe ſua nõ occidiſti quod ſi cum nõ eſſes ac c.

τῆς νῦν, προσαυδᾷν μήτε τούσδε, μήτ' ἐμὲ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάσορι.

οιδι ὅτως ἀναυδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καὶ πῶς τοῦτο φοὺξεσθαι δοκεῖς;

τφ πέφυγα· τἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω.

οιδι πρὸς τοῦ, δίδαχθῆς; ὃ γὰρ ἔμ' ge τῆς τέχνης.

τφ πρὸς σοῦ· σὺ γάρ μ' ἄκοντα προὐτρέψω λέγειν.

οιδι ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω.

τφ οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν, ἢ 'κφρᾷ λέγω;

οιδι οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστόν, ἀλλ' αὖθις φράσον.

τφ φονέα σε φημὶ τἀνδρὸς, ὃν ζητῆς, εὑρεῖν.

οιδι ἀλλ' ὅτι χαίρων, δίς ge πημονὰς ἐρᾷς.

τφ ἆρ' ἀφῶ τι δῆτα κἄλλ', ἵν' ὀργίξῃ πλέον;

οιδι ὅσον γε χρήζεις, ὡς μάτην εἰρήσεται.

τφ λελῦσθαί σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
αἰσχρῶς ὁμιλοῦντ', οὐδ' ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ.

οιδι ἦ καὶ γελῶν ταῦτ' οἶσθ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;

τφ εἴπερ τί γ' ἔστι τῆς ἀληθείας σθένος.

οιδι ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
τυφλὸς τὰ τ' ὦτα, τὸν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ.

τφ σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐκ ἔστ', ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδίᾳ τάχα.

οιδι μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτὸς· ὥστε μήτ' ἐμὲ,
μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, βλέψαι ποτ' ἄν.

τφ οὐ γάρ με μοῖρα πρός ge σοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ὧν τάδ' ἐκπράξαι μέλει.

οιδι Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα;

τφ Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν· ἀλλ' αὐτὸς σὺ, σοί.

οιδι ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννί, καὶ τέχνη τέχνης
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,

ὅσος παρ' ὑμῖν ὀφθόνος φυλάσσεται·
εἰ τῆσδ' ἐξ ἀρχῆς ἄνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητὸν ἠ κἀτητὸν εἰσεχείρισεν,
ταύτης Κρέων ὀπισθος, ὃ ξ' ἀρχῆς φίλος,
λάθρᾳ μ' ὑπελθὼν ἐμβαλεῖν μέρεται,
ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον·
δόλιον, ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός·
ἐπᾷ, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις ἢ σαφής;
πῶς οὐχ ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
ἤυδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
καίτοι τόγ' αἴνιγμ', οὐχὶ τοῦ παρόντος ἦν
ἀνδρὸς δικᾶσαι, ἀλλὰ μαντείας ἔδᾳ·
ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προυφάνης ἔχων,
οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολὼν
ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσα νιν
γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών.
ὃν δὴ σὺ πρᾴς ἐμβαλῶν, δοκῶν θρόνοις
παρασταθήσῃ τοῖς πρεσβυτείοις πέλας·
πλαίων δοκεῖς μοι καὶ σύ, χ' ὡ συνθεὶς τάδε,
ἀγηλατήσειν· εἰ δὲ μὴ δόκης γέρων
εἶναι, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς.

Χο ἡμῖν μὲν ἔκ παρόξυσι, καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
ὀργῇ λελέχθαι, καὶ τά σ' Οἰδίπου δοκεῖ.
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

Τι καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τόδε
ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ξῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ.
ὥστ', οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι·

λέγω

λέγω σ' ἐπῳδὴν καὶ τυφλόν μ' ὠνήσασ',
σὺ καὶ σέσορηκας, οὐ βλέπῃς ἵν' ᾖ κακοῦ,
ὅθ' ἕνθα ναίῃς, ὅθ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἆρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν ᾖ, καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὢν
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, κἀπὶ γῆς ἄνω;
καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε κἀτοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δίφυον ὁδόν,
βλέποντα νῦν μὲν, ὀρθ'· ἔπειτα δὲ, σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς, ποῖος ὅδε λιμὴν; ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν πατῳδῇ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον ἔσπλευσας, οὐ πλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλῆθος οἶδε κἀπαισθάνῃ κακῶν,
ἃ σ' ἐξισώσει σοί τε κἀτοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα, κἀς Κρέοντα, κἀτοῦ μὸν δόμα
προπηλάκιζε· σοῦ γὰρ οἶδε βροτῶν,
πάκιον, ὅστις ἐκτρίβεται ποτε.
οἰδί ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ ἐς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄστορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει;
τῇ οὐδ' ἰόμην ἔγωγ' ἂν, εἰ σὺ μὴ κάλει.
οἰδί οὐ γάρ τι σ' ἦλθεν ὧδ' ἀφρόντιστον.
χολὴ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστείλατο.
τῇ ἧ μεῖς τοιοίδ' ἔφυμεν· ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι· γονεῦσιν δ' οἵσ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
οἰδί ποίοισι; μεῖνον· τίς δέ μ' ἐκφύς βροτῶν;
τῇ ἥδ' ἡμέρα φύσει σε, καὶ διαφθερεῖ.
οἰδί ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ, κἀσαφῆ λέγεις.
τῇ οὐκοῦν σὺ ταῦτ' ἄρισος εὑρίσκειν ἔφυς.
οἰδί τοιαῦτ' ὀνείδιζε, οἷς ἐμὲ εὑρήσεις μέγαν.

τφ αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
οἰδί ἀλλ' ἡ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', ὅμοι μέλφ.
τφ ἄπφ μι τοίνυν· καὶ σὺ παῖ νόμιξέ με·
οἰδί νο μιξέτω δῆθ'· ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν,
ὀχλῃς· συθάς τ' ἂν, ὅπ ἂν ἀλγύναις πλέον·
τφ εἰπὼν, ἄπφ μ', ὧν ἕνεκ' ἦλθον, ὀ τοσὸν
δείσας πρόσωπον· ὅ γὰρ ἐσθ' ὅπου μ' ὀλῇς·
λέγω δέ σοι τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς, ἀπφλῶν κἀναπρύανων φόνον
τὸν λάϊφον, ὅστ' ἐστὶν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ, μέτοικος, εἶτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται θιβαῖος· ὀδ' ἡσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος,
κἀπὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου, ξένην ἐπὶ
σκήπτρῳ προδφανὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται·
φανήσεται δ' ἐπαισὶ τοῖς αὑτοῦ ξυνὼν
ἀδελφὸς αὐτὸς, καὶ πατὴρ, κἀξ ἧς ἔφυ
γυναικὸς, υἱὸς, καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὁμόσπορός τε, καὶ φονεύς· καὶ ταῦτ' ἰὼν
εἴσω, λογίζου· κἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.
χο τὶς, ὀντιν' ἀθεσπιέπφα
δελφὶς ἔπε πέτρα
ἄρρητ' ἀρρήτων τελέσαντα,
φοινίαισι χερσίν;
ὥραν ἀελλοπόδων ἵππων
θενάρωτερον, φυγᾷ πόδα νωμᾶν·
ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν
ἐπενθρώσκει
πυρὶ καὶ σιδήρῳ

ὁ Διὸς

τφ ... impedimento & impedimento existens.
... motus ex dolens plus & digressus nō amplius me irritaueris.
... sceptro demonstrans. i. sceptrū aut scipionē ferens nobilitatis suæ symbolū quod & è rege mendicus sis factus.
ὁμόσ. τὴν αὐτ' ὠφρων γυναικα.

ὁ Διὸς γενέτας · δῆναὶ
δ' ἄμ' ἔπονται ἥρες ἀναμπλάκητοι ·
ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος
ἀρτίως φανῆσα φάμα Παρνασσοῦ,
τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν ·
φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν,
ἀνά τ' ἄντρα, καὶ πέτρας ὡς ταῦρος,
μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφιζων
μαντεῖα, τάδ' ἀεὶ ξώντα περιποταται ·
δῆνὰ μὲν ὤν, δῆνὰ ταραχᾷ
σοφὸς οἰωνοθέτας,
ὅτε δοκοῦντ', ὅτ' ἀποφάσκον·
θ'· ὅ, τι λέξω δ' ἀπορῶ ·
πέτομαι δ' ἐλπίσιν,
ὅτ' ἐνθάδ' ὁρῶν, ὅτ' ὀπίσω ·
τὶ γὰρ ἢ Λαβδακίδας, ἢ τῶ
Γολύβουνείκος ἔκητ' ·
ὅτε πάροιθέν ποτ' ἔγωγε,
ὅτε τανῦν πω ἔμαθον
πρὸς ὅτου δὴ
βασανῳ, ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον
φάτιν εἰμὶ Οἰδίποδα,
Λαβδακίδας ἐπίκουρος
ἀδήλων θανάτων ·
ἀλλ' ὅ μὲν ὤν Ζεὺς, ὅ, τ' Ἀπόλλων,
ξυνετοὶ, καὶ τὰ βροτῶν ἆδότες ·
ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις
πλέον ἢ γὼ φέρεται,
κρίσις ἂν ἔπειν ἀληθής ·

σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν
παραμείψειν ἀνήρ. παραμ. permutaret, præstaret.
ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἂν πρὶν ἴδοι=
μ' ὀρθὸν ἔπος, μεμφομένων μεμφ. Indignantes affirmatim, accusantes regem Laudarim
ἂν καταφάνην· φανερὰ γὰρ
ἐπ' αὐτῷ πέρσεα' ἦλθε πόρα puella sphinx ſ3
ποτὲ, καὶ σοφὸς ὤφθη,
βασάνῳ θ' ἡδυπόλις· τῷ, inepnus urbi ideo
ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς, ὅπο=
τ' ὄφλησθ' καπίαν. debebit

κρέ ἄνδρες πολῖται, δρᾶν ἔπη πεπυσμένος
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν, adsim non fores
πάρδμ' ἀτλητῶν· εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς passum ægre
ταῖς νῦν νομίζδ πρός τ' ἐμοῦ πεπονθέναι,
λόγοισιν ἤ τ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον, longeque
ὅτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος
φέροντι τήνδε βάξιν· ὡς γὰρ εἰς ἄπλουν famam simplex & ĩ minimũ
ἤξη μιᾶ μοι τοῦ λόγου τούτου φέρδ, damnum pœna
ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλδ,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ, κἀπὶ φίλων πεπλήσομαι.

χο ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνδδος τάχ' ἂν
ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν.

κρέ πρὸς τοῦδ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι adfirmarit manifestatum est
πφθεὶς ὁ μάντις, τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι; persuasus
χο ἠυδᾶτο μὲν τάδ'· οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.

κρέ ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ κἀξ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορδτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου; crimine
χο οὐκ οἶδ'· ἃ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες, οὐχ ὁρῶ.
αὐτὸς δ' ὅδ' ἦδη δωμάτων ἔξω περᾷ. ultro
οἰδί ἔτος σὺ, πῶς δῦρ' ἦλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχδς
τόλμης

τόλμης πρόσωπον, ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἵκου, φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῶς,
λῃστής τ' ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
φέρ' ἥπερ πρὸς θεῶν, ὄφλίαν ἢ μωρίαν
ἰδὼν τίν' ἐν ἐμοί, ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν;
ἢ τὸ ῥᾳγον ὡς ὑ γνωρίσοι μ' ἴσου τόδε,
δόλῳ προσέρπον, ἢν ἀλεξοίμην μαθών;
ἆρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχωρι μάσου,
ἄνδρα τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται;
οἰδ' ὡς ποιήσων· ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κἄκτα ῥᾳδίως μαθών.
οἰδ' λέγῃς σὺ δεινός, μανθάνῃν δ' ἐγὼ κακὸς
σοῦ· δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύνουσ' οὖρίη' ἐμοί.
πρέ τοῦτ' αὐτὸν οὖν μου πρῶτ' ἄκουσον, ὡς ἐρῶ.
οἰδ' τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως ὑ κακός.
πρέ εἶ τοι νο μίξῃς κτῆ ματ' τὴν αὐθαδίαν
ξυνάπτι τοῦ νοῦ χωρὶς, ὑκ ὀρθῶς φρονεῖς.
οἰδ' ἤ τοι νο μίξῃς ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν, ὑχὶ φέξῃν τὴν δίκην, ὑκ εὖ φρονῇς.
πρέ ξύμφη μί σοι ταῦτ' ἐνδικ' εἰρῆσθαι. τὸ δὲ
πάθη μ' ὁποῖον φῂς παθεῖν, δίδασκέ με.
οἰδ' ἔκφθες, ἢ ὑκ ἔκφθες; ὡς χρῄζω μ' ἐπὶ
τὸν σὸν μνόμαντιν ἄνδρα πέμψαθάτινα.
πρέ καὶ νῦν ἔτ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι.
οἰδ' πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον;
πρέ δεδρακε ποῖον ἔργον; ὑ γὰρ ἐννοῶ.
οἰδ' ἄφαντος ἔρρῃ θανασίμῳ χερῶματι.
πρέ μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
οἰδ' τότ' ἦν ὁ μάντις ἕτοιμος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;

ηρέ σοφὸς γ' ὁμοίως, ἀξίως τιμώμενος.
οιδί ἐμνήσατ' ὄν ἐμῶν τι τῶν τότ' ἐν χρόνῳ;
ηρέ ὄμουν, ἐμοῦ γ' ἐσῶτος ὄδ' ἀμοῦ πέλας.
οιδί ἀλλ' ὄν ἔρουναν τοῦ θανόντος ἔχετε;
ηρέ παρέχομεν· πῶς δ' οὐχί; νῦν ἥκομεν.
οιδί πῶς ὄν τόθ' ὅστος ὁσοφὸς ὢν ἤυδα τάδε;
ηρέ οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ.
οιδί τοσόνδε γ' οἶσθα· καὶ λέγοις ἂν οὐ φρονῶν.
ηρέ ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
οιδί ὅθ' ὕνεκ' εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
οὐκ ἄν ποτ' εἶπε λαὸς διαφθοράς.
ηρέ ἃ μὲν λέγεις τάδ', αὐτὸς οἶσθ'· ἐγὼ δ' ἔσου
μαθὼν δικαίως ταῦθ', ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν.
οιδί ἐκ μάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι.
ηρέ τί δῆτ'· ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχῃς;
οιδί ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν, ὧν ἀνίσορᾷς.
ηρέ ἄρχῃς δ' ἐκείνῃ ταὐτά, γῆς ἴσον νέμων;
οιδί ἃ γὰρ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.
ηρέ οὐκοῦν ἰσοῦμαι σφῶϊν ἐγὼ δυοῖν τρίτος.
οιδί ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φάνῃ φίλος.
ηρέ οὐκ· ἐξισοῖς γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, ἥτιν' ἂν δοκῇς
ἄρχειν ἑλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ
ἄτρεστον εὕδοντ', εἰ τάχ' αὖθ' ἕξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν ὅτ' αὐτὸς ἦ μείρων ἔφυν
τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δρᾶν,
ὅτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω.
εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν

ἀρχῆς

ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
ὄπωτοσοῦτον ἡπατημένος κυρῶ,
ὥστ' ἄλλα χρῄξαν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά.
νῦν πᾶσι χαίρω· νῦν με πᾶς ἀπαξεται.
νῦν ὁ σ' ἐθεν χρῄζοντες, ἐκκαλοῦσί με.
τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐν ταὐθ' ἕνι.
πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοι μ' ἀφῆς τάδε;
ὃν εἶν γένοιτο νοῦς κακὸς, καλῶς φρονῶν.
ἀλλ' ὅτ' ἐρασθὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν,
ὅτ' ἂν, μετ' ἄλλου δρῶντος ἀντλαίην ποτέ.
καίτων δ' ἔλεγχον, τοῦτο μὲν, πυθώδ' ἰὼν,
πεύθου τὰ χρηθέντ' ἐμοὶ σαφῶς ἠνιγμένα
ταῦτ'· ἀλλ' ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς
κοινῇ τι βουλεύσαντα, μὴ μ' ἁπλῇ κτάνῃς
ψήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ λαβών·
γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με, χωρὶς, αἰτιῶ.
» Οὐ γὰρ δίκαιον ὅστις τοὺς κακοὺς μάτην
» Χρηστοὺς νομίζει, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς.
» Φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω,
» Καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς· ἐπεὶ
» Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος.
» Κακὸν δὲ, κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ.
χο καλῶς ἔλεξεν ὀλλαβοῦ μένῳ πεσὼν
» ἄναξ· φρονεῖν γὰρ ὀξυχεῖς, ὑπ' ἀσφαλεῖς.
οι δί ὅταν ταχύς τις ὑπ' ἐβουλεύων λάθρᾳ
χωρῇ, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν.
ἐδ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν
πεπραγμένα ἔσω, τὰ μὰ δ' ἡμαρτημένα.
κρε τί δῆτα χρῄζεις, ἥμε γῆς ἔξω βαλεῖν;

οἰδί. ἥκισα· θνήσκειν, ὃ φυγεῖν σε βούλομαι.
κρέ. ὅταν προδείξῃς· οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
οἰδί. ὡς ὀχυρώσεων, ὃς δὲ πιστεύσων λέγεις;
κρέ. ὃ γὰρ φρονοῦντά σ' οὐ βλέπω.
οἰδί. τὸ γοῦν ἐμόν.
κρέ. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κἀμόν.
οἰδί. ἀλλ' ἔφυς κακός.
κρέ. εἰ δὲ ξυνίεις μηδέν;
οἰδί. ἀρκτέον γ' ὅμως.
κρέ. ἔτοι καλῶς γ' ἄρχοντος.
οἰδί. ὦ πόλις, πόλις.
κρέ. κἀμοὶ πόλεως μέτεστι τῆσδ', ὃ σοὶ μόνῳ.
χο. παύσασθ' ἄνακτες· καιρίαν δ' ὁμῖν ὁρῶ
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην· μεθ' ἧς
τὸν νῦν παρεστὼς νῶτος, οὗ θέσθαι χρεών.
ἰο. τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπῆρατ', ὃδ' ἐπαυχένεσθε γῆς
ὕτων νοσούσης, ἴδια κινοῦντες κακά;
ἢ οὐκ ἐς οἶκους σύ τ' ἴδιους; σύ τε Κρέων κατὰ στέγας;
μὴ καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος ὡς μέγ' ὄισετε;
κρέ. ὄμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὅσος πόσις
δρᾶσαι δικαιοῖ, δυοῖν ἀπορίνας κακοῖν·
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών.
οἰδί. ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν ὧν ζύναυ κακῶς
ἥλιφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
κρέ. μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἀρᾶσαι, εἴ σέ τι
δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαυτίᾳ με δρᾷς.
ἰο. ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον Οἰδίπους τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν·
ἔπειτα, κἀμέ, τόνδε θ', οἳ πάρεσμέν σοι.

χο πίθοῦ θελήσας, φρονήσας
τ' ἄναξ λίσομαι.
οἰδί τί σοι θέλῃς δῆτ' εἰπάθω;
χο τὸν ὅποτε πρὶν νήπιον,
νῦν τ' ἐν ὄρηῳ μέγαν,
καταιδέσαι.
οἰδί οἷσθ' ὃν ἀχρήιξῃς;
χο οἶδα.
οἰδί φράξε δὴ τὶ φῄς.
χο τὸν ἐναγῆ φίλον μή ποτ' ἐν αἰτίᾳ
σὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον ἐμβαλεῖν.
οἰδί οὐ νῦν ἐπίσω. ταῦθ' ὅταν ξητῇς, ἐμοὶ
ξητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἑκατέρᾳ γῇ.
χο ἦ τὸν πάντων θεῶν
πρόμον ἅλιον. Promum Solem, ita videntem.
ἐπεὶ, ἄθεος, ἄφιλος,
ὅ, τι πύματον ὀλοίμαν, quod ultimum .i. pessime. ἐσθλὸς κἀπόλοιμην
φρονήσιν ᾗ τάνδ' ἔχω.
ἀλλά μοι δυσμόρῳ,
γᾶ φθίνουσα, τρύχῃ τυχάν.
καὶ τάδ' εἰ ναιοῖς ναιὰ
προσάπτῃ τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶϊν. προσα. adaptabūt i accesserint.
οἰδί ὅδ' ὃν ἴτω, κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν,
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ.
τὸ γὰρ σὸν, ἤ τὸ τοῦδ' ἐποικτείρω σέ μα
ἐλεεινόν. ὅστος δ' ἔνθ' ἂν ᾖ, ubicunq; fuerit συνήσεται.
πρέ συγνὸς μὲν ἥκων, δῆλος ᾗ. βαρὺς δ', ὅταν Truculis gdē cedens manifestus es .i. minimum cessisse prae te fers. ira ferocibus .i. ferocis
θυμοῦ περάσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσις,
αὐταῖς δικαίως ἐστὶν ἄλγισται φέρειν.
οἰδί ἤκουν μ' ἐάσῃς, ἢ κατ' ὀξὺ σῇ;

κρέ πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος· ἐν δὲ τοῖς δ' ἴσος.
χο γύναι, τί μέλλῃς πομίζειν
δόμων τόνδ' ἔσω;
ἰο μαθοῦσα γ' ἥτις ἡ τύχη.
χο δόκησις ἀγνὼς λόγων
ἦλθε· δάπτῃ δὲ καὶ
τὸ μὴ 'νδικον.
ἰο ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν;
χο ναίχι.
ἰο καὶ τίς ἦν ὁ λόγος;
χο ἅλις ἐμοὶ γ' ἅλις γᾶς προπονουμένας
φαίνεται, ἔνθ' ἔλιξεν αὐτοῦ μένος.
οἰδί ὁρᾷς ἴν' ἥκῃς ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνήρ,
τοῦ μὲν παριείς, καὶ κατα μβλύνων κέαρ;
χο ἄναξ, ἦπον μὲν οὐ χ' ἅπαξ μόνον, ἴσθι δὲ
παραφρόνιμον ἄπορον
ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι
μ' ἄν, εἰ σε νοσφίξομαι.
ὅς τ' ἐμὰν γᾶν φίλαν
ἐν πόνοις ἀλυσαν,
κατ' ὀρθὸν ἄρησας.
τανῦν τ' ὄπομπος εἶ δύναιο, χρεοῦ.
ἰο πρὸς θεῶν δίδαξον ἡμᾶς, ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος σήσας ἔχῃς.
οἰδί ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον γύναι σέβω,
Κρέοντος, ὃς μοι βεβουλευκὼς ἔχῃ;
ἰο λέγ'· εἰ σαφῶς τόνδ' ἐξαλῶν ἐρεῖς.
οἰδί φονέα μ' ἐφησὶ Λαΐου πεπυσθαι.

ἰο αὐτὸς ξυνῳδὼς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
οἰδί μάντιν μὲν ὄν ναι οὔργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ — quoniam.
τόν γ' εἰς ἐαυτὸν, πᾶν ἐλευθερῶι σόμα. — quantum in se ipsú de liberú fuit os d. mihi de se dicu potuit.
ἰο σὺ νῦν ἀφῇς σεαυτὸν, ὧν λέγῃς πέρι,
ἐμοῦ πάκουσον; καὶ μάθ' ὕνεκ' ἐσί σοι — dirige
βροτῶν ὃ δ' ἐν μαντικῆς ἔχον τέχνης. — humanum
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. — breuia
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ πότ', ὤ ἐρῶ — ministris
φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶνδ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἥξῃ μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν, — quod ipsú necet Parca .i. fatale esset, ipm
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε καὶ σοῦ πάρα. — ali quando à filio interfectú iri.
καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ
λῃσταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς. — uiis
παιδὸς δὲ βλαστὰς, ὃ διέχον ἡμέρας — cū geniisset, stigrierūt
τρεῖς, καί νιν ἄρθρα πεῖνος ἐνδήσας ποδοῖν, — membra — in imagens
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν ἧς ἄβατον ὄρος. — breuiū
κἀντεῦθεν Ἀπόλλων ὅτ' ἐμῷν ἤνυσεν — es hinc — fenit
φονέα γενέσθαι πατρὸς, ὅτε Λάϊον
τὸ σὸν γένος δ' ἔφυτο πρὸς παιδὸς, θανεῖν. — disperiit
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν. — fame
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὧν γὰρ ἂν θεὸς — Apollo
χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ. — inuestigatur
οἰδί ὡς ἐμοῦ γ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχῃ γύαι,
ψυχῆς πλάνημα κἀναπίνησις φρενῶν.
ἰο ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποσκαφεὶς λέγῃς;
οἰδί ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λάϊος
κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς.
ἰο ἠυδᾶτο γὰρ ταῦτ', οὐδέπω λήξαντ' ἔχῃ. — dicebatur — Nondū finiendi habent .i. nō dū sunt exitum atq; euentum assecuta. vt di cebantur tēp. nec dū defyt fama.
οἰδί καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χώρος ὅτος, ὃν τόδ' ἦν πάθος; — ubi
ἰο φωνὶς μὲν ἡμῖν ἦν· λήξεται· χρῄζει δ' ὁδὸς — discipa

ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγῃ.
οἰδ. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὗ ξελήλυθώς;
ἰο. ἀρχὴν ἐφάνου, ταῦτ' ἐκήρυχθη πολῒ.
οἰδ. ὦ Ζεῦ. τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
ἰο. τί δ' ἔστί σοι τοῦτ' Οἰδίπους ἐνθύμιον;
οἰδ. μή πω μ' ἐρώτα. τὸν δὲ Λάϊον φύσιν
τίν' εἶχε φράξε. τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων.
ἰο. μέγας. χνοάξων ἄρτι λευκανθὴς κάρα.
μορφῆς δὲ τῆς σῆς, οὐκ ἀπεσάτῃ πολύ.
οἰδ. οἴμοι τάλας. ἔοικ' ἐμαυτὸν ἀρὰς
δρᾶν προβάλλων ἀρτίως, οὐκ ἴδνεναι.
ἰο. πῶς φῄς; ὀκνῶ τοι πρόσ' ἀποσκοποῦσ' ἄναξ.
οἰδ. δρᾶν ὤμοσ' ἄθυμῶ, μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ.
δείξῃς δὲ μᾶλλον, ἢν ἔν' ἐξέπῃς ἔτι.
ἰο. καὶ μὴν ὀκνῶ μέν. ἀλλ' ἂν ἔρῃ, μαθὼν, ἐρῶ.
οἰδ. πότερον ἐχώρᾳ βαιὸς, ἢ πολλοὺς ἔχων
ἄνδρας λοχίτας, οἵ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
ἰο. πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες. ἐνδ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ. ἀπήνη δ' ἦγε Λάϊον μία.
οἰδ. αἰαῖ. αἰαῖ. τὰδ' ἤδη διαφανῆ. τὶς ἦν ποτὲ
ὁ τοὺσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν γύναι;
ἰο. οἰκοῦσ τις. ὅστερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
οἰδ. ἦ κἀνδόμοισι τυγχάνῃ τανῦν παρών;
ἰο. οὐδῆτ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἧφθεν ἦλθε, κἀκπράτη
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα, Λάϊόν τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χερὸς θιγὼν,
ἀγρούς σφε πέμψαι, κἀπὶ ποιμνίων νομὰς,
ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἀπόπτολις ἄστεος.
κἄπεμψ' ἐγώ νιν. ἄξιος γὰρ ὢν δ' ἀνὴρ

δοῦλος φέρφ ἦν τῆσδε καὶ μείξω χάριν.
οιδι πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἥμιν ἐν τάχφ πάλιν;
ιο πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
οιδι δέδοικ' ἐμαυτὸν ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
εἰρημένη μοι, δι' ἄνιν φσισθῆν θέλω.
ιο ἀλλ' ἵξεται μὲν, ἀξία δέ που μαθεῖν
πάγω, τάχ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ' ἄναξ.
οιδι ποῦ μὴ στερηθῆς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων,
ἐμοῦ βεβῶτος· τῷ, χάρ ἂν καὶ μείξονι
λέξαι μ' ἄν, ἢ σοὶ, δι' ἀτύχης τοιᾶσδ' ἰών;
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Γόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ, Μερόπη Δωρὶς ἦγε μὴν δ' ἀνὴρ
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη
τοιάδ' ἐπέσπη· θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σοῦδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς ὅμ' ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δάπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης,
καλῷ παρ' οἴνῳ πλαστὸς ὡς φὴν πατρί·
κἀγὼ βαρυνθεὶς, τὴν μὲν ὄσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον· θατέρᾳ δ' ἰὼν πέλας
μητρὸς πατρός τ', ἤλεγχον· οἱ δὲ, δυσφόρως
τοὔνφδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν, ἐτερπόμην· ὅμως
δ' ἐκνίξε μ' αὖθ τοῦθ'· ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.
λάθρᾳ δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Γυθῶδε· καί μ' ὁ Φοῖβος, ὧν μὲν ἱκόμην,
ἄτιμον ἐξέπεμψεν· ἄλλα δ' ἄθλια,
καὶ δεινὰ, καὶ δύσμορα προὔφαν' λέγων,
ὡς μητρὶ μὲν χρῄη με μιχθῆναι· γένος
δ' ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσαι μ' ὁρᾶν·
φονεύς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.

κἀγὼ παρούσας ταῦτα, τὴν πορινθίαν
ἄκροις τολοιπὸν ἐν μετρουμένος χθόνα,
ἔφυγον· ἔνθα μή ποτ' ὀφθείην κακῶν
χρησμῶν γ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα·
σείχων δ', ἵν' οὗμαι τούσδε τοὺς χώρους· ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγῃς·
κἀί σοι γύναι, τἀληθὲς ἐξερῶ· τριπλῆς
ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
ἐνταῦθά μοι κῆρύξ τε κἀπὶ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς, οἷον σὺ φῄς,
συνηντίαξον· κἀξ ὁδοῦ μ' ὄθ' ἡγεμὼν
αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην·
κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι' ὀργῆς· κἀί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ
ὀχοῦ παρασείχοντα, τυρσώσας μέσον
κάρα, δίπλοις κέντροισί μου καθίκετο.
ἀλλ' οὐ μὲν ἴσην γ' ἔτισεν· ἀλλὰ συντόμως
σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χερὸς, ὕπτιος
μέσης ἀπήνης οὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας· εἰ δὲ τῷ ξένῳ
τούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενές,
τίς τοῦδε γ' ἀνδρὸς ἔστιν ἀθλιώτερος;
τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ;
ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι, μήδ' ἀστῶν τινὰ
δόμοις δέχεσθαι· μὴ δὲ προσφωνῆν τινά,
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων· κἀκτὰδ', ὅστις ἄλλος ἦν
ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς.
λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
χραίνω, δι' ὧν περ ὤλετ'. ἆρ' ἔφυν κακός;
ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἰ μὲ χρὴ φυγεῖν,

καί μοι

καί μοι φυγόντι, μήτε τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν,
μήτ' ἐμβατεύσιν πατρίδος· ἢ γὰμοις με δεῖ
μητρὸς ξυνῆναι, καὶ πατέρα κατακτανεῖν
Γόλυβον, ὃς ἐξέφυσε, κἀξέθρεψέ με·
ἆρ' ὄν κ' ἀπ' ὠμοῦ ταῦτα δαίμονος, τὶς ἂν
μρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀνορθοίη λόγον;
μὴ δῆτα μὴ δῆτ' ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας,
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν· ἀλλ' ἐκ βροτῶν
βάσιν ἄφαντος πρόσθεν, ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.
χο ἡμῖν μὲν ὦναξ ταῦτ' οὐκ νῦν δ' ἔως δ' ἂν ἦν
πρὸς τοῦ παρόντος ἐκ μάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα.
οιδί καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἔστι μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμῆναι μόνον.
ιο πεφασμένου δέ, τίς ποθ' ἡ προθυμία;
οιδί ἐγὼ διδάξω σ'· ἦν γὰρ εὑρεθῇ λέγων
σοὶ ταὐτ', ἐγὼ 'κ ἂν ἐκπεφυγοίην πάθος.
ιο ποῖον δέ μου περιὼν ἤκουσας λόγον;
οιδί λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν,
ὡς νιν κατακτείναιεν· ᾧ μὲν οὖν ἔτι
λέξῳ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, οὐκ ἐγὼ κτάνον·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ὅς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος·
ᾧ δ' ἄνδρ' ἓν' οἰόξωνον αὐδήσῃ, σαφῶς
τοῦτ' ἔστιν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.
ιο ἀλλ' ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίσασο·
κοὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐμβαλὼν πάλιν·
πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη τάδε.
ᾧ δ' οὖν τι κἀμὲ τρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
ὅτοι πότ' ὦναξ τόνγε Λαΐου φόνον
φανῇ δικαίως ὀρθὸν, ὄνγε Λοξίας

δι᾽ ἣ πε, χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ μῆνός γ᾽ ὁ δύσπνους ποτε
κατέκταν᾽, ἀλλ᾽ αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ὥστ᾽ οὐχὶ μαντείας γ᾽ ἄν, ὅτε τῆσδ᾽ ἐγὼ quare vaticinij causa neq; ad illa verba neq; ad hæc
βλέψαιμ᾽ ἂν ὄρνις᾽, ὅτε τῆσδ᾽ ἂν ὕστερον. spiciam.
οἰδί καλῶς νομίξεις· ἀλλ᾽ ὅμως τὸν ἐρχατὴν
πέμψον τινὰ σελοῦντα· μὴ δὲ τοῦτ᾽ ἄφῃς.
ἰο πέμψω ταχύνας᾽· ἀλλ᾽ ἴω μὲν ἐς δόμους.
ὧδ᾽ ἐν γὰρ ἂν πράξαιμ᾽ ἄν, ὧν οὐ σοὶ φίλον.
In impios mucbat chorus tangens locastæ quæ tacitæ ira premerat. ΧΟ εἴμοι ξυνοίσειν φέροντι μοῖρα τὰν Vtinam Parca n. felicitas adsit ei bitur mihi ferenti. i. seruanti ven rabili castitatē sermonū &c.
ὔσεπτον ἁγνὰν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι
προῆνται ὑψίποδες οὐρανίαν propositæ sūt
δι᾽ αἰθέρα τεκνωθέντες· ὧν γενnitæ i. ex ὀρανῷ
ὄλυμπος πατὴρ μόνος· οὐδέ νιν illū olympū, seu potius illas leges, vt infra, VIV. i. illos oculos.
θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν,
οὐδὲ μήν ποτε λάθα κατακοιμάσῃ. obliuio sopiet
μέγας ἐν τούτοις θεὸς, ex tois νόμοις μέγας ἐστὶν ὁ θεος. i. divina vis ac magna legibus inest.
οὐδὲ γηράσκῃ.
Contumelia plantat tyrannum tyrannis ſ3 vii atq; iniuria ex se fit. ὕβρις φυτεύῃ τύραννον· ὕβρις, ἢ Contumelia si repleta fuerit frustra multos quæ non opportuna neq; utilia celsissimū incendēs Cupidi concitauit in necessitatē. vbi non pede vtili vtitur vēt in ea necessitate corruit ac inf tissimo labitur.
πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
ἃ μὴ πάρπορα μὴδὲ συμφέρον- precipitiū
τ᾽ ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ᾽ ἄπορον μολὸν,
ὤρουσεν ἐς ἀνάγκαν.
ἔνθ᾽ ἃ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται.
τὸ καλῶς δ᾽ ἔχον πόλει πάλαισμα, Recte aũt habens urbi certamen quod urbi conducit deū rogo ne tolnere.
μή ποτε λῦσαι θεὸν ἀΐτου μαι. deum
θεὸν ὃ λιξω ποτὲ προστάταν ἴσχων. desinam tenens
εἰ δέ τις ὑπεροπᾷ χερσὶν ἢ λόγῳ superbe
πορεύεται δίκας ἀφόβητος, ius non timens

ὃς δὲ

ὃδέ δαμόνων ἔδη σέβων,
ηαηάνιν ἕλοιτο μοῖρα,
δυσπότμου χάριν ἐλίδας,
εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,
ηαὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται
ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματαξέων.
τὶς ἔτι πότ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ
θυμῷ βέλη ἔρξεται
ψυχᾶς ἀμύνων; εἰ γὰρ
αἵ τοιάδε πράξις τίμια,
τὶ δεῖ με χορεύειν.
ὐηέτι τὸν ἄθικτον ἕμι
γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,
οὐδ' ἐς τὸν Ἀβᾶσι ναὸν,
οὐδὲ τὰν ὀλυμπίαν, εἰ μὴ τάδε
χρησθέντα πᾶσιν ἄρμοσθ βροτοῖς.
ἀλλ' ὦ πρατύνων, ὅστις ὀρθ' ἀκούεις
Ζεῦ πάντ' ἀνάσσων, μὴ λάθῃ σε, τάν τε σὰν
ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.
φθίνοντα γὰρ Λαΐου παλαιὰ θέσφατ'
ἐξαιροῦσιν ἤδη· ηοὐδαμοῦ
τιμᾶς Ἀπόλλων ἐμφανὴς.
ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.
χώρας ἄναητες, δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἰκέσθαι δαμόνων, τάδ' ἐν χερῶν
στέφη λαβοῦσι, ηἀπίθυ μιάματα.
ὑφοῦ γὰρ ἅρμαθ' ὁ Οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ' ὁποῖ ἀνὴρ
ἔννους, τὰ παινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
ἀλλ' ἔστι τοῦ λέγοντος, ἢν φόβους λέγῃ.

Romamplius (inqt) 160 ad Apollinē

Ἀβαὶ· Lycię locus ubi templū est Apollinis.

Φθίνοντα δ' ἀεὶ λη- λυθότα.

Et impios veniet vt ab impijs non desistet

Aut intangibilium detinebit vt aut non tangenda appetet. mat. stulte faciens stulte quærens.

Quis ad hæc impijs in his vir ira sagittas continebit Animo repellere .i. desistet hæc mala à se repellere. vel quis veniet repellere .i. repellere poterit nimirum in his .i. hæc faciens.

Si non hæc oracula si ut à Iocasta dicta manifesta filijs fient. Non amplius honorabo deos

Sed est dicentis si mores dixerit .i. sed fraudia et metus plena mē audit

ὅτ' ἦν παραινοῦσ', ὦδ' ἐν ἐς πλέον ποιῶ,
πρός σ' ὦ λύκη Ἄπολλον, ἄγχιστος γὰρ ἦ,
ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν,
ὅπως λύσιν τίν' ἡμὶν εὑρεῖν πόρῃς.
ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες, ἐκπεπληγμένον
κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.
ἄγ ἆρ' ἂν παρ' ὑμῶν ὦ ξένοι μαθοιμ', ὅπου
τὰ τοῦ τυράννου δῶματ' ἐστὶν Οἰδίπου;
μάλιστα δ' αὐτὸν ἦπατ', ἢ πάτιθ' ὅπου.
χο στέγαι μὲν ἅδε· καὐτὸς, ἔνδον ὦ ξένε.
γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων.
ἄγ ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ
γένοιτ' ἐκείνου γ' ὅσα παντελὴς δ' ἄμαρ.
ἰο αὕτως δὲ καὶ σύ γ' ὦ ξέν'· ἄξιος γὰρ εἶ
τῆς εὐπειας εἵνεκ'· ἀλλὰ φράζ' ὅτου
χρῄζων ἀφῖξαι, χ' ὧ, τι σοι μῆναι θέλων.
ἄγ ἀγαθὰ δ' ὁμοίως τε καὶ πόσῃ τῷ σῷ γύναι.
ἰο τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος;
ἄγ ἐκ τῆς Κορίνθου· τόδ' ἔπος δ' ἔρῳ τάχα,
ἥδοιο μέν· πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀχάλλοις δ' ἴσως.
ἰο τί δ' ἔστι; ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν;
ἄγ τύραννον αὐτὸν δ' ἐπιχώριοι χθονὸς
τῆσδ' ἱδρύσουσιν, ὡς ἐκεῖθεν ἐκ.
ἰο τί δ' οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;
ἄγ οὐ δῆτ'· ἐπεὶ νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
ἰο πῶς εἶπας; ἢ τέθνηκε Πόλυβος;
ἄγ εἰ δὲ μὴ
λέγω γ' ἐγὼ τἀληθές, ἀξιῶ θανεῖν.
ἰο ὦ πρόσπολ· οὐχὶ δεσπότην τάδ' ὡς τάχος
μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
ἵν' ἐστέ.

ἴν' ἔσε; τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ', ἔφυγε μὴ κτάνῃ· κἀκεῖνον ὅδε,
πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν, ὃς δὲ τοῦδ' ὕπο.
οἰδί ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,
τί μ' ἐξεκέμψω δοῦρο τῶνδε δωμάτων;
ἰο ἄκουε τἀνδρὸς τοῦδε, κἀισθοῦ ψευδῆ κλύων
τἀσέμν' ἵν' ἥκῃς τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
οἰδί ὅστος δὲ τίς ποτ' ἐστί, κἀτί μοι λέγῃ;
ἰο ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν Ἀγγελῶν
ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.
οἰδί τί φῄς ξέν'· αὐτός μοι σὺ σημαντωρ γενοῦ.
ἀγ εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγέλαι σαφῶς,
οὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.
οἰδί πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ;
ἀγ σμικρὰ, παλαιὰ σώματ' εὐναξῇ ροπή.
οἰδί νόσοις ὁ τλήμων ὡς ἔοικεν ἔφθιτο.
ἀγ κἀτῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
οἰδί φεῦ φεῦ· τί δῆτ' ἂν ὦ γύναι σκοποῖτό τις
τὴν πυθόμαντιν ἑστίαν, ἢ τοὺς ἄνω
κλάζοντας ὄρνις; ὧν ὑφηγητῶν, ἐγὼ
κτανὼν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν· ὁ δὲ, θανὼν,
κεύθῃ κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε,
ἄφαυστος ἔγχους, εἴ τι μὴ τῷ μῷ πόθῳ
κατέφθιθ'· ὅτῳ δ' ἂν θανὼν ᾖ ξ' ἐμοῦ.
τάδ' ἦν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα,
κεῖται παρ' ᾅδῃ Πόλυβος, ἄξιος ὀδενός.
ἰο ἤκουν ἐγώ σοι ταῦτα πρὸ ἔλεγον πάλαι;
οἰδί ἤνδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
ἰο μηνῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς.
οἰδί καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐ δείσαντά με χρῇ;

ἰο τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης cui quæ sint fortunæ ingerant ii. fortuna ipsa
κρατεῖ· πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής. providentia
στέργειν ἥκιστ' ἂν ἡ πρᾶτιστον ξῆν, ὅπως δύναιτό τις. quōmodŏ
σὺ δ' ἧς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα. sponsalia
πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασι βροτῶν
μητρὶ ξυνεύνασθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ cui
παρ' οὐδὲν ἐστί, ῥᾷστα τὸν βίον φέρει.
οἰδί καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξέρριπτόσοι,
εἰ μὴ πυρᾷ ξῶσ' ἦν τεκοῦσα. νῦν δ' ἐπεὶ
ξῇ, πᾶσ' ἀνάγκη νοῦν καλῶς λέγῃς, ὀνεῖν.
ἰο καὶ μὴν μέγας ὀφθαλμὸς ὁ πατρὸς τάφοι.
οἰδί μέγας, ξυνίημ'· ἀλλὰ τῆς ξώσης φόβος.
ἄγ ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐνφοβεῖσθ' ὕπερ;
οἰδί Μερόπης γεραιᾶς, Πόλυβος ἣν ᾤκει μέτα.
ἄγ τί δ' ἔς γ' ἐκείνην ὔμιν ἐς φόβον φέρον;
οἰδί θεῖλατον μάντευμα δεινὸν ὦ ξένε.
ἄγ ἦ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
οἰδί μάλιστά γ'· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῇ' μαυτοῦ· τό, τε
πατρῷον αἷμα, χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἑλεῖν.
ὧν ἔνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι,
μακρὰν ἀπῳκῆσ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως,
τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἥδιστον βλέπειν.
ἄγ ἦ γὰρ τάδ' οἰνῶν, κεῖθεν ἦσθ' ἀπόπτολις;
οἰδί πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι γέρον.
ἄγ τί δῆτ' ἐγὼ γ' ἀχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ' ἄναξ,
ἐπέρ σου νοῦσον ἦλθον ἐξελυσάμην;
οἰδί καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
ἄγ καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος, εὖ πράξαι μί τοι.

οἰδί

οἰδί ἀλλ' ὅπότ' ἦ μι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.
ἄγ ὦ παῖ, καλῶς ἦ δῆλος, ὅπη ἦδως τὶ δρᾷς.
οἰδί πῶς ὦγεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
ἄγ ἦ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ' ἦς οἴκους μολεῖν.
οἰδί ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.
ἄγ ἦ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;
οἰδί τοῦτ' αὐτὸ πρέσβυ, τοῦτό μ' ἦσαει φοβεῖ.
ἄγ ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης ὃ δὲν τρέμων;
οἰδί πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;
ἄγ ὅθ' ὕνεκ' ἦν σοι Πόλυβος ὃ δὲν ἐν γένει.
οἰδί πῶς εἶπας; ὁ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;
ἄγ ὁ μᾶλλον ὃ δὲν τοῦδε τἀνδρὸς, ἀλλ' ἴσον.
οἰδί καὶ πῶς ὁ φυσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;
ἄγ ἀλλ' ὅσ' ἐγήνατ', ὅτ' ἐκῆνος, ὅτ' ἐγώ.
οἰδί ἀλλ' ἀντὶ τοῦ, δὴ παῖδά μ' ὧνο μάξετο;
ἄγ δῶρόν ποτ' ἴσθι τῶν ἐμῶν χθρῶν λαβών.
οἰδί κἄθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χθρὸς ἔσερξεν μέγα;
ἄγ ἦ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπτσ' ἀπαιδία.
οἰδί σύδ' ἐμπολήσας, ἦ τεκών μ' αὐτῷ δίδως;
ἄγ εὑρὼν ναπαίας ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
οἰδί ὦ δοι πορφς δὲ πρὸς τὶ τούσδε τοὺς τόπους;
ἄγ ἐνταῦθ' ὀρφοις ποιμνίοις ἐπεσκόπουν.
οἰδί ποι μὴν γὰρ ἦσθα, καὶ πὶ θητφ πλάνης;
ἄγ σοῦ γ' ὦ τέκνον σωτὴρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
οἰδί τί δ' ἄλγος ἴσχον' ἐν κακοῖς με λαμβάνφς;
ἄγ ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσφεν τὰ σά.
οἰδί οἴμοι· τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπφς κακόν;
ἄγ λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
οἰδί σφνόν γ' ὄνφδος ἀπαργάνων ἀνφλόμην.
ἄγ ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὃς ἦ.

οἰδί. ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον.
ἄγ. ἴθι, οἶδ'· ὁδοὺς δ' ἑταῦτ', ἐμοῦ λῴον φρονεῖ.
οἰδί. ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες, ἢ δ' αὐτὸς τυχών;
ἄγ. ἴθι. ἀλλὰ ποι μὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.
οἰδί. τὶς ἔστος; ἦ κατοιθα δηλῶσαι λόγῳ;
ἄγ. τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνο μάξετο.
οἰδί. ἢ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
ἄγ. μάλιστα τούτου τἀνδρὸς ἔτος ἦν βοτήρ.
οἰδί. ἦ κἄς' ἔτι ξῶν ἔτος ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ;
ἄγ. ὑμᾶς γ' ἄριστ' ἔφασκ' ἂν ὅδ' πιχώριος.
οἰδί. ἔστιν τὶς ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ', ὃν ἐννέπᾳ,
ἔτ' ὄν ἐπ' ἀγρῶν, ἄστε κἀνθάδ' ἀσιδών;
σὺ μήναθ', ὡς ὁ καιρὸς δυρῆσθαι τάδε.
χο. οἶμαι μὲν ὀδ' ἐν' ἄλλον, ἢ τῶν ἐξ ἀγρῶν,
ὃν καὶ μ' ἐκτανες πρόσθεν ἀσιδεῖν. ἀτὰρ
ἴσθ' ἂν τάδ' ὀχ ἥκις ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
οἰδί. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον ὅντιν' ἀρτίως
μολεῖν ἐφιεμεθα, τόν θ' ὅτος λέγῃ;
ἰο. τὶς δ', ὅντιν' ἔφη; μηδὲν ἐντραπῇς. τὰ δὲ
ῥηθέντα, βούλου μηδὲ μνῆσθαι μάτην.
οἰδί. ἦ κἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημᾶτοι ὦτ', ἃ φανῶ τοὐμὸν γένος.
ἰο. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου
κηδῇ, ματεύσῃς τοῦθ'· ἄλις νοσοῦσ' ἔχω.
οἰδί. θάρρει· σὺ μὲν γὰρ ὀδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανὴ κακή.
ἰο. ὅμως πιθοῦ μοι λίασο μαι, μὴ δρᾶν τάδε.
οἰδί. ἦ κἂν πιθοίμην μὴ ὐ τάδ' ἐκμαθὼν σαφῶς.
ἰο. καὶ μὴν φρονοῦσα γ' εὖ, τὰ λῷστά σοι λέγω.

οἰδί.

Non parcetur. Nunquam adhuc ei petitio ut hoc faceret prius ab Ioca probe repulsa

οιδί τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνῃ πάλαι.
ιο ὦ δύς ποτ' μ', εἴθε μή ποτε γνοίης ὃς εἶ.
οιδί ἄξεπτις ἐλθὼν δῆτα τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἑᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει.
ιο ἰοὺ, ἰοὺ δύσηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
μόνον προσφθῆν, ἄλλο δ' ὕποθ' ὕστερον.
χο τί ποτε βέβηκεν Οἰδίπους ὑπ' ἀγρίας
ἀϊξασα λύσσης ἡ γυνή; δέδοικ' ὅπως
μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ', ἀναρρήξῃ κακά.
οιδί ὁ τοῖα χρήξῃ ῥηγνύτω· τοῦ μὸν δ' ἐγὼ
κῆδος μικρόν ἐστι σπέρμ', ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὐτὴ δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμων
τῆς εὐδαίμονος, οὐκ αἰσχυνοῦμαι.
τῆς, γὰρ τέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνες με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ' ἐμφὺς, οὐκ ἂν ἐξέλθοι μ' ἔτι
πότ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοὐμὸν γένος.
χο εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ,
καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις,
Κιθαιρὼν ὄν τὸν ὄλυμπον, ἀπείρων
ὦ Κιθαιρὼν ὄν ἔσῃ
τὰν αὔριον πανσέλανον,
μὴ σέ γε καὶ πατριώταν
Οἰδίπου, καὶ τροφὸν, καὶ
μητέρ' αὔξειν, καὶ χορεύεσθαι
πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίφορα
φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
ἰήϊε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἄρεστ' εἴη.

τίς σε τέκνον, τίς σ' ἔτικτε
τῶν μακραιώνων; ἆρα
Γανὸς ὀρεσίβατα προσπελαθεῖσα;
ἢ σέ γε τις θυγάτηρ Λοξίου;
τῷ, γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι
πᾶσαι φίλαι· φθ' ὁ Κυλλάνας
ἀνάκτων, εἴθ' ὁ βακχεῖος θεὸς,
ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων,
ὕρη μα δέξατ' ἐκ τᾶν νυμφᾶν
ἐλικωνιάδων, αἷς πλεῖστα συμπαίξῃ;
οἰδί εἰ χρήτι νὰμὲ μὴ ξυναλλάξαντά πω
πρέσβῃς σαθμάσθαι, τὸν βοτῆρ' ὃν ἀρᾶν δοκῶ,
ὅνπερ πάλαι ξητοῦμεν· ἔν τε γὰρ μακρῷ
χήρᾳ ξυνᾴδῃ, τῷδέ τ' ἀνδρὶ ξύμμετρος·
ἄλλως τε, τοὺς ἄγοντας, ὥσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ· τῆσδ' ἐπίσκηψόν μου
προύχοις, τάχ' ἄν που τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.
χο ἔγνωκα γὰρ σάφ' ἴσθι· Λαΐου γὰρ ἦν
ὅπερ τις ἄλλος πιστὸς, ὡς νομεὺς ἀνήρ.
οἰδί σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ τὸν κορίνθιον ξένον·
ἦ τόνδε φράζῃς;
ἄγ τοῦτον, ὅνπερ ἀσορᾷς.
οἰδί ὅτος σὺ πρέσβυ, δῦρό μοι φωνῆς βλέπων
ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ· Λαΐου πότ' ἦσθα σύ;
θε ἦν δοῦλος, ἀλλ' ὠνητὸς, ἀλλ' οἴκοι τραφείς.
οἰδί ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα;
θε πώμνας τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ξυνῆπόμην.
οἰδί χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξυναυλος ὤν;
θε ἦν μὲν Κιθαιρών· ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
οἰδί τὸν ἄνδρα τόνδ' ἦ οἶσθα τῆσδέ που μαθών;

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

θε τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγῃς;
οἰδί τόνδ', ὃς πάρεστιν· ἢ συναλλάξας τί πω;
θε ἦ ὥστέ γ' ἥπειν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.
ἄγ ἠδέν γε θαῦμα δέασοτ'· ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν· οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι,
κάτοιδεν· ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
ὁμεν, δίπλοῖσι ποιμνίοις· ἐγὼ δ' ἐνὶ
ἐπλησίαξον τῷδε τἀνδρὶ τρῆς ὅλους
ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμονὰς χρόνους·
χμῶνι δ' ἤδη, τἀμάτ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
ἤλαυνον· ὃτός τ' ἦς τὰ Λαΐου σαθμά·
λέγω τι τούτων, ἢ ὰ λέγω πεπραγμένον;
θε λέγῃς ἀληθῆ, καί περ ἐκ μακροῦ χρόνου.
ἄγ φέρ' ἦπε νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοί τινα
δοὺς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψάμην ἐγώ;
θε τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τὔπος ἱσορεῖς;
ἄγ ὅδ' ἐστὶν ὡτᾶν ἥνος, ὃς τότ' ἦν νέος.
θε ἦ κἀς ὄλεθρον; ὔσιωπήσας ἔσῃ;
οἰδί ἆ· μὴ κόλαζε πρέσβυ τόν δ'· ἐπεὶ τὰ σὰ
δῆτα μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
θε τί δ' ὦ φέριστε δεσποτῶν ἁμαρτάνω;
οἰδί ἦ ἐννέπων τὸν παῖδ', ὃν ὗτος ἱσορεῖ.
θε λέγῃ γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονῇ.
οἰδί σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρῇς.
θε μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντά μ' ἀκίσῃ.
οἰδί ὠχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποσπάσει χέρας;
θε δύσκνος· ἀντὶ τοῦ; τί προσχρήσεων μαθών;
οἰδί τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ', ὃν ὗτος ἱσορᾷ;
θε ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῆνδ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἰδί ἀλλ' ἧς τόδ' ἤξῃς, μὴ λέγων γε τοὔνδικον;

Ar conciliasti dum! vnῇ ne cũ illo es congressus aut versatus.

aliqua Parens aut
filia alicui con
er.

λ· conciliasti
congressum.

uero melius m
axis.

πολ· pauci
obsurga.

ἐπλη· approxim-
quabã p versabar.

θε πολλῷ γε μᾶλλον ἢν φράσω, σιόλλυμαι.
οἰσί' ἀνὴρ ὅσ' ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἑλᾷ.
θε ὃ σῆτ' ἔγωγ'· ἀλλ' ἅπτου ὡς σοίνην πάλαι.
οἰσί' πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἢ ξ ἄλλου τινός;
θε ἐμὸν μέν, ὃν ἔγωγ', ἐσεξάμην σ' ἔτου.
οἰσί' τίνος πολιτῶν τόνδε, κἀκ ποίας στέγης;
θε μὴ πρὸς θεῶν, μὴ σέσθοθ', ἱστορῇ πλέον.
οἰσί' ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν;
θε τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
οἰσί' ἦ σοῦλος, ἢ κἀνοῦ τις ἐγγενὴς γεγώς;
θε οἴμοι· πρὸς αὐτῷ εἰ μὶ τῷ σφ' ἐρῇ λέγειν.
οἰσί' κἄγωγ' ἀκούων· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον.
θε κἀνοῦ γέ τοι σὴ παῖς ἐκλῄξεθ'· ἣ σ' ἔσω
κἄλλις ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάσ' ὡς ἔχῃ.
οἰσί' ἦ γὰρ σί σφωσιν ἥδε σοι;
θε μάλις' ἄναξ.
οἰσί' ὡς πρὸς τὶ χρείας;
θε ὡς ἀναλώσαι μίν νιν.
οἰσί' τεκοῦσα τλήμων;
θε θεσφάτων γ' ὅκνῳ κακῶν.
οἰσί' ποίων;
θε κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
οἰσί' πῶς σῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
θε κατοικτίσας ὦ δέσποθ'· ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν· ὁδὲ
κἀκ εἰς μέγιστ' ἔσωσεν· εἰ γὰρ ὅστος εἶ
ὃν φησιν οὗτος, ἴσθι δύστοκος γεγώς.
οἰσί' ἰού· ἰού· τὰ πάντ' ἂν ἐξίκοι σαφῆ.
ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν.
ὅστις πέφασμαι, φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν· ξὺν οἷς

τ᾽ ὀχρῆν μ᾽ ὀμιλῶν· ὃς τέ μ᾽ ὀνήσῃ τανύν·
χο ἰὼ γενεὰ βροτῶν,
ὡς σ᾽ μᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν
ξώσας ἐν ἀριθμῷ·
τὶς γάρ τις ἀνὴρ πλέον
τᾶς ὐδαιμονίας φέρῃ,
ἢ τοσοῦτον, ὅσον δοκῆν,
καὶ δόξαντ᾽, ἀποκλῖναι·
τὸ σόν τοι παράδειγμ᾽ ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα τὸν σὸν ὦ τλᾶμον,
Οἰδίπoδα, βροτῶν ὐδένα μακαρίζω,
ὅστις καθ᾽ ὑπερβολὰν τοξεύσας,
ἐκράτησας τοῦ πάντ᾽ ὐδαίμονος ὄλβου·
ὦ Ζεῦ· κατὰ μὲν φθίσας τὰν γαμψώνυχα
παρθένον χρησμῳδόν·
θανάτων δ᾽ ἐμᾷ χώρᾳ πύργος ἀνέστας·
ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλῇ ἐμός·
καὶ τὰ μέγιστ᾽ ἔτι μαθὼν,
ταῖς μεγάλαισιν ἐν Θήβαις ἀνάσσων·
τανῦν δ᾽ ἀκούειν, τὶς ἀθλιώτερος;
τὶς ἐν πόνοις; τὶς ἄταις ἀγρίαις
ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου;
ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα·
ᾧ μέγας λιμὴν αὐτὸς ἤρκησεν
παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν·
πῶς ποτε πῶς ποθ᾽ αἱ πατρῷαι
σ᾽ ἄλοκες φέρειν τάλας
σιγῇ ἐδυνάσθησαν ἐς τοσόνδε;
ἐφεῦρέ σ᾽ ἀνόν θ᾽, ὁ πάνθ᾽ ὁρῶν χρόνος·
δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι,

ιτε· aqua et ꝑ aque ac

εν αριθμῷ

τις· quam tñ, quantū videri ·i· quām appareat ac iudicet Et virū reliquari ·i· salutē ꝑ felicē cadē ex amittet

τοξ· ἐπιτυχῶν ex tuncha sc iaculatꝝ ꝑ non compos ac felix. καθ᾽ ὑπ· ꝑ excessū ·i· ēp formidatissimus fastus.

κληδ· audire ꝑ audiri, vt quām ꝑ audio.

λιμὴν portus ·i· eadem mulier.

κληδ· inauspicatus impius ·i· impias non legitimas.

τεκνοῦντα κἀτεκνώμενον.
ἰὼ Λαΐφοντέκνον.
φθε σ' ἔφθε μή ποτ' ἰδόμαν.
ὀδύρομαι γὰρ ὡς περίαλλα
ἰαχέων ἐκ στομάτων.
τόδ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ' ἐκ στέρνων, κἀκ
κατέκοιμησα τοὐμὸν ὄμμα.
ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεί τι μώμενοι,
ὦ ἔρχ' ἀκούσεσθ'· ὦ δ' ἀσόφεσθ'· ὅσον
δ' ἀρεῖσθε πένθος, ὥστε γενναίως ἔτι
τῶν Λαβδακιδῶν ἐντρέπεσθε δῶμάτων.
οἴμαι γὰρ ὅτ' ἂν Ἴσχυν ὅτε φᾶσιν ἂν
νικᾶν καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
κοὐθά· τὰδ' αὐτίκ' ὡς τὸ φῶς φανεῖ κἀκὰ
ἐκόντα κὠκ ἄκοντα· τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυπεῖ, αἳ φανῶσ', αὐθαίρετοι.
λείπω μὲν ὃδ' ἃ πρόσθεν ἦδ' ἐμὲν τὸ μὴ
βαρύσον εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν, τί φῄς;
ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε κἀκ
μαθεῖν, τέθνηκε θεσπίσας Ἰοκάστης κάρα.
ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;
αὐτὴ πρὸς αὑτῆς· τῶν δὲ πραχθέντων, τὰ μὲν
ἄλγιστ', ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις ὀλίγα πάρα.
ὅμως δ' ὅσον γε κἄν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσῃ τὰ κείνης ἀβλίας παθήματα.
ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
θυρώνος, ἵκετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
λέχη, πόμην σπώσ' ἀμφιδεξίοις ἀπ' ἄκραις.
πύλας δ' ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρρήξασ' ἔσω,
κάλει τὸν ἤδη Λάϊον πάλαι, νεκρὸν,

quod aūt pertū dicere. est scripte ut ut recte dixerim.

μνή μην παλαιῶν ασερ μάτων ἔχουσ᾽· ὑφ᾽ ὧν,
θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
τοῖς ἕδισιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν·
χοᾶτο δ᾽ ἀνάς, ἔνθα δύσκνος δίπλοῦς
ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας, καὶ τέκν᾽ ἐκ τέκνων τέκοι·
χ᾽ ὥπως μὲν ἐκ τῶνδ᾽ ἥκετ᾽ οἶδ᾽, ἀπόλλυται·
βοῶν γὰρ εἰσέπαυσεν Οἰδίπους· ὑφ᾽ ὧν
ἦκ᾽ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν·
ἀλλ᾽ ὡς ἐκεῖνον περιπολοῦντ᾽ ἐλύσατο μέν·
φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξ αὐτῶν πορεῖν·
γυναῖκα τ᾽ ἣ γυναῖκα, μητρῴαν δ᾽ ὅπου
κίχοι δίπλῆν ἄρουραν, ἧς τε, καὶ τέκνων·
λυσσῶντι δ᾽ αὐτῷ, δαιμόνων δ᾽ ἡνυσί τις
ἦδεις γὰρ ἀνδρῶν, οἳ παρῆ μεν ἐγγύθεν·
δρόμον δ᾽ ἀΰσας ὡς ὑφ᾽ ἡγητοῦ τινὸς,
πύλας δίπλᾶς ἐνήλατ᾽· ἐκ δὲ πυθμένων,
ἕκλινε κοῖλα κλεῖθρα, κἀμπίπτει στέγῃ·
ἣ δ᾽ ἡρεμαίαν τὴν γυναῖκ᾽ ἐσείδομεν,
πλεκτᾶς ἑωρας ἐμπεπλεγμένην· ὁ δὲ,
ὅπως ὁρᾷ νιν δρυὰς βρυχηθεὶς τάλας,
χαλᾷ ἡρεμαίαν ἀρτάνην· ἐπεὶ δὲ γῆ
ἔκειθ᾽ ὁ τλήμων, δρυὰς δ᾽ ἦν τἀνθένδ᾽ ὁρᾶν·
ἀποσπάσας γὰρ ἕμάτων χρυσηλάτους
περόνας ἀπ᾽ αὐτῆς, ἃισιν ἐξεστέλλετο,
ἄρας, ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὑτοῦ κύκλων
αὐδῶν τοιαῦθ᾽· ὅθ᾽ οὔτε ἥνεκ᾽ ἦν ὅ τοιτόνιν,
ἅθ᾽ ᾗ᾽ ἔπασχεν, οὔθ᾽ ὅποι᾽ ἔδρα κακά·
ἀλλ᾽ ἐν σκότῳ τοὐλοιπὸν, οὓς μὲν οὐκ ἔδει,
ὀψοίατ᾽· οὓς δ᾽ ἔχρῃζεν, οὐ γνωσοίατο·
τοιαῦτ᾽ ἐφυμνῶν πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ,

ἥρας' elenauit. percussit, vel nerauit, confodit.

ἥρας, ἐπαίρων βλέφαρα φοίνια δ' ὁμοῦ
γλήνας γενύ ἔτεγγον· ὠδ' ἀνίεσαν
φόνου μυδῶσας σταγόνας· ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
ὄμβρος χαλάξης αἵματος ἐτέγγετο·
τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου κακά,
ἀλλ' ἀνδρὶ κἀγυναικὶ συμμιγῆ κακά·
ὁπρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος, ἦν πάροιθε μὲν
ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇ δ' ἐν ἡμέρᾳ,
στεναγμός· ἄτη· θάνατος· αἰσχύνη· κακῶν
ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδὲν ἐς ἀπόν·
χο νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι χολῇ κακοῦ;
ἄγ βοᾷ δι' οἰάγματα πλήθρα, καὶ διὰ λοῦν τινὰ
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι, τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητρὸς, αὖ δῶν ἀνόσι', ὃν δὲ ῥητά μοι·
ὡς ἐκ χθονὸς ῥιφὼν ἑαυτὸν, ὃν δ' ἔτι
μενῶν δόμοις ἀρᾶιος, ὡς ἠράσατο·
ῥώμης γε μέν τοι καὶ προηγητοῦ τινὸς
δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μᾶξον ἢ φέρειν·
δείξω δὲ καὶ σοί· πλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε,
διοίγεται· θέαμα δ' ὄψομαι τάχα
τοιοῦτον, οἷον καὶ συνοῦντ' ἐποικτίσαι·
χο ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
ὦ δεινότατον πάντων· ὅσ' ἐγὼ
προσεκύρσησ' ἤδη· τίς σ' ὦ τλῆμον
προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
μάξονα δαίμων τῶν μανίσων
πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
φεῦ φεῦ· δύστανος· ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν
σε δύναμαί σε, θέλων πόλλ' ἀνερέσθαι,
πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ' ἀθρῆσαι·
τοίαν

ἥρας' elenauit. percussit, vel nerauit, confodit.

Hæc pūr emergere aperuit, alii ex tenebris pūr emanarunt

ἀθρῆσαι· ἀθρέω ut dico, contemplor circumspicio.

τοίαν φρίκην παρέχῃς μοι ·
οἰοῖ αἲ αἲ αἲ ·
φῦ · φῦ · λύσανος ἐγώ · ποῖ γᾶς
φέρομαι τλάμων ; πᾶ μοι φθογγὰ
διαπέταται φοραδήν ;
ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλου ;
χο ἐς δηνὸν, ὃδ' ἀκουσὸν, ὃδ' ἐπόψιμον ·
οἰοῖ ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀπότροπον,
ἐπίπλωμενον ἄφατον,
ἀδάμαστόν τε, καὶ δυσούριστον · οἴμοι ·
οἴμοι μάλ' αὖθις · ὅιον εἰσέδυ μ' ἄκμα,
κέντρων τε τῶνδ' ὄιστρημα, καὶ μνήμη κακῶν ·
χο καὶ θαῦ μάγ' ὧδ' ἐν τοσοῖσδε πήμασι,
διπλᾶ σε πενθῆν, καὶ διπλᾶ φέρειν κακά ·
οἰοῖ ἰὼ φίλος · σὺ μὲν ἐμὸς
ἐπίπολος ἔτι μόνιμος ·
ἔτι γὰρ ὑπομένεις ἐμὲ
τὸν τυφλὸν κηδόνων · φῦ · φῦ ·
ὃ γὰρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω σαφῶς
καὶ περ σκοτεινὸς, τήνγε σὴν αὐδὴν ὅμως ·
χο ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαρᾶναι ; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων ;
οἰοῖ Ἀπόλλων τάδ' ἦν Ἀπόλλων ὦ φίλοι,
ὁ κακὰ τελῶν,
ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα ·
ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν
ὄστις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων ·
τί γὰρ ἔδει μ' ὁρᾶν,
ὅτῳ γ' ὁρῶντι, μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ ;
χο ἦν ταῦθ', ὅπως πέρα σὺ φῄς ·

μ

οιδ' τί δ' ἤ ποτ' ἐμοὶ βλεπτὸν, ἢ στερητὸν, ἢ προσηγορον
ἔτ' ἐς ἀηδόνα φίλοι;
ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με.
ἀπάγετ' ὦ φίλοι, τὸν ὀλέθριον μέγαν.
τὸν καταρατότατον. ἔτι δὲ
καὶ θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν.
χο ἀλλ' οἶκτος οὐ νοῦ, τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὡς σ' ἠθέλησα μήδ' ἀναγνῶναί ποτε.
οιδ' ὅλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς ἀπ' ἀγρίας πέδας
νομάδος ἐπιποδίας
ἔλυσεν, ἀπότε φόνου
ἔρρυτο, κἀνέσωσεν, ὃ δ' ἐν ᾗ χάριν
πράσσων. τότε γὰρ ἂν θανὼν,
ὃ μὴ ἦν φίλοισιν, ὧδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.
χο θέλοντι κἀμοὶ τοῦτ' ἂν ἦν.
οιδ' ἦκουν πατρὸς δ' ἀν φονεὺς ἦλθον,
ὃ δ' ἐν νυμφίος βροτοῖς ἐκλήθην, ὧν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ', ἄθλιος μὲν ἡμὶ, ἀνοσίων δὲ πᾶς.
ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακὸν,
τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.
χο ἦ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς.
πρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὢν, ἢ ξὼν τυφλός.
οιδ' ὡς μὲν τάδ' οὐχ ὧδ' ἔς ἄριστ' εἰργασμένα,
μή μ' ἐκδίδασκε, μὴ δὲ συμβούλου ἔτι.
ἐγὼ γὰρ ἦ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων,
πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς ᾅδου μολών.
ὃ δ' αὖ τάλαιναν μητέρ'. οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔρξαι ἐστὶ πρείσσον' ἀγχόνης ἔργα σμένα.
ἀλλ' ἦ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφιμερος,
βλαστοῦσ',

quibus mihi duobus opus sunt meliora suffocatione facta. i. ἢ γὰρ με ὄφις suffocasset vt mox fuit β. Malim (inquit) mihi primā nocte ὄφιν ἢ mortuus esse.

germinas
βλαστοῦσ', ὅπως ἔβλαστε προσλύσαιμι ἐμοί;
ὀδῆτα, τοῖσι' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτὲ,
ὀδ' ἄστυ', ὀδὲ πύργος, ὀδὲ δαιμόνων
Turrigia
ἀγαλμαθ' ἱερὰ, τῶν, ὁπαντλήμων ἐγὼ
optime virum
κάλλιστ' ἀνὴρ εἶς, ἔν γε τοῖς Θήβαις τραφείς,
ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν· αὐτὸς ἐννέπων
ὠθῶν ἅπαντας, τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐνθεῶν
φανέντ' ἄναγνον, καὶ γένους τοῦ Λαΐου.
maculam significans
τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν,
ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν;
audientis
ἦκιστά γ'· ἀλλ' ᾗ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
fontis obturatio
πηγῆς δι' ὤτων φραγμὸς, ὃν ἀνεχόμην
τὸ μὴ ἀποκλῆσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας,
ἵν' ἦν τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γὰρ
curam
» τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ.
ἰὼ Κιθαιρών· τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν,
accipiens, acceptum, statim ubi accepisti.
ἔκτεινας αὐθις, ὡς ἔδειξα μή ποτε
ad demonstrationem
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦν γενώς;
ὦ Γόλυβε, καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δῶμαθ', οἷον ἆρά με
pulchri videtur
κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε;
νῦν γὰρ κακός τ' ὢν, κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι·
ὦ τρεῖς κέλευθοι, καὶ κεκρυμμένη νάπη,
saltus
δρυμός τε, καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
ἃ τοὐμὸν αἷμα, τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο
bibistis
ἐπίετε πατρός· ἆρά μου μέμνησθ', ὅτι
abiens
ὑμῖν ἔργα δράσας οἷα μὲν, εἶτα δεῦρ' ἰὼν
ὅποι ἔπραξαν αὖθις; ὦ γάμοι, γάμοι·
ἐφύσαθ' ἡμᾶς· καὶ φυτεύσαντες, πάλιν
remittitis
ἀνῆτε ταὐτὸν αὖερμα· κἀπεδείξατε
ex demonstratis
μ ii

81

πατέρας, ἀδελφοὺς, παῖδας, ἄμμ' ἔμφυλιον
νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χ' ὡς πόσα
ἄν ἰσχις ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίνεται.
» Ἀλλ' ὑ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἃ μὴ δὲ δρᾶν καλόν.
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που
καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
ἐρίψατ' ἔνθα μή ποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ'· ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πείθεσθε· μὴ δείσητε· τἀμὰ γὰρ κακὰ,
ὐδεὶς ὅστις τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.
χο ἀλλ' ὧν ἐπαυτῆς, ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων, τὸ πρᾶγμ' ἂν καὶ τὸ βουλεύειν· ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
οἰδί ὤιμοι· τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ
πάρος, πρὸς αὐτὸν, πάντ' ἐφεύρημαι κακός.
κρέ ὄχ' ὡς γελασθὴς Οἰδίπους ἐλήλυθα,
ὐδ' ὡς ὀνήσιών τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἡλίου· τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον ὧδε δεικνύναι, τὸ, μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.
» Τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλιθ' ὁρᾶν
» Μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
οἰδί πρὸς θεῶν, ἐπεί περ ἐλπίδος μ' ἀπέσωσας
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πίθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ ὧδ' ἐμοῦ φράσω.
κρέ καὶ τοῦ, με χρῄζοντ' ὧδε λιταρεῖς τυχεῖν;

οἰδί

οἰδί ῥίπτον μεγῆς ἐν τῆσδ' ὅσον τάχιστ', ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσηγορος.
πρέ ἔδρασ' ἂν οὗτοῦτ' ἄθ' ἄν, ἢ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτις ἔχρηξον ἐν μαθεῖν τί πρακτέον.
οἰδί ἀλλ' ἦγ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
πρέ ὅτως ἐλέχθη ταῦθ'. ὅμως δ' ἴν' ἔσαμεν
χρείας, ἄμφνον ἐν μαθεῖν τι δρασέον.
οἰδί ὅτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πύσεσθ' ὕπερ;
πρέ ναὶ γὰρ σὺ νῦν τ' ἂν τῷ θεῷ πίσιν φέροις.
οἰδί ναὶ σοί γ' ἐπισπήπτω τε, ναὶ προτρέπομαι.
τῆς μὲν κατ' οἴκους, αὐτὸς ὃν θέλῃς τάφον,
θοῦ· ναὶ γὰρ ὀρθῶς τῶνδε σῶν τελεῖς ὕπερ.
ἐμοῦ δὲ, μή ποτ' ἀξιωθήτω τόδε
πατρῷον ἄσυ, ξῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν.
ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν· ἔνθα πλησίοι
οὗ μὸς Κιθαιρὼν ἔστος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε, κύριον τάφον.
ἵν' ἐξ ἐκείνων οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτέ μ' ἀρρύσιον,
μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· ὑ γὰρ ἄν ποτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πίτῳ δαίμονι καινῷ.
ἀλλ' ἤ μέν ἡμῶν μοῖρ', ὅπη περ ᾖσ', ἴτω.
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρρένων, μή μοι Κρέων
προσθῇ μέριμναν· ἄνδρές εἰσιν· ὥστε μὴ
ἀσάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ' ἂν ὦσι, τοῦ βίου.
τὰς δ' ἀθλίας δὲ θρεπτὰς τε παρθένους ἐμὰς,
ἃς οὔ ποθ' ἥ μὴ χωρὶς ἑστάθη βορᾶς
τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός· ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
φαίνομαι, πάντων τῶνδ' ἄψ μετσχέτην,

ἆρ' ἂν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χερῶν
φαῦσαί μ' ἔασον, κἀποπλαύσασθαι πανά.
ἴθ' ὦ ναξ.
ἴθ' ὦ γονῆ γεννᾶιε· χερσίτ' ἀνθιχὼν,
δοκοῖμ' ἔχφυσᾶς, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον.
τί φημι;
ἆρ' ἀλήλυθα πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
δακρυρροούντοιν; καί μ' ἐποικτίρας Κρέων,
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐγγόνοιν ἐμοῖν.
λέγω τί;
πρέ λέγε· ἐγὼ γὰρ ἥμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἣν ἔχες πάλαι.
οἰδί ἀλλ' ἀτυχοίης· καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἤ με φρονήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας.
αἳ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμῖν, ὃν δ' ὁρᾶν,
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὐξένησαν ὄμματα.
ὃς ὑμὶν ὦ τέκνα, ἄθ' ὁρῶν, ἄθ' ἱσορῶν,
πατὴρ ἐφάνθην, ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην.
καὶ σφῷ δακρύω· προσβλέπων γὰρ ἀθέως,
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφῷ πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' ἐς ὁμιλίας;
ποίας δ' ἑορτὰς, ἔνθεν οὐ πεπλαυμένοι
πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμάς,
τίς ὧδ' ἔσται; τίς παραρρίψει τέκνα,
τοιῶνδ' ὀνείδη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῷν θ' ὁμοῦ δηλήματα;

τί γὰρ καινῶν ἄπεστ; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη· κἀκ τῶν ἴσων
ἐπτήσαθ' ὑμᾶς, ὥνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.
τοιαῦτ' ὀνφδίζεσθε· κἄστα, τὶς γὰρ μή;
ἃ κ' ἔστιν ἀδὴς ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ,
χέρσους φθαρῆναι, κἀγά μους ὑμᾶς χρεών.
ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
ταύτην λελεῖφθαι γνὼς γὰρ, ὃν φυτεύσαμεν,
ὀλώλαμεν δύ' ὄντε, μή σφε παρίδῃς
πῶλους, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἀλωμένας.
μήδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς,
ἀλλ' οἴκτισον σφᾶς, ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν,
πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
ξύννευσον ὦ γενναῖε σῇ ψαῦσας χερί.
σφῶϊν δ' ὦ τέκν', ἃ μὲν ἔχετην ἤδη φρένας,
πόλλ' ἂν παρῄνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὔχεσθέ μοι,
ἃ καιρὸς ἀεὶ ξύν· βίου δὲ λῴονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.

ηρέ ἄλις, ἰὼ ἐξίημι δακρύων.
ἀλλ' ἴθι στείχῃς ἔσω.

οἰδί πρόσειμι, κεἰ μηδὲν ἡδύ.

ηρέ πάντα γὰρ καιρῷ καλά.

οἰδί οἷα δ' ἐφ' οἷς ἔρχει μολών;

ηρέ λέξω· κἀκτότ' ἥσομαι κλύων.

οἰδί γῆς μ' ὅπως πέμψῃς ἀπ' οἴκων.

ηρέ τοῦ θεοῦ μ' ἀνιεῖς δόσιν.

οἰδί ἀλλὰ θεοῖς γ' ἄμεμπτος ἥκω.

ηρέ τοιγαροῦν τάχα.

οἰδί φῂς τάδ' ἔρδειν;

κρέ ἀλλ' μὴ φρονῶ γὰρ, οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.
οἰδί ἄπαγε νῦν μ' ἐντεῦθεν ἤδη.
κρέ σεῖχε νῦν· τέκνων δ' ἀφοῦ.
οἰδί μηδαμῶς πάντας γ' ἔλῃ μου.
κρέ πάντα μὴ βούλου πρατῆν.
καὶ γὰρ ἃ πράτησας, ὅ σοι τῷ βίῳ ξυνέστετο.
χο ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσετ', Οἰδίπους ὅδε,
ὃς τὰ πλεῖν' αἰνίγματ' ἤδη, καὶ πράτιστος ἦν ἀνὴρ,
ὅστις ἀ. ξήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,
εἰς ὅσον κλυδῶνα δῃνῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν;
» Ωστε, θνητὸν ὄντ', ἐπῄνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
» Ἡμέραν ἐπισκοποῦντα, μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
» Τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

ΤΕΛΟΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

SOPHOCLIS ANTIGONE.

ΥΓΟΘΕΣΙΣΑΝΤΙ
ΓΟΝΗΣ.

Ἀποθανόντα Γολυνείκην ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίᾳ, Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν, κηρύττῃ μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ξημίαν ἀπειλήσας· τοῦτον ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἀντιγόνη θάπτειν πειρᾶται· καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας, ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα, ἐξεύροιεν· ὅτοι τὴν πόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθαίροντες, ὀδὲν ἧττον ἐφρούρουν· ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη, καὶ γυμνὸν εὑροῦσα τὸν νέκυν, ἀνοιμώξασα, ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει· ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην, Κρέων καταδικάζει· καὶ ζῶσαν, εἰς τύμβον καθεῖρξεν· ἐπὶ τούτοις Αἵμων ὁ Κρέοντος υἱὸς, ὃς ἐμνᾶτο αὐτὴν, ἀγανακτήσας, ἑαυτὸν προσεπισφάττει τῇ πόρῃ ἀπολομένῃ ἀγχόνῃ, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεὶς ὁ Κρέοντος γαμετὴ Εὐρυδίκη, ἑαυτὴν κατασφάττει· καὶ τέλος, θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Γολυνείκην, ἐφωράθη· καὶ εἰς μνημεῖον κατάγον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος, ἀνῄρηται· ἐφ' ᾗ καὶ Αἵμων δυσαθήσας διὰ τὸν ἐς αὐτὴν ἔρωτα, ξίφει ἑαυτὸν διεχρήσατο· ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ, καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνῆλε· Κεῖται ἡ μυθοποιΐα

καὶ

καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἵμονος, δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν, καὶ τίκτει τὸν Μαίμονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων· προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη· ὑπόκεινται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλέων· τὸ δὲ περιφάνειον ἐστι, τάφος Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, καὶ μόρος Εὐρυδίκης τῆς τὸν Αἵμονος μητρός· φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιῶσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας, ἀνδρικῶς μήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης· λέγεται δὲ τὸ δρᾶμα τοῦτο· λβ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀντιγόνη.	Φύλαξ ἄγγελος.
Ἰσμήνη.	Αἵμων
Χορὸς Θηβαίων	Τειρεσίας.
γερόντων.	Ἐξάγγελος.
Κρέων.	Εὐρυδίκη.
Ἄγγελος.	Οἰκέτης.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝ
ΤΙΓΟΝΗ.

Κοινὸν αὐτάδελφον Ισμή
ὦ νης κάρα,
ἆρ' οἶσθ' ὅ, τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδί
που κακῶν
ὁποῖον οὐχὶ νῷϊν ἔτι ξώσαν τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν, οὔτ' ἄτης ἄτερ,
οὔτ' αἰσχρὸν, οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὁποῖον οὐ
τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν, τι τοῦτ' αὖ φασὶ πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θῆναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως.
ἔχεις τί, κἀσήκουσας; ἢ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;
ἴσ ἐμοὶ μὲν οὐδὲν μῦθος Αντιγόνη φίλων
οὔθ' ἡδύς, οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ', ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθη μεν δύο,
μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί.
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Αργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὔτ' ὀλυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀτω μένη.
ἂν ἤδη καλῶς· καί σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' ὕνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.
ἴσ τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.
ἂν ὡς γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων,
τὸν μὲν, προτίσας, τόνδ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ετεοκλέα μὲν ὡς λέγουσι, σὺν δίκῃ
χρησθεὶς δικαίᾳ, καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς.

τόνδ'

τόνδ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν,
ἀσοῖσι φασὶ ἐκκεκηρύχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι, μὴ δὲ κωκῦσάί τινα.
ἐᾶν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν, ἆσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.
τοιαῦτα φασὶ τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι,
κἀμοὶ, λέγω γὰρ κἀμέ, κηρύξαντ' ἔχειν.
καὶ δοῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖς μὴ �😊δόσι
σαφῆ προκηρύξοντα. κἀὶ τὸ πρᾶγμ' ἅδην,
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν. ἀλλ' ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ,
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
ὕτως ἔχει σοι ταῦτα. καὶ δείξεις τάχα
εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή.
ἰσ τί δ' ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύουσ' ἂν ἢ θάπτουσα προθείμην πλέον;
ἀν εἰ ξυμπονήσῃς, καὶ ξυνεργάσῃ σπόρῳ.
ἰσ ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης πότ' εἶ;
ἀν ᾗ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφίσεις χερί.
ἰσ ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ' ἀπόῤῥητον πόλει;
ἀν τὸν γοῦν ἐμὸν, καὶ τὸν σὸν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς,
ἀδελφόν. ἑκὼν γὰρ οὐ προδοῦσ' ἁλώσομαι.
ἰσ ὦ δυσέλπις, Κρέοντος ἀντῳρηκότος;
ἀν ἀλλ' ὄδ' ἐν αὐτῷ τῶν ἐμῶν εἴργει μέτα.
ἰσ οἴμοι· φρόνησον ὦ κασιγνήτη, πατὴρ
ὡς νῷν ἀπεχθὴς, δυσκλεὴς τ' ἀπώλετο,
πρὸς αὐτοφώρων ἁμπλακημάτων δίπλᾶς
ὅτῳ σὺ ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί.
ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνὴ δίπλοῦν πάθος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον.
τρίτον δ' ἀδελφὼ δύω μίαν καθ' ἡμέραν

αὐτοκτενοῦντε τὼ ταλαιπώρω, μόρον
κοινὸν κατάρξασαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν·
νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νῷ λελειμμένα, ποίᾳ
ὄσω κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμου βίᾳ
ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν.
ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μέν, γυναῖκ' ὅτι
ἔφυμεν ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχούμενα·
ἔπειτα δ' οὕνεκ' ἀρχόμεθ' ἧσσόνων πολὺ·
καὶ ταῦτ' ἀκούειν, κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα.
ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ξύγγνοιαν ἕξειν ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν, οὐ φρενῶν ἐμοὶ δοκεῖ.
ὅτ' ἂν μελοῦσαι μ', ὅτ' ἂν ᾖ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῶσης μέτα.
ἀλλ' ἴσθ' ὅ τοι ἄσοι δοκεῖ· κεῖνον δ' ἐγὼ
θάπτω· καλὸν μοι τοῦτο ποιοῦσῃ, θανεῖν·
φίλη μετ' αὐτοῦ κεῖσομαι φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος
ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἐνθάδε·
ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σοὶ δ' εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ', ἅτι μάσασ' ἔχει.
ἐγὼ μὲν οὖν κἄτι μα ποιοῦμαι· τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν, ἔφυν ἀμήχανος.
σὺ μὲν τάδ' ἂν προῖχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι.
οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.
μή μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου βίον.
ἀλλ' ὄν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ
τοὔργον· κρυφῇ δὲ κεῦθε· σὺν δ' αὔτως ἐγώ.

ἀν οἴμοι

ἀν ὦ μοι· καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσῃ
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.
ἰσ θερμὸν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχῃς.
ἀν ἀλλ' οἶσθ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἁδῶν με χρή.
ἰσ εἰ κἀκ σύνεσίν γ', ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾷς.
ἀν ὅκουν ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
ἰσ ἀρχὴν δὲ θηρᾶν ὄ πρέπῃ τἀμήχανα.
ἀν ᾗ ταῦτα λέξῃς, ἐχθαρῇ μὲν ἐξ ἐμοῦ.
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσπεσῇ δίκῃ.
ἀλλ' ἔα με κἀτὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν,
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πάσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
ἰσ ἀλλ' ᾗ δοκεῖσοι, σεῖχε· τοῦτο δ' ἴσθ' ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.
χο ἀντίσ ἀελίοιο, τὸ κάλ
λιστον ἑπταπύλῳ φανὲν
Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθης πότ' ὠχρυσέας
ἁμέρας βλέφαρον,
Διρκαίων ὕπερ
ῥεέθρων μολοῦσα
τὸν λεύκασπιν ἀργόθεν
φῶτα βάντα πανσαγίᾳ
φυγάδα πρόδρομον ὀξυτόρῳ
κινήσασα χαλινῷ.
ἐπ' ὄμμασιν γὰρ Πολυνείκους
ἀρθεὶς νεφέων ἐξ ἀμφιλόγων
ὀξέα πλάξων ἀϊετὸς ὡς γᾶν
ὦς, ὑπερέπτα,
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς

πολλῶν μεθ' ὅπλων.
ξὺν θ' ἱπποκόμοις κορύθεσι.
σὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων φονί
αισιν ἀμφιχανὼν πύπλῳ
λόγχας ἑπτάπυλον σόμα
ἔβα, πρίν ποθ' ἁμετέρων
αἱμάτων γένυσιν
πλησθῆναι. καὶ
στεφάνω μα πύργων
παυσάενθ' Ηφαισον ἑλᾶν.
τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη
πάταγος Αρεος ἀντιπάλῳ,
δυσχάρω μα δράκοντι.
» Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης πόμπους
» Υπερεχθαίρει. καί σφας ἐσιδὼν
» Γολλῷ ῥοῦματι προσνισομένους
» Χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπίας,
» Γαλτῷ ῥιπᾷ πυρί. βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ἤδη
νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι.
ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾶ πέσε τανταλωθείς,
πυρφόρος, ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ
βακχεύων ἐπέπνει
ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
εἶχε δ' ἄλλα.
τὰ μὲν ἄλλα, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις
ἐπενώμα συφελίξων
μέγας Αρης δεξιόσφρος.
ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους, ἔλιπον

Ζηνὶ

Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
πλὴν τῶιν συγερῶιν, ὦ πατρὸς ἑνὸς
μητρός τε μιᾶς φύντε, καθ' αὑτῶιν
δικρατεῖς λόγχας διάσαντ' ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.
ἀλλὰ γὰρ ἀ μεγαλώνυμος ἦλθε νίκα,
τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ.
ἐκ μὲν δὴ πολέμων
τῶν νῦν, θέσθε λησμοσύνην.
θεῶν δὲ ναοὺς χορῶις παννύχοις πάν
τας ἐπέλθωμεν· ὁ Θήβας δ'
ἐλελίξων βακχᾶιος ἄρχοι.
ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλοὺς χώρας
Κρέων ὁ Μενοικέως, νεοχμὸς
νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ, τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσων·
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων
προύβετο λέσχην,
κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

κρέ ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος, ἀσφαλῶς θεοῖ
πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὤρθωσαν πάλιν·
ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα,
ἔσειλα κἀκέσθαι· τοῦτο μὲν, τὰ Λαΐου
σέβοντας ἀδρῶς οὐδρόνων ἀεὶ κράτη·
τοὔτ' αὖθις, ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν·
κἀπειδὰν ὤλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
παῖδας, μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν·
ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς δίπλης μοίρας, μίαν
καθ' ἡμέραν ὤλοντο, πάισαντές τε, καὶ
πλαγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,

ἐγὼ κράτη δ' ἢ πάντα κἀιθρόνους ἔχω
γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὁλωλότων.
» Α μήχανον δ' ἐ παντὸς ἀνδρὸς ἐν μαθεῖν
» Ψυχήν τε, κἀι φρόνη μα, κἀι γνώμην, πρὶν ἂν
» Αρχαῖς τε κἀι νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.
» Ε μοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν,
» Μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων,
» Αλλ' ἐκ φόβου του γλῶσαν ἐγκλήσας ἔχῃ,
» Κάκιστος εἶναι νῦν τε κἀι πάλαι δοκεῖ.
» Κἀι μᾶλλον ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας
» Φίλον νομίζῃ, τοῦτον ὐδαμοῦ λέγω.
ἐγὼ γὰρ, ἴσθ' Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεὶ
ὥστ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
σείουσαν ἀσφαλῆ ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
ὥστ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
θείμην ἐμαυτῷ· τοῦτο γινώσκων, ὅτι
ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα· καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς, τοὺς φίλους ποιούμεθα.
τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν.
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι, παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου περί.
Ετεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
ὤλωλε τῆσδε, πάντ' ἀρίστευσας δορὶ,
τάφῳ τε κρύψαι, κἀι τὰ πάντ' ἀφανίσαι,
ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς.
τόνδ' αὖ ξύναιμον τοῦδε Πολυνείκην λέγω,
ὃς γῆν πατρῴαν κἀι θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς,
φυγὰς κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν πυρὶ
πρῆσαι κατάρας· ἠθέλησε δ' αἵματος
κοινοῦ πάσασθαι· τοὺς δὲ, δουλώσας ἄγῃ,

τοῦτον πόλει τῇδ' ἐπηπειλῆχθαι, τάφῳ
μήτε περίχεαι, μήτε κωκῦσαί τινα.
ἐᾶν δ' ἄθαπτον, καὶ πρὸς οἰωνῶν δέ μας
καὶ πρὸς κυνῶν ἑδεσὸν αἰκισθέντ' ἰδεῖν.
τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα· κοὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ
τι μὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ, τῶν ἐνδίκων.
ἀλλ' ὅστις αὔνους τῇδε τῇ πόλει θανὼν,
καὶ ξῶν, ὁμοίως ἔκ γ' ἐμοῦ τι μήσεται.
Χο σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει παῖ Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῇδε δύσνουν, καὶ τὸν ὐμενῆ πόλει·
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που τ' ἔνεστί σοι,
καὶ τῶν θανόντων, χ' ὡς πόσοι ξῶμεν πέρι.
Κρέ ὡσὰν σκοπὸ ἰνῦν ἥτε τῶν φρουρημένων.
Χο νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βασάξειν πρόθες.
Κρέ ἀλλ' ἧσ' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ τ' ἐπίσκοποι.
Χο τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;
Κρέ τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπισοῦσιν τάδε.
Χο Οὐκ ἔστιν ὅστω μῶρος, ὃς θανεῖν ἐρᾷ.
Κρέ καὶ μὴν ὁ μισθὸς ἕρπει· Ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων,
» Ἀνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.
Ἄγ Ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο
δύσπνους ἱκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα·
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπισάσεις,
ὁδοῖς κυκλοῦν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν·
ψυχὴ γὰρ ἦν δα πολλά μοι μυθουμένη,
τάλας, τί χωρεῖς, οἱ μολὼν δώσεις δίκην;
τλῆμον, μενεῖς αὖ; καὶ τάδ' ἕσεται Κρέων,
ἄλλου παρ' ἀνδρός· πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνῇ;
τοιαῦθ' ἑλίσσων, ἦνυτον χολῇ βραδύς·
χ' οὕτως ὁδὸς βραχεῖα, γίγνεται μακρά.

τέλος γε μέντοι δῦρ' ἐνίπτησεν μολεῖν
σοι· ἢ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως.
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο, πλὴν τὸ μόρσιμον.
πρέ τί δ' ἔστιν, ἀνθ' ὅτ' ἦνδ' ἔχῃς ἀθυμίαν;
ἄγ φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτοῦ· τὸ γὰρ
πρᾶγμ' ὅτ' ἔδρασ', ὅτ' ἦδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν.
ὐδ' ἂν δικαίως ἐς πανὸν πέσοι μί τι.
πρέ σὺγε σοχάξῃ, μὴ ἀποφράγνυσαι κύκλῳ
τὸ πρᾶγμα· δηλοῖς δ' ὥς τι σὴ μάνων νέον.
ἄγ τὰ δεινὰ γάρ τοι, προστίθης ὄκνον πολύν.
πρέ ἤκουν ἐρᾷς ποτ', εἶτ' ἀπαλλαχθεὶς ἅπῃ;
ἄγ καὶ δὴ λέγω σοι· τὸν νεκρόν τις ἀρτίως
θάψας, βέβηκε· καὶ πὶ χρωτὶ δισσίαν
κόνιν παλύνας, καὶ φαγισεύσας ἃ χρή.
πρέ τὶ φῄς; τὶς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;
ἄγ ὃν οἶδ'· ἐπεὶ γὰρ ὅτέ του γενῄδος ἦν
πλῆγμ', ὃ δι' ἐλλὴς ἐμβολή· σύφλος δὲ γῆ
καὶ χέρσος ἀρρὼξ, ὐδ' ἐπὶ μαξὸν μένη
τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος ὑ ῥᾳάτης τις ἦν.
ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἦλθεν ἡμερόσκοπος
δείμνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν·
οὐδὲν γὰρ ἠφάνιστο· τυμβήρης μὲν ὅ·
λεπτὴ δ' ἄγος φύγοντος ὡς, ἐπῆν κόνις·
σὴ μεῖα δ' ὅτε θηρὸς, ὅτέ του πυνῶν
ἐλθόντος, ὃ σάσαντος ἐξεφαίνετο·
λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί·
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίνετο
πλῆγὴ τελευτῶσ'· ὐδ' ὁ κωλύσων πάρῆν·
ὡς γάρ τις ἦν ἔκαστος οὐ ξφργασμένος.

πούδεὶς ἐναργὴς, ἀλλ' ἔφυγε τὸ μὴ εἰδέναι.
ἦ μεν δ' ἔτοι μοι καὶ μύδρους ἄιρθην χεροῖν,
καὶ πῦρ δι' ἔρπθν, καὶ θεοὺς ὁρκω μοτεῖν,
τὸ μήτε δρᾶσαι, μήτε τῳ ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' ἐργασμένῳ.
τέλος δ' ὅτ' ἀδὲν ἦν ἐρευνῶσι πλέον,
λέγῃ τις εἶς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα
νεῦσαι φόβῳ πρὸ ὄτρεφεν. ὁ γὰρ ἔχομεν
ὅτ' ἀντιφωνῆν, ὅθ' ὅπως δρῶντες, καλῶς
πράξαι μεν. ἦν δ' ὁ μῦθος, ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοῦργον ἦν τοῦτο, κοὐχὶ κρυπτέον.
καὶ ταῦτ' ἐνίκα. κἄμετὸν δυσδαίμονα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν.
πάρῃμι δ' ἄκων ὡχ ἑκοῦσιν οἶδ' ὅτι.
Στέργῃ γὰρ ὁδὶς ἄγγελον κακῶν ἑκών.
ἄναξ, ἐμόιτοι μή τι καὶ θεήλατον
τοῦργον τόδ' ἡ ξύννοια βουλεύῃ πάλαι.
κρέ παῦσαι πρὶν ὀργῆς κἄμὲ μεσῶσαι λέγων,
μὴ φαυλεθῆς ἄνους τε καὶ χέρων ἅμα.
λέγῃς γὰρ ὡ κἀνεντὰ, δαίμονας λέγων
πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς ἀνέρχετην
ἔκρυπτον αὐτὸν, ὅστις ἀμφικίονας
ναοὺς πυρώσων ἦλθε, κἀναθήματα,
καὶ γῆν ἐκείνων καὶνόμους διασπερδῶν,
ἢ τοὺς κακοὺς, τι μῶντας εἰσορᾷς θεούς;
ὡκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοὶ
κρυφῇ κάρα σείοντες. οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον ὡς στέργων ἐμέ.

ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσαμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν ἐργάσθαι τάδε.
» Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν ὂιον ἄργυρος
» Καὶ νόμισμ' ἔβλαστε· τοῦτο καὶ πόλεις
» Γορθοῖ· τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
» Τόδ' ἐκδιδάσκει, καὶ παραλλάσσει φρένας
» Χρηστὰς, πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἰέναι βροτῶν·
» Ἀνουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν,
» Καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
» Ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
« Χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς, εἴτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
οὗ τοῦτ' ἐπίσασ'· ὄρκιος δέ σοι λέγω·
ᾗ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὑρόντες ἐκφανῆτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
ἕως μιν ἅδης μοῦνος ἁρπέσῃ, πρὶν ἂν
ξῶντες πρεμασοὶ τήνδε δηλώσητ' ὕβριν·
ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον,
τοὐντεῦθεν ἁρπάζητε, καὶ μάθητ' ὅτι,
» Οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν·
» Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
» Ἀτωμένους εἶδοις ἄν, ἢ σεσωσμένους.
ἄγ. εἰπεῖν τι δῶμεν, ἢ σφραγὶς ἔτως ἴω;
κρέ. οἶδ' ἔστι· καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;
ἄγ. ἐν τοῖσιν ὠσὶν, ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;
κρέ. τί δαὶ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
ἄγ. ὁρῶν, ἀνιᾷ τὰς φρένας· τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.
κρέ. οἴμ', ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.
ἄγ. ὅπου γ' τόδ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
κρέ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.

ἄγ φῦ· ἦ δῆτ' ἦν δοκῇ γε, καὶ φανδὴν δοκεῖν.
πρέ κόμπασε νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξειρεῖθ' ὅτι
» Τὰ δῆτα πέρδει, πὴ μονὰς ἐργάζεται.
ἄγ ἀλλ' ὑρεθῇ μὲν μάλις· ἐὰν δέ τοι
λιφθῇ τε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
ὄψη ἔθ' ὅπως ὄφῃ σὺ δοῦρ' ἐλθόντά με.
καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος, γνώμης τ' ἐμῆς
σωθεὶς, ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.
χο πολλὰ τὰ δεινά· κοὐδὲν ἀν
» Θρώπου δεινότερον πέλει·
τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν
πόντου χειμερίῳ νότῳ
χωρεῖ περιβρυχίοισι
περῶν ὑπ' οἴδμασιν·
θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν γᾶν
ἄφθιτον ἀκαμάταν
ἀποτρύεται, παλλομένων ἀρότρων·
ἔτους εἰς ἔτος ἱππεί
ῳ γένει πολεύων
πουφονέων τε φῦλον ὀρ
νίθων ἀμφιβαλὼν, ἄγει,
καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη,
πόντου τ' ἐναλίαν φύσιν
σπείραισι δικτυοπλώτοις
περιφραδὴς ἀνήρ.
κρατεῖ δὲ μηχανᾶις ἀγραύλου
θηρὸς ὀρεσιβάτα.
λασιαύχενά θ' ἵππον ἄξεται ἀμ
φίλοφον ζυγὸν οὔρει

ὀντ' ἀδμῆτα ταῦρον,
καὶ φθέγμα, καὶ ἀνεμόεν
φρόνημα, καὶ ἀσυνόμους
ὀργὰς ἐδιδάξατο, καὶ δυσαύλων
πάγων ἄθρια, καὶ
δύσομβρα φύγᾳν βέλη· Παντοπόρος,
» Ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται·
» Τὸ μέλλον ἀΐδᾳ μόνον
» Φῦξιν οὐ ἐπάξεται·
» Νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς
» Ξυμπέφρασαι·
σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέ
χνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων,
ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπᾳ·
νόμους παράγων χθονὸς,
θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν, ὑψίπολις·
ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν
ξύνεστι τόλμας χάριν·
μήτέ μοι παρέστιος
γένοιτο, μήτ' ἴσον φρονῶν,
ὃς τάδ' ἔρδᾳ·
ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφίνοῶ
τόδε, πῶς ᾖδὼς ἀντιλογήσω
τὴν δ' οὐ ἥκειν παῖδ' Ἀντιγόνην·
ὦ δύσπονος, καὶ δυσπόνου
πατρὸς Οἰδιπόδα, τίποτ', οὐ δήπου
σὲ γ' ἀπισοῦσαν,
τοῖς βασιλείοις ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;
ἄγ » ἦδ' ἐς ἐμὲ ἦ οὐ τοῦργον ἐξεργασμένη·

τὴν δ'

τὴν δ' ἕιλο μεν θάπτουσαν· ἀλλὰ πῦ Κρέων;
Χο ὅδ' ἐκ δόμων ἄτορρος εἰς δέον περᾷ.
κρέ τί δ' ἔστι; ποία ξύμμετρος πρόβη δίκη;
ἄγ ἄναξ, Βροτοῖσιν οὐδὲν ἐς ἀπώμοτον.
» τὰ γὰρ φρονοῦντα τὴν γνώμην ἐπεὶ
σχολῇ ποθ' ἥξειν δῆτ' ἂν ἐξήυχην ἐγὼ
τοὺς σοὺς ἀπειλοῦς, οὓς ἔχει μάθην τότε.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ,
ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ.
ἥκω δ' ἵ' ὄρνιων, καίπερ ὢν ἀπώμοτος,
κόρην ἄγων τήνδ', ἣν καθυρέθη τάφον
κοσμοῦσα· κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο.
ἀλλ' ἐς ἐμὸν θ' ὅρμαιον, οὐκ ἄλλου τόδε.
καὶ νῦν ἄναξ, τήνδ' αὐτὸς ὡς θέλεις λαβών,
καὶ κρῖνε, κἀξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.
κρέ ἄγεις δὲ τήνδε, τῷ, τρόπῳ; πόθεν λαβών;
ἄγ αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασο.
κρέ ἦ καὶ ξυνίεις καὶ λέγεις ὀρθῶς ἀφῆς;
ἄγ ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν, ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεῖπας. ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω;
κρέ καὶ πῶς ὁρᾶται, κἀπίληπτος ἠυρέθη;
ἄγ τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'· ὅπως γὰρ ἥκομεν
πρὸς σῶν τὰ δεῖν' ἐκεῖν' ἐπιπεπλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἣ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μὐδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες δῦ,
καθὴμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλῃ πεφυγότες,
ἐγρτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδήσοι πόνου.

χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἔστ' ἐν αἰθέρι
μέσῳ κατέσχε λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
καὶ καῦμ' ἔβαλπε· καὶ τότ' ἐξαίφνης χθονὸς
τυφὼς ἀφρας σκηπτὸν ὠράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὕλης πεδιάδος· ἐνδ' ἐμεσώθη μέγας
αἰθήρ· μύσαντες δ' ἔχομεν θάμνοισιν·
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἢ πᾶς ὁρᾶται, κἀναπωκύᾳ πτηρᾶς
ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον· ὡς ὅταν κενῆς
αὐλῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος,
ὕτω δέχ' αὕτη φιλὸν ὡς ὁρᾷ πένην,
γόοισιν ἐξῴμωξεν· ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
ἠρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐξεργασμένοις·
καὶ χερσὶν αὐθὶς δίφαν φέρᾳ πόνιν,
ἔκ τ' ὀκροτήτου χαλκέως ἄρδην πρόχυ,
χοαῖσι τριπόνδοισι τὸν νέκυν στέφᾳ·
χἠμᾶς δ' ἰδόντες, ἱέμεθα· σὺν δέ νιν
θηρῶ μεθ' αὐθὶς ὃ δὲν ἐκπεπλημένην·
καὶ τάσγε πρόσθεν, τάς τε νῦν ἐλέγχομεν
πράξας· ἄπαρνος δ' ὅδενὸς καθίστατο,
ἀλλ' ἠδέως ἔμοιγε καὶ ξυνῳδὰ μα.
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφυγέναι,
ἥδιστον· ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν,
ἀλγεινόν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας.

κρέ σὲ δὴ σὲ τὴν νόσουσαν ἐς πέδον κάρα
φῆς, ἢ κατ' ἀρνῇ μὴ δεδρακέναι τάδε;

ἀν καὶ φημὶ δρᾶσαι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.

κρέ σὺ μὲν κομίξοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλῃς

ἔξω

ἔξω βαρέας αἰτίας ἐλεύθερον.
σύ δ' ἦ πέμοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα.
ἦδεις τὰ κηρυχθέντα, μὴ πράσσειν τάδε;
ἀν ἦδειν· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.
κρέ καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοὺσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;
ἀν οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
οἳ τοὺσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους.
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν.
οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθὲς, ἀλλ' ἀεί ποτε
ζῇ ταῦτα· κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξήιδειν· τί δ' οὔ;
κεἰ μὴ σὺ πρὸ κήρυξας· εἰ δὲ τοὔχρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὖτ' ἐγὼ λέγω.
» Ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
» Ζῇ, πῶς οὐ δὶς ὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
ὥστως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν,
πάρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἂν εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἠνεχόμην νέκυν,
κείνοις ἂν ἦλγον, τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
κεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.
χο δηλοῖ τὸ γέννημ' ὡς μόνον ἐξ ὡμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός· ἥδε δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
κρέ Ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκληρὰ ἄγαν φρονήματα,
» Γίπτει μάλιστα· καὶ τὸν ἐγκρατέστατον

» Σίδηρον ὅπου ἐν πυρὸς περισκελῇ,
» Θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖς' ἂν εἰσίδοις·
» Σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τὸς θυμουμένους
» Ἵππους καταρτυθέντας· ἀ γὰρ ἐμπέλει
» Φρονεῖν μέγ', ὅστις δῆλός ἐστιν πέλας·
αὔτιν' ὕβριξεν μὲν τότ' ἐξαπίσατο
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
ὕβρις δ' ἐπεὶ δέδρακεν ἥδε δαυτέρα,
τύτοις ἐπιχεῖν, καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν·
ἢ νῦν ἐγὼ μὲν ὧδ' ἀνήρ, αὐτὴ δ' ἀνήρ,
εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῇδε πείσεται κράτη·
ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ὁμαιμονεστέρας
τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκίου κυρεῖ,
αὐτή τε χἠξύναμος ὧδ' ἀλύξετον
μόρου κακίσου· καὶ γὰρ ὃν κείνην ἴσον
ἐπαυτιῶμαι τῶδε βουλεῦσαι τάφου·
κἀνιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτήν, ὧδ' ἐπίβολον φρενῶν·
» Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἢ ῥηθῆναι κλοπεῖς
» Τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων·
» Μισῶ γε μέντοι χ' ὥταν ἐν κακοῖσί τις
» Ἁλῷς, ἔπειτα τοῦτο κἀλλύνειν θέλῃ·
ἀν θέλεις τί μεῖζον ἢ καταντεῖναί μ' ἑλών;
κρε ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων, ἅπαντ' ἔχω.
ἀν τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεσκὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ·
ὅτῳ δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ·
καίτοι, πόθεν πλέος γ' ἂν οὐκλεέστερον
κατέρχον, ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθεῖσα; τοῦτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν

λέγοιτ'

λέγοιτ' ἄν, εἰ μὴ γλῶσαν ἐμπλείσοι φόβος·
ἀλλ' ἡ τυραννὶς, πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ,
κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν, λέγειν θ' ἃ βούλεται.
κρέ σὺ τόδ' οἶσθα μόνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾷς;
ἀν ὁρῶσι χ' ὅδε· σοὶ δ' ὑπίλλυσι στόμα.
κρέ σύ δ' οὐκ ἐπαισθῇ τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;
ἀν οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τὸς ὁμαίμοις σέβειν.
κρέ ἦν ὅ μαίμος χ' ὡ κατ' ἀντίον θανών;
ἀν ὅμαιμος ἦν μιᾶς τε κἀπὸ ταὐτοῦ πατρός.
κρέ πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβεῖ τι μὰς χάριν;
ἀν ὁ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.
κρέ εἴτοι σφε τιμᾷς ἐξίσου τῷ δυσσεβεῖ.
ἀν ὁ γὰρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.
κρέ πορθῶν γε τήνδε γῆν· ὃδ' ἀντίσχὰς ὑπερ.
ἀν ὅμως ὅγ' ᾅδης τὸς νόμους τούτους ποθεῖ.
κρέ ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος.
ἀν τίς δ' οἶδεν εἰ κάτω τ' σὶν ὁσίως τάδε;
κρέ οὔτοι πόθ' ἁ χθρὸς, οὐθ' ὅταν θάνῃ φίλος.
ἀν οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.
κρέ κάτω νῦν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος, οὐκ ἄρξει γυνή.
χο καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη
φιλάδελφα κάτω δάκρυα λειβομένα.
νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ, αἱματόεν
ῥέθος αἰσχύνᾳ,
τέγγουσ' εὐῶπα παρφάν.
κρέ σὺ δ' ἣ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ἐφᾳ μένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες; οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δύ' ἄτας, κἀπανασάσᾳς θρόνων;
φέρ' εἰπέ δή μοι καὶ σὺ τῶδε τοῦ τάφου

φήσῃς μεταχθῆν, ἢ ξομῇ τὸ μὴ ᾄδέναι;
ἰσ δέδρακα τἔργον, ὅπερ ἔδ' ὁμορροθῶ·
καὶ ξυμμετίσχω, καὶ φέρω τῆς αἰτίας·
ἀν ἀλλ' ὅμ' ἐάσῃ τοῦτο· ἡδίκησέ· ἐπεὶ
ἅτ' ἠθέλησας, ἅτ' ἐγὼ ποινωσάμην·
ἰσ ἀλλ' ἐν ἁκοῖς τοῖς σοῖσιν ὅμ' αἰσχύνομαι,
ξὺμπλαν ἐμαυτὴν τἄ πάθας ποιουμένη·
ἀν ὧν τἔργον, ἄδῃς, χ' οἱ κάτω ξυνίσορες·
ν Λόγοις δ' ἐγὼ φιλἄσαν, ἃ σ' ἔρχω φίλην·
ἰσ μἤτοι κασιγνήτη μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ ὃ
θανῇν τε σὺν σοὶ, τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι·
ἀν μή μοι θάνῃς σὺ ποινά· μήθ' ἃ μὴ θίγες,
ποιᾶ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ·
ἰσ καὶ τίς βίος μοι, σἄ λελειμμένη, φίλος;
ἀν Κρέοντ' ἐρῶτα· τἄδε γὰρ σὺ κηδεμών·
ἰσ τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ', ὠδὲν ὠφελουμένη;
ἀν ἀλγἄσα μέν δῆτ', ᾧ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ·
ἰσ τί δῆτ' ἄν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖ μ' ἐγώ;
ἀν σῶσον σεαυτήν· ὃ φθονῶ σ' ὑπεκφυγῆν·
ἰσ οἴμοι τάλαινα, κἀμπλάκω τἄ σἄ μόρα;
ἀν σὺ μὲν γὰρ ἔζης ἦν· ἐγὼ δὲ, κατθανῆν·
ἰσ ἀλλ' ὅμ' ἐπαρρήτοισγε τοῖς ἐμοῖς λόγοις·
ἀν καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖσδ' ἐγὼ δόκουν φρονῆν·
ἰσ καὶ μὴν ἴσην γῶϊν ἐστὶν ἡ ξαμαρτία·
ἀν θάρσῃ, σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν· ὥστε τοῖς θανἄσιν ὠφελῆν·
κρέ τῶ παῖδε φημὶ τῶδε, τὴν μὲν, ἀρτίως
ἄνδρα πεφάνθαι· τήνδ' ἀφ' ἁ τὰ πρῶτ' ἔφυ·
ἰσ Οὐ γάρ ποτ' ὤναξ ὅδ' ὃς ἂν βλαστῇ μένῃ
ν Νἄς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται·

σοὶ

κρέ σοὶ γᾶν, ὅθ' ἕλκε σὺν καινῷ πράσσειν κακά.
ἰσ τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;
κρέ ἀλλ' ἧδε μέν σοι μὴ λέγ', ὡς γὰρ ἐς ἔτι.
ἰσ ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
κρέ ἀρώσιμα γὰρ χἀτέρων ἔσθ' ὑνάσιν.
ἰσ ὀρθῶς γ' ἐκείνῳ τῆσδέ τ' ἦν ἁρμοσμένα.
κρέ Κακὰς ἐγὼ γυναῖκας ἐχθαίρω τινῶ.
ἀν ὦ φίλταθ' ἁμοῦ, ὡς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
κρέ ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σύ, καὶ τὸν σὸν λέχος.
ἰσ ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
κρέ Ἅιδης ὁ παύσων τόσδε τοὺς γάμους ἔφυ.
ἰσ δέδοκται μέν, ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν;
κρέ καὶ σοί γε, κἀμοί· μὴ τρίβας ἔτ', ἀλλὰ νῦν
πομίζετ' ἔσω δμῶες· ἐν δὲ τοῦδε χρὴ
γυναῖκας εἶναι τάσδε, μηδ' ἀνδρουμένας.
» Φεύγουσι γάρτοι καὶ δι βραχεῖς, ὅταν πέλας
» Ἥδη τὸν Ἅιδην ἐσορῶσι τοῦ βίου.
χο Εὐδαίμονες, οἷσι ναῶν ἄγευστος αἰών.
» Οἷς γὰρ ἂν σφαθῇ θεόθεν δόμος, ἄτας
» Οὐδὲν ἐλλείπει, γενεᾶς
» ἐπὶ πλῆθος ἕρπον,
» Ὅμοιον ὥστε ποντίας ἁλὸς
» Οἶδμα δυσπνόοις ὅταν
» Θρήνησιν ἔρεβος ὕφαλον
» Ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
» Κυλίνδῃ βυσσόθεν μελαινὰν
» Θῖνα, καὶ δυσάνεμον,
» Στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί.
ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶ μοι
πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτον

τ᾽ ὀδ᾽ ἀπαλλάσσ γενεὰν
γένος, ἀλλ᾽ ἐρέπ᾽
θεῶν τις ὀδ᾽ ἔχθ λύσιν.
νῦν γὰρ ἐχάτας ὑπὲρ
ῥίξας τέτατο φάος ἐν Οἰδίπο δόμοις·
κᾆτ᾽ αὖ νιν φονία θεῶν τῶν
νερτέρων ἀμᾶ πόνις
λόγτ᾽ ἄνοια, καὶ φρενῶν Ἐριννύς.
τεὰν Ζεῦ δύνασιν, τὶς ἀνδρῶν
ὑπερβασία κατάσχοι;
τὰν, οὔθ᾽ ὕπνος αἱρεῖ ποθ᾽ ὁ παντογήρως,
οὐδ᾽ ἀπάματοι θεῶν
μῆνες· ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάσας
κατέχθς ὀλύμπου,
μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.
τό, τ᾽ ἔπθτα, καὶ τὸ μέλλον,
καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει.
νόμος ὅδ᾽ οὐδὲν ἕρπθ
θνατῶν βιότῳ πάμ
πολις ἐκτὸς ἄτας.
» Ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπὶς,
» Πολλοῖς μὲν ὄνησις ἀνδρῶν,
» Πολλοῖς δ᾽ ἀπάτα κυφορόων ἐρώτων·
εἰδότι δ᾽ οὐδὲν, ἕρπθ,
πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσφαύσῃ·
σοφία γὰρ ἔκτθ
κλεινὸν ἔπος πέφανται,
» Τὸ καπὸν δοκεῖν ποτ᾽ ἐσθλὸν
» Τῷδ᾽ ἔμμεν᾽, ὅτῳ φρένας
» Θεὸς ἄγῃ πρὸς ἄταν.

Γράφῃ

» Γράαις δ' ὀλιγοστὸν
» Χρόνον ἐντὸς ἄτας.
ὅδε μὴν Αἵμων, παίδων τῶν σῶν
νέατον γέννημ' ἆρ' ἀχνύμενος
τῆς μελλογάμου νύμφης
τάλιδος ἥκῃ μόρον Αντιγόνης
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν.
ηρέ τάχ' ἆρ' ὀσόμεθα μάντεων ὑπέρτερον.
ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἆρα μὴ ηλύων
τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυαπάνων πάρῃ;
ἢ σοὶ μὲν ἥμεις πανταχῇ δρῶντες φίλοι;
αἵ πάτερ, σός εἰμι· καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων
χρηστὰς ἀπορθοῖς· ἃς ἐγὼ ἑφέψομαι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδὲς ἀξίως ἔσται γάμος
μείζων φέρεσθαι, σοῦ καλῶς ἡγουμένου.
ηρέ ὅτω γὰρ ὦ παῖ χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμης πατρῴας πάντ' ὀπίσθεν ἕσπεσθαι.
τούτου γὰρ ὕνεκ' ἄνδρες εὔχονται, γονὰς
κατηκόους φύσαντες ἐνδόμοις ἔχειν,
ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξίσου πατρί.
» Ος τις δ' ἀνωφέλητα φυτεύῃ τέκνα,
» Τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο, πλὴν αὑτῷ πόνους
» Φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
μή νύν ποτ' ὦ παῖ τὰς φρένας ὑφ' ἡδονῆς
γυναικὸς ὕνεκ' ἐμβάλῃς, εἰδὼς ὅτι
ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίνεται
» γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐνδόμοις· τί γὰρ
» Γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον, ἢ φίλος κακός;
ἀλλὰ πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ, μέθες

τὴν παῖδ' ἐν ἅδου τήνδε νυμφόσυν τινί.
ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ
πόλεως ἀπισήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
φανδῆ γ' ἐμαυτὸν ἀναστήσω πόλῳ,
ἀλλὰ κτενῶ· πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δίκα
ξύναιμον· εἰ γὰρ δὴ τάδ' ἐγγενῆ φύσῳ
ἄποσμα, θρέψω πάρτα τοὺς ἔξω γένους.
» Ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔς' ἀνὴρ
» Χρηστὸς, φανῇται κἀν πόλῃ δίκαιος ὤν.
» Ὅστις δ' ὑπερβὰς, ἢ νόμους βιάξεται,
» Ἢ τἀρίτα ἄρχειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ,
» Οὐκ ἔς' ἔπαινου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν.
» Ἀλλ' ὃν πόλις ἵστησε, τοῦδε χρὴ κλύειν
» Καὶ σμικρὰ, καὶ δίκαια, καὶ τἀναντία.
» Καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ,
» Καλῶς μὲν ἄρχειν, ὦδ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν.
» Δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον,
» Μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παρασάτην.
» Ἀναρχίας γὰρ, μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
» Αὕτη πόλεις τ' ὀλλυσιν· ἥδ' ἀναστάτους
» Οἴκους τίθησιν· ἥδε συν μάχῃ δορὸς
» Τροπὰς καταῤῥήγνυσι· τῶν δ' ὀρθουμένων,
» Σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία.
» Οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς νόσμοις μένοις.
» Κοὔτοι γυναικὸς ἥδε μῶς ἡσσητέα.
» Κρεῖσσον γὰρ εἴπερ δεῖ πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
» Κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν.
χο ἡμῖν μὲν εἰ μὴ τῷ χρόνῳ πεπλήσμεθα,
λέγειν φρονοῦντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.
αἵ Γάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,

» Γάντων ὅσ' ἐστὶ χρημάτων ὑπέρτατον.
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγῃς ὀρθῶς τάδε,
οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν.
γένοιτο μέντ' ἂν ἄλλοτέρῳ καλῶς ἔχον.
σοὶ δ' ἦν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν, ὅσα
λέγῃ τις, ἢ πράσσῃ τις, ἢ ψέγειν ἔχῃ.
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα, δῆνὸν ἀνδρὶ δημότῃ
λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψῃ κλύων,
ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπόσκοτου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἳ ὀδύρεται πόλις.
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκις' ἀπ' ἔργων ὧν ἥκιστα χρῆν φθίνῃ.
ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φονᾶις
πεπτῶτ' ἄθαπτον, μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
ἆσσ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος.
οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις.
» Ἐμοὶ δὲ, σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς πάτερ,
» Οὐκ ἔστιν ὅδε ἡτῆμα τιμιώτερον.
» Τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος, εὐκλεᾶς τέκνοις
» Ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
μὴ νῦν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει.
ὡς φῂς σὺ κοὐδὲν ἄλλο τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
» Ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
» Ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
» Οὗτοι διαπτυχθέντες, ὤφθησαν κενοί.
» Ἀλλ' ἄνδρα χὴν τις ἢ σοφὸς, τὸ μανθάνειν
» Γόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν, καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
» Ὁρᾷς παραῤῥεύθροισι χειμάῤῥοις ὅσα
» Δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται,

» Τἀδ' ἀντιτείνοντ', αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται;
» Αὕτως δὲ, ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς, πόδα
» Τἄνασυπείκῃ μηδὲν, ὑπίοις πάτῳ
» Στρέψας τολοιπὸν σέλμασιν, ναυτίλλεται·
ἀλλ' ἧκε θυμῷ· καὶ μετάσασιν δίδου·
γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβύφν πολὺ
φύναι τὸν ἄνδρα, πάντ' ἐπίσημος πλέω·
ἢ δ' ὅν, φιλῶ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπῃν,
» Καὶ τῶν λεγόντων οὖ, καλὸν τὸ μανθάνῃν·
χο ἄναξ, σέτ' εἰκὸς εἴ τι καίριον λέγῃ,
μαθεῖν· σέτ' αὖ τοῦδ'· οὐ γὰρ εἴρηται δίπλᾶ·
κρέ οἴτιλικοίδε καὶ δίδαξόμεσθα δὴ
φρονῆν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;
ἀϊ μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰδ' ἐγὼ νέος,
» Οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον, ἢ τἄργα σκοπῆν·
κρέ ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβῃν;
ἀϊ ὃδ' ἂν κελεύσαι μ' οὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς·
κρέ ὄχ ἥδε γὰρ τοιᾶδ' ἐπείληπται νόσῳ;
ἀϊ ὄφησι Θήβης τῆσδ' ὁ μόπτολις λεώς·
κρέ πόλις γὰρ ἡμῖν ἄλλ' με χρὴ τάσδῃν ἐρᾶ;
ἀϊ ὁρᾷς τόδ', ὡς ἄρρηνας ὡς ἄγαν νέος;
κρέ ἄλλῳ γὰρ ἢ μοὶ χρή γε τῆσδ' ἄρχειν χθονός;
ἀϊ Γόλις γὰρ οὐκ ἔσθ', ἥτις ἀνδρὸς ἔσθ' ἑνός.
κρέ οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;
ἀϊ καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
κρέ ὅδ' ὡς ἔοικε τῇ γυναικὶ ξυμμαχῇ·
ἀϊ ἅπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ ὧν προμήδομαι.
κρέ ὦ παγκάκιστε δὶ ἀδίκης ἰὼν πατρί·
ἀϊ ὃ γὰρ δίκαια σ' ἐξαμαρτάνοντ' ὁρῶ.

κρέ ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
ἄϊ ὁ γὰρ σέβῃς, τι μὰς γε τὰς θεῶν πατῶν.
κρέ ὦ μιαρὸν ἦθος, καὶ γυναικὸς ὕστερον.
ἄϊ ὁκ ἄν γ' ἕλοις ἥσσω γε τῶν ἀνδρῶν ἐμέ.
κρέ ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ ἡφνης ὅδε;
ἄϊ καὶ σοῦ τε, κἀμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
κρέ ταύτην πότ' ὁκ ἔφθ' ὡς ἔτι ξῶσαν γα μεῖς.
ἄϊ ἥδ' ὄν θανεῖται· καὶ θανοῦσ', ὀλεῖ τινά.
κρέ ἦ καὶ πρὸ ἀφλῶν ὧδ' ἐπεξέρχῃ θρασύς;
ἄϊ τίς δ' ἐς ἀφλὴ πρὸς πενὰς γνώμας λέγῃ;
κρέ πλαίων φρενώσῃς, ὧν φρενῶν αὐτὸς πενός.
ἄϊ ἁ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἄνσ' ὁκ οὐ φρονεῖν.
κρέ γυναικὸς ὢν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.
ἄϊ βούλῃ λέγειν τι, καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
κρέ ἄλιθες· ἀλλ' ὃ τόνδ' ὄλυμπον ἴαθ' ὅτι
χαίρων ἐπὶ φόνοισι δεννάσῃς ἐμέ.
ἄγετε τὸ μῖσος ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα
παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ.
ἄϊ ὁ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξῃς ποτέ.
ἔθ' ἥδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμᾶ
τοὐμὸν προσόψῃ κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν.
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μένῃ ξυνών.
χο ἀνὴρ ἄναξ βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς.
νοῦς δ' ἔστι λιποῦτος ἀλγήσας, βαρύς.
κρέ δράτω· φρονήτω μᾶλλον, ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών.
τάδ' ἦν κόρα τάδ', ἡ ἀπαλλάξῃ μόρου.
χο ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτῆναι νοῇς;
κρέ ἁ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· οὐ γὰρ ἦν λέγῃς.
χο μόρῳ δὲ ποίῳ καίσφε βουλεύῃ κτανεῖν;
κρέ ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος,

πρύτω πετρώδη ξῶσαν ἐν κατώρυχι
φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἅγος μόνον προθεὶς.
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγοι πόλις.
κἀκεῖ τὸν ἅδην, ὃν μόνον σέβῃ θεῶν
αὐτοῦ μένη που, τύξεται, τὸ μὴ θανεῖν.
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ', ὅτι
πόνος περισσὸς ἐστ' ἀνὴρ ἅδου σέβειν.
χο ἔρως ἀνίκατε μάχαν.
ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτῃς.
ὃς ἐν μαλακαῖσι παρῇς
παρειαῖς ἐννυχεύῃς.
φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος, ἔν
τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς.
καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος ἀνὴρ,
οὔθ' ἁμερίων ἐπ' ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔχων, μέμηνεν.
σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
φρένας παράσπᾳς ἐπὶ λώβᾳ.
σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχῃς ταράξας.
νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων
ἵμερος εὐλέκτρου
νύμφας τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς
θεσμῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμ
παίξῃ θεὸς Ἀφροδίτα.
νῦν δ' ἤδη γὼ κἀντὸς θεσμῶν
ἔξω φέρομαι τάδ' ὁρῶν· ἴσχειν
δ' οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
τὸν παγκοίταν ὅθ' ὁρῶ θάλαμον,
τὴν δ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν.

ἀν ὁρᾶτέ μ' ὦγᾶς πατρίας πολῖται,
τὰν νεάταν ὁδὸν
στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
λεύσουσαν ἀελίου,
κοὔποτ' αὖθις; ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας
Ἀΐδας ξῶσαν ἄγᾳ
τὰν Ἀχέροντος ἀκτάν ἄθ' ὑμεναίων
ἔγκληρον, ἄτ' ἐπίνυμφίδιος
πω μέτις ὕμνος
ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφόσω.
χο ἀκοῦν κλαγνὴ καὶ ἔπαινον ἔχου
σ' ἐς τόδ' ἀπέρχῃ κῦθος νεκύων.
ἄτε φθινάσι πληγᾶσα νόσοις,
ἄτε ξιφέων ἐπίχραλαχοῦ
σ'. ἀλλ' αὐτόνομος ξῶσα μόνη δὴ
θνατῶν, Ἀΐδαν καταβήσῃ.
ἀν ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου, Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ.
τὰν, ἁιὸς ὡς ἀτενὴς
πετραία βλάσα δάμασεν. καί νιν
ὄμβρῳ τακομέναν
ὡς φάτις ἀνδρῶν, χιών τ' ὐδὰ μᾶ λάτᾳ.
τέγγᾳ θ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις
δράδας. ἅ με
δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάξᾳ.
χο ἀλλὰ θεός τοι, καὶ θεογεννής.
ἁμεῖς δὲ βροτοί, καὶ θνητογενῆς.
καί τοι φθιμένᾳ, μέγ' ἀκοῦσαι
τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν.

ἀν οἴμοι, γελῶμαι· τί με πρὸς
θεῶν πατρῴων
ἠ ὅλομέναν ὑβρίξῃς, ἀλλ' ἐπίφαντον·
ὦ πόλις· ὦ πόλεως
πολυκτήμονες ἄνδρες·
ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι,
Θήβας τ' ὐαρμάτου ἄλσος· ἔμπας
ξυμμάρτυράς μ' ἐπικτῶμαι,
ὅσα φίλων ἄκλαυτος, οἷσιν νόμοις
πρὸς ἔργματα μβόχωσον ἕρ
χομαι τάφου ποταινίου·
ἰὼ δύσανος·
ὅτ' ἐν βροτοῖσιν, ὅτ' ἐν νεκροῖσι·
χο μέτοικος, ὃ ξῶσιν, ὃ θανοῦσιν,
προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους,
ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον
προσέπεσες ὦ τέκνον πολύ·
πατρῷον δ' ἐκτίνυς τίν' ἆθλον·
ἀν ἔψαυσας ἀλγυνοτάτας
ἐμοὶ μερίμνας
πατρὸς τριπόλισον ὄιντον·
τοῦ τε πρόπαντος
ἁμετέρου πότμου
κλῃνοῖς Λαβδακίδαισιν·
ἰὼ ματρῷαι λέκτρων
ἄται, οἵαν μὴ μάτ' αὐτογένναν
τ' ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρὸς,
οἵων ἐγὼ ποθ' ἁ ταλαίφρων ἔφυν·
πρὸς ὃς ἀραῖος ἄγαμος ἆ
δ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι·

ἰὼ ἰὼ

ἰὼ ἰὼ δυσπότμων
κατίγνητε γάμων κυρήσας
θανὼν, ἔτ' ὄντας κατήναρές με.
χο σέβην μὲν, ἀσέβειά τις.
κράτος δ' ὅτῳ κράτος μέλῃ,
παραβατὸν ἀδικα μὴ πέλῃ.
σέ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά.
ἀν ἄπλαυτος. ἄφιλος. ἀνυμέναιος
ταλαίφρων ἄγομαι
τάνδ' ἐτοίμαν ὁδόν. ὐκέτι
μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα
μαθέμις ὁρᾶν τάλαινα. τὸν δ'
ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον, ἀδᾶς
φίλων σενάξῃ.
κρέ Ἆρ' ἴσ' ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανῆν
» Ὡς ὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἂν ἃ χρεὼ 'πλέγην;
ὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα καὶ κατηρεφῆ
τύμβῳ περιπτύξαντες ὡς ἔρημ' ἐγώ,
μόνην ἀφῆτ' ἔρημον, ἥτε χρὴ θανῆν
ἥτ' ἐν τοιαύτῃ ξῶσα τυμβούχῳ στέγῃ;
ἢ μᾶς γὰρ ἀγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην.
μετοικίας δ' ἕν τῆς ἄνω στερήσεται.
ἀν ὦ τύμβος, ὦ νυμφῶον, ὦ κατασκαφὴς
οἴκησις ἀειφρουρος, ἵ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖσον δέδεκται Περσέφασ' ὀλωλότων.
ὧν λοιθία γὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ
κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι, κἀρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω
φίλη μὲν ἥξειν πατρὶ, προσφιλὴς δέ σοι

μῆτερ, φίλη δὲ σοὶ κασίγνητον κάρα.
ἐπὶ θανόντας αὐτόχθρυ μᾶς ἐγὼ
ἔλουσα, κἀκόσμησα, κἀπίτυμβίους
χοὰς ἔδωκα. νῦν δὲ Πολύνικες, τὸ σὸν
δέ μας περισέλλουσα, τοιάδ' ἄρνυμαι.
καίτοι σ' ἐγὼ τί μησα, τοῖς φρονοῦσιν οὖ.
ὦ γάρ ποτ' ὄτ' ἂν ἐκ τέκνων μήτηρ ἔφυν,
ὄτ' ἐκ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
βία πολιτῶν τόνδ' ἀνηρόμην πόνον.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος, ἄλλος ἦν.
καὶ παῖς ἐπ' ἄλλῳ φωτὸς, ἢ τοῦδ' ἦν μπλακον.
μητρὸς δ' ἐν ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν,
οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλαστοῖ ποτε.
τοιῶδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ
νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν,
καὶ δεινὰ τολμᾶν ὦ κασίγνητον κάρα.
καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν ἕτοιμον λαβών,
ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον· οὔτέ του γάμου
μέρος λαχοῦσαν, οὔτε παιδείου τροφῆς.
ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος
ξῶσ', εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς.
ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
τί χρή με τὴν δύσθεον εἰς θεὸς ἔτι
βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπῄρόμην
τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
ἀλλ' εἰ μὲν ἦν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλά,
παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες.
εἰδ' οἵδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλέω κακὰ
πάθοιεν, ἢ καὶ δρῶσιν ἐνδίκως ἐμέ.

χο ἔτι

χο ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐτὰι
ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδ' ἐχ' ἔχουσι.
κρέ τοι γὰρ τοι τούτων τοῖσιν ἄγουσι,
πλαὼ μὲν θ' ὑπάρξᾳ βραδυτῆτος ὕπερ.
ἀν ὤ μοι θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
τοῦπος ἀφῖκται.
κρέ θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι,
μὴ τάδε ταύτῃ πατανυρχθῆναι.
ἀν ὦ γῆς Θήβης πάτριον θεῶν,
καὶ θεοὶ πατρογενεῖς,
ἄγομαι δὴ, κοὐκέτι μέλλω.
λύεσθε Θήβης οἱ ποιρανίδαι
τὴν βασιλίδα μούνην λοιπὴν
οἷα πρὸς οἵων ἀνδρῶν πάσχω,
τὴν οὐσέβειαν σεβίσασα.
χο ἔτλα καὶ Δανάας ὐράνιον φῶς
ἀλλαξαμένα δέμας ἐν χαλκοδέτοις
αὐλαῖς· κρυπτομένα δ' ἐν
τυμβήρει θαλάμῳ κατεξύχθη.
καίτοι γενεᾷ τίμιος ὦ παῖ, παῖ.
καὶ Ζηνὸς τα μιόνε
σπέρμα γονὰς χρυσορύτας.
ἀλλ' ἀμοιριδιάτις δύνασις, δεινὰ
ὅτ' ἄν νιν ὄμβρος, ὅτ' Ἄρης,
ὁ πύργος, ὁ χαλίπτυποι
μελαναὶ ναῦες ἐκφύγοιεν.
ξύχθη δ' ὀξυχόλως παῖς ὁ Δρύαντος,
Ηδωνῶν βασιλεὺς, μερτομίοις
ὀργαῖς ἐπι Διονύσου,
πετρώδει κατάφραντος ἐν δεσμῷ,

ὅτω τὰς μανίας δῃνὸν ἀποσάξῃ
ἀνθηρόν τε μένος · πεῖ
νος ἐπέγνω μανίας
φαύων τὸν θεὸν ἐν πέρτομίας γλώσσας ·
παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους
γυναῖκας, οἴστόν τε πῦρ ·
φιλαύλους τ' ἠρέθιξε μούσας ·
παρὰ δὲ πυανέων πελαγέων πετρῶν
διδύμας ἁλὸς
ἀκταὶ βοᾶσ' ὁρίαι ·
ἠδ' ὁ Θρηκῶν Σαλμυδησσὸς,
ἵν' ἀγχίπολις Ἄρης διατοῖσι Φινείδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δαΐμαρτος
ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων πύπλοις
ἀραχθὲν ἐγχέων, ὑφ' ἁιματηρᾶς
χθρεσι, καὶ περπίδων ἀκμαῖσι ·
κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι,
μελέαν πάθαν
κλαῖον ματρὸς, ἔχον
τες ἀνύμφευτον γονάν · ἃ
δὲ, ὥσπερ μὲν ἀρχαιογόνων
ἄντασ' Ερεχθιδᾶν ·
τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις,
τράφη θυέλλησιν ἐν πατρῴαις
βορεὰς ἄμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου
θεῶν παῖς · ἀλλὰ καὶ ἀπ' ἐκείνᾳ
μοῖραι μακραίωνες ἔχον ὦ παῖ ·
τῇ Θήβης ἄνακτες ἥκω μὲν κοινὴν ὁδὸν
δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε · τοῖς τυφλοῖσι γὰρ

αὕτη

ἄϋτη πέλευθος ἐκ προοιμίτοῦ πέλᾳ.
κρέ τίδ' ἔστιν ὦ γεραιὲ Τφρεσίας νέον;
τᾳ ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντᾳ πίθοῦ.
κρέ ἤκουν πάρος γε σῆς ἀπεσάτην φρενός.
τᾳ τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκλήρεις πόλιν.
κρέ ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσι μα.
τᾳ φρόνᾳ βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
κρέ τίδ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸσὸν φρίασω σόμα.
τᾳ γνώσῃ τέχνης σὴ μεῖα τῆς ἐμῆς πλύων.
εἰς γὰρ παλαιὸν θῶκον ὀρνιθοσκόπον
ἵξων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν,
ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ
κλάζοντας ὄἰστρῳ, κἀμβεβαρβαρωμένῳ,
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φονᾶς.
ἔγνων· πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος, οὐκ ἄσημος ἦν.
εὐθὺς δὲ δῴσας, ἐμπύρων ἐχρώμην,
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων,
Ηφαιστος οὐκ ἔλαμπεν· ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ
μυδῶσα πιμὶς μηρίων ἐτήκετο,
κἄτυφε, κἀνέπτυε· καὶ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταῤῥυεῖς
μηροὶ καλυπτῆς ἐξέφηνθο πιμελῆς.
τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα,
φθίνοντ' ἀσήμων ὀρνίων μαντεύματα.
ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμὼν, ἄλλοις δ' ἐγώ.
καὶ ταῦτα, τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
βωμοὶ γὰρ ἡμῖν, ἐσχάραι τε παντελῶς,
πλήρωσ' ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
κἄτ' οὖν δέχονται θυσάδας λιτὰς ἔτι

θεοὶ παρ' ἡμῶν, οὐδὲ μηρίων φλόγα.
ὁ δ' ὄρνις αὐτὴ μοῦς ἀποῤῥοιβδεῖ βοὰς,
ἀνδροφθόρου βεβρῶτος αἵματος λίπος.
ταῦτ' οὖν τέκνον φρόνιμον. Ἀνθρώποισι γὰρ
» Τοῖς πᾶσι πονεῖν ἐστι τὸ ξαμαρτάνειν.
» Ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ κεῖνος, οὐκέτ' ἐς ἀνὴρ
» Ἄβουλος, οὐδ' ἄνολβος, ὅστις ἐς πανὸν
» Γεσὼν ἀνῆται, μηδ' ἀπήνυτος πέλῃ.
» Ἀΰθαδία τοι, σπαιότητ' ὀρλισπάνῃ.
ἀλλ' εἶπε τῷ θανόντι· μηδ' ὀλωλότα
πέντῃ· τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπιπτανεῖν;
» Οὖ σοι φρονήσας, οὐ λέγω· τὸ μανθάνειν
» Δ' ἥδιστον οὖ λέγοντος, εἰ πέρδος λέγει.
κρέ Ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξότου σκοποῦ
τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοὐδὲ μαντικῆς
ἄπρακτος ὑμῖν εἰμὶ τῶνδ' ὑπαὶ γένους.
ἐξημπόλημαι, πἀμπεφόρτισμαι πάλαι.
περδαίνετ'· ἐμπολᾶτε τὸν πρὸ Σάρδεων
ἤλεκτρον ᾗ βούλεσθε, καὶ τὸν ἰνδικὸν
χρυσόν· τάφῳ δ' ἑνὶ γε τῷδ' οὐχὶ πρύψετε,
οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
φέρφυν ἁρπάξοντες ἐς Διὸς θρόνους,
οὐδ' ὡς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ,
θάπτῃν παρήσω κεῖνον· οὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
» Θεοὺς μιαίνειν, ὅστις ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δ' ὦ γέραι Γ ἀρετῆς βροτῶν
ὅταν λόγους
ἀεὶ χρὼς καλῶς λέγωσι τοῦ πέρδους χάριν.
τῇ φῦ· ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις; ἆρα φράξεται;
κρέ τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγῃς;

τῇ ὅσῳ

τφ ὅσῳ πράτιστον πτημάτων εὐβουλία;
πρέ ὅσῳ περ οἶμαι μὴ φρονεῖν, πλέστη βλάβη.
τφ ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.
πρέ οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντφπεῖν πακῶς.
τφ καὶ μὴν λέγῃς, φανδὴ με θεσπίζειν λέγων.
πρέ Τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.
τφ τόδ' ἐκ τυράννων, αἰχροκέρδειαν φιλῇ.
πρέ ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἃν λέγῃς λέγων;
τφ οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.
πρέ σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν.
τφ ὄρσεις με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι.
πρέ κίνει· μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων.
τφ ὅτῳ γὰρ ἥδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος;
πρέ ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
τφ ἀλλ' οὖν τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
τροχοὺς ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν,
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσῃ.
ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω,
ψυχήν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας.
ἔχεις δ' ἐκ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' οὐ θεῶν
ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν, οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν· ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
λοχῶσιν Ἅιδου, κἀκθεῶν Ἐριννύες,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε λημφθῆναι κακοῖς.
κἀκ τοῦτ' ἄθρησον, εἰ κατηρυρωμένος
λέγω· φανεῖ γὰρ ὀλίγου χρόνου τριβὴ,
ἀνδρῶν, γυναικῶν, σοῖς δόμοις πολὺ μάταν.

ἐχθραὶ δ' ἐς πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις,
ὅσων ἀσαράγματ' ἢ κύνες καθήγνισαν,
ἢ θῆρες, ἤ τις πτηνὸς οἰωνὸς, φέρων
ἀγόσιον ὀσμὴν ἐσιοῦσαν ἐς πόλιν.
τοιαῦτά σου λυπεῖς γάρ. ὥστε τοξότης
ἀφῆκα θυμῷ παρδίας τοξεύματα
βέβαια. τῶν, σὺ θάλπος ὀχὐπενδρα μή.
ὦ παῖ, σύδ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
τὸν θυμὸν ἕτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
καὶ γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν.
τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει.
χο ἀνὴρ ἄναξ βέβηκε δηὰ θεασίσας.
ἐπισταμεθα δ' ἐξ ὅτου λυπὴν ἐγὼ
τήνδ' ἐπ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μὴ πώποτ' αὐτὸν φῶς ἐς πόλιν λαβῇν.
κρέ ἔγνωκα κἀντὸς, καὶ ταράσσομαι φρένας.
» Τό, τ' ἐπάθην γάρ δηνόν. ἀντισάντα δὲ
» Ατη πατάξαι θυμὸν, ἐν δηνῷ πάρα.
χο σὺ βουλίας δεῖ παῖ Μενοικέως Κρέον.
κρέ τί δῆτα χρὴ δρᾶν, φράξε. πείσομαι δ' ἐγώ.
χο ἐλθὼν, κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης
ἄνες. κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
κρέ καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς, καὶ δοκεῖς παρφκάθειν;
χο ὅσον γ' ἄναξ τάχιστα. Συντέμνουσι γὰρ
» Θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
κρέ οἴμοι. μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι
τὸ δρᾶν. ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
χο δρᾶ νῦν τάδ' ἐλθὼν, μήδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπε.
κρέ ὧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν. οἵ τ' ὀπάονες,
οἵ τ' ὄντες, οἵ τ' ἀπόντες ἀξίνας χερῶν
ὁρμᾶσθ'

χο

ὁρμᾶσθ' ἑλόντες, εἰς ἑπόψιον τόπον.
ἐγὼ δ' ἐπῳδὴ δόξα τῇ δ' ἐπεσράφη,
αὐτός τ' ἔδησα, καὶ παρὼν, ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τὸς καθεσῶτας νόμος
ἄριστον ᾖ σώζοντα, τὸν βίον τελῶν.
πολυώνυμε Κασμήας
νύμφας ἄγαλμα, καὶ Διὸς
βαρυβρεμέτα γένος,
κλυτὰν ὃς ἀμφέπῃς
Ιταλίαν, μέδῃς δὲ παγ
κοίνᾳ Ελευσινίας
Δηοῦς ἐν κόλποις
ὦ βακχᾶ, βακχᾶν μητρόπολιν Θήβαν
ναίων, παρ' ὑγρὸν Ισμηνοῦ
ῥέεθρον, ἀγρίᾳ
τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος.
σέ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας
σέροφ' ὅπωπε λιγνύς· ἔν
θα Κωρύκιαι νύμφαι
βάσσοι βακχίδες,
Κασταλίας τε νᾶμα· καὶ
σε Νυσαίων ὀρέων
κισσήρης ὄχθαι, χλωρά τ' ἀκτὰ
πολυσταφύλος πέμπῃ
ἀμβρότων ἐπέων εὐαζόντων
Θηβαίας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·
τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾶς
ὑπερτάταν πόλεων,
ματρὶ σὺν περαννίᾳ·
καὶ νῦν ὡς βιαίας

ἔχεται πάνδημος πόλις
ἐπὶ νόσῳ μολεῖν
καθαρσίῳ ποδὶ Παρνησίαν
ὑπὲρ κλιτύν, ἢ σονόεντα
πορθμόν.
ἰὼ πῦρ πνεόντων
χοραγὲ ἄστρων, καὶ νυχίων
φθεγμάτων ἐπίσκοπε
παῖ Διὸς γένεθλον,
προφάνηθι Ναξίαις
σαῖς ἅμα περιπόλοις
θυάσιν, αἵ σε μανύμεναι
πάννυχοι,
χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἴακχον.

ἀγ Κάδμου πάροικοι, καὶ δόμων Ἀμφίονος,
ἤ ἔσθ' ὁποῖον σάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
ὅτ' αἰνέσαιμ' ἄν, ὅτε μεμφαίμην ποτέ.
» Τύχη γὰρ ὀρθοῖ, καὶ τύχη καταρρέπει
» Τὸν οὐτυχοῦντα, τόν τε δυσυχοῦντ' ἀεί.
» Καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν παθεσώτων βροτοῖς.
Κρέων γὰρ ἦν ξυλωτὸς ὡς ἐμοί ποτε,
σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,
λαβόντε χώρας παντελῆ μοναρχίαν,
εὔθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων ἀρωγᾷ.
» καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. Τὰς γὰρ ἡδονὰς,
» Οταν προδῶσιν, ἀνδρὸς οὐ τίθημ' ἐγώ.
» Γλῶσσάν τε γὰρ κατ' οἶκον εἰ βούλει μέγα,
» Καὶ ξῇ τύραννον χἠμὲ ἔχων· ἐὰν δ' ἄπῃ
» Τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ κάπνὸς σκιᾶς
» Οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

χο τί δ' αὖτός ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων;
ἀγ τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες, αἴτιοι θανεῖν.
χο καὶ τὶς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.
ἀγ Αἵμων ὄλωλεν, αὐτόχειρ δ' αἱ μάσεται.
χο πότερα πατρῴας, ἢ πρὸς οἰκείας χερός;
ἀγ αὐτὸς πρὸς αὑτῷ πατρὶ μηνίσας φόνου.
χο ὦ μάντι, τὄπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας.
ἀγ ὡς ὧδ' ἐχόντων, τἄλλα βουλεύειν πάρα.
χο καὶ μὴν ὁρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ
δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἢ νιν δῶμάτων
ἔκτοι πλέουσαν παιδός, ἢ τύχη πόρα.
εὐ ὦ πάντες ἀστοί, τὸν λόγον ἐπήκοοι
πρὸς ἔξοδον στείχουσα Παλλάδος θεᾶς,
ὅπως ἰήσομαι νιν· ἀμφὶ μὲν γὰρ
καὶ τυγχάνωγε πλῆθος ἀναπτύξασ' ὕπνος
χαλῶσα· καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὤτων· ὑπτία δὲ πίπτομαι,
δμῳᾶσι πρὸς δμωᾶσι κἀποπλήσομαι.
ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὖθις ἥκατε.
κακῶν γὰρ ἥ ἄπειρος ὃς ἀκούσομαι.
ἀγ ἐγὼ φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ,
κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
τί γὰρ σε μαλθάσσοιμ' ἄν, ὧν ἐσύστερον
φῶσαι φανέν μεθ'; Ὀρθὸν ἡ ἀλήθειά φέρειν.
ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἕσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ' ἄκρον· ἔνθ' ἐκῆστο νηλεὲς
κυνοσπάραντον σῶμα Πολυνείκους ἔτι.
καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες Ἐνοδίαν θεὸν,
Πλούτωνά τ' ὀργὰς οἷ μενεῖς κατασχέθειν,
λύσαντες ἁγνὸν λουτρὸν, ἐννεοσσάσι

θαλλοῖς ὁ δὴ λέλεμπτο, συγκατήθομεν.
καὶ τὸ μὲν ὀρθόπρανον οἰκᾶς χθονὸς
χώσαντες, αὖθις πρὸς λιθόστρωτον πόρης
νυμφῶν ἄδυ κοῖλον ἐσεβαίνομεν.
φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
κλύστις ἀκτέρισον ἀμφὶ πασάδα,
καὶ δεσπότῃ Κρέοντι σὺν μάνᾳ μολών.
τῷδ' ἀθλίας ἄσυμα περιβαίνᾳ βοῆς
ἕρποντι μᾶλλον ἆσον· οἰμώξας δ' ἔπος
ἵησι δυσθρήνητον· ὦ τάλας ἐγώ.
ἆρ' ἦ μὶ μάντις; ἆρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
παιδός με σαίνᾳ φθόγγος· ἀλλὰ πρόσπολοι,
ἴτ' ἆσον ὡκῆς· καὶ παρασταντες τάφῳ,
ἀθρήσαθ' ἅρμὸν χώματος λιθοσσαδῆ,
δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, ἢ τὸν Αἵμονος
φθόγγον συνίημ', ἢ θεοῖσι πλέκτομαι.
τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν
ἥβρᾶ μεν· ἐν δὲ λοιθίῳ τυμβεύματι,
τὴν μὲν, πρεμαστὴν αὐχένος κατᾴδομεν,
βρόχῳ μιτρώδει σινδόνος καθημμένην·
τόνδ' ἀμφὶ μέσῃ περιπετῆ προσημένον,
ὀδύνῃς ἄποι μώξοντα τῆς κάτω φθορᾶν,
καὶ πατρὸς ἔργα, καὶ τὸ δύσνυμον λέχος.
ὅδ' ὡς ὁρᾷ σφε, συγγόν οἰμώξας, ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτόν· κἀναμωκύσας, καλᾷ·
ὦ τλῆμον, οἷον ἔργον ἔρρασαι; τίνα
νῶν ἔχεις; ἐν τῷ, ξυμφορᾶς διεφθάρης;
ἔξελθε τέκνων ἱκέσιός σε λίσσομαι.
τόνδ' ἀγρίοις ὄασισι παπτήνας ὁ παῖς,

χο

ἀγ

χο

χο

κρέ

πύσας προσώπῳ, κἀδελφὲν ἀντειπὼν, ξίφος
ἕλκῃ δίπλᾶς κνώδοντας· ἐκ δ' ὁρμωμένα
πατρὸς φυγαῖσιν, ἢ μητρὸς· εἶθ' ὁ δύσμορος,
αὐτῷ χολωθεὶς, ὥσπερ εἰ χ' ἑπεντα θεὶς,
ἤρεισε πλευρᾶς μέσον ἔγχος· ἐς δ' ὑγρὸν
ἀγκῶν', ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπίτνει τα.
καὶ φυσιῶν, ὀξᾶν ἐκβάλλει πνοὴν
λυμῇ παρ' ἁφὰ φοινίᾳ σταλάγματος.
κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
τέλη λαχὼν δείλαιος εἰν ἄδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν,
ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.
χο τί τῦτ' ἂν φράσειας; ἢ γυνὴ πάλιν
φρᾴδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.
ἄγ κἀυτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι.
ἄχη τέκνα κλύσαν, ἐς πόλιν γόους
ἢ κἀξιώσειν· ἀλλ' ὑπὸ σέγης ἔσω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον σέθεν.
γνώμης γὰρ ἦκ ἄπειρος, ὡς θ' ἁμαρτάνειν.
χο ἦκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' ὃν ἢ τ' ἄγαν σιγὴ, βαρὺ
δοκεῖ προσεῖναι, χ' ἡ μάτην πολλὴ βοή.
ἄγ ἀλλ' ἆσόμεσθα μή τι καὶ κατάντετον
κρυφῇ κἀλύπτῃ καρδία θυμᾶ μένη,
δόμᾶς παρεξείχοντες· ὧν γὰρ ἂν λέγεις.
καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστὶ πᾶσι γῆς βάρος.
χο καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφίκῃ
μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων.
εἰθέ μις εἰπεῖν, ἦκ ἀλλοτρίαν
ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτών.
κρέ ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων,

ἁμαρτήματα σὰ πρεσβεύει,
θανατόεντ' ὦ κἀνόντας τε, καὶ
θανόντας βλέποντες
ἐμφυλίως.
ἰώ μοι ἐμῶν ἄνολβα
βουλευμάτων.
ἰὼ παῖ· νέος νέῳ ξυμμόρῳ,
αἰ, αἰ, αἰ,
ἔθανες, ἀπελύθης
ἐμᾶς, οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.
Χο οἴμ' ὡς ἔοικας οὐ φρενῶν ἰδεῖν.
Κρε ἔχω μαθὼν δείλαιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ,
θεὸς τότ' ἆρα τότε μέγα
βάρος μ' ἔχων,
ἔπαισεν· ἐν δ' ἔσῳσεν ἀγρίαις ὁδοῖς.
οἴμοι λεωπάτητον ἀντρέπων χαράν.
φεῦ· φεῦ·
ἰὼ πόνοι βροτῶν δύσπονοι·
Οι ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος
τὰ μὲν, πρὸ χρῶν· τὰ δὲ, φέρων· τὰ δ' ἐν δόμοις
ἔοικας ἥκειν, καὶ τὰ δ' ὀφεσθαι κακά.
Κρε τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον, ἢ κακῶν ἔτι;
Οι γυνὴ τέθνηκε τῆσδε πατρὸς μήτηρ νεκρά,
δύσηνος ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.
Χο ἰὼ ἰὼ δυσπάθητος ἀδάμαστος ἁλιμήν, τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέσῃς;
ἰὼ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
αἰ· αἰ· ὀλωλότ' ἀνδρ' ἐπεξφρῴσω·
τὶ φὴς ὦ παῖ; τίνα λέγεις μοι νέον λόγον;

αἰ· αἰ· αἰ·
σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ,
γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον·
ἄγ ὁρᾶν πάρεστιν· ὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι·
κρέ οἵμοι·
καινὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας·
τὶς ἆρα τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χεῖρεσιν ἀρτίως τέκνον,
τάλας· τὸν δ' ἐναντία προσβλέπω νεκρόν·
φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία· φεῦ τέκνον·
χο ἔα δ' ὀξύθυμος, ἔα δε βωμία πέριξ,
ἢ λύει κελαινὰ βλέφαρα· κωκύσασα μὲν
ἄγ τὸ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος·
αὖθις δὲ τόδε· λοίσθιον δέ σοι κακὰς
πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ·
κρέ αἰ· αἰ· αἰ· αἰ·
ἀνέπαυσα φόβῳ·
τί μ' οὐκ ἀντίαν
ἔπαισέ τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει·
δείλαιος ἐγώ· φεῦ· φεῦ·
δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ·
ἄγ ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων
πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπισκήπτου μόρῳ·
κρέ πόθῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φονᾶς τρόπῳ;
ἄγ παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὑτὴν, ὅπως
παιδὸς τόδ' ἥθετ' ὀξυπώκυτον πάθος·
κρέ ὤμοι μοι· τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας·
ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκτανον· ὦ μέλεος·
ἐγὼ φαμ' ἔτυμον· ἰὼ πρόπολοι,

ἄγετέ μ' ὅτι τάχος· ἄγετέ μ' ἐκποδὼν
τὸν ὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.
χο πέρδει παραινεῖς, εἴ τι πέρδος ἐν κακοῖς·
βράχισα γὰρ πράτισα τἀν ποσὶν κακά·
πρέ ἴτω· ἴτω·
φανήτω μόρων ὁ κάλλις' ἐμῶν
ἐμοὶ τε μίαν ἄγων ἡμέραν
ὕπατος· ἴτω· ἴτω·
ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἀλλ' εἰσίδω·
ἄγ μέλλοντα ταῦτα· τῶν προκειμένων, τί χρὴ
πράσσειν; μέλει γὰρ τῶνδ', ὅτοισι χρὴ μέλειν·
πρέ ἀλλ' ὧν ἐρῶ μὲν, ταῦτα συγκατηυξάμην·
ἄγ μὴ νῦν προσεύχου μηδὲν, ὡς πεπρωμένης
ὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή·
πρέ ἄγοιτ' ἄν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδών·
ὀΐμ' ὦ παῖ, σέτ' ὐχ' ἑκὼν κατέκτανον·
ὀΐμ' σέτ' αὐτάν· ὤ μοι μέλεος, ὃ δ' ἔχω
ὅπα πρὸς πότερον ἴδω· πᾷ καὶ θῶ·
πάντα γὰρ
λέχρια τάδ' ἐν χεροῖν τάδ' ἐπὶ κρατί μοι
πότμος δυσνόμισος εἰσήλατο·
χο Γολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
» Πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δὲ τάτ' εἰς θεὸς
» Μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι,
» Μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
» Ἀποτίσαντες,
» Γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν·

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

SOPHOCLIS OEDIPVS IN COLONO.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ.

Ο ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίπους, συνημμένος πῶς ἐστὶ τῷ τυράννῳ· τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν Οἰδίπους ἤδη γηραιὸς ὢν, ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης ἀγόμενος· ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι· ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ πυθόχρηστον, ὡς αὐτός φησι, χρηθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον· τότε μὲν οὖν ἔρχονται, καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν· ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη, τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων, καὶ τὴν γενομένην ἄφιξιν τὴν Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὰ Θῆβας, ἄπρακτος ἀπαλλάττεται· ὁ δὲ, πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν, ὅτῳ τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν θαυμασίων· ὃ καὶ ἤδη γεγραφὼς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνόθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἐπιδεῖξαι, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις· διὰ ὧν ἀποροθήτους ἔσεσθαι, καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφωνῶν ὅτι διασασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτέ· καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν αὐτοῦ τάφον.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίπουν, ἴσμεν ἅπαντα τὰ τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ Οἰδίποδι· πεπύρωται γάρ, καὶ ἀφῖκται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὁδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων Ἀντιγόνης· καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν Ἐριννύων, ὅ ἐστιν ἐν τῷ καλουμένῳ Ἱππείῳ κολωνῷ· ὕστω κλιθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἵππειον, καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτὸ οἱ ὀρεωπόμοι ἵσασιν· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον, ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· ἢ μή ἐστιν ἑτέρῳ βεβήλῳ τόπος, αὐτόθι πάθηται· καὶ κατα μικρ'' αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται· ὁρᾷ γάρ τις αὐτ'' τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγέλλ'', ὅτι τις παρὰ τῷ χωρίῳ τῷ προσπάθηται· καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χορῷ χήματι μαθησόμενοι τὰ πάντα· πρῶτος ὃν ἐστι καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν, καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος· ἄφατος δ'' ἐστὶ μυθολογουμένη οἰκονομία ἐν δράματι, ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ χεδόν.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ Ἱππείῳ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν.

ΤΑΤΟΥΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΓΡΟΣΩΓΑ.

Οἰδίπους.	Ισμήνη.
Αντιγόνη.	Θησεύς.
Ξένος ἀλήτης.	Κρέων.
Χορὸς ἀπὶκῶν	Γολυνείκης.
γερόντων.	Αγγελος.

Γρολογίζει δὲ ὁ Οἰδίπους.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

Ε μηνον τυφλὸν γέροντος Αντιγόνη,
τ τίνας
χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν
πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν, ἀπανισοῖς δέξεται δωρήμασι,
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τὸ μικρὸν δ' ἔτι
μεῖον φέροντα; καὶ τόδ' ἐξαρκῶν ἐμοί.
» Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χ' ὡ χρόνος ξυνὼν
» Μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ' ὦ τέκνον, θάκοισιν ἔν τινα βλέπεις,
ἢ πρὸς βεβήλοις, ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,
σῶσόν με, κἀξίδρυσον, ὡς πυθοίμεθα
ὅπου ποτ' ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἥκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν ἃ νασσόμεν, τελεῖν·
ἀν πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν οἳ
πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω.
χῶρος δ' ὅδ' ἱερὸς, ὡς σάφ' ἡ πάσαι, βρύων
δάφνης· ἐλαίας· ἀμπέλου· πυκνόπτεροι
δ' ἔσω κατ' αὐτὸν οὐ σὺ μῶσ' ἀηδόνες.
ἕ κῶλα πάμφορον τόδ' ἐπ' ἀξέσου πέτρου.
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προσβαλὴς ὁδόν.
οἰδί πάθιξε νῦν με, καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
ἀν χρόνου μὲν ἔνεκ', ὃ μαθὼν με δῆτόδε.
οἰδί ἔχῃς διδάξαι δή μ' ὅποι καθέσαμεν;
ἀν τὰς γὰρ Ἀθήνας, οἶδα· τὸν δὲ χῶρον, οὔ.
πᾶς γάρ τις ἥδε τοῦτον ἢ μῖν ἐμπορῶν.

ἀλλ᾽ ὅστις ὁ τόπος, ἢ μάθω μολὼν σά πoι;
οἰδ' ναὶ τέκνον, ἅπερ ἐσί γ᾽ ἐξοικήσιμος.
ἀν ἀλλ᾽ ἔστι μὲν οἰκητός· οἷο μαι δ᾽ ἀφ᾽ ἁν
ἁδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῷν ὁρῶ.
οἰδ' ἦ δοῦρο προσείχοντα, πάξορμώμενον;
ἀν ναὶ δὴ μὲν ἂν παρόντα· χ᾽ ὡ, τι σοι λέγῃν
ἄκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ᾽, ὡς ἀνὴρ ὅδε.
οἰδ' ὦ ξέν᾽, ἀκήκοων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ᾽ ἐμοῦ
αὐτῆς θ᾽ ὁρώσης, ἔνεχ᾽ ἥ μιν ἄσιος
σκοπὸς προσήψε, τῶν, ἃ δ᾽ ἠλθ᾽ μεν, φράσαι.
ξέ πρὶν νῦν τἀπλῷον ἱσορᾷν, ἐκ τῆσδ᾽ ἕδρας
ἔξελθ᾽· ἔχῃς γὰρ χῶρον ἁγνὸν πατῷν.
οἰδ' τίς δ᾽ ἔσθ᾽ ὁ χῶρος; τῶ, θεῶν νομίζεται;
ξέ ἄθικτος, ἁδ᾽ οἰκητός· οὐ γὰρ ἔμφοβοι
θεαὶ σφ᾽ ἔχουσι, γῆς τε καὶ σκότου κόραι.
οἰδ' τίνων; τὸ σεμνὸν ὄνομ᾽ ἂν εὐξαίμην κλύων.
ξέ τὰς πάνθ᾽ ὁρώσας Εὐμενίδας· ὅν᾽ ἐνθάδ᾽ ὢν
ἕποι λεώς νιν· ἄλλα δ᾽ ἄλλα χὠ καλά.
οἰδ' ἀλλ᾽ Ἴλεως μὲν τόνδ᾽ ἱκέτην δεξαίατο.
ὥστ᾽ ἀχ᾽ ἕδρας γῆς τῆσδ᾽ ἂν ἐξέλθοι μ᾽ ἔτι.
ξέ τί δ᾽ ἔστι τοῦτο;
οἰδ' ξυμφορᾶς ξύνθημ᾽ ἐμῆς.
ξέ ἀλλ᾽ ἁδὲ μέντοι τἀνίστασθαι πόλεως
δίχ᾽ ἔστ᾽ ἄθαρσος, πρὶν ἂν ἐνδήξω τὶ δρῶ.
οἰδ' πρὸς νῦν θεῶν ὦ ξεῖνε, μή μ᾽ ἀτιμάσῃς
τοιόνδ᾽ ἀλήτην, ὧν σε προτρέπω, φράσαι.
ξέ σὺ μαίνε· κἀκ᾽ ἄτιμος ἔκ γ᾽ ἐμοῦ φανῇ.
οἰδ' τίς δ᾽ ἔσθ᾽ ὁ χῶρος δῆτ᾽, ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
ξέ ὅσ᾽ οἶδα κἀγώ, πάντ᾽ ἐπίσημα κλύων.
χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ᾽ ἔς᾽· ἔχει δέ νιν
σεμνὸς

ἁδέν· ἔστι γὰρ ἄνδρα τόνδε νῷν ὁρῶ.
ἦ δοῦρο προσείχοντα, πάξορμώμενον;
ναὶ δὴ μὲν ἂν παρόντα· χ᾽ ὡ, τι σοι λέγῃν
ἄκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ᾽, ὡς ἀνὴρ ὅδε.
ὦ ξέν᾽, ἀκήκοων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ᾽ ἐμοῦ
αὐτῆς θ᾽ ὁρώσης, ἔνεχ᾽ ἥ μιν ἄσιος
σκοπὸς προσήψε, τῶν, ἃ δ᾽ ἠλθ᾽ μεν, φράσαι.
πρὶν νῦν τἀπλῷον ἱσορᾷν, ἐκ τῆσδ᾽ ἕδρας
ἔξελθ᾽· ἔχῃς γὰρ χῶρον ἁγνὸν πατῷν.
τίς δ᾽ ἔσθ᾽ ὁ χῶρος; τῶ, θεῶν νομίζεται;
ἄθικτος, ἁδ᾽ οἰκητός· οὐ γὰρ ἔμφοβοι
θεαὶ σφ᾽ ἔχουσι, γῆς τε καὶ σκότου κόραι.
τίνων; τὸ σεμνὸν ὄνομ᾽ ἂν εὐξαίμην κλύων.
τὰς πάνθ᾽ ὁρώσας Εὐμενίδας· ὅν᾽ ἐνθάδ᾽ ὢν
ἕποι λεώς νιν· ἄλλα δ᾽ ἄλλα χὠ καλά.
ἀλλ᾽ Ἴλεως μὲν τόνδ᾽ ἱκέτην δεξαίατο.
ὥστ᾽ ἀχ᾽ ἕδρας γῆς τῆσδ᾽ ἂν ἐξέλθοι μ᾽ ἔτι.
τί δ᾽ ἔστι τοῦτο;
ξυμφορᾶς ξύνθημ᾽ ἐμῆς.
ἀλλ᾽ ἁδὲ μέντοι τἀνίστασθαι πόλεως
δίχ᾽ ἔστ᾽ ἄθαρσος, πρὶν ἂν ἐνδήξω τὶ δρῶ.
πρὸς νῦν θεῶν ὦ ξεῖνε, μή μ᾽ ἀτιμάσῃς
τοιόνδ᾽ ἀλήτην, ὧν σε προτρέπω, φράσαι.
σὺ μαίνε· κἀκ᾽ ἄτιμος ἔκ γ᾽ ἐμοῦ φανῇ.
τίς δ᾽ ἔσθ᾽ ὁ χῶρος δῆτ᾽, ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
ὅσ᾽ οἶδα κἀγώ, πάντ᾽ ἐπίσημα κλύων.
χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ᾽ ἔς᾽· ἔχει δέ νιν
σεμνὸς

ἕως οὗ τῆ πολῆ ἐνδήξω τὶ τρὴ ποιῆν. ne me insonores, ne recuses?

σεμνὸς Γοσφδῶν · ἐνδ' ὁ πυρφόρος θεὸς
τιτὰν Γρομηθεύς · ὅνδ' ἐπισβὰς τόπον,
χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός.
ἔρφσμ Ἀθηνῶν · οἱ δὲ πλησίοι γύαι,
τόνδ' Ἱππότην πολωνὸν ἔχονται σφίσιν
ἀρχηγὸν εἶναι · καὶ φέρουσι τἄνομα
τὸ τῆδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένον.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστὶν ὦ ξέν', ἃ λόγοις
τιμῶμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.
οἰδί· ἦ γάρ τινες ναίουσι τῇδε τοὺς τόπους;
ξέ· καὶ μὰρτα τῇδε τῷ θεῷ γ' ἐπώνυμοι.
οἰδί· ἄρχῃ τὶς αὐτῶν, ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος;
ξέ· ἐν τῷ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται.
οἰδί· ἔστος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;
ξέ· Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
οἰδί· ἆρ' ἄντις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι;
ξέ· ὡς πρὸς τί λέξων, ἢ κατάρτυσων μολεῖν;
οἰδί· ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ, μεγάλῃ μέγα.
ξέ· καὶ τὶς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
οἰδί· ὅσ' ἂν λέγω μὲν, πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν.
ξέ· οἶσθ' ὦ ξέν' ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; ἐπεὶ περᾷς
γενναῖος ὡς ἰδόντι πλὴν τοῦδαί μόνος,
αὐτοῦ μέν', ἅπερ ἠφάνης, ἕως ἐγὼ
τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτοῦ, μὴ κατ' ἄστυ δὴ μολὼν
λέξω τάδ' ἐλθών · οἶδε γὰρ κρίνουσί γε
ἢ χρή σε μίμνειν, ἢ πορεύεσθαι πάλιν.
οἰδί· ὦ τέκνον, ἦ βέβηκεν ἡμῖν ὁ ξένος;
ἀν· βέβηκεν · ὥστε πᾶν ἐν ᾗ συχὼ πάτερ
ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.
οἰδί· ὦ πότνιαι δεινῶπες, οὗτε νῦν ἕδρας

πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἑκὰς μολὼν ἐγώ,
Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένηθ' ἁγὼν μόνος.
ὅς μοι τὰ πόλλ' ἐφῆν' ὅτ' ἐξέχρη κακὰ,
ταύτην ἔλεξε πᾶσιν ἐν χρόνῳ μακρῷ
ἐλθόντι χώραν τερμίαν· ὅπου θεῶν
σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι, καὶ ξενώσασιν,
ἐνταῦθα καμπτὴν τὸν ταλαίπωρον βίον,
κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,
ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ' ἀπήλασαν.
σημᾶδ' ἔφη τῶν δέ μοι παρεσσύα,
ἢ σφόμον, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας.
ἔγνωκα μέν νύν ὡς με τήνδε τὴν ὁδὸν
ἤκειν ἔθ', ὅπως ἄπιστον ἐξ ὑμῶν πέρα
ἐξήγαγ' ὡς τόδ' ἄλσος· ἆρ' ἂν οὐκ ποτε
πρώταισιν ὑμῶν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,
νηφὼν ἀοίνοις· ἀλλὰ σεμνὸν ἑξόμην
βαθρον τόδ' ἀσκεπάρνου· ἀλλά μοι θεὰ
βίου κατ' ὄμφας τὰς Ἀπόλλωνος δότε
πέρασιν ἤδη, καὶ καταστροφήν τινα,
ᾧ μὴ δοκῶ τι μόνος ἔχειν ἀφ'
μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
ἴτ' ὦ γλυκῆα παῖδες ἀρχαίου σκότου.
ἴτ' ὦ μεγίστης Παλλάδος καλὸν μέναι
πασῶν, Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις.
οἰκτίρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
εἴδωλον· οὐ γὰρ δὴ τόγ' ἀρχαῖον δέμας.
ὧν σίγα· πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες
χρόνῳ παλαιοὶ, σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι.
οἰδί σιγήσομαί τε· καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
πρύμνον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω
τίνας

» τίνας λόγους ἐροῦσιν. Εν γὰρ τῷ μαθεῖν
» ἔνεστιν ἡ ὑλάβδα τῶν ποιμένων.
χο ὅρα, τὶς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει; ποῦ κυρεῖ,
ἐκτοπίος σύθεις ὁ πάντων
ὁ πάντων ἀπορέστατος;
λύσατ' αὐτὸν· πρόσθερπον,
προσφθέγγου παντᾳχῇ·
πλανάτας
πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, ὃς
δ' ἐγχώριος· προσεβα γὰρ ἄν
ἤν ποτ' ἀσπβὲς ἄλσος ἐς
τανδ' ἀμαι μακέταν ηορᾶν,
ἀστρέμο μεν λέγων,
καὶ παραμφβομεσ=
θ' ἀδερητως·
ἀφώνως· ἀλόγως· τὸ τᾶς
ὐφημου σὸ μαφροντίδος
ἰεντες· τάδε νῦν τιν' ἤκην
λογος, ὃς δὲν ἄξον=
θ', ὃν ἐγὼ λύσων περὶ πᾶν οὕπω
δύνα μαι τέμενος,
γνῶναι ποῦ μοι ποτὲ ναίει.
οἰδί ὅδ' ἐκεῖνος· ἐγὼ φωνῇ γὰρ ὁρῶ
τὸ φατιζόμενον.
χο ἰώ· ἰώ.
δῃνὸς μὲν ὁρᾶν, δῃνὸς δὲ κλύειν.
οἰδί μή μ' ἱκετεύω προσιδητ' ἄνομον.
χο Ζεῦ ἀλεξητορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
οἰδί ὃ πάνυ μοίρας οὐδαμονίσαι
πρώτης· ὥτ' ἦσθ' ἔφοροι χώρας,

Suffricio · i · Ω. refricatio, fe-fricatus

ΤΙΣ quasi senex ἀπ' ἦς

ἤστ · vertimus ἐ vertemus

ἐν τῷ προμαθεῖν · ἔννοια καὶ ὑπόκρισις ἔνεστιν, ὁ γὰρ τῶν φόβων φυλὸν

ſo · os, worem · i · in mente nra facili orantes, bene ominantes preterimus.

ὃ πάνυ πρώτης μοίρας ἦς ſi Non valde prima parca · i · bone fortune ſi δυδαιμονίσαι · q · d · miſeriſſimus ſi.

δηλ. manifesta esse - i. dolorem meam infelicitatem.

δηλῶσ᾽ · ὁ γὰρ ἂν ὧσ᾽ ἀλλοτρίοις
ὄμμασιν ἕρπον,
κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν.
Et in parvis magnus uemiſcem .i. & minima poſtulatem nō tentare ſuſpicaſſem vel nō uenisse tā magnus et tā gnesta ſtatis tā pluma nula quellula dixe, niſi ſem nſe Lxx β.
χο ἔ. ἔ. ἀλαῶν ὀμμάτων ἄρα καὶ
ἦθα φυταλμιος δυσαίων
μαιραίων τέ θ᾽ ὡς ἐπφηάσαι;
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἔνδ᾽ ἐμοὶ
προθήσφς τάσδ᾽ ἀράς. deꝑcationes demonꝑes dras. quia ſelix ibi ne locū ſunc ingrediere β.
πεῤᾶς γὰρ πεῤᾶς.
ἀλλ᾽ ἵνα τῷδ᾽ ἐν ἀ=
φθέγκτῳ μὴ προσπέσῃς νάπφ πεσσπ. cadas, intres.
ποιάεντι, πάθυδρος ἕδρα
πρατὴρ μφλιχίων ποτῶν
ῥεύματι συντρέχφ,
τῶν, ξένε πάμμορ᾽ οὖ
φύλαξαι. μέτασθ᾽, ἀπόβαθι, πολ= φυλ. servare, servus, care.
λὰ πέλευθος ἐρατυφ.
πλύφς ὦ πολύμοχθ᾽ ἀλᾶτα;
λογον ἥτιν᾽ ἔχφς
πρὸς ἐμὰν λέχαν, ἀπ αβατῶν αποβὰς,
ἵνα πᾶσι νόμος,
φωνᾷ · πρόσθεν δ᾽ ἀπερύκου. ante aūe dētine r. prius ꝙ deſcendis in locū licitū ne loquere.
οἰδί θύγατερ, ποῖ τὶς φροντίδος ἔλθῃ;
ἀν ὦ πάτερ, ἀσοῖς ἴσα χρὴ μελεταῖν,
ἥκοντας ἀὲ δφ, κὐκ ἀκούοντας.
οἰδί πρόσθιγε νῦν μου.
ἀν φαύω καὶ δή.
οἰδί ὦ ξεῖνοι, μὴ δῆτ᾽ ἀδικηθῶ ne ſane lędar, oro ſupple.
σοὶ πιστεύσας, καὶ μεταναστάς.
χο ὅτοι, μή ποτέ σ᾽ ἐκ τῶνδ᾽ ἑδράνων

ὦ γέρον ἄκοντά τις ἄξει.

οιδι ἔτ' ἔτ' ἔστ' ἔτι προβῶ; πρω. proibo vt progredi debeo.

χο ἐπίβαινε πρόσω.

οιδι ἔτι; promone impelle

χο προσβίβαξε πούρα, πρόσω· σὺ γὰρ αἴτιος. audis

ἀν ἕπεο μὰν ἔπ' ὦδ' ἀμαυρῷ sequere sic obscuro Membro .i. oculis cęis
πώλῳ πάτερ, ᾗ σ' ἄγω τόλμα ξεῖν=
lambdacism τᾶβ νος ἐπὶ ξένης· ὦ τλᾶμον, ὅτι quod Et urbs mutauit & sanxit inimicũ odisse et amicũ colere .i. unde in alisma tũ miser q̃ urbs amat amare q̃ nemo odit odisse.
καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον
ἀποσυγᾶν, καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.

οιδι ἄγε νῦν σύ με πᾶι, ἵν' ἂν ἀσεβίας ubi pietates Insrendentes .i. ubi ꝯ religionẽ esse liceat. ὅπᾳ ἂν εὐσεβῶς πάσχοντες.
ἐπιβάντες, τὸ μὲν, ὄφω μεν, participium
τοδ' ἀκούσω μεν· καὶ μὴ χρόα πολεμῶ μεν. neterminus
χο αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου
βήματος ἔξω πόδα ἡλίνης. βαρ. γρεσσὰ ꝯ νιά. βλωσσ. mouetas
ἀν ὄτως;
χο ἅλις ὡς ἀκούσῃς.
οιδι ἦ θάω; an video
χο λεχρίος γ' ἐπ' ἄκρου obliquus
λάου· βραχὺς ὁ πλάσας. brauis flectens genua ꝯ parumper flexis genibus.
ἀν πάτερ, ἐμὸν τόδ', ἐν ἀ συχίᾳ
(ἰώ μοι μοι)
βάσῃ βάσιν ἁρμόσαι.
γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν semile corpus mũ inclinás in manũ amicã meam.
προκλίνας φιλίαν ἐμάν. Tex. inclinas secundas β.
οιδι ὤμοι δύσφρονος ἄτας.
χο ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾷς cedis
αὔδασον τίς σ' ἔφυ βροτῶν;
τὶς ὢν πολύπονος ἀνὴρ; τίν' ἄσου

πατρὶσ' ἐπᾠθοίμαν.
οἰδ. ὦ ξένοι, ἀπόπτολις· ἀλλὰ μή.
χο. τί τόσ' ἀπεννέπεις γέρον;
οἰδ. μὴ, μὴ, μή μ' ἀνέρη τίς εἰμι, μήδ' ἐξε-
τάσῃς πέρα. (quaeris)
ματόων.
χο. τὶ τόδε;
οἰδ. δυνὰ φύσις.
ἀν. αὔδα.
οἰδ. τέκνον, ὤμοι· τὶ γεγωνῶ; (tegnar ὦ) (γεγώνω clamo)
χο. τίνος ἢ ἀστέρ ματος
ἔβην, φώνᾳ πατρόθεν.
οἰδ. ὤμοι ἐγὼ, τὶ πάθω τέκνον ἐμόν;
ἀν. λέγ', ἐπεὶ περ ἐπ' ἔσχατα μένεις.
οἰδ. ἀλλ' ἐρῶ· ὀ γὰρ ἔχω καταπρυφάν. (occultationem)
χο. μακρὰ μέλλετ', ἀλλὰ ταχύνατε. (tardatis)
οἰδ. Λαΐου ἴσε τιν' ἀπόγονον; (Laii)
χο. ὦ· ὦ· ἰού.
οἰδ. τό, τε Λαβδακιδᾶν γένος;
χο. ὦ Ζεῦ.
οἰδ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν;
χο. σὺ γὰρ ὅδ' εἶ;
οἰδ. δέος ἴσχετε μηδὲν, ὅσ' αὐδῶ. (habete)
χο. ἰώ· ἰώ· ὦ· ὦ· ὦ.
οἰδ. δύσμορος.
χο. ὦ· ὦ.
οἰδ. θύγατερ, τί ποτ' αὖ τί νακύρσῃ; (accidet)
χο. ἔξω πρόσω βαίνετε χώρας.
οἰδ. ἀὶ δ' ὑπέσχετο, ποῖ καταθήσῃς;
ἀδελφί μοι ῥᾳδία τίσις ἔρχεται. (μοις· τι· ἡ ἐξ ἐεννύων· μοιρα γὰρ νῦν τας ἐεννυας.)
ὧν προπάθη, τὸ τίνῃ.

(ὧν πε· desit διὰ με sit διὰ τὸ τιμωρεῖν ὑπερ ὧν αν προπαθῃ.)

ἀπάτα δ' ἀπάταις
ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομένα,
πόνον δ' ἀχάριν ἀντιδίδωσιν ἔχθν.
χο σὺ δ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων
πάλιν ἔκτοπος, αὖτις ἄφορμος ἐμᾶς
χθονὸς ἔνθορε, μήτι πέρᾳ χρέος ἐ-
μᾷ πόλᾳ προσάψῃς.
ἀν ὦ ξένοι αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπὶ
γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμὸν
δὴ ἀνέτλατ' ἔργων
ἀπόντων αἴοντες αὐδάν,
ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἵνα τόνδε μὲν
ὦ ξένοι, οἰκτίραθ', ἅ πατρὸς ὕπερ
τοῦ μόνου ἄντομαι, ἄντομαι, δὴ ἀλλα-
ὁῖς προσορωμένα ὄμμασιν ὄμμασιν
ὥς τις ἀφ' αἵματος
ὑμετέρου προφανεῖσα, τὸν ἄθλιον
αἰδοῦς κῦρσαι· ἐν ὑμῖν γὰρ ὡς θεῷ
πᾶμεθα τλάμονες· ἀλλ' ἴτε· νόυσατε
τὰν ἀδοκήτων χάριν.
πρός σ' ὅ, τι σοὶ φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι,
ἢ τέκνον, ἢ λόγος, ἢ χρέος, ἢ θεός·
δ γὰρ ἴδοις ἂν ἀνὴρ βροτῶν ὅστις ἂν ἐκ
θεὸς ἄγοι, ἐκ-
φυγεῖν δύναιτο.
χο ἀλλ' ἴαθι τέκνον Οἰδίπου, σέτ' ἐξ ἴσου
οἰκτίρομεν, καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν·
τάδ' ἐκ θεῶν τρέμοντες, δ σθένοι μὲν ἂν
φωνᾶν πέρᾳ τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων·
οἰδί τὶ δῆτα δόξῃς, ἢ τὶ πλημόνος παλῆς

μάτην ῥεούσης, ὠφέλη μα γίνεται;
τάς τ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας
ἔναι· μόνας δὲ τὸν ναπού μενον ξένον
σώξειν ὅσιας τε, καὶ μόνας ἀρηξιν ἔχειν;
κἀμοίγέ που ταῦτ' ἐστίν; ὅ τινες βάθρων
ἕκας· elevantes: deductâ, excedere iussam.
ἓκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες, ᾗ τ' ἐλαύνετε,
ὄνο μα μόνον δείσαντες· ἀ γὰρ δὴ τόγε
σῶμ', ὃ δ' ἐστ' ἄργα τἄμ', ἐπεὶ τἀγ' ἔργά μου
πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον, ἢ δεδραικότα.
εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρῆν' ἢ λέγειν;
ὧν ὄνεκ' ἐν φοβῇ με· τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα· καί τοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν·
ἀντέ· Contra fert, retaliauit
ὅστις κακῶν μὲν, ἀντέδρων· ὥστ' εἰ φρονῶν
ἔπραξον, ὃδ' ἂν ὧδ' ἐγιγνόμην κακὸς,
νῦν δ' ὃδ' ἐν εἰδὼς εἰδὼς ἰκόμην ἵν' ἰκόμην.
ὑφ' ὧν δ' ἔπαθον, ᾗδ' ὅτων ἀπωλλύμην.
ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς ξένοι,
ὥσπερ με κἀνεσήσασθ', ὧδε σώσατε.
καὶ μὴ θεοὺς τι μῶντες, εἶτα τοὺς θεοὺς
μοίρας ποιεῖσθε μηδαμῶς· ἡγεῖσθε δὲ
βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν ἀσεβῆ βροτῶν,
βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσεβῆς· φυγὴν δέ του
μή πω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν.
ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε τὸς αὐδάμονας
ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν·
ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἔχεγγυον,
ῥύου με, κἀκ φύλαξον· μὴ δέ μου πάρα
τὸ δυσπρόσωπον εἰσορῶν ἄτιμάσῃς·
ἥκω γὰρ ἱερὸς, εὐσεβὴς τε, κἀφέρων
ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ', ὅταν ὁ κύριος

ὅ τινες qui. nō respondet antecedentibꝫ sed ad eorū ordinem animū.

Paſſa sūt magis q̄ fecerim. / passus sū ego magis inuitꝰ q̄ egerim.

Cum q̄b⁹ dign⁹ sū me absconde. / ne deos et athenas eisdē impijs ministꝝ gerere videar.

ἐξέγγυος a fide dignus / missa seruat, etiam defensor, tutus, mundus exhalationis. ab ἐγγύη promissio.

παρῆ τις ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡ γε μὴν μὴρ
τοτ' εἰσανούων πάντ' ἐπισήσῃ· τὰ δὲ
μεταξὺ τούτου, μηδαμῶς γίνου πανός.
χο ταρβῶν μὲν ὦ γεραιὲ τἀνθυμήματα
πολλήτ' ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
ὑπωνόμασαι βραχέσι· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ἄναντας, ἀρκεῖ ταῦτά μοι διφθέναι.
οιδι καὶ ποῦ δ' οἰκράνων τῆσδε τῆς χώρας ξένοι;
χο πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχῃ· σκοπὸς δ' ἔνιν,
ὃς κἀμὲ δῦρ' ἔπεμπεν, οἴχεται στελῶν.
οιδι ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν
ἢ φροντίδ' ἔξειν, ἀπόνως τ' ἐλθεῖν πέλας;
χο καὶ μὰρθ', ὅταν περ τοὔνομ' ἀΐσθηται τὸσόν.
οιδι τίς δ' ἔσθ' ὁ φήνῳ τοῦτο τοὔπος ἀγγελῶν;
χο μακρὰ πέλανθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
φίλῃ πλανᾶσθαι· τῶν, ἐνῆνος ἀΐων,
θάρσῃ παρέσται· πολὺ γὰρ ὤγερον τὸσὸν
ὄνομα δίωκῃ πάντας· ὥστε κεἰ βραδὺς
ὕστ, ἡλύων σου, δοῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
οιδι ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκοιτο, τῆνθ' αὑτοῦ πόλῃ,
ἐμοί τε· τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος;
ἀν ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω πάτερ;
οιδι τί δ' ἔστι τέκνον Ἀντιγόνη;
ἀν γυναῖχ' ὁρῶ
σείχουσαν ἡμῶν ἅρμα, δακρύοις ἐπὶ
πώλου βεβῶσαν· ἡ πρατὶ δ' ἡλιοστερὴς
κυνῆ, πρόσωπα θεαναλὶς νιν ἀμπέχῃ·
τί φῶ;
ἆρ' ἐστίν; ἆρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ;
καὶφρί μὲ, κἀπόφρι μι, κοὐκ ἔχω τί φῶ.

τάλαινα.
ὐη ἔστιν ἄλλη· φάσθ' ρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
σημ. με: δε γνωστε με εφ- σὴ μάνᾳ με προσεῖχουσα· σὴ μάνᾳ δ' ὅτι
ωνετε. μόνης τόδ' ἔστι δῆλον Ισμήνης πάρα.
οἰδί πῶς εἶπας ὦ παῖ;
ἀν παῖδα σὴν, ἐμὴν δ' ὁρᾷν
ὅμαιμον· αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.
ἰσ ὦ δι' ἀπάτορος καὶ πασιγνήτης ἐμοὶ
ἥδιστα προσφωνή μαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις
εὑροῦσα λυπῇ δεύτερον μόλις βλέπω.
οἰδί ὦ τέκνον, ἥκῃς;
ἰσ ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὁρᾷν.
οἰδί ὦ σὸν ἐμὸν αἷμ' ὄμαιμον.
ἰσ ὦ δυσάθλιαι τροφαί.
οἰδί τέκνον πέφηνας;
ἰσ ὐὴ ἄν οὐ μόχθου γ' ἐμοί.
οἰδί προσπάυσον ὦ παῖ.
ἰσ θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
οἰδί ἢ τῆσδε, κἀμοῦ;
ἰσ δυσμόρου δ' ἐμῆς τρίτης.
οἰδί τέκνον, τί δ' ἦλθες;
ἰσ σῇ πάτερ προμηθίᾳ. διὰ τὴν σὴν πρόνοιαν.
οἰδί πότερα πόθοισι;
ἰσ καὶ λόγοις τ' αὐτάγγελος, Et sermonibz q̄ eadē nūcias. Cum eo
ξὺν ὥστερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ. q̄m quidē habebā sermoz fidelē sibi.
οἰδί οἰδ' αὐθόμαι μοι, πόσα νεανίαν πονεῖν; Et cōsanguinei nōi ad
ἰσ εἶσ', οὗ περ ᾖσι· δῆλα δ' ἐν κείνοις τὰ νῦν. hēntes laborē. Tē tē
οἰδί ὦ πάντ' ἐκείνῳ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις πονῆν q̄s.
φύσιν κατῃκασθέντε, καὶ βίου τροφάς. Nūc aūt tē cū exēplis
ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες, κατὰ στέγας q̄s dēna.

θακοῦσιν

θαπούσιν ἰσουργοῦντες· ἀὶ δὲ σύννομοι,
τἀξ ἐω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.
σφῶϊν δ' ὦ τέκνω, οὓς μὲν ἡ νὸς πονῆν τάδε,
κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι.
σφὼ δ' ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δυσίνου πανὰ,
ὑπερπονῆτον· ἡ μὲν, ἐξ ὀτου νέας
τροφῆς ἔλιξε, καὶ κατίσχυσεν δέ μας,
ἀλλ' μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη,
γερονταγωγῆ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
ὕλην ἄστιτος, νηλίπους τ' ἀλωμένη,
πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἡλίου τε καὶ πάσμασι
μοχθοῦσα τλήμων, δεύτερ' ἡ ζῆται τἀτῆς
οἴκοι διαίτης, ἣ πατὴρ τροφὴν ἔχοι.
σὺ δ' ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξ οἴκου πατρὶ
μαντῆ' ἄγουσα πάντα Καδμέων λάθρᾳ,
ἀ τοῦδ' ἐχρηθη σώματος, φύλαξ δέ μου
πιστὴ κατέστης, ζῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην.
νῦν δ' ἀῦ, τίν' ἥκεις μῦθον Ισμήνη πατρὶ
φέρουσα; τίς σ' ἔπεμψεν οἴκοθεν σόλος;
ἥκεις γὰρ οὐκ ἄνευ γε· τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι.
ἰσ ἐγὼ τὰ μὲν παθήματ' ἄ πατερ πάτερ,
ξητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικήσῃς τροφὴν,
παρεῖσ', ἐάσω· δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι
πονοῦσά τ' ἀλγεῖν, καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν.
ἃ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν πανὰ
νῦν ἐστι, ταῦτα σὴ μανοῦσ' ἐλήλυθα.
πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις, Κρέοντί τε,
θρόνους ἑᾶσθαι, μὴ δὲ χραυεσθαι πόλιν
λογῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθορὰν,

ὅία κατέχει τὸν σὸν ἄθλιον δόμον.
νῦν δ' ἐκ θεῶν του, πᾶξ ἀλιτηροῦ φρενὸς,
εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακὴ,
ἀρχῆς λαβέσθαι, καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χὠ μὲν, νεάζων, καὶ χρόνῳ μείων γεγὼς,
τὸν πρόσθε γεννηθέντα Γολυνείκη θρόνον
ἀποστερίσκῃ, κἀξελήλακεν πάτρας.
ὁδ' ὡς κατ' ἦμαρ ἔσθ' ὁ πλησθύων λόγος,
τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς, προσλαμβάνῃ
κῆδός τε καινὸν, καὶ ξυναστισὰς φίλους,
ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον
τι μὴ κατασκέξων, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
ταῦτ', οὐκ ἀριθμός ἐστιν ὦ πάτερ λόγων,
ἀλλ' ἔργα δηνά· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
πόνους κατοικτίουσιν, οὐκ ἔχω μαθεῖν.

ΟΙΔΙ. ὦ θύγατερ, ἦδη γὰρ ἔχεις ἐλπίδ', ὡς ἐμοῦ βιοὺς
ὥραν τιν' ἕξῃ ὥστε σωθῆναι ποτέ;

ΙΣ. ἔγωγε, τοῖς νῦν γ' ὦ πάτερ μαντεύμασι.

ΟΙΔΙ. ποίοισι τούτοις; τί δ' ἐτεθέσπισαι τέκνον;

ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ξητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
θανόντ' ἔσεσθαι, ζῶντά τ', οὐσίας χάριν.

ΟΙΔΙ. τίς δ' ἂν τοιοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς οὖ πράξειεν ἄν;

ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ φώνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.

ΟΙΔΙ. ὅτ' οὐκέτ' εἰμὶ, τηνικαῦτ' ἄρ' εἰμ' ἀνήρ;

ΙΣ. νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν.

ΟΙΔΙ. Γέροντα δ' ὀρθοῦν, φλαῦρον, ὃς νέος πέσῃ.

ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν,
ἥξοντα βαιοῦ, κοὐχὶ μυρίου χρόνου.

ΟΙΔΙ. ὅπως τὶ δράσῃ θύγατερ; ἑρμήνευέ μοι.

ΙΣ. ὡς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως

κρατῶσι

κρατῶσι μέν σου, γῆς δὲ μὴ μβαίνης ὅρων.
transgrediaris

ΟΙΔΙ· ἢ δ' ὠφέλησις, τὶς, θύραισι ἡμένου; θυς· ref· ad fores iacentis & supplicis et mendici vel αντιπτοιχωχος·
ΙΣ· ἡμῖν ὁ τύμβος δυσυχῶν ὁ σὸς βαρύς.
ΟΙΔΙ· κἄνου θεοῦ, τὶς τοῦτόν ἂν γνώ μὴ μάθοι;
ΙΣ· τοῦτο χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι· μήδ' ἵν' ἂν σαυτοῦ κρατῇς· neqs ut hui ipsius potiaris·i· nec te sinut esse ubi velis·
ΟΙΔΙ· ἢ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ νόσῳ;
ΙΣ· ἀλλ' ὅκ ἐᾷ τὄ μφυλον ἆμά σ' ὦ πάτερ· Sed nō sinet consanguineus sanguis alibi & humari ſs·
ΟΙΔΙ· ὅκ ἆρ' ἐμοῦ μὴ κρατήσωσιν ποτέ; μη abūdat
ΙΣ· ἔσται πότ' ἆρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
ΟΙΔΙ· ποίας φανέσης ὦ τέκνον συναλλαγῆς; Crimis apparentis ò plia commutationis
ΙΣ· τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν τεθῶσι τάφοις. ποιας αἰτίας γενομένης βλαβησονται ανθ' ὑπο θεων· υπὸ ἐκείνων ἢ υπο τινος·
ΟΙΔΙ· ἃ δ' ἐννέπῃς, κλύουσα τοῦ, λέγῃς τέκνον;
ΙΣ· ἀνδρῶν θεωρῶν δελφικῆς ἀφ' ἑστίας·
ΟΙΔΙ· καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος ἐρρήθη κυρεῖ; ἐφ' ἡμ· ἀ δι'ἐμὲ
ΙΣ· ὡς φασιν οἱ μολόντες ἐς Θήβης πέδον.
ΟΙΔΙ· πάλαι τὶς ἦν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
ΙΣ· ἄμφω θ' ὁμοίως, ἠᾶξε πίσαθον καλῶς.
ΟΙΔΙ· καὶ βασιλεῖς ἐπίστατ' ἐν τοσῷδε πράγει;
ΙΣ· ἔστιν γὰρ ἡμῖν ἀντίπαλος ἐν δόμοις.
ΟΙΔΙ· πῶς εἶπας; οὐ γὰρ ἔστι μοι λόγος τόδε.
ΙΣ· ἔστιν· κρατεῖ γὰρ τοῦ θρόνου τοῦ σοῦ τέκνον.
ΟΙΔΙ· ἐκ ποίας τύχης; ἢ τίνος λόγου κρατεῖ;
ΙΣ· ἐκ τῆς τύχης τῆς μητρός· ἐν δόμοις δ' ἐμοὶ
ΟΙΔΙ· ἐκ τῆς τύχης τῆς μητρός· ἐν δόμοις δ' ἐμοὶ

αὐτοῖν ἐπέμφθην, κἀξεκηρύχθην φυγάς.
εἰ ποῖς ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε.
πόλις τὸ δ' ὧρον ἐκ ποτῶς κατηνυσεν.
ὃ δ' ἦτ'. ἐπεὶ τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν
ὀπηνίκ' ἐξεθυμοῦτο, ἧδιον δέ μοι
τὸ κατθανεῖν ἦν, κἀτὸ λευσθῆναι πέτροις,
ὧδ' εἰς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν.
χρόνῳ δ' ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐνδρα μόντά μοι
μείξω πολασὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
τοτηνίκ' ἤδη, τοῦτο μὲν πόλις βίᾳ
ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον· οἴδ' ἐπωφελεῖν
οἱ τοῦ πατρὸς τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
δ' οὐκ ἠθέλησαν· ἀλλ' ἔπους μικρᾶς χάριν,
φυγάς σφιν ἔξω, πτωχὸς ἡλώμην ἐγώ.
ἐκ τῶνδε δ' ὅσαν παρθένοιν, ὅσον φύσις
δίδωσιν αὐτᾶν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου,
καὶ γῆς ἄδφαν, καὶ γένους ἐπάρκεσιν.
τῶδ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος, εἱλέσθην θρόνους,
καὶ σκῆπτρα κράνφν, καὶ τυραννοῦφν χθονός.
ἀλλ' ὅτι μὴ λάχωσι τοῦδε σύμμαχοι,
ὅτι σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
ὄνησις ἥξει· τοῦτ' ἐγὼ δέδια τῆσδέ γε
μαντῆ' ἀκούων· συννοῶν τάτ' ἐξ ἐμοῦ
παλαίφαθ', ἅ μοι Φοῖβος ἤνυσέν ποτε.
πρὸς ταῦτα, καὶ Κρέοντα πεμπόντων, ἐμοῦ
μάσημα, κἤ τις ἄλλος ἐν πόλῃ σθένῃ.
ἐὰν γὰρ ὑμεῖς ὦ ξένοι, θέλητέ μου
σὺν τοῖσι τοῖς σε μναισι δημούχοις θεᾶς
σελμὴν ποιῆσθαι, τῆδε τῇ πόλῃ μέγαν

σωτῆρ'

σωτῆρ' ἀρῇσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους.
χο ἐπάξιος μὲν Οἰδίπους πάτοικτίσαι
αὐτός τε, παῖδές θ' ὅδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτῆρα σ' αὐτὸν τῷδ' ἐπεμβάλλῃς λόγῳ,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
οἰδί ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι, πρόξενε.
χο θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς
τὸ πρῶτον ἵκου, καὶ κατεσθείλῃς πέδον.
οἰδί τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.
χο πρῶτον μὲν, ἱερὰς ἐξ ἀφῃρύτου χοὰς
πρήνης ἑνέγκου δι' ὀστέων χέρνιβα θηγῶν.
οἰδί ὅταν δὲ τοῦτο χὠμὸν ἀπείρατον λάβω;
χο πρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς οὔχροος τέχνη.
ὧν πρᾶτ' ἔρεψον, καὶ λαβὰς ἀμφισόμους.
οἰδί θαλλοῖσιν, ἢ πρόπαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
χο οἷος νεαρᾶς νεοτόμῳ μαλλῷ βαλών.
οἰδί εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν, ποῖ τελευτῆσαί με χρή;
χο χοὰς χέασθαι, πάντα πρὸς πρώτην ἑῶ.
οἰδί ἢ τοῖσδε πρωΐοις οἷς λέγῃς χέω τάδε;
χο τριττάς τε πηγὰς, τὸν τελευταῖον δ' ὅλον.
οἰδί τοῦ, τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε.
χο ὕδατος μελίσσης, μὴ δὲ προσφέρῃν μέθυ.
οἰδί ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ;
χο τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεὶς ἐλαίας, τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
οἰδί τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ.
χο ὡς σφᾶς καλοῦμεν εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
σέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,
αὐτοῦ σύ γ' αὐτὸς, εἴ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν, μὴ δὲ μηκύνων βοήν.

ἔπστ' ἀφέρπειν ἄτροφος· καὶ ταῦτά σοι
δράσαντι, θαρρῶν ἂν πραχθείην ἐγώ.
ἄλλως δὲ, δεῖ μαίνοι μ' ἂν ὦ ξέν' ἀμφὶ σοί.
οἰδ. ὦ παῖδε, πλοῦτον τῶνδε προσχώρων ξένων;
ισ. ἠκούσαμέν τε· χ' ὅ, τι δεῖ, πρόσεστι δρᾶν.
οἰδ. ἐμοὶ μὲν οὖν ὀκνωτά· λέγω μαι γὰρ ἐν
τῷ μὴ δύνασθαι, μήθ' ὁρᾶν δυοῖν πανοῖν·
σφῶϊν δ' ἥτερα μολοῦσα, πραξάτω τάδε.
ἁρπεῖν γὰρ οἶμαι πάντ' ἐμὲ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδ' ἐκτήνουσαν, ἣν ὄυνους παρῇ.
ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον· μόνον δέ με
μὴ λείπετ'· ὃ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέ μας
ἔρημον ἕρπειν, ὃδ' ὑφηγητοῦ δ' ἄνευ.
ισ. ἀλλ' ἥδ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
χρῄζουσ' ἀλᾶται μ' ἐφαρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
χο. τοὐκεῖθεν ἄλσους ὦ ξένη, τοῦδ'· ἦν δέ του
σοφάνιν τιν' ἴσχῃς, ἔς' ἔποικος, ὃς φράσει.
ισ. χωροῖμ' ἂν εἰς τόδ' Ἀντιγόνη· σὺ δ' ἐνθάδε
φύλασσε πατέρα τόνδε. Τοῖς τεκοῦσι γὰρ
Οὐδ' ἡ πονεῖ τις, ἥ πόνου μνήμην ἔχῃ.
χο. σφὼ μὲν τὸ πάλαι ἡμένω μένον ἤδη καινὸν
ὦ ξεῖν' ἐπεγρᾶν.
ὅμως δ' ἔρα μαι πυθέσθαι.
οἰδ. τί τοῦτο;
χο. τὰς δηλαίας ἀπόρου φανείσας
ἀλγηδόνος, ἃς ξυνέστας.
οἰδ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς
τὰς σὰς· πέπονθ' ἔργ' ἀναιδῆ.
χο. τοῖσι πολὺ καὶ μηδαμᾷ λῆγον
χρήζω ξέν' ὀρθοῖ ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.

οἰδ.

οἰδί ἰώμοι.
contentus ego
χο στερξον ἱκετεύω.
οἰδί φεῦ φεῦ.
χο πείθου· καὶ γὰρ ὅσον σὺ προχρήιξεις.
mis, paenbo supple
οἰδί ἤνεγκον ἀνιότατ' ὦ ξένοι, ἤνεγ-
κον· ἄκων μὲν, θεὸς ἴσω·
τούτων δ' αὐθαίρετον ὐδέν.
χο ἀλλ' ἐστί;
οἰδί ἁνὴ μὲν οὖν πόλις ὐδὲν ἴδρις
sciens
nuptiarum explicauit
γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ.
χο ἦ μητρόθεν ὡς ἀκούω
imprecamini
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω;
οἰδί ὤμοι· θάνατος μὲν τάδ' ἀκούσῃ
ὦ ξένη· αὗται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ.
duae
χο πῶς φής;
οἰδί παῖδες, δύο δ' ἄταε,
calamitates
χο ὦ Ζεῦ.
οἰδί ματρὸς κοινᾶς
patru-
ἀπέβλασον ὠδῖνος.
χο σαί τ' ἄρ' εἰσ' ἀπόγονοί τε καὶ
κοιναί γε πατρὸς ἀδελφεαί;
οἰδί ἰώ.
χο ἰὼ δῆτα.
congregationes
οἰδί μυρίων ἐπίκροφαὶ κακῶν.
χο ἔπαθες;
intolerabilia
οἰδί ἔπαθον ἄλαστ' ἔχην.
χο ἔρεξας;
οἰδί οὐκ ἔρεξα.
χο τί γάρ;
οἰδί ἐδεξάμην δῶρον.
suscepi donū, materna nuptias sibi soluto gigamate donatas, intelligit

ὃ μή ποτ' ἐγὼ ταλαπάρδιος
ἐπωφέλησα πόλεως ἐξελέσθαι. debui ciuitatis eligere. i. è ciuibus capere.
χο δύσανε, τὶ χὰρ ἔβου φόνον;
οιδί τὶ τοῦτο; τί δ' ἐθέλῃς μαθεῖν;
χο πατρός.
οιδί παπαῖ. δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόστῳ νόσον.
χο ἔκανες; occidisti
οιδί ἔκανον. ἔχῃ δέ μοι,
χο τὶ τοῦτο;
οιδί πρὸς δίκας τί. ad iura quippiam
χο τὶ χάρ;
οιδί ἐγὼ φράσω.
καὶ γὰρ ἄλλους ἐφόνευσα, καὶ ἀπώλεσα.
νόμῳ δὲ καθαρὸς αἴδε δρις εἰς τόδ' ἦλθον. insciens
χο καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἦμιν Αἰγέως γόνος
Θησεύς, κατ' ὀμφὴν σὴν ἀπεσταλμένος. famam tuam aduenit adest
θη πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῷ πάρος χρόνῳ, a multis
τὰς μητρὸς ὀμμάτων διαφθορὰς,
ἔγνωκά σ' ὦ παῖ Λαΐου. τανῦν θ' ὁδοῖς
ἐν ταῖσδ' ἀκούων, μᾶλλον ἐξεπίσταμαι. σκολιὰ vasa, oculos. ſ3
σκολιή τε γὰρ σε καὶ τὸ δύσνουν κάρα,
δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ', ὃς εἶ. καί σ' οἰκτίσας, declarátum a.
θέλω τὶ ἔρεσθαι δύσμορ' Οἰδίπου. τίνα
πόλεως ἔπεσπες προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων
αὐτός τε χ' ἡσὴ δύσμορος παρασάτις; singulari unitatem
δίδασκε. σφὼν γὰρ τίν' ἂν πρᾶξιν τύχοις
λέξας, ὁποίας ἐξαφιστάμην ἐγώ. grauem. p. aliquā ob-
ὡς οἶδ' ἀλάστωρ αὐτὸς, ὡς ἐπαιδάνθην ξένος, ne consequaris loco
ὥσπερ σὺ, χ' ὥστις πλῆς ἀνὴρ ἐπὶ ξένης quali uiuendū ego in-
ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷ μῷ κάρᾳ. ſ' no ſtuerem.
ὡς ſ OTI ſm

ὥστε

ὥστε ξένον γὰρ ὄνθ' ὅνθ', ὥσπερ σὺ νῦν,
ὑπεπτραπόμην μὴ σὲ συνεπισώξειν· ἐπεὶ,
ἔξοισθ' ἀνὴρ ὢν, ὡς τῆς ἐς αὖριον
ὀλέν πλέον μοι σὲ μετεστὶν ἢ μέρας·
οἰδί Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
παρῆκεν, ὥστε βραχέ' ἐμοὶ διαφθεῖραι·
σὺ γὰρ μ' ὅσ' εἰμί, κἀπὸ τοῦ πατρὸς γεγὼς,
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, ἐρρύθμισας·
ὥστ' ἔστι μοι τὸ λοιπὸν ὀλέν ἄλλο, πλὴν
εἰ πᾶν ἀκριβῶ, κ' ὡς λόγος διοίχεται.
θη τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδαξ', ὅπως ἂν ἐκμάθω.
οἰδί δώσων ἐπάνω τὸ μὲν ἄβλιον δέμας
σοὶ δῶρον, ὡς εὐδαῖον ὡς ὄψιν, τὰ δὲ
πέρδη παρ' αὐτοῦ πρόσουν, ἣ μορφὴ καλή·
θη ποῖον δὲ πέρδος ἀξιοῖς ἦμιν φέρων;
οἰδί χρόνῳ μάθοις ἄν, ἀλλὶ τῷ παρόντι πιστ.
θη ποιῷ γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;
οἰδί ὅταν θάνω γὼ, καὶ σύ μου ταφεὺς γένῃ·
θη τὰ λοιθὶ αὐτῇ τοῦ βίου· τάδ' ἐν μέσῳ,
ἢ λῆστιν ἴσχῃς, ἢ δι' ἀδενὸς ποιῇ·
οἰδί ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συμπλέξεται· Hinc n. mihi illa comportantur ·i· et finē quod suggest mitę bene se habebit
θη ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτῇ χάριν· sed in breui sane à me petes gratiã ·i· parum doni à me potes
οἰδί ὅρα γε μήν· ὡς μικρὸς ἢν ἀγὼν ὅδε· non parui nõ certamen hoc ·i· ne magni certamen sit, vel ex· abundat more suo.
θη πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων, ἢ μοῦ λέγεις;
οἰδί κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναπάξουσί με·
θη ἀλλ' εἰ θέλουτ' ἄν γ' ὧδε σοὶ φύγῃ καλόν·
οἰδί ἀλλ' ὧδ' ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρεῖσαν·
θη ὦ μῶρε· θυμὸς δ' ἐν κακοῖς ὠφέλιμον·
οἰδί ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει· τανῦν δ' ἔα·
θη δίδασκε· ἄνδρα γνώμης γὰρ, ὃν με χρὴ λέγειν·

οἰδί πέπονθα Θησεῦ δῆτ' ἀπὸ πολλῶν πολύ.
θη ἦ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;
οἰδί ὃ δῆτ' · ἐπὶ πᾶς τοῦτο' Ελλήνων θροεῖ.
θη τί γὰρ τὸ μῆχος, ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;
οἰδί ὅτως ἔχῃ μοι · γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ πατέρων · ἔστιν δέ μοι
πάλιν κατελθεῖν μή ποθ', ὡς πατροκτόνῳ.
θη πῶς δῆτά σ' ἂν πεμπταίαθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;
οἰδί τὸ θεῖον αὐτὸς ἐξαναγκάσει σέ μοι.
θη ποῖον πάθος δείσαντας ἐν χρησηρίων;
οἰδί ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πλησθῆναι χθονί.
θη καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά;
οἰδί ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις θ' γίνεται
» θεοῖσι γῆρας, οὐδὲ κατθανεῖν ποτε.
» Τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
» Φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος.
» Θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία.
» καὶ πνεῦμα ταὐτὸν, οὔποτ' οὐ' ἐν ἀνδράσι
» φίλοις βέβηκεν, οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
» Τοῖς μὲν, γὰρ ἤδη, τοῖσδ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ,
» Τἀπέρπνα πικρὰ γίνεται, κἀνθις φίλα.
καὶ ταῖσι Θήβαις, εἰ τανῦν εὖ πρὸς θεῶν
καλῶς τε πρὸς σὲ, μυρίας ὁ μυρίος
χρόνος τελευτᾷ νύκτας ἢ μέρας τ' ἰὼν,
ἐν αἷς τανῦν ξύμφωνα δεξιώματα
δορὶ διασπεδῶσιν ἐν σμικρῷ λόγῳ,
ἵν' ὃς μὲν ὕδωρ καὶ κεκρυμμένος νέκυς,
ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεύς, κἀπόλλων Διὸς Φοῖβος σαφής.
ἀλλ' (ὃ γὰρ αὐδᾶν ἡδὺ τἀνίντ' ἔπη),

ἔα μ' ἐν οἴσιν ἤρξάμην, τὸ σὸν μόνον
πιστὸν φυλάσσων· νῦν δ' Οἰδίπουν ἐρῇς
ἀχρῇον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
τῶν ἐνθάδ', ἅπερ μὴ θεοὶ φύσσοί με·
χο ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ, ὡς τελῶν ἐφαίνετο·
θη τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς οὐ μενφαν ἐμβάλοι
τοιῷδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος
κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἑστία,
ἔπφτα δ' ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος,
γῇ τῇδε κἀμοὶ δασμὸν ὃ σμικρὸν τινᾳ;
ἃ' γὼ σεβισθεὶς, ὅπότ' ἐμβαλῶ χάριν
τὴν τῇδε· χώρᾳ δ' ἔμπαλιν κατοικίῳ·
ἐὶ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νιν
τάξω φυλάσσειν· ᾧ δ' ἐμῷ στείχειν μέτα
τόδ' ἡδύ, τῶν Οἰδίπους δίδωμί σοι
κρίναντι χρῆσθαι· τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι.
οἰδί ὦ Ζεῦ, δίδοιης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ·
θη τί δῆτα χρήξῃς; ἢ δόμους σέβειν ἐμούς;
οἰδί εἴ μοι βέβαιος εἶην· ἀλλ' ὁ χῶρος ἔσθ' ὅδε·
θη ἐν ᾧ τί πράξῃς; ὃ γὰρ ἀντισήσομαι·
οἰδί ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων·
θη μέγ' ἂν λέγοις δῶρημα τῆς συνουσίας·
οἰδί ᾧ σοὶ γ' ἅπερ φῂς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι·
θη βάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρὸς, ὅς σε μὴ προδῷ·
οἰδί ὅτοι σ' ὑφ' ὅρκῳ γ' ὡς κακὸν, πιστώσομαι·
θη ὅκου περᾷ γ' ἂν ἢ λόγῳ φέροις·
οἰδί πῶς ἂν ποιήσειας;
θη τοῦ, μάλις' ὄκνος σ' ἔχει;
οἰδί ἥξουσιν ἄνδρες·

θη ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσαι μέλον.
οἰδί ὅρα μελάπων.
θη μὴ δίδαχ' ἃ χρή με δρᾶν.
οἰδί ὀκνοῦντ' ἀνάγκη. Timentem necessitas est supple me timentem te serpius admonere
θη τὸ μὲν γὰρ ὀκνῶ πέαρ.
οἰδί οἶσθ' ἃ πράσσειν;
θη οἶδ' ἐγώ σε μή τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
πολλαί δ' ἀπειλαί, πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ κατεπείλησαν· ἀλλ' ὀνοῦς ὅταν
αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα. sunt qui
ἡμῖν δ' ἴσως ἥδιον ἐπερρώσθη λέγειν, confirmatum
τῆς σῆς ἀγωγῆς (οἶδ' ἐγὼ) φανήσεται
μακρὸν τὸ δοῦρο πέλαγος, ὁ δὲ πλόος μόγις.
θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς
γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ πρόπεμψέ σε.
ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρόντος, οἶσθ' ὅτι
τὸν μὲν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.
χο σὺ πᾶσαν ξένε τᾶσδε χώρας
ἵππιον τὰ πράτισα γᾶς ἔπαυλα,
τὸν ἀργῆτα Κολωνόν.
ἔνθα λίγεια μύρεται
θαμιξόσα μάλις ἀηδὼν
χλωραῖς ὑπὸ βάκαις
τὸν οἴνωπα νέχουσα κισσόν,
καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ
φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον,
ἀνήνεμόν τε πάντων
χειμώνων· ἵν' ὁ βακχεώτας ἀεὶ
Διόνυσος ἐμβατεύει,

θείαις

θέας ἀμφιπόλων τιθήνας ·
βάλλῃ δ' ὑρανίας ὑπ' ἀχνας
ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀφ'
Νάρκισσος, μεγάλαν θεᾶν
ἀρχαῖον σεράνωμ' · ὅ, τε
χρυσαυγὴς κρόκος · ὑδ' ἄϋπνοι
κρῆναι μινύθουσι,
Κηφισσῶνο μάδες ῥεέθρων,
ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι
ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται,
ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ
σερνὰ χθονὸς · ὑδὲ μυσᾶν χοροὶ
νιν ἀπεσυλήσαν, ὑδὲ
χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
ἔστιν δὲ οἷον ἐγὼ
γᾶς Ἀσίας ὑκ ἐπακούω,
ὑ δ' ἐν τᾷ μεγάλᾳ δωρίδι νάσῳ
Γέλοπος πώποτε βλασὸν
φύτευμ' ἀχθρωτον αὐτοποιὸν
ἐκχέων φόβημα δαΐων,
ὃ τᾷδε θάλλει μεγίσᾳ χώρᾳ
γλαυκᾶς παιδοτρόφῳ φύλλον ἐλαίας.
τὸ μέν τις, ὅτε νεαρός, ὅτε γήρᾳ
σὴ μαινὰν ἁλιοσφὶ χερὶ πέρσας.
ὃ γὰρ ἁσυρῶν κύκλος
λύσαφνιν μορίᾳ Διὸς,
χἀγλαωκῶπις Ἀθάνα.
ἄλλον δ' αἶνον ἔχω
ματροπόλει τᾷδε πρέπτισον
δῶρον τῷ μεγάλῳ δαίμονος εἰπεῖν

ἀῦχημα μέγιστον.
εὔιππον· εὔπωλον· εὐθάλασσον.
ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γὰρ νιν ἕξ
τόδ' ἔσας αὔχημ' ἄναξ Ποσειδάν·
ἵπποισι τὸν ἀήσυρα χαλινὸν
πρῶταισι ταῖσδ' ἐπίσας ἀγυιαῖς.
ἆδ' ἀνὴρ ετμος ἐπάλλ' ἁλία χερ-
σὶ παράπτομένα πλάτα
βρῶσιν ἑκατῶν ἔπατο μπόδων
Νηρηΐδων ἀπόλυβος.
ἀν ὦ πλεῖς ἐπαίνοις ὑλογόμενον πέδον,
νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φάνειν ἔπη.
οἰδί τί δ' ἔστιν ὦ παῖ παιάν;
ἀν ἆσον ἔρχεται
Κρέων ὅδ' ἡμῖν ὑπ' ἄνου πομπῶν πάτερ.
οἰδί ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φάνοιτ' ἂν ἥδη τερματῆς σωτηρίας;
χο θάρσει, παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρων κυρῶ,
τὸ τῆσδε χώρας ὑπεγήρανε σθένος.
πρέ ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' ὑγενεῖς οἰκήτορες,
ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων ἁλίφοτας
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐφεδρίας,
ὃν μήτ' ὀκνεῖτε, μήτ' ἀφεὶς ἔπος καλόν.
ἦκω γὰρ αὐχὼς δρᾶν τι βουληθείς· ἐπεὶ
γέρων μέν εἰμι· πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ἥκων εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἀπεστάλην
πάσων ἑπέσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον.
ἁνὴ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὕπο
πάντων πεπυσμένος, ὅνεκ' ἦλθε μοι χρεὼ

τὰ τῦδε πενθῆν πήματ', ἢ πλεῖσον πόλεως.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμῦ,
ἵκου πρὸς οἴκους· πᾶς σε Καδμείων λεὼς
καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν, μάλις' ἐγώ·
ὅσῳ περ, ᾗ μὴ πλεῖσον ἀνθρώπων ἔφυν
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς γέρον,
ὁρῶν σε τὸν δύσκηνον ὄντα μὲν ξένον,
ἀᾗ δ' ἀλήτην, κἀπὶ προστόλῳ μιᾶς
βιοστερῆ χωρῦντα· τὴν, ἐγὼ τάλας
ὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπωκεν ἥδε δύσμορος,
ἀᾗσε κηδεύουσα, καὶ τὸ σὸν κάρα
πῶχῇ δι' αὐτῆ τηλικῦτος· ὐ γάμων
ἔμπφρος, ἀλλὰ τῦ πιόντος ἁρπάσαι·
ἆρ' ἆθλιον τῦνειδος· ὦ τάλας ἐγώ·
ὠνᾴδισ' ᾗς σὲ, κἀμὲ, καὶ τὸ πᾶν γένος.
ἀλλ' (ὐ γάρ ἐστ' ἀμφανῆ κρύπτειν) σὺ νῦν
πρὸς θεῶν πατρῴων Οἰδίπους πφοθεὶς ἐμοὶ,
κρύψον, θελήσας ἄσυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρῴους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπών· ἐπαξία γάρ· ἢ δ' οἴκοι, πλέον
δίκη σέβοιτ' ἂν ὅσα σὴ πάλαι τροφός.
ὦ Οἰδί πάντα τολμῶν, κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων
λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾷ; κἀμὲ δεῦτερον θέλῃς
ἑλεῖν, ἐν οἷς μάλις' ἂν ἀλγοίην ἁλούς.
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
νοσοῦνθ' ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονὸς,
ὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν.
ἀλλ' ἦνίκ' ἦδη μεσὸς ἦν θυμῦ μένος,

vel plurimú urbis .i. Ego omniú ciuiũm maxime eius uicem dolere debeo.

sed inuadentis rapere .i. preda inuasoris

at domus plus. ut At domi magis iusticia coleretur et c.

ex ab oĩ ferens Sermone iusto machinamentũ nariũ .i. Soneſti ſperia dolos machinans.

plenus eram iratus .i. ſatur ira

καὶ τὸν δ' ὁμοίσιν ἦν διαπᾶσθαι γλυκύ,
καὶ μάνθαν' τὸν θυμὸν ἐνδραμόντά μοι,
τότ' ἐξεώθεις, κἀξέβαλλες· ἀδέσοι
τὸ συγγενὲς τὸ τότ' ἀδαμῶς τότ' ἦν φίλον.
νῦν τ' αὖθις ἦνίκ' ἀσορᾶς πόλιν τέ μοι
ξυνοῦσαν οὖνον τήνδε, καὶ γένος τὸ πᾶν,
πφρᾷ μεταστᾶσ', σκληρὰ μαλθακῶς λέγων·
καίτοι τοσαύτη τέρψις ἄπονταν φιλεῖν.
» Ὡς ἔρτις εἴσοι λιπαρῦντι μὲν τυχεῖν,
» μηδὲν δι' ὀδύνης, μή δ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
» πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζῃς, τότε
» δωροῖθ', ὅτ' ἄδην ἡ χάρις χάριν φέρει,
» ἆρ' ἂν ματαίᾳ τῇσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις,
» τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρῃς ἐμοί·
» λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά·
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὡς σε δηλώσω κακόν·
ἦλθες ἐμ' ἄξων, οὐχ ἵν' ὡς δόμους ἄγῃς,
ἀλλ' ὡς πάρωλον οἰκίσῃς· πόλις δ' ἐσοι
κακῶν ἄνατος τῶνδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός·
ἆρ' ἔστι σοι ταῦτ'· ἀλλὰ σοὶ τάδ' ἐς ἐμὲ
χώρας ἄλαστορ' οὐ μὸς ἐννάιων ἀεί·
ἔστιν δὲ πασὶ τοῖς ἐμοῖσι, τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχόντ' ἴσον τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον·
ἆρ' ἆρ' ἄμφνον ἢ σὺ τὰν Θήβας φρονῶ;
πολλῷ γ', ὅσῳπερ καὶ σαφέστερων κλύω,
Φοίβου τε, κἀμοῦ Ζηνὸς, ὃς κείνου πατήρ.
τὸ σόν δ' ἀφῖκται δῶρ' ὑποβλητον σόμα
πολλὴν ἔχον σόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν,
καὶ λαβοῖς τὰ πλέον' ἢ σωτήρια.
ἀλλ' (οἶδα χάρσε) ταῦτα μὴ πείθων ἴθι.

ἡμᾶς

ἢ μᾶς δ' ἔα ξῆν ἐνθάδ' · ὃ γὰρ ἂν καπῶς
ὧδ' ὧδ' ἔχοντες ξῶμεν, εἰ τερπόμεθα.
ηρέ πότερα νομίζῃς δυστυχεῖν ἔμ' ἢ σὲ τὰ σά,
ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
οιδί ἐμοὶ μὲν ἐφ' ἥδιστον, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ
πάθειν ὅσ' ἔπαθον, μήτε τὰσδε τὰς πέλας.
ηρέ ὦ δύσμορ', ἃ δὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανῇ
φρένας πότ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφῃ;
οιδί γλώσσῃ σὺ δῆνος · ἄνδρα δ' ἀδέν' οἶδ' ἐγὼ
» Δίκαιον, ὅστις ἐξάπαντος οὐ λέγῃ.
ηρέ χωρὶς τὸ, τ' ᾖ πεῖν πολλὰ, καὶ τὰ καίρια.
οιδί ὡς δὴ σὺ βραχέα ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
ηρέ ἃ δῆθ' · ὅτῳ γε νοῦς ἴσος, καὶ σοὶ πάρα.
οιδί ἄπελθ' · ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸς τῶνδε · μή δέ με
φύλακας ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.
ηρέ μαρτύρομαι τάδ', ἃ σέ · πρὸς δὲ, τοὺς φίλους,
οἳ ἀντάμυναν ῥήματ' ἤν σ' ἔλῳ ποτέ.
οιδί τίς δ' ἂν μετῶνδε συμμάχων ἕλοι βίᾳ;
ηρέ ἦ μὴν σὺ κἄνευ τῶνδε λυπηθεὶς ἔσῃ.
οιδί ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπεφλήσας ἔχεις;
ηρέ παισὶν δυοῖν σοι, τὴν μὲν, ἀρτίως ἐγὼ
ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
οιδί ὤμοι.
ηρέ τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμώξῃ τάδε.
οιδί τὴν παῖδ' ἔχεις μου;
ηρέ τὴν δ' ἐγὼ μακρῷ χρόνῳ.
οιδί ἰὼ ξένοι, τί δράσετ'; ἢ προδώσετε,
κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
χο χώρει ξέν' ἔξω βᾶσον · ὅτε γὰρ τὰνῦν
δίκαια πράσσῃς, οὐθὲν ἃ πρόσθεν εἴργασαι.

σ

υμ. vobis: ὁ comites ut satellites mei β

πρέ ὑμῖν ἂν ᾖ μ' τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
ἄπαντας, εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται.
ἀν οἴμοι τάλαινα· ποῖ φύγω; ποίαν λάβω
θεῶν ἀρηξιν, ἢ βροτῶν;
χο τί δρᾷς ξένε;
πρέ ἀχ' ἅψομαι τοῦδ' ἀνδρὸς, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.
οἰδί ὦ χῆς ἄναντες.
χο ὦ ξέν', ὦ δίπαια δρᾷς.
πρέ δίπαια.
χο πῶς δίπαια;
πρέ τὸν ἐμὸν ἄγω.
ἀν ἰὼ πόλις.
χο τί δρᾷς ὦ ξέν'; ἦ ἀφήσεις; τάχ' εἶ
βάσσονος ἢ χερῶν.
πρέ εἶργε.
χο σὺ μὲν δή, τὰ δέ γε μωμένω.
οἰδί πόλει μάχη γὰρ ἤ τι πημάνῃς ἐμέ.
χο ἦ ἠγρόμην ταῦτ' ἐγώ;
πρέ μέθες χεροῖν
τὴν παῖδα βᾶσον.
χο μὴ πίτασ' ἃ μὴ κρατεῖς.
πρέ χαλᾶν λέγω σοι.
χο σοὶ δ' ἔγωγ' ὁδοιπορῶν.
προβᾶθ' ὧδ', ἐμβᾶτε, βᾶτ' ἐντόπιοι.
πόλις ἐναίρεται· πόλις ἐμά, σθένει.
προβᾶθ' ὧδέ μοι.
ἀν ἀφέλκομ' ὦ δύσηνος· ὦ ξένοι, ξένοι.
οἰδί πᾶ τένων ᾖ μοι;
ἀν πρὸς βίαν πορεύομαι.
οἰδί ὄρεξον ὦ παῖ χεῖρας.

ἀν ἀλλ'

ἀν ἀλλ' ὀδὲν σθένω.
πρέ ἠ ἄξεθ' ὑμᾶς; ° satellites ſs
οἰδί ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.
πρέ ἦν ποτ' ἐν τούτοιν γε μὴ σμήπροιν ἔτι
ὁδοιπορήσης· ἀλλ' ἐπείνιπᾶν θέλῃς
πατρίδα τὴν σὴν, καὶ φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ
ταχθῆς, τάδ' ἔρδω· καὶ τύραννος ὢν ὅμως,
νίκα· χρόνῳ γὰρ (οἶδ' ἐγὼ) γνώσῃ τάδε,
ὅθ' ἥνεκ' αὐτὸς σαυτὸν ἤτεν νῦν καλὰ
δρᾷς, ἤτε πρόσθεν ἥρπασω βίᾳ φίλων, fas ſi
ὀργῇ χάριν δὸς, ἥ σ' ἀεὶ λυμαίνεται. offendit
χο ἐπίχες αὐτῷ ξένε. ctig· dekne, mane, ſtn,
πρέ μὴ φαύειν λέγω.
χο ἤτοι σ' ἀρήσω τῶνδέ γ' ἐστερημένος.
πρέ καὶ μᾶλλον ἆρα ῥύσιον πόλῃ τάχα
θήσῃς· ἐφάπτομαι γὰρ ἤ ταύταιν μόναιν. pignus
χο ἀλλ' ἔστι τρέπῃ;
πρέ τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.
χο δῆνον λέγῃς.
πρέ τοῦτο νῦν πεπράξεται,
ἢν μή μ' ὁ πραίνων τῆσδε γῆς ἀπῇρχαθῇ. Imperans deſit nupſit
οἰδί ὤ φθέγμ' ἀναιδές· ἦ σὺ γὰρ φαύεις ἐμοῦ;
πρέ αὐδῶ σιωπᾷν.
οἰδί μὴ γὰρ ἅδε δαίμονες
θῇέν μ' ἄφωνον τῆσδε γῆς, ἀρᾶς ἔτι.
ὅς μ' ὦ πάπισε φιλτάτου μ' ἀποσπάσας φιλ· nudū & unicū· i· Antigone tuæ
πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχῃ βίᾳ. Ad oculos priores abis ui.
τοιγάρ σε κἀυτὸν, καὶ γένος τὸ σὸν, θεῶν
ὁ πάντα λεύσσων ἥλιος, δοίη βίον
τοιοῦτον, οἷον, κἀμὲ γηρᾶναι ποτέ. delit ſs

κρέ ὁρᾶτε ταῦτα τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;
οἰδί ὁρῶσι κἀμέ, κἀσέ· καὶ φρονοῦσ' ὅτι
ἔργοις πεπονθὼς, ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι.
κρέ ὅτοι κἀβεξέω θυμόν, ἀλλ' ἄξω βίᾳ
κεἰ μωρός εἰμι τόνδε, κἀχρόνῳ βραδύς.
οἰδί ἰὼ τάλας.
χο ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου ξέν', εἰ
τάδε δοκεῖς τελεῖν.
κρέ δοκῶ.
χο τάνδ' ἄρ' ἔτι νέμω πόλιν. hunc sim ni dedixeris fig.
κρέ Τοῖς τοι δικαίοις, χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν. certe T impios rebus e brevis e. parvus in cie magnū.
οἰδί ἀκάτεθ' οἷα φθέγγεται;
χο τάχ' ἂν τελεῖ.
κρέ Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη· σὺ δ' ὅ.
χο ἆρ' ἐχθρὸς τάδ';
κρέ ὕβρις· ἀλλ' ἀνεκτέα. ✠ ανεκλεον
χο ἰὼ πᾶς λεώς· ἰὼ γᾶς πρόμοι. primi
μόλετε σὺν τάχει μόλετ'· ἐπεὶ πέραν
περῶσι δή.
θη τίς ποθ' ἡ βοή; τί τὄργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
bouce sanie capere maxime
βεβυτῶντα μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔχετ' ἐναλίῳ θεῷ
τῶδ' ἐπισάτῃ Κολωνῷ; λέξαθ' ὡς ἴδω τὸ πᾶν.
ξένος propergui
ὃ χάριν δοῦρ' ἦξα θᾶσσον, ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός.
οἰδί ὦ φίλτατ', ἔγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σου,
πέπονθα δεινὰ τῶδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.
θη τὰ ποῖα ταῦτα; τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε. ledens
οἰδί Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας οἴχεται τέκνων
ἀποσώσας μ' ἀντὶν μόνην ξυνωρίδα. cum ea anellens à me solâ cum ne rapto unico meo ubi Antigone q me duxerat
θη ὤμοι

θη ὤμοι

θη ἤκην τις ὡς τάχιστα προστόλων μολὼν
πρὸς τόνδε βωμὸς, πάντ' ἀναγκάσφ λεὼν
ἄνιππον, ἱππότην τε θυμάτων ἄπο,
ασύδφν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα δίσομοι
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοὶ,
ὡς μὴ παρέλθωσ' ἀνόρατα, γέλως δ' ἐμῷ
ξένῳ γένωμαι τῷδε χφρωθεὶς βίᾳ;
ἴθ' ὡς ἄνωγα σὺν τάχφ· τῦτον δ' ἐγὼ
φ μὲν δὶ ὀργῆς ἦκον, ἧς ὅδ' ἄξιος,
ἄτρωτον ἂ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερός·
νῦν δ' ὥσπερ αὐτὸς τὰς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
τοῖσιν, ὃν ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται.
ἃ γάρ ποτ' ἐξφ τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
ἐκείνας ἐναρχεὶς δῶρά μοι σήσῃς ἄγων·
ἐπφ δ' ἔδρακας ὅτ' ἐμὰ καταξίως,
ἃ θ' ὧν πέφυκας αὐτὸς, ὅτε σῆς χθονὸς,
ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν φσελθὼν πόλιν,
κἄνδυ νόμα κραίνουσαν ἃ δέν· φτ' ἀφεὶς
τὰ τῆσδε γῆς κύρι', ὧ δ' ἐπειασεσὼν, sic illapsus, sic ictus, eo deuentus.
ἄγφς θ' ἃ χρήξεις, καὶ παρίσασαι βίᾳ·
καί μοι πόλιν κένανδρον, ἢ δ' ὅλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι, κἀμὲ ἴσον τῷ μηδενί· & me æqualē nulli .i. nullius fcij.
καί τοι σε Θῆβαί γ' ἃ κὲ παίδουσαν κακόν·
ἃ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκως τρέφν·
ἃ δ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν εἰ πυθοίατο,
συλῶντα τἀμά, καὶ τὰ τῶν θεῶν βίᾳ,
ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια.
ἦκον ἔγωγ' ἂν σῆς ἐπιβαίνων χθονὸς,
ἃ δ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα,
ἄνυγε τὸ κραίνοντος, ὅστις ἦν χθονὸς,

126

ἄθ' ἥλιον ὅτ' ἂν ἦγον· ἀλλ' ἠπίσαμην
ξεῖνον παρ' ἀστοῖς ὡς διαπλάθαι χρεών·
σὺ δ' ἀξίαν δὴ οὖσαν, ἀμφύσῃς πόλιν
τὴν αὐτὸς αὐτῷ· καίτοι ὁ πλησθύων χρόνος,
γέρων θ' ὁ μ' τίθησι, καὶ τὸ νῷ πενον·
ὅπου μὲν ἦν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δῦρ' ἄγῃ τινὰ,
εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι βίᾳ τε, κἀχ ἑκόντων· καὶ ταῦτά σοι
τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.

χο ὁρᾷς ἵν' ἥκεις ὦ ξέν', ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ,
φαύλῃ δίκαιος, ἀρῶν δ' ἐφαρίσκῃ καλά;

πρέ ἐγὼ ὅτ' ἄναυδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων
ὦ τέκνον Αἰγέως, ὅτ' ἄβυλον ὡς σὺ φῂς,
τὸ ῥᾴγον τοὐξέπραξα· γιγνώσκων δ' ὅτι
ἄδειός ποτ' αὐτὸς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
ξύλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμὲ τρέφῃ βίᾳ.
ἤδη δ' ὅθ' ἥνει ἄνδρα, καὶ πατροκτόνον,
ἄναγνον, ὃν δεξαίατ', ὃν δ' ὅτῳ γάμοι
ξυνόντες εὑρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος ἄβυλον πάγον
ἐγὼ ξυνῆδειν χθόνιον ὄνθ', ὃς ἦ ἐᾷ
τοιόσδ' ἀλήτας τῆσδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
ᾧ πίστιν ἴσχων, τήνδ' ἐχθρὸν μὴν ἄγραν·
καὶ ταῦτ' ἂν ἦ ἔπραξαν, εἰ μή μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο, καὶ τῷ μῷ γένει.
ἀνθ' ὧν πεπονθὼς, ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν.

» Θυμοῦ γὰρ ὀδὲν χεῖρόν ἐστιν ἄλλο, πλὴν
» Θανεῖν· θανόντων δ' ὀδὲν ἄλγος ἅπτεται.
πρὸς ταῦτα πράξῃς, οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ

ἐρημία

ἄβυ. inconsultè et sine consiliis nō sui iuris ut respondeat dicto Thesei! eā uirtus nanā et sensu uacuit.

ut mihi alerent uel ut me inuito eos alerent

ἤδη Iam. ut potius, Nouā aut

ἄβυλον Martis Pagus Areopagus.

χθόν. terrestrē, indigenam, generosū, gravem.

ἐρημία με, καὶ δίκαι᾽ ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως
καὶ τηλικόσδ᾽ ὢν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι·
οἰδί ὦ λῆμ᾽ ἀναιδὲς, τὸ, καθυβρίξαν δοκῆς;
πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ τόδε;
ὅστις φόνους μοι, καὶ γάμους, καὶ ξυμφορὰς
τοὺς σοὺς δίκαιος σώματος· ὡς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ᾽ ἄν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι·
ἐπεὶ καθ᾽ αὑτόν γ᾽ οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
ἁμαρτίας οὐδὲν, ἀνθ᾽ ὅτου
τάδ᾽ εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμοὺς θ᾽ ἥμαρτανον·
ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
χρησμοῖσιν ἦλθε, ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ᾽ ὀνειδίζοις ἐμοί·
ὃς οὔτε βλάστας πω γενέθλιους πατρὸς,
οὐ μητρὸς ἦλθον, ἀλλ᾽ ἀγέννητος τότ᾽ ἦν·
εἰ δ᾽ αὖ φανεὶς δύστηνος ὡς ἐγὼ φάνην,
ἐς χῆρας ἦλθον πατρὶ, καὶ κατέκτανον
μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων, εἰς ὅστ᾽ ἔδρων,
Πῶς γ᾽ ἂν τόγ᾽ ἆπον πρᾶγμ᾽ ἂν εἰκότως φέροις·
μητρὸς δὲ τλῆμον οὐκ ἐπαισχύνῃ γάμους,
ὅσης ὁμαίμου σῆς, μ᾽ ἀναγκάξων λέγειν,
οἷας ἐρῶ τάχ᾽· οὐ γὰρ ἦν σιγήσομαι,
σοῦ γ᾽ εἰς τόδ᾽ ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα·
ἔτικτε γάρ μ᾽ ἔτικτεν, ὤμοι μοι κακῶν,
οὐκ εἰδότ᾽ οὐκ εἰδοῦσα· καὶ τεκοῦσά με,
αὐτῆς ὄνφδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι·
ἀλλ᾽ ἓν γὰρ οἶδ᾽ ἔξοιδα· σὲ μὲν ἐπόντ᾽, ἐμὲ,
κεἴνην τε ταῦτα δίσσ᾽ ἐφῆν· ἐγὼ δέ νιν

ἄκων ἔγημα· φθέγγομαι τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' ὦ γὰρ ὅτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
γάμοισιν, ὅθ' ὃς αἰὲν ἐμφερεῖς σύ μοι
φόνους πατρῴους ἐξονειδίζων πικρῶς·
ἐν γάρ μ' ἄμφαμεν μῶνον, ὧν σ' ἀνίσορῶ·
εἴ τις σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτείνοι παρασάς· πότερα πυνθάνοι' ἂν, ἢ
πατήρ σ' ὁ πάντων, ἢ τίνοι ἂν εὐθέως;
δοκῶ μὲν ἅπερ ξῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον
τίνοι' ἂν, ὃς δὲ τἀνδίκου περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι κἀμὲ τὸν κακὸν κακά,
θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ ὃς δὲ τὴν πατρὸς
ψυχὴν ἂν οἶμαι ξῶσαν ἀντιφθεῖν ἐμοί.
σὺ δ' εἰ γὰρ ὁ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν
λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἄρ' ῥητόν τ' ἔπος,
τοιαῦτ' ὀνειδίζῃς μ' ἐναντίον.
καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλὸν,
καὶ τὰς Ἀθήνας ὡς κατῴκηνται καλῶς.
κἀθ' ὧδ' ἐπαινῶν, πολλὰ τῆδ' ἐκλανθάνῃ,
ὅθ' ὄντες, ἥτις γῆ θεὸς ἐπίσταται
τιμὰς σεβίζειν, ἣ δὲ τῆδ' ὑπερφέρει.
ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην, γέροντ' ἐμὲ
αὐτόν τε χειρὸς, τὰς κόρας τ' οἴχῃ λαβών.
ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ
καλῶν ἱκνοῦμαι, καὶ κατασκήπτω λιτὰς
ἐλθεῖν ἀρωγὸς ξυμμάχους, ἵν' ἐκμάθῃς
οἵων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.

χο ὦ ξένος ὦ ναί, χρηστός· αἱ δὲ ξυμφοραὶ
αὐτοῦ, πανωλεῖς· ἄξιαι δ' ἀμυνάθειν.

θη ἅλις λόγων· ὡς οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι,

δικ. iusti & nil ei nocetem

πατ. Pater esset & te interficeret.

θωπεύειν colo, adulor, assentior, mitigo.

ἀπούδουσιν· ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες, ἔσαμεν·
κηαυρος obstinatus longinquus heres. αμαυ- longinquo, se θη τι δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προσάρξῃς ποιῆν;
sepeliari. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με
viam initiare ℣ exq; illic ubi quelle sit β. explorator aũt me proficisci. oportet supple.
χωρῆν· ἵν' εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχῃς
τὰς πάλαι ἡμῶν, αὐτὸς ἐπιδείξῃς ἐμοί·
ℓ δ' ἐπηρατεῖς φεύγουσιν, ὧδ' ἐν δεῖ πονεῖν·
ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες· οὓς ἂ μή ποτε
χώρας φυγόντες τῆσδ', ἐπεύχονται θεοῖς·
ἀλλ' ἐξυφηγοῦ· γνῶθι δ' ὡς ἔχων, ἔχῃ·
καί σ' ἔφλε θυρῶνθ' ἡ τύχη· Τὰ γὰρ δόλῳ
τῷ μὴ δικαίῳ πτήματ', οὐχὶ σώζεται·
κἄτι ἄλλον ἔξῃς εἰς τόδ', ὡς ἐξοιδά σε·
ἂ φίλον, ὧδ' ἄσπονον ἐς τοσήνδ' ὕβριν
ἥκοντα τόλμης τῆς παρεσώσης τανῦν·
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν, ἔδρας τόδε·
ἢ δῆτα μ' ἀθρήσαι, μὴ δ' ἐς τήνδε τὴν πόλιν
ἑνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν·
νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην ταννῦν τέ σοι
δοκῶ λελέχθαι, χ' ὥστε ταῦτ' ἐμηχανῶ;
κρέ ὧδ' ἐν σὺ μέμπτον ἐνθάδ' ὢν, ἐρᾷς ἐμοί·
οἴμοι δὲ χ' ἡμᾶς ἁσόμεσθ' ἃ χρὴ ποιῆν·
θη χωρῶν ἀπάλαν νῦν· σύ δ' ἡμῖν Οἰδίπους,
ἔκπλους αὐτοῦ μίμνε, πισθεὶς ὅτι
ἢν μὴ θάνω' γὼ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι,
πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων·
οἰδί ὄναιο Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν,
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας·
χο εἶην, ὅθι δαΐων
ἀνδρῶν τάχ' ἐπισροφαὶ
τὸν χαλκοβόαν Ἄρη

κηαυρος obstinatus longinquus heres. αμαυ- longinquo, se θη sepeliari.

Viam initiare ℣ exq; illic ubi quelle sit β. explorator aũt me proficisci. oportet supple.

Alij. n. festinantes. quos non impium Regionis exules suus deducunt diis Alij Athenien. perſequuntur ipſos raptores qui gdã ꝑcantur deos ne se unq; assequantur.

πις· cui in fidelis existes ℣ frenus πιστος ℣ πιστευων.

ωπευων al. adire sentior, nisi ℣ gu

εἰ essem ℣ εἴην essem.

επι· Conversiones, pugnæ.

μίξουσιν, ἢ πρὸς πυθίας,
ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς. splendentia luctora, dicit pp Lampades in Eleusinis sacris accensas.
ξὺ πότνια σε μναὶ τίθη=
νουνται τελη
θνατοῖσιν· ὧν καὶ χρυσέα quasy et aurea Elanis in lingua usent. quoniam archana erant Cereris mysteria.
πλανὶς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακεν
προσπόλων ἀμολπίδων.
ἔνθ' οἶμαι τὸν ὀρφβάταν ἐξεμαξαν alio.
Θησέα, καὶ τὰς δισσόλους duplices et geminas nostes dicit.
ἀδμήτας ἀδελφεάς,
αὐτάρκη τάχ' ἐμμίξῃ βοᾷ
τούσδ' ἀνάχωρους.
Ἅπτου τὸν ἑφέσπερον Ad vespertinú tectú admoscere approximant.
πέτρας νιφάδος πελῶ= Τὸ ἀμφιλαλέων intelligit ἡ γὰρ τοῦτο ἐστ' εὐφάτων ἐξ οὗ τὸ δηλῶ τοῦτο. πέτρας δὲ νιφάδος ἢν ἂν λέγων τὴν στρογγυλομένην λίθον πέτραν sensus igitur est. ἀφαι τὸν ἑσπέριον λίθον τῆλόθεν πέτρας προσπελάζοσι.
σ' Ὀϊάτιδος ἐν νομοῦ oeti de ex Thessalo. Oea attica tribus. et nomos eiusdem est loms.
πώλοισιν, ἢ ῥιμφαρμάτοις lenibus curribus
φύγοντες ἁμίλλαις. contentionibus certaminibus
ἁλώσεται· δρυὸς ὁ προσ capiemur
χώρων Ἄρης·
δρυὰ δὲ Θησσᾶν ἁρμά.
πᾶς γὰρ ἀσπάπτῃ χαλινός. frenum,
πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἄμ= ἁρπεξ reticulú muliebre siue vinculú seu funiculus ille quo iuba equina colligit. Vel (ut alij) catena aurea à fronte pendens qua comæ colligantur
πυκτήρια φάλαρα πώλων fiarias, figeras
ἄμβασις· οἳ τὰν ἱππίαν
τιμῶσιν Ἀθάναν, ἀμβασις. ascensio constituitur ab. i. constructum equi ubi sedetur, ascenditur.
καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
Ῥέας φίλον υἱόν·
ἔρδουσιν, ἢ μέλλουσιν· ὡς μελ. tardat ut faciuri sint
προμνᾶται τί μοι προμναομαι ὁ προξενῶ τὶ μνηστεύομαι .i. alicui sponsor & alio ambio & ei concilio Et ehẽ proba ja nuptias conglutinatricis officio fungor. vt ehẽ accipiam & uxorem despondeat. hic προμν. respondet gl mihi
γνώμα· τάχ' ἂν δώσοι cito daturũ, Cretense ante β mens y Phagit

τὰν δ᾽ ἀνὰ τλᾶσαν, δ᾽ ἀνὰ δ᾽ ὖ=
ρσαν πρὸς αὐθομάιμων πάθη·
τελεῖ τελεῖ Ζεύστι κατ᾽ ἄμαρ·
μάντις εἰ μ᾽ ἐθλῶν ἀγώνων,
ἄθ᾽ ἀελλάια ταχυρ=
ρώοος πελάς
αἰθερίας νεφέλας
κυρσαι μ᾽, αὐτῶν δ᾽ ἀγώνων
θεωρήσασα τὸ μὸν ὄμμα·
ἰὼ Ζεῦ πάνταρχε θεῶν,
παντόπτα· πόροις
γᾶς τᾶσδε δ᾽ ἀμούχοις
ἐπινικίῳ σθένει
τὸν ὄναγρον τελσῶσαι λόχον· bene in agris dispositi ἔρσεν agmen.
σεμνάτε παῖς παλλὰς Ἀθάνα,
καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω,
καὶ κασιγνήταν πυκνο=
σίπτων ὀπαδὸν
ὠκυπόδων ἐλάφων,
στέργω δ᾽ ἰπλᾶς ἀρωγὰς
μολεῖν γᾶ τᾶσδε, καὶ πολίταις·
χο ὦ ξεῖν᾽ ἀλᾶται, τῷ σκοπῷ μὲν ὄντι ἐρεῖς
ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδ᾽ ἄκαρον αὖθις ὧδε προσπολουμένας·
οἰδί πᾶ, ποῦ; τί φής; πῶς εἶπας;
ἀν ὦ πάτερ, ὦ πάτερ,
τὶς ἂν θεῶν σοι τόνδ᾽ ἄρισον ἄνδρ᾽ ἰδεῖν
δοίη, τὸν ἡμᾶς δ᾽ ὦρο προσεμάψαντά σοι;
οἰδί ὦ τέκνον, ἦ πάρεσον;
ἀν αἵδε γὰρ χέρες

Θησέως ἔσωσαν, φιλτάτων τ' ὀπαόνων.
οἰδί προσέλθετ' ὦ παῖ πατρί· κἀὐτὸ μηδαμᾷ
ἐλπιοθὲν ἥξῃ σῶμα, βασάσαι δ' ὅτε.
ἀν αἰτεῖς ἀ τυγχάνει· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.
οἰδί ποῦ δῆτα, ποῦ 'στιν;
ἀν αἴδ' ὁμοῦ πελάζομεν.
οἰδί ὦ φίλτατ' ἔρνη.
ἀν Τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
οἰδί ὦ σκῆπτρα φωτός.
ἀν δυσμόρου τε δύσμορα.
οἰδί ἔχω τὰ φίλτατ'· οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος
θανὼν ἂν εἴην, σφῶϊν παρεστώσαιν ἐμοί.
ἕρμασθ' ὦ παῖ πλευρὸν ἀμφὶ δεξιόν,
ἐμφύτε τῷ φύσαντι, κἀνάπαυσετον
τοῦ πρόσθ' ἐρήμου, τοῦ τε δυσήνου πλάνου.
κἀμοὶ τὰ πραχθέντ' ἆθλ' ὡς βράχις', ἐπεὶ
ταὐτὸν τἀλιτήματος, σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος.
ἀν ὅδ' ἔθ' ὁσώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν πάτερ.
κἀμοὶ σοί τε τοὔργον τοὐμὸν ἔσται βραχύ.
οἰδί ὦ ξένε, μὴ θαύμαξε πρὸς τὸ λίπαρές·
τέκν' ἐμφανέντ' ἄελπτα, μηκύνω λόγον.
ἐπίσασι γὰρ τήνδε σὴν ἐς τάδ' ἐμοί
τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην.
σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
κἀμοὶ θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε, κἀμοὶ τῇδ'· ἐπεὶ τόν' ὐσεβῆ,
μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγώ,
κἀτοὐπιόντος, κἀτὸ μὴ ψεύσασθαί μ' ἔφυ.
εἰ δ' ὡς δ', ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.
ἔχω γὰρ ἃ 'χω διὰ σέ, κοὐκ ἄλλον βροτῶν.

καί μοι χέρ' ὦ ναξ δεξιὰν ὄρεξον, ὡς
ψαύσω, φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸσὸν κάρα.
καί τοι τε φωνῶ· πῶς δ' ἂν ἄθλιος γεγὼς,
θιγεῖν θελήσαμ' ἀνδρὸς, ᾧ τις ὐκ ἔνι
κηλὶς κακῶν ξύνοικος; ὐκ ἔγωγέ σε.
οὐδ' ὧν ἐάσω· τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν
μόνοις ὅσιον τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
σύ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε· καὶ τὰ λοιπά μου
μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.
θη ὅτ', εἴτι μῆκος τῶν λόγων ἔβου πλέον,
τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε θαυμάσας ἔχω,
ὐδ' εἰ πρὸ τοῦ μὲ προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη·
βάρος γὰρ ἦμας ὐδὲν ἐν τούτων ἔχει.
ὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σοφοῦδάξομεν
λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς δρωμένοις.
δίκην μι δ'· ὧν γὰρ ὧμοσ', ὐκ ἐφυσάμην
ὐδέν σε πρέσβυ· τάσδε γὰρ πάρᾳ μ' ἄγων
ξώσας, ἀναιφνεῖς τῶν κατηπφλημένων.
χ' ὅπως μὲν ἀγὼν ὅτος ἠρέθη, τί δεῖ μάτην
πομπῆν, ἄγ' ᾗσιν αὐτὸς ἐν ταύταιν ξυνών;
λόγον δ' ὃς ἐμπέπωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
σείχοντι δοῦρο, συμβαλοῦ γνώμην· ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν ἦπειν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
Γρᾶγος δ' ἀτίξει, ὐδέν' ἀνθρώπων χρεών.
οἰδί τίς ἐστι τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με,
ὡς μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν, ὧν σὺ πυνθάνῃ.
θη φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
ὐκ ὄντα, συγγενῆ δὲ, προσθεσόντα πως,
βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος· παρ' ᾧ
θύων ἔκυρον ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγώ.

οἰδί ποδαπόν; τί προχρήξοντα τῷ θανήματι;
θη ἠπ οἶδα, πλὴν ἔν· σοῦ γὰρ ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αὐτῷ μῦθον, ἠπ' ὄγκου πλέον.
οἰδί ποῖόν τιν'; ἢ γὰρ ἦδ' ἔδρασ μικροῦ λόγου.
θη σὸι φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν, μολόν-
τ' αὐτεῖν ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς δυρ' ὁδοῦ.
οἰδί τὶς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προθανὼν ἕδραν;
θη ὅρα κατ' Ἄργος ἥτις ὑμῖν ἐγγενὴς
ἐσθ', ὅστις ἄν σου τοῦτο προχρῄξοι τυχεῖν.
οἰδί ὦ φίλτατ', ἐπίσχες ὅπερ ἔφης.
θη τί δ' ἔστι σοι;
οἰδί μή μου δενθῇς.
θη πράγματος ποίου; λέγε.
οἰδί ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ', ὃς ἐσθ' ὁ προστάτης.
θη καὶ τίς ποτ' ἐστίν, ὃν γ' ἐγὼ φέξαι μί τοι;
οἰδί παῖς δ' ἐμὸς ὦ ναῦ συγγενὴς· ὃν λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην πλύων.
θη τί δ' ἠπ ἀκούειν ἐστί, καὶ μὴ δρᾶν ἃ μὴ
χρήιζῃς; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν πλύειν;
οἰδί ἔχθιστον ὦ ναῦ φθέγμα τοῦθ' ἵκηι πατρί·
καὶ μή μ' ἀνάγκην προσβάλῃς τάδ' ἠπάθειν.
θη ἀλλ' ἢ τὸ βάκην μ' ἐξαναγκάζῃ, σκόπει,
μή μοι πρόνοι' ἦι τοῦ θεοῦ φυλακτέα.
ἀν πάτερ, πίθοῦ μοι, ἡνέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ
χάριν παραχῶν, τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται.
καὶ νῶϊν ὕπηκε τὸν πασίγνητον μολεῖν.
ὅ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παραπτάσει
γνώμης, ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι, τὶς βλάβη; τάτοι καλῶς

δύρη μέν ἔργα, τῷ λόγῳ μηνύεται.
ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μήτε δρῶντά σε
τἀτῶν πανίσων δυσεβεστάτων πάτερ,
θέμις σέ' ἦναι πῆνον ἀντιδρᾶν πακῶς,
ἀλλ' αὐτόν· φησὶ χ' ἕτέροις γοναὶ πακαὶ,
πἀὶ θυμὸς ὀξύς· ἀλλὰ νουθετοῦμενοι
φίλων ἐπῳδαῖς, ἐξεπᾴδονται φύσιν.
σύδ' ὡς ἐκεῖνα μὴ τἀνῦν ἀποσκόπῃ
πατρῷα πἀὶ μητρῷα πήμαθ', ἃ πάθες·
πᾶν πῆνα λύσῃς, οἶδ' ἐγὼ γνώσῃ πακοῦ
θυμοῦ τελοῦντὴν, ὡς πακὴ προσγίνεται.
ἔχῃς γὰρ ὀβίαα τἀνθυμήματα
τῶν σῶν ἀοράτων ὀμμάτων τητώμενος.
ἀλλ' ἤ μιν εἶπε· λιπαρεῖν γὰρ ὀπαλὸν
Δίπαια προχρήιξουσιν, ὀδ' αὐτὸν μὲν οὖ
Γάχῃ, πάθοντα δ' ὅπ ἐπίσαθαι τινῶν.
οἰδί τέπνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με
λέγοντες· ἔσω δ' ἴθ' ὅπως ὑμῖν φίλον.
μόνον ξέν', εἴπερ πῆνος ὧδ' ἐλούσεται,
μηδὲς πρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.
ἅπαξ τἀτοιαῦτ', οὐχὶ δὶς χρήιξω πλύειν
ὧπρέσβυ· πομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δὲ
σῶν' ἴσθ', ἐάν περ πᾷμέ τις σώῃ θεῶν.
ΧΟ ὅστις τοῦ πλέονος μέρους
χρήιξῃ τοῦ μετρίου παρεὶς
ξώῃν, σπαιοσύναν φυλάσσων,
ἐν ἐμοὶ πατάδηλος ἔσαι.
ἐπεὶ πολλὰ μὲν ἁμπρὰ
ἃ μέραι πατέθεντο δὴ
λύπας ἐγγυτέρω· τἀτέρπον=

τὰ δ' ὄπη ἂν ἴδοις, ὁπότ' ἄν τις
ἐς πλέον πέσῃ
τῷ θέλοντος, ὐδ' ἐπὶ πόρος
ἰσοτέλεστος:
ἄϊδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος,
ἄλυρος, ἄχορος ἀναπέφηνε
θάνατος ἐς τελευτάν,
μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νι=
κᾷ λόγον· τόδ' ἐπεὶ φανῇ,
βῆναι κᾶθεν, ὅθεν περ ἧκ῾
πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα·
ὡς οὔτ' ἂν τὸ νέον παρῇ
κῶφας ἀφροσύνας φέρον,
τὶς πλάγχθη πολύ μοχθος ἔξω;
τὶς ὐ καμάτων ἔνι;
φόνοι· νεῖκος· ἔρις· μάχαι,
καὶ φθόνος· τό, τε κατάμεμπτον
ἐπίλεσχε πῦμα τον
ἀηρατὲς ἀπροσόμιλλον,
γῆρας ἄφιλον· ἵνα πρόπαντα
κανὰ κανῶν ξυνοικᾷ·
ἐν ᾧ τλάμων ὅδ' ὐκ ἐγὼ μόνος
πάντοθεν βόρδος ὡς τις ἀκτὰ
κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται·
ὡς καὶ τόνδε κατάπρας
δεινὰ κυματαγεῖς
ἄται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι·
ἄλλοτε μὲν, ἀπ' ἀελίου
δυσμᾶν, ἄλλοτ' ἀνατέλ=
λοντος, ἄλλοτ' ἀνὰ μέσαν
ἀκτῖν',

τὰ θελ· volente & debito æquo

αλ· αχ· ἐκ τοῦ μὴ θανάτῳ ὀλυμνᾶσθαι. ἢ μετὰ θάνατον, οἱ τοιοῦτοι οὐχ ὀλυμνῶνται.

Non natum esse dēm vincit tōnem. i. πάνυ ἄριστον ἀνθρώποις τὸ μὴ φῦναι.

Delectantia æ nō videas, q̄n gs ad q̄ cū videre volente nequeat sanctus. i. q̄n gs plus debito formæ oculis fruitur nunq̄ gaudet.

Plutonis q̄n æ c. Sensus est. q̄n miser mors ad finē apparet optimū sensui nasci hoc autē q̄n apparet. i. q̄n nō nisi optimū sit ꝛ̄ mori certū sit, hinc primū est q̄ citissime ire illuc vñ q̄ exire debet tonem ſ̄ i. mori.

hoc autē q̄n apparere ire illuc unde q̄ nasci melius secundum q̄ celerrime. ordo ē, ἐκεῖθεν φανῇ. τὸ βῆναι ἐκεῖθεν ὅθεν περ ἧκ῾ ὡς τάχιστα πολὺ τῶν ἄλλων δεύτερον ἐκεῖνο, τὸ μὴ φῦναι ſ̄.

τὸ νέον ποιεῖ. i. adolescentia, inuentus.

τὶς ἔξω ꝑ πολυμοχθος εἶναι τὸν νίθη.

senectus ingrata ātē senectus ingrata sortitum est ꝛc.

δυσμὴ ἡς ὀσάρης ἀ δύω

ἀντῖν · ἀε δὲ, νυχίαν ἀπὸ ῥιπᾶν ·

ἀν καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν ὡς ἔοικεν ὀξένος
ἀνδρῶν γε μόνος ὦ πάτερ, δι' ὄμματος
ἀστακτὶ λάβων δάκρυον, ὧδ' ὀδοιπορᾷ ·

οἰδί τὶς ἔτος ;

ἀν ὅντερ καὶ πάλαι κατείχομεν
γνώμῃ, πάρεστι δ' οὗρο Γολυνείκης ὅδε ·

πο οἴμοι τί δράσω ; πότερα τἀμαυτοῦ κακὰ
πρόθεν δακρύσω παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὁρῶν
πατρὸς γέροντος, ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
ξὺν σφῶϊν ἐφορμὴ ἐνθάδ' ἐμβεβλημένον
ἐᾷ τις σὺν τοιᾷδε · τὴς, ὁ δυσφιλὴς
γέρων γέροντι συγκατῳκίσεν πόνος
πλευρὰν μαραίνων · κρατὶ δ' ὀμματοστερῆ
κόμην δι' αὔρας ἀπτεροῦσ' ἀΐσσεται ·
ἀδελφὰ δ' (ὡς ἔοικε) τούτοισιν φορεῖ,
τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος βρεπτήρια ·
ἐγὼ παρωλής, ὃς ἄγαν ἐν μανθάνω ·
καὶ μαρτυρῶ κἀκ ἴσος ἀνθρώπων τροφᾶς
τᾶς σᾶσιν ἥκω, τἄλλα μὴ ξ' ἄλλων πάθῃ ·
ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοὶ πάτερ
» παρασταθήτω · Τῶν γὰρ ἡμαρτημένων,
» ἄκη μέν ἐστι, προσφορὰ δ' ὑπ' ἔστ' ἔτι ·
τί σιγᾷς ;
φώνησον ὦ πάτερ τι · μή μ' ἀποσκοπῇς ·
ὦδ' ἀνταμείβῃ μ' ὧδ' ἐν, ἀλλ' ἄτι μάσας
πέμψῃς ἄναυδος, ὧδ' ἃ μηνίῃς φράσας ;
ὦ πατὲρ ματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐ μάι δ' ὁ μάι μονες,
πῇ πράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε πίνῃσαι πατρὸς

τὸ δυσπρόσοιστον κἀπρόσηγορον σόμα,
ὡς μήτ' ἄτιμον τοῦ θεοῦ γε προσάτην
ὄντως μ' ἀφῇ γε μηδὲν ἀντιφθεῖν ἔπος.
ἀν λέγ' ὦ τάλαιπωρ' αὐτὸς, ὧν χρεία πάρα.
» Τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ', ἢ τέρψαντά τι,
» ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντα πως,
» παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.
πο ἀλλ' ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγῇ σύ μοι,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγόν· ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέσπασεν μολεῖν
ὁ τῆσδε γῆς πόριμος, δισσοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ', ἀσφαλῆ ξὺν ἐξόδῳ.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν ὦ ξένοι βουλήσομαι,
καὶ τἄνδ' ἀδελφᾶν, καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.
ἃ δ' ἦλθον, ἤδη σοι θέλω λέξαι πάτερ.
γῆς ἐν πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οὔνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
γονῇ πεφυκὼς ἡξίουν γεραιτέρᾳ.
ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς ὢν φύσει νεώτερος,
γῆς ἐξέωσεν, ὄστε νικήσας λόγῳ,
ὅτ' ἦς ἔλεγχον χῳρὸς, ὅτ' ἔργου μολών.
πόλιν δ' ἐπῄσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐριννὺν αἰτίαν ἔναι λέγω.
ἔπῃσται κἀπὸ μάντεων ταὐτῃ κλύων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ δωρικὸν
λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν, ξυνωμότας
ἔσης ἐμαυτῷ τῆς ὅσοι περ Ἀπίας
πρῶτοι καλοῦνται, καὶ τετίμηνται δορί.
ὅπως τὸν ἑπταλοχχον ἆς Θήβας σόλον
ξὺν τοῖσδ' ἀγῇρας, ἢ θάνοιμι παυδίκως,
ἢ τοὺς

difficile aditu · insalutabile · si mittat · ad misericordiam deducta · exigam · cohibeam · exulabam · exulabas · exulabat · exulabamus · exulabatis · exulabant · duces Sabaei · imp.

ἢ τοὺς τάδ' ἐπράξαντας ἐμβάλοιμι γῆς ·
εἶεν · τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος πυρῶ,
σοὶ προστροπαίους ὦ πάτερ λιτὰς ἔχων,
αὐτός γ' ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,
οἳ νῦν ξὺν ἑπτὰ τάξεσι, ξὺν ἑπτά τε
λόγχας, τὸ Θήβης πεδίον ἀμφέσασι πᾶν ;
οἷος Δορυάσους Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
μάρτυρι κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς ·
ὁ δεύτερος δ' αὖτ' ὠλὸς Οἰνέως τόκος
Τυδεύς · τρίτος δ' Ἐτεοκλος ἀρχῇ γεγώς ·
τέταρτον Ἵππομέδοντ' ἀπέσειλεν πατὴρ
Ταλαός · ὁ πέμπτος δ' οὔχεται κατασπαφῇ
Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν τάχα ·
ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος ἁρπὰς ὄρνυται,
ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
μητρὸς λοχευθεὶς πιστὸς Ἀταλάντης γόνος ·
ἐγὼ δὲ σὸς, κεἰ μὴ σὸς, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
πότμου φυτευθείς · σὸς γέ τοι καλούμενος,
ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν ·
οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς πάτερ,
ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαυτούμενοι,
μῆνιν βαρεῖαν ἆμαθυν, ὀρμωμένῳ
τῷδ' ἀνδρὶ τοῦ μοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν ·
ὅς μ' ἐξέωσεν, κἀπεσύλησεν πάτρας ·
εἰ γάρ τι πιστὸν ἐστιν ἐκ χρησηρίων,
οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος ·
πρὸς νῦν σε κρηνῶν, πρὸς θεῶν ὁμογνίων,
αὐτῷ πιθέσθαι, καὶ παρασπάσθαι · ἐκ δὲ
πλωτοὶ μὲν ἡμεῖς, καὶ ξένοι · ξένος δὲ σύ ·
ἄλλους δὲ θωπεύοντες, οἴνου μὲν, σύ τε

κἀγὼ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξηλιφότες.
ὅδ' ἐν δόμοις τύραννος, ὥ τάλας ἐγὼ,
κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται.
ὃν φύσιν μὴ ξυμπαρασπάσῃ φρενὶ,
βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ πόνῳ διασπεδῶ.
ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς σήσω σ' ἄγων.
σήσω δ' ἑ μαυτὸν, κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ.
καὶ ταῦτα, σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι
κομπεῖν· ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι θέμις.

χ. τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος ἄνευ Οἰδίπου
φῶτ' ὀπτῆρ' ὁποῖ' ἐξύμφορ', ἐκπέμψαι πάλιν.

οἰδί. ἀλλ' ἢ μὲν ἄνδρες τῆσδε δὴ μόχος χθονὸς
μὴ τύχοι νιν· αὐτὸν δ' οὖρο προσπέμψας ἐμοὶ
θησοὺς, δικαίων ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους,
ὅτ' ἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήθετο.
νῦν δ' ἀξιωθεὶς, εἰσι, κἀπούσας γ' ἐμοῦ
τοιαῦθ', ἃ τὸν τοῦδ' ὄπτ' ἀφρανῆ βίον.
ὅσῳ γ' ὧν κἀνίσεσπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
ἃ νῦν ὁσὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει,
τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας,
κἀθηνᾶς ἄπολιν· καὶ τολὰς ταύτας φορεῖν,
ἃς νῦν δαμρύσῃ ξύμπορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
ταυτῷ βεβηκὼς τυγχάνῃς κἀκῶν ἐμοί.
ὃ κλαυστὰ δ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα
τάδ', ὥσπερ ἂν ξῶ σοῦ φονεῶς μεμνημένος.
σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον.
σύ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἁλὼς μένος,
ἄλλους ἐπαυτῷ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
ᾗ δ' ἐξέφυσα τάσδε, μή μ' αὐτῷ τροφοὺς
τὰς παῖδας· ἦ τ' ἂν ὄντα ἂν ἦν τὸ σὸν μέρος.

νῦν δ'

νῦνδ' ἄἰδέ μ' ἐησώξουσιν, ἄἰδ' ἐ μὰὶ τροφοὶ,
ἄἰδ' ἄνδρες, ὀ γυνᾶἰκες εἰς τὸ ξυμπονεῖν·
ὑ μεῖς δ' ἀπ' ἄλλου ηὐη ἐ μοῦ πεφύηατον·
τοιγάρ σ' ὀδάἰμων ᾧ σορᾷ μὲν ὅτί πω
ὡς ωὐτίη, εἴπερ ὄἰδε πινοῦνται λοχοι
πρὸς ἄσυ Θήβης· οὐ γάρ ἐσθ' ὅπως πόλιν
πείνην ἐρᾷ τις, ἀλλὰ πρόσθεν ἄἵματι
πεσῇ μιανθὰς χ' ὠξύναμος ἐξίσου·
τοιάσδ' ἀρὰς σφῶϊν πρόσθετ' ἐξανῆκ' ἐγώ,
νῦν τ' ἀναηαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοὶ,
ἵν' ἀξιωτὸν τοὺς φυτεύσαντας σέβῃν,
ηὰὶ μὴ ξατιμαχητον, ᾧ τυφλοῦ πατρὸς
τοιάδ' ἔφυτον· ἄἰδε γὰρ τάδ' ὤη ἔδρων·
τοι γὰρ τόσον θάηη μα ηὰὶ τοὺς σοὺς θρόνους
ηρατοῦσιν, εἴπερ ἐστιν ἡ παλαίφατος
δίηη ξύνεδρος Ζηνὸς, ἀρχαίοις νόμοις·
σύδ' ἐρρ' ἀποπυσός τε, ηᾷπατωρ ἐ μοῦ
ηαηῶν ηάηιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀρὰς,
ἃς σοι ηαλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου
δορὶ ηρατῆσαι, μήτε νοστῆσαί ποτε
τὸ ηοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
θανεῖν, ηταηεῖν θ' ὑφ' ὅπερ ἐξελήλασαι·
τοιαῦτ' ἀρῶμαι, ηὰὶ ηαλῶ τοῦ ταρτάρου
συγγὸν πατρῷον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποιηίσῃ·
ηαλῶ δὲ τάσδε δαίμονας· ηαλῶ δ' Ἄρη
τὸν σφῶϊν τὸδῃνὸν μῖσος ἐμβεβληηότα·
ηὰὶ ταῦτ' ἀηούσας, στεῖχε, ηᾷξάγγελλ' ἰὼν
ηὰὶ πᾶσι Καδμείοισι, τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα
πιστοῖσι συμμάχοισιν, ὕνεη' Οἰδίπους
τοιαῦτ' ἔνῃμε πασὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα.

χο Γολύνφιες, ὅτε τὰς παρελθούσας ὁδοὺς
ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.
πο οἴμοι πελάθου, τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας.
οἴμοι δ' ἑταίρων. ὅιον ἆρ' ὁδοῦ τέλος
Αργους ἀφωρμήθην μεν. ὦ τάλας ἐγώ.
τοιοῦτον, ὅιον οὐδὲ φωνῆσαί τινα
ἔξεσθ' ἑταίρων, οὐδ' ἀποσρέψαι πάλιν.
ἀλλ' ὄντ' ἄναυδον, τῆδε συμπίρασαι τυχῆ.
ὦ τοῦδ' ὅμαι μοι παῖδες, ἀλλ' ὑμᾶς ἐπὴ
τὰ σὴ λιρὰ πατρὸς πλύετε τοῦδ' ἀρωμένου,
μή τοι με πρὸς θεῶν, σφῶϊν γ' ἂν ἅ τοῦδ' ἀρᾶς
πατρὸς τελῶνται, πάτις ὑμῖν ἐς δόμους
νόσος γένηται, μή μ' ὅτι μάσητέ γε,
ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε, πὰν πτερισμασι.
πὰι σφῶϊν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν πο μίξετον
τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονᾶτον, ὃ πὴ ἐλάσονα
ἔτ' ἄλλον ὅισῃ τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.
ἀν Γολύνφιες, ἱπετεύω σε πφοθῆναί τί μοι.
πο ὦ φιλτάτη τὸ ποῖον Αντιγόνη; λέγε.
ἀν σρέψαι σράτον μ' ἐς Αργος ὡς τάχιστά γε,
πὰι μή σε γ' αὐτὸν πὰι πόλιν διεργάσῃ.
πο ἀλλ' οὐχ οἷόν γε. πῶς γὰρ αὖθις αὖ πάλιν
σράτον μ' ἄγοι μιν αὐτὸν εἰσάπαξ τρέσας;
ἀν τί δ' αὖθις ὦ πᾶι δεῖ σε θυμοῦσθαι; τίσοι
πάτραν καταση πάφαντι πέρδος ἔρχεται;
πο αἰ χρὸν τὸ φύγην, πὰι τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
ὅτω γελᾶσθαι τοῦ πασιγνήτου πάρα.
ἀν ὁρᾷς τάτοῦδ' ὃν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐνφέρῃ
μαντεύμαθ', ὃς σφῶϊν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροῇ;
πο χρῄζει γὰρ. ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα.

ἀν ὅιμοι

ἀν οἴμοι τάλαινα· τίς δ' ἐτολμήσφ ηλύων
τὰ τῦδ' ἔπεφθαι τἀνδρὸς οἳ ἐθέσπισεν;
πο ὧδ' ἀγγελῶ μεν φλαῦρ'· ἐπὴ σφ ατηλάτου
χρησοῦ, τὰ μὴ φάνω, μὴ δ' ἐτάνδρεᾶ λέγω·
ἀν ἄτως ἄρ' ὧ παῖ ταῦτά σοι δεδογμένα;
πο καὶ μή μ' ἐπίχης γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς
ἔσαι μέλουσα, δύσποτμός τε καὶ καινὴ
πρὸς τοῦδε πατρὸς, τῶν τε τοῦδ' Ἐριννύων·
σφῶϊν δ' ὐοδοίη Ζεὺς, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι
θανόντ'· ἐπεὶ ὅ μοι ξῶντι γ' αὖθις ἔξετον,
μέθεσθε δ' ἥδη χαίρετόν τ'· ὐ γὰρ μ' ἔτι
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖτις·
ἀν ὦ τάλαιν' ἐγώ·
πο μήτοι μ' ὀδύρου·
ἀν καὶ τίς ἄν σ' ὁρμώμενον
ὡς προὔπτον ἄδην, ὐ καταστένοι πάσι;
πο εἰ χρή, θανοῦμαι·
ἀν μὴ σύγ', ἀλλ' ἐμοὶ πίθου·
πο μὴ πεῖθ' ἃ μὴ δεῖ·
ἀν δυστάλαινά τ' ἆρ' ἐγὼ,
εἴ σου στερηθῶ·
πο ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
καὶ τῇδε φῦναι, χἀτέρᾳ· σφῶϊν δ' ὃν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι καλῶν·
ἀνάξια γὰρ πᾶσιν ἐστὶ δυσυχεῖν·
χο νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι,
βαρύποτμα καινὰ
παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ νιχάνῃ·
μάτην γὰρ ὄλβον ἀξιῶ μ' ἄδαμόνων

ἔχω φράσαι.
ὁρᾷς ὁρᾷς ταῦτ' ἀεὶ
χρόνος· ἐπᾴ μὲν ἕτερα
τάδε πήματ' αὖθις αὔξων ἄνω,
ἔπτυπεν αἰθὴρ. ὦ Ζεῦ.
ΟΔΥ. ὤτεκνα, τέκνα, πῶς ἂν εἴ τις ἔντοπος
τὸν πάντ' ἄριστον δῶρο Θησέα πόροι;
ΑΘ. πάτερ, τί δ' ἔστι τἀξίωμ', ἐφ' ᾧ καλῇς;
ΟΔΥ. Διὸς πεφυκὼς ἤδε μ' αὐτίκ' ἄξεται
βροντὴ πρὸς ἅδην· ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.
ΧΟ. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
πτύπος ἄφατος ὅδε
διόβολος· ἐς δ' ἄκραν
δείμυ ὑπῆλθε πρατὸς φόβαν,
ἔπηξα θυμόν· ὐρανία γὰρ ἀστραπὴ
φλέγει πάλιν.
τί μὰν ἀφήσει τέλος.
δέδια τόδ'· ὐ γὰρ ἄλιον
ἀφορμᾷ ποτ'· ὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς.
ὦ μέγας αἰθήρ· ὦ Ζεῦ.
ΟΔΥ. ὦ παῖδες, ἥκῃ τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτὴ, κὐκέτ' ἐς ἀποστροφήν.
ΧΟ. πῶς οἶσθα; τῷ, δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχῃς;
ΟΔΥ. καλῶς κἀτοιδ'· ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν,
ἄνακτα χώρας τῆσδε, τἰς πορευσάτω.
ΧΟ. ἔα· ἔα.
ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσαται
διαπρύσιος ὅτοβος.
ἵλαος ὦ δαίμον, ἵλαος, ἤ τι γᾷ
ματέρι τυγχάνῃς ἀφεγγὲς φέρων.

ΕΝΑΥΣΙΟΥ

ἐναισίου δὲ συντύχοι μι · idoneú aũt consequar .i. vtile felix dextrú utrú cõsequar
μήδ' ἀλαστον ἄνδρ' ἰδὼν, ignobilem
ἀπερδῆ χάριν μετάσχοι μί πως ·
ex fuga et rex Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ ·
οἰδί ἆρ' ἐγγὺς ἀνήρ; ἆρ' ἔτ' ἐ μφύχου τέκνα
πιχήσεταί μου, πὰι πατορβοῦντος φρένα;
χο τί δ' ἂν θέλοις τὸ πισὸν ἐμφῦναι φρενί;
οἰδί ἀνθ' ὧν ἔπαχον οὖ, τελεσφόρον χάριν
δῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεχόμην. σφιν g autῷ. honoris cá gratia.
χο ἰὼ παῖ · βᾶθι · βᾶθ' · ἅτ' ἄπραν
ἐπὶ γυάλον ἐναλίῳ
Pinsalos cornus, cornix. Hinnulus ἄπαμα humanũ pars. ἀγυιὸς, ἀπαρήνους ἀίδας. Γοσφδαωνίῳ θεῷ τυγχάνῃς
βουθυτον ἐσταν ἁγιξων, ἵπου. ἁγιαζων' g ἁγιξων
ὁ γὰρ ξένος σε πὰι πόλις μα
πὰι φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παραχεῖν παθῶν ·
αἴ αι ὦ ναξ ·
θη τὶς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἵξεται πτύπος,
· σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δέ του ξένου;
μή τις Διὸς περαυνὸς, ἤ τις ὀμβρία
χάλαξ ἐπιρραξασα; πάντα γὰρ θεὸν
τοιαῦτα χῆ μάξοντος εἰκάσαι πάρα.
οἰδί ἄναξ, ποθοῦντι πρὸ φάνης · πάι σοι θεῶν
τύχην τὶς ἐσθλὴν θῖπε τῆσδε τῆς ὁδοῦ ·
θη τί δ' ἔστιν ὦ παῖ Λαΐου νέορτον αὖ;
οἰδί ροπὴ βίου μοι · πάι σ' ἅπερ ξυννέσα,
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ φύσας θανεῖν ·
θη ἐν τῷ, δὲ πεῖσαι τοῦ μόρου τεν μηρίῳ;
οἰδί αὐτὸι θεοὶ μήρυπες ἀγγέλλουσί μοι
φύδοντες ὐδὲν, σημάτων προσημένων ·

Θη πῶς εἶπας ὦ γεραιὲ δηλοῦσθαι τάδε;

οιδι ἀεὶ πολλὰὶ βροντὰὶ διατελεῖς, τὰ πολλά τε
στρέψαντα χθρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη.

Θη πείθῃς με· πολλὰ γάρ σε θεσσάμενον ὁρῶ,
κἀφρόντισα. χ᾽ ὅ, τι χρὴ ποιεῖν, λέγε.

οιδι ἐγὼ διδάξω τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι
γήρως ἄλυπα τῆδε πείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ᾽ ἐξηγήσομαι,
ἄθικτος ἡγητῆρος, ὃν με χρὴ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράξε, μή ποτ᾽ ἀνθρώπων τινὶ,
μήθ᾽ ὃ κέκευθε, μήτ᾽ ἐν οἷς κεῖται τόποις.
ὡς σοὶ πρὸ πολλῶν ἀσπίδων, ἀλκὴν ὅδε
ὅρος τ᾽ ἔπακτος γηγόνων ἀεὶ τιθῇ.
ἃ δ᾽, ἐξαγίσω, μηδὲ κινεῖται λόγῳ,
αὐτὸς μαθήσῃ, κῆφ᾽ ὅταν μόλῃς μόνος.
ὡς οὔτ᾽ ἂν ἀστῶν τῶνδ᾽ ἂν ἐξείποι τί τῳ,
οὔτ᾽ ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς· σέρχων ὅμως.
ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀεὶ σῷζε· χ᾽ ὅταν ἡ τέλος
τοῦ ζῆν ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
σήμαιν᾽· ὅδ᾽ ἀεὶ τῷ πίονι δαμνύτω.
χ᾽ ὅτως ἀδηΐον τήνδ᾽ ἐνοικήσῃς πόλιν
Σπαρτῶν ἀπ᾽ ἀνδρῶν· ἁὐδὲ μυρίαι πόλεις,
κἂν δυστις οἰκῇ, ῥᾳδίως ναθύβρισαν.
Θεοὶ γὰρ οὖν μὲν, οὓς δ᾽ ἐισορῶσ᾽, ὅταν
τὰ θῇ᾽ ἁφείς τις, ἡς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ.
ὃ μὴ σὺ τέκνον Αἰγέως βούλου παθεῖν.
τὰ μὲν τοιαῦτ᾽ ἴσ᾽, ἃ δ᾽ ὀτ᾽ ἐκδιδάσκομεν.
χῶρον δ᾽, ἐπεὶ γὰρ μετὰ θεοῦ πάρει,
σείχω μεν ἤδη, μήδ᾽ ἐγ᾽ ἐντρέπω μεθα.
ὦ παῖδες, ὧδ᾽ ἕπεσθ᾽· ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν

σφῶϊν

στ ε ψ· vertendū ante ista conitorta.

πρὸ ante ut Contra.

εξαγ· ἃ ἀγνὰ καὶ μὴ ὅσιά τε ῥηθῆναι

Intrabis à dnce. i. sine aliq præmio.

σφῶϊν αὖ πέφασμαι ποινὸς, ὥστερ σφὼ πατρί.
χωρεῖτε, καὶ μὴ φαύετ᾽· ἀλλ᾽ ἐᾶτέ με
αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα
μοῖρ᾽ ἀνδρὶ τῷδε, τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
τῇδ᾽ ὧδε τῇδε βᾶτε· τῇδε γάρ μ᾽ ἄγει
Ἑρμῆς ὁ πομπὸς, ἥ τε νερτέρα θεός.
ὦ φῶς ἀφεγγὲς πρόσθε πᾶς ποτ᾽ ἦσθ᾽ ἐμόν;
νῦν δ᾽ ἔσχατόν σου τὸ μὸν ἅπτεταί δέ μας.
ἤδη γὰρ ἕρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρυφῶν παρ᾽ ἄνδρα· ἀλλὰ φίλτατε ξένων,
αὐτός τε, χώρα θ᾽ ἥδε, πρόσπολοί τε σοί,
εὐδαίμονες γένοισθε· κἀμὲ τὴν ἄπραξίᾳ
μέμνησθε μὲ θανόντος εὐτυχῆ ἀεί.
χο. ᾧ θέμις ἐστί σοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν ἐννυχίων ἄνακτ᾽
ἀϊδωνεῦ ἀϊδωνεῦ,
λίσσομαι, μήτ᾽ ἐπιπονᾷς
μήτ᾽ ἐπὶ βαρυάχει
ξένον ἐντανύσαι
μόρῳ, τὰν παγκοίρανον ἀτώ
νεκύων πλάκα, καὶ σύζυγον
δόμον· πολλῶν γὰρ ἂν
καὶ μάταν κακομάτων ἰανὰ μένων
πάλιν σε δαίμων δίκαιος αὔξοι.
ὦ χθόνιαι θεαὶ, σώματ᾽ ἀνίκητον
θῆρος, ὃν ἐν πύλαισι φασὶ πολυξέσ-
σοις ὀνᾶσθαι,
κνυζεῖσθαί τ᾽ ἐξ ἄντρων
ἀδάμαστον φύλακα παρ᾽ ἀϊδᾶ
λόγος αἰὲν ἀνέχει.

ὃν ὦ γᾶς παῖ καὶ ταρτάρου, παι. Fili intelligens Cerberú dñe Filia .i. Eumenides.
κατόψομαι ἐν καθαρῷ In puro Ire & Inuisú occurrere sine molestia ne obuiam.
βῆναι ὁρμωμένῳ
νερτέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας.
σέ τοι μόνῳ πλήσσω τὸν αἰὲν εὕδοντα. Semp̃ sopore. Morte intelligit
ἄγ ἄνδρες πολῖται, ξύντομωτατως μὲν ἂν compendiosissime
τύχοι μι λέξας Οἰδίπου ὀλωλότα.
ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ', ἄστιν τῷ μύθος ἐν βραχεῖ
φράσαι πάρεστιν, ὅτε τἄρξ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.
χο ὤλωλε γὰρ δύσμορος;
ἄγ ὡς λελοιπότα ne relinquẽtem & reliquisse
κεῖνον τὸν αὐτῷ βίοτον ἐξεπίστασο.
χο πῶς; ἆρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχῃ;
ἄγ τοῦτ' ἔστιν ἤδη κἀπορεῖν μάσσαι πρέπον.
ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' ἦρτε, καὶ σύ που παρὼν
ἔξοιδ', ὑφ' ἡγητῆρος ὄδε νὸς φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.
ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν κατάρρακτην ὁδὸν confragosã
χλοηροῖς βαθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον, gradibus
ἕστη κελεύθων ἐν πολυσχίσῳ μιᾷ, stetit multiparita
κοίλῃ πέλας κρατῆρος· ὃν τὰ Θησέως carui
Γερίθυτε πεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα. pacta
ἐφ' ὧν μέσην στὰς, τῆν τε Θορικίαν πέτρᾳ,
κοίλης τ' Ἀχέρδου, κἀπὸ λαΐνου τάφου Caprifico
κάθεδρος ἧστ'· ἔδυσε δ' ὀσπίνεις σολάς. sordidas
κἄπειτ' ἀΰσας παῖδας, ὑδρηλῶν ῥυτῶν fluentiũ
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοὰς πόθεν· purgationes sacrificia aliunde
τάσδ' οὐχλόου Δήμητρος ἧς ἐπόψιον
πάγον μολόντα, τάσδ' ἐπισολὰς πατρὶ mandata
ταχεῖ πόρευσαν ξὺν χρόνῳ· λουτροῖς τέ νιν

Ref. Euclion. Fragifera

ὀρχ. Concitato Inferiores Stygij morbos tabulas .i. ad loca infera Stygia

τυχ. fuerim dicẽs & dixerim

παι. Fili intelligens Cerberú dñe Filia .i. Eumenides.

ἐαθῆτι τ' ἐξήσκησαν, ἣν νο μίξεται·
ἐπὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν,
κὐκ ἦν ἔτ' ἄρχον ὐδὲν ὧν ἐφίετο,
κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος· αἱ δὲ παρθένοι
ῥίγησαν ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γόνατα
πατρὸς πεσοῦσαι, πλαῶν· ὐδ' ἀνίεσαν
στέρνων ἀραγμὸς, ὐδὲ παμμήκεις γόους·
ὅδ' ὡς ἀκούσῃ φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,
πτύξας ἐπ' αὐτᾶς χεῖρας, εἶπεν· ὦ τέκνα,
ὐκ ἐς ἔθ' ὕμιν τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ πατὴρ·
ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμά· κὐκέτι
τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
σμικρὰν μὲν οἶδα παῖδες· ἀλλ' ἓν γὰρ μόνον
τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα·
τὸ γὰρ φιλῆν, ὃ κἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
ἢ τῶνδε τἀνδρὸς εἶχεθ' · ὃ τιτῶ μέναι,
τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον διάξετον·
τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι,
λυγδὴν ἕκλαιον πάντες· ὡς δὲ πρὸς τέλος
γόων ἀφίκοντ', ὐδέτ' ὠρώρει βοή,
ἦν μὲν σιωπή· φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινος
θωΰξεν αὐτὸν, ὥστε πάντας ὀρθίας
σῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας·
κἀλῆ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός·
ὦ ὗτος ὗτος Οἰδίπους, τί μέλλομεν
χωρᾶν; πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται·
ὅδ' ὡς ἐπῄσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
ἀνδρὸς πρὸς αὐτὸν αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα·
κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπεν· ὦ φίλον κάρα,
δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις·

ὑμεῖς τε παῖδες τῷδε, καὶ κατάινεσον et collaudato, promitte
μή ποτε προδώσειν τάσδ' ἐμών· τελῶν δ' ὅσ' ἂν
μέλλῃς φρονῶν οὐ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀφ·
ὅδ' ὡς ἀνὴρ γενναῖος, ἡνίκ' ἤιττᾳ μετα
κατήνεσέν τἀδ' ὀρθίως δράσειν ξένῳ·
ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, αὐδᾶς Οἰδίπους
φαύσας ἀμαυρᾶς χερσὶν ὧν παίδων, λέγει·
ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε· μή μ' ἃ μὴ θέμις
λέξειν δικαίως, μὴ δὲ φωνούντων κλύειν,
ἀλλ' ἕρπετ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
Θησεὺς παρέσται μανθάνων τὰ δρώμενα.
τοσαῦτα φωνήσαντος ᾐσθόμεν μὲν
ξύμπαντες· ἀσαντὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
στένοντες, ὦ μάρτυ μεν· ὡς δ' ἀπήλθομεν,
χρόνῳ βραχεῖ σταφέντες, ἐξαπειδόμεν
τὸν ἄνδρα· τὸν μὲν, ὃν μὲν παρόντ' ἔτι,
ἄναντα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον
χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὡς δεινῶ τινος
φόβῳ φανέντος, ὃν δ' ἀναχετῶ βλέπειν·
ἔπειτα μέντοι βαιὸν ὃν δὲ σὺν χρόνῳ,
ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα
καὶ τὸν θεῶν ὅλυμπον ἐν ταὐτῷ λόγῳ.
μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετ', οὐδ' ἂν εἷς
θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
οὐ γάρτις αὐτὸν, οὔτε πυρφόρος θεῶν
κεραυνὸς ἐξέπραξεν, οὔτε ποντία
θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
ἀλλ' ἤτις ἐκ θεῶν πομπὸς, ἢ τὸ νερτέρων
ἄνυδρον ἁσὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.

Mανὰ contra tenētē caput .i. manu oculos tegentem.

Deinde gradē paulū .i. paulo post

Benevolū distans τὸ nō malignū batrū. i. profundū vorago. filia fuit.

ἀνὴρ γὰρ ὁ στεναπτὸς, οὐδὲ σὺν νόσοις
ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' ἥ τις βροτῶν
θαυμαστός· εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
ὅπη ἂν Cederem παρεῖμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν. i. πῇ cæterum me hæc cũ prudenter dicere et vere.
χο πῶ δ' αἵ τε παῖδες, χἱ προπεμφθέντες φίλων;
ἀν αἵδ' ὑχ ἑκάς· χθὼν γὰρ ὑπ' ἀσπὶ μονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δοῦρ' ὀρμωμένας.
ἀν αἵ αἵ· φῶ· ἔστιν ἔστι νῷϊν δὴ
ὑ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μή, πατρὸς ἔμφυτον
ἀλαστον αἷμα δυσμόροιν στενάξειν.
ὦ τινι τὸν πολὺν
ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον ἔχομεν,
ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροισόμεν
ἰδόντε καὶ παθόσα.
χο τί δ' ἐστιν;
ἀν ὑκ ἔστιν μὲν φάσαι φίλοι.
χο βεβυκεν;
ἀν ὡς μάλις' ἂν φ πόθῳ λάβοις.
χο τί γὰρ ὅτῳ μὴτ' Ἄρης
μήτε πόντος ἀντεκύρσεν;
ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν ἐν ἀφανεῖ
τινι μόρῳ φανόμεναι.
ἀν τάλαινα· νῷϊν δ' ὀλεθρία
νὺξ ἐπ' ὄμμασι βέβηκε.
πῶς γὰρ, ἤ τιν' Ἀπίαν γᾶν, ἢ
πόντιον κλυδῶν' ἁλώμεναι, βίῳ
δύσοιστον ἔξομεν τροφάν,
ὑ πάτοιδα· πατά με φόνιος
Ἅιδας ἕλοι πατρὶ
ξυνθανῆν γεραιῷ

τάλαιναν, ὡς ἔ μοι γ' ὁ μέλλων
βίος, ὁ βιωτός.
χο ὦ δίδυμα τέκνων ἄρισα,
» Τὸ φέρον ἐνθεῦ, καλῶς
» φέρ' ἵν χρὴ, μήδ' ἄχαν ὅτω
» φλεγέθον· ἄ
τοι κατά με μᾶ ἔβητον.
ἀν πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις,
καὶ γὰρ ὁ μηδαμᾶ τὸ φίλον φίλον,
ὁπότε γε καὶ τὸν, ἐν χεροῖν κατεῖχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος,
ὦ τὸν ἀφ' κατὰ γᾶς σκότον ἑ μένος,
ὅδ' ἐ γέρων, ἀφίλητος ἐ μοί ποτε,
καὶ τάδ' ἐ μὴ κυρήσῃς. Et hæc nō consequaris · i· etiámsi nel mortuus
χο ἔπραξεν. ne sis nō charus mihi.
ἀν ἔπραξεν οἷον ἤθελε·
χο τὸ ποῖον;
ἀν ἃς ἔχρῃξε γᾶς ἐπὶ ξένας
ἔθανε· κοίταν δ' ἔχῃ
νέρθεν δυσκίαστον αἰέν·
ὅδ' ἐ πένθος ἔλιπ' ἀκλαυτον. ἀφ' γὰρ ὅμ-
μάσε τόδ' ὦ πάτερ, ἐ μὸν
σένφ δακρύον· ὅδ' ἔχω
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος· ἰὼ μὴ
γᾶς ἐπὶ ξένας θανῶν ἔχρῃξες, ἀλλ'
ἔρημος ἔθανες ὧδ' ἐ μοί.
ὦ τάλαινα, τὶς ἄρα με πότμος
αὖθις ὧδ' ἔρημος· ἄπορος·
ἐπιμένῃς ἔτ' ὦ φίλα, Immanes adhuc ô amica ꝑ cara soror

πατρὸς ὦδ' ἐρήμας.
χο ἀλλ' ἐπ' ὀλβίως γ' ἔλυσε
τὸ τέλος ὦ φίλαι βίου,
ἀν λήξετε τῶδ' ἄχθος. Καὶ γὰρ
ἀν δυσαλώτου δόξης.
ἀν πάλιν φίλα συθῶμεν.
χο ὡς τί ῥέξομεν;
ἀν ἵ μέρος ἔχει με.
χο τίς;
ἀν τὰν χθονίαν ἑστίαν ἰδεῖν.
χο τίνος;
ἀν πατρὸς τάλαιν' ἐμῆς.
χο θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστί; μῶν ἀχόρᾱς;
ἀν τί τόδ' ἐπέπλῆξας;
καὶ τόδ', ὡς
τὶ τόδε μάλ' αὖθις;
χο ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.
ἀν ἄγε με, καὶ τότ' ἐναρίξον.
αἰαῖ δυστάλαινα. ποῖ δῆτα
τ' αὖθις ὦδ' ἔρημος, ἄπορος,
ἀῶνα τλάμων ἔξω;
χο φίλαι, τρέσητε μηδέν.
ἀν ἀλλὰ ποῖ φύγω;
χο καὶ πάρος ἀπέφυγετον
σφῶϊν τὸ μὴ πιτνᾶν καπῶς.
ἀν φρονῶ.
χο τὶ δῆθ' ὑπερνοᾷς;
ἀν ὅπως μολόντε θὲς δόμους ὑπ' ἔχω.
χο μὴ δέγε ματεύε. μόχθος ἔχει.
καὶ πάρος ἐπεί.

ἀν τοτὲ μὲν πέρα, τοτὲ δ' ὕπερθεν.
χο μέ' ἆρα πέλαγος ἐλάχετόν τι;
ἀν ναί· ναί.
χο ξύμφημι κἀὐτός.
ἀν φεῦ· φεῦ· ποῖ μόλω μεν ὦ Ζεῦ;
ἐλπίδων γὰρ ἔστί με
δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει;
χο παύετε θρῆνον παῖδες· ἐν οἷς γὰρ
χάρις ἡ χθονία ξυναπόηται,
πενθῆν ὐ χρή· νέ μεσις γάρ.
ἀν ὦ τέκνον Αἰγέως, προασιτο μέν σοι.
θη τίνος ὦ παῖδες χρείας ἀνύσαι;
ἀν τύμβον θέλο μεν
προσιδῆν αὐταὶ πατρὸς ἡ μετέρᾳ.
θη ἀλλ' ὐ θεμιτὸν κεῖσε μολῆν.
ἀν πῶς ἧπας ἄναξ ποίραν' Αθηνῶν;
θη ὦ παῖδες, ἀπῆπεν ἐ μοὶ κῆνος,
μήτε πελάξειν ἐς τὐσδε τόπους,
μήτ' ἐπιφωνῆν μηδένα θνητῶν
θήκην ἱερὰν ἣν κεῖνος ἔχῃ·
καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσοντα, καλῶς
χώραν ἔξειν αἰὲν ἄλυπον.
ταῦτ' ὄν ἔκλυε δαίμων ἢ μῶν,
χ' ὦ πάντ' αἴων Διὸς ὄρκος·
ἀν ἀλλ' ἦ τάδ' ἔχῃ κατὰ νῶν κείνῳ,
ταῦτ' ἂν ἁπαρκοῖ· Θήβας δ' ἡμᾶς
τὰς ὠγυγίους πέμψον, ἐάν πως
διακωλύσω μεν ἰόντα φόνον
τοῖσιν ὁμαίμοις.
θη δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα ἂν

Gratia verbis &c. i. quibus libenter moriuntur non sine Lugendi.

μέλλω πράσσειν· πρόσφορά βοί μῖν
καὶ τῷ κατὰ χῆς, ὃς νέον ἔρρῳ,
πρὸς χάριν· ὃ γὰρ δεῖ μ' ἀποκαμνειν.
ἀλλ' ἀποπαύετε, μήτ' ἐπὶ πλήσω
θρῆνον ἐγείρετε.
πάντως γὰρ ἔχει τάδε πῦρος.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

SOPHOCLIS TRACHINIAE.

Ηρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο· καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῶον ἀπτηκαθέντα ταύρῳ, περιέπλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεῖ· τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, ὃς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθίας· Ἀμαλθία δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δὲ ὡς Φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε ποτὸν ἢ βρωτὸν ὅπερ ἂν ἤξατό τις, παρέχειν ἄπονον· στρατεύει δὲ Ηρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτούς· καὶ πόλιν ἑλὼν Εφυραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ασυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθών, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. Γενομένων δὲ τούτων, ἀφικόμενος παρὰ Οἰνέα, μον δύλῳ παίσας, ἀπέκτεινεν Εὔνομον τὸν Αρχιτέλους παῖδα, κατὰ χρῶν δίδοντα· συγγενὴς δὲ ὢν τος Οἰνέως· καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίου γενομένου τοῦ συμβεβηκότος, συγγνώμονει· Ηρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον, φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε· καὶ δὴ ἔρχεται πρὸς Κήϋκα εἰς Τραχῖνα ἀπιέναι· ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, εἰς ποταμὸν Εὔηνον ἦλθεν· ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ κένταυρος, τοὺς παριόντας διεπορθμευε, μισθὸν λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθμὸν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι· αὐτὸς μὲν οὖν Ηρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ μισθωσάμενος, ἐπέτρεψε Νέσσῳ διαπορθμεύειν· ὁ δὲ, πορθμεύων αὐτὴν, ἐπεχείρησε βιάζεσθαι· τῆς δὲ, ἀναβοώσης αὐτὸ μένος, ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν.

ὁδὲ,

ὁδὲ, μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνῃ
ραν, ἔπε, τηρῆν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ ᾧ θέλοι πρὸς
Ηρακλέα φιλίαν ἔχειν, τόν, τε ἰὸν ἀφῆκε κατὰ τῆς
κόχλου· καὶ τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀνίδος
αἷμα συμμίξας, δέδωκεν· ἡ δὲ, λαβοῦσα, ἐφύλατ
τε παρ' ἑαυτῇ· διεξιὼν δὲ Ηρακλῆς τὴν Δρυόπων
χώραν, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ
Θιοδάμαντος βουλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύ-
ρων λύσας, καὶ σφάξας, ἀνωχέτο· ὡς δὲ ἦκεν ᾗς
Τραχῖνα πρὸς Κήϋκα ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύο
πας κατεπολέμησεν· ἀῶθις ἐκεῖθεν Αἰγιμίῳ βασι
λῆ συνεμάχησε Δωριέων· Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς
ὅρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνᾳ στρατηγοῦντος·
ὁδὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκαλέσατο Ηρακλέα βοη
θὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς· βοηθήσας δὲ Ηρακλῆς, ἀπέ
κτεινε Κόρωνον μετὰ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐ
λευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Αλλαγόραν με
τὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων ἐν Απόλλωνος
τεμένει, Λαπίθων σύμμαχον· παριόντα δὲ Ιτω-
να ᾗς μονομαχίαν, προὐκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ
Αρεος καὶ Πελοπίας· συσὰς δὲ, καὶ τοῦτον ἀπέκτει
νεν· ὡς δὲ εἰς ὁρχομενὸν ἦκεν, Αμύντωρ αὐτὸν ὁ
βασιλεὺς οὐκ ἔασε μεθ' ὅπλων παριέναι· κωλυόμε-
νος δὲ παρελθεῖν, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν· ἀφικόμε-
νος δὲ εἰς Τραχῖνα, στρατὸν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροι
σεν, Εὔρυτον τιμωρήσασθαι θέλων· συμμαχούντων
δ' Αρκάδων αὐτῷ, καὶ Μηλιέων τῶν ἐν Τραχῖνος,
καὶ Λοκρῶν, αἱρεῖ τὴν πόλιν· καὶ βάψας τῶν σὺν αὐ
τῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ιππασον τὸν
Κήϋκος, καὶ Αργῆον, καὶ Μέλανα τοῦ Λυκυμνίου

παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰό-
λην αἰχμάλωτον· καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐ
βοίας ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἱδρύσατο.
μέλλων δὲ ἱεροργεῖν, ὡς Κήϋκα ἔπεμψε λαμπρὰν
ἐσθῆτα αἴσουσα· παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δη
ϊάνειρα πυθομένη, καὶ δείσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγα
πήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἷ
μα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν· ὡς δὲ θερμαν
θέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὸς τῆς Ὕδρας ἁφίετο, τὸν μὲν
Λίχαν κατέβαλεν· εἰς Τραχῖνα δὲ ἐπὶ νεὼς κομί
ξεται· Δηϊάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα, ἑαυτὴν ἀνῄρτησεν·
Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὑλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηϊ
ανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέν
τα γῆμαι, παραγενόμενος δὲ ἐς Οἴτην, ὄρος ἔστιν ὄρος
Τραχῖνος, πυρὰν ποιήσας, ἐπέλαυσεν ἐπιβὰς ὑφά-
πτην· τοῦ δὲ, μὴ θέλοντος, Γοίας παριὼν ἐπὶ ξή
τησιν ποιμνίων, ὑφάψας, ἔλαβε τὰ τόξα παρ'
αὐτοῦ δωρεάν· καιομένης δὲ τῆς
φλογὸς, λέγεται νέφος ὑποστὰν
μετάβροντῆς, εἰς οὐρανὸν
ἀναπέμψαι· ἔνθα τυ
χὼν ἀθανασίας, γή
μας Ἥβην τὴν Ἡ
ρας θυγατέρα,
ποιεῖ παῖδας
Ἀλεξιάρην,
καὶ Ἀνί
κητον·

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δηϊάνειρα.
Παιδαγωγός.
Υλλος.
Χορὸς γυναικῶν
τραχινίων.

Ἄγγελος.
Λίχας.
Δούλη τροφός.
Πρέσβυς.
Ἡρακλῆς.

Προλογίζει δὲ ἡ Δηϊάνειρα.

Ογος μὲν ἔς' ἀρχαῖος ἀνθρώπων
φανείς,
λ
» ὡς ἄπ ἄν αἰῶν' ἐν μάθοι βροτῶν,
» πρὶν ἄν
» θάνοι τις, ὅτ' εὐ χρηστὸς, ὅτ' ἐς τῷ κακός.
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν κἀπρὶν εἰς ἅδου μολεῖν,
ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε κἀβαρύν.
ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
ναίουσ' ἐνὶ Γαυρῶνι, νυμφείων ἴσον
ἄλγισον ἔχον, ἥ τις αἰτωλὶς γυνή.
μνησῆρ γὰρ ἦν μοι ποταμὸς, Ἀχελῷον λέγω.
ὃς μ' ἐν τρισὶ μορφαῖσιν ἐξήτῳ πατρὸς,
φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος, ἄλλοτ' αὖ ὄλος
δράκων ἑλικτὸς, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ τύπῳ
βόπρανος· ἐκ δὲ δασκίου γενύσσος,
κρουνοὶ διερρέοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιόνδ' ἐγὼ μνησῆρα προσδεδεγμένη
δύσκηνος, αἰὲ κατθανεῖν ἐπευχόμην,
πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἀσμένῃ δέ μοι,
ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς.
ὅς ἧς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης,
ἐκλύεταί με· κἀτρόπον μὲν ἂν πόνων,
ὅπ ἂν διέπτοι μ'· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
θανὼν ἀταρβὴς τῆς θέας, ὅδ' ἂν λέγοι.
ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ,
μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ.
τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,

εἰ δὴ

ᾖ δὴ καλῶς· λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ πριτὸν
ξυστᾶσ', ἀεί τιν' ἐν φόβῳ φόβον τρέφω
κείνῳ προκηράνασα. Νὺξ γὰρ ᾐσάγει,
καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον·
κἀφύσαμεν δὴ παῖδας, ὃς κῆνός ποτε
γήτης ὅπως ἄρραν ἔκτοπον λαβὼν,
ἀπείρων μόνον προσῆδε, κἀξαμῶν ἄπαξ·
τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε κἀκ δόμων
αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τῳ·
νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ,
ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω·
ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν,
ἡμᾶς μὲν ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀνάστατοι
ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν· κῆνος δ' ὅπου
βέβηκεν, οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν, ἀποίχεται.
κεδνὸν δ' ἔπεισα μάρτυρ' ἔχοντά νιν·
χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιὸν, ἀλλ' ἤδη δέκα
μῆνας, πρὸς ἄλλοις πέντ', ἀνήρυκτος μένῃ·
κἄστιν τι δῆνος πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
δέλτον λιπὼν ἔσειχε, τὴν, ἐγὼ θαμὰ
θεοῖς ἀρῶμαι πῆμονῆς ἄτερ λαβεῖν·
παι δέασοινα Δηϊάνειρα, πολλὰ μέν σ' ἐγὼ
κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα,
τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
νῦν δ' ᾗ δίκαιον τὰς ἐλευθέρους φρενῶν
γνώμαισι δάλλειν, κἀμὲ χρὴ φράσαι τόσον·
πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πλησθεῖσ', ἀτὰρ
ἀνδρὸς κατ' ἀξίωσιν οὐ πέμπῃ τινά;
μάλιστα δ' ὅν περ ἡμὸς, Ὕλλον, ᾗ πατρὸς

νέ μοι τίν' ὥραν τῦ καλῶς πράσσειν δοκῆν.
ἐγὼ δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκω δόμους.
ὥστ' ἤ τι σοὶ πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρὶ, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.
ΔΗΪ ὦ τέκνον, ὦ παῖ, Κἀξ ἀγεννήτων ἄρα
» μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἥδε γὰρ γυνὴ,
δόλιν μὲν, ἧρπεν δ' ἐλεύθερον λόγον.
ΰλλ ποῖον; δίδαξον μῆτερ, ἃ δίδαπτά μοι.
ΔΗΪ σὲ πατρὸς ὅτῳ δαρὸν ἐξενωμένῳ
τὸ μὴ πυθέσθαι πῦ 'στιν, αἰσχύνην φέρει.
ΰλλ ἀλλ' οἶδα, μύθοις γ' ἤ τι πιστεύσασ' ἐμοῖς.
ΔΗΪ καὶ πῦ πλύσιν τέκνον ἱδρύσθαι χθονός;
ΰλλ τὸν μὲν, παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνῳ,
λυδῇ γυναικὶ φασίν νιν λάτριν πονεῖν.
ΔΗΪ πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τῦτ' ἔτλη, πλύοι τὶς ἄν.
ΰλλ ἀλλ' ἐξαφῆται τῦδέ γ' ὡς ἐγὼ πλύω.
ΔΗΪ πῦ δῆτα νῦν ξῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;
ΰλλ οὐβοῖδα χώραν φασὶν Εὐρύτου πόλιν
ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι.
ΔΗΪ ἆρ' οἶσθα δῆτ' ὦ τέκνον ὡς ἔλαφέ μοι
μαντεῖα πισὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;
ΰλλ τὰ ποῖα μῆτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
ΔΗΪ ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
ἢ τοῦτον ἄρας ἆθλον, εἰς τὸν ὕστερον
τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον αὐάων ἔχειν.
ἐν ὧν ῥοπῇ τοιῷδε κἀμένῳ τέκνον,
ὅπ ἢ ξυνέρξων, ἢ νικᾶν ἢ σεσῶσ μεθα,
ἢ πίπτομεν, σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος,
κἄνευ βίου σώσαντος, ἢ οἰχόμεθ' ἅμα;
ΰλλ ἀλλ' εἶμι μῆτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ

βάξιν

βάξιν κατήσθην τῶνδε, κἀν πάλαι παρῆν,
νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος, ὃν ἐξ ἀρχῆς πατρὸς
ἡμᾶς προταρβῶν, ὃδ' ἐς μάνθανε ἄγαν.
νῦν δ' ὡς ξυνίημ', ὃδ' ἐν ἐλλήφω, τὸ μὴ
πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.

ΔΗΪ. χώρει νῦν ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρῳ τόγ' ὧν
πράσσειν, ἐπὴ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.

ΧΟ. ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριξομένα
τίκτῃ, κατουνάξῃ τε φλογιξόμενον
ἄλιον ἄλιον αὖτῳ
τύτῳ καρύξαι τὸν Ἀλκμήνας, πόθι μοι πόθι μοι παῖς
ναίει ποτ'· ὦ λαμπρᾶς τεροπᾶς φλεγέθων,
ἢ ποντίους αὐλῶνας, ἢ
διαυλίσιν ἀπείροισι κλιθεὶς,
εἶπ' ὦ κρατισεύων κατ' ὄμμα.
πόθου μέναι γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι
τὰν ἀμφινυκῆ Δηϊάνειραν αἰεί,
οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν
ἄ ποτ' ὀνάξῃν ἀδάκρυτον
βλεφάρων πόθον, ἀλλ'
ἀΰμνηστον ἀνδρὸς δι' ἁμαφέρουσαν ὁδοῦ,
ἐνθυμίοις ὀνάσις ἀνὰν
δρώτοισι τρύχεσθαι, κἀκὰν
δύσανον ἐλπίζουσαν αἰσαν.
πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος
ἢ νότου ἢ βορέα τις
πνύματ' ὀρείῃ πόντῳ
βάντ' ἐπίοντα τ' ἴδοι,
ἅτῳ δὲ τὸν κασιγνήτᾳ

τρέφῃ· τόδ' αὔξῃ βιότου
πολύπονον, ὥστερ πέλαγος
Κρήσιον· ἀλλά τις θεῶν
αἰὲν ἀμηλάκητον ἀΐδα
σφε δόμων ἐρύῃ·
ὧν ἐπιμεμφομένᾳ, ἃ
δῆα μὲν, ἀντία δ' ὄισω.
φαμὶ γὰρ ὄκ ἀποτρύφειν
ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν
χρῆναί σ'· ἀνάλγητα γὰρ ὃ
δ' ὃ πάντα πράνων βασιλεὺς
ἐπέβαλλε θνατοῖς Κρονίδας.
ἀλλ' ἐπὶ, πῆμα καὶ χαρᾷ,
πᾶσι κυκλοῦσιν, ὅιον ἄρκτου
τροφάδες κέλευθοι.
μένᾳ γὰρ ὅτ' αἰόλα νὺξ
βροτοῖσιν, ὅτε κῆρες, ὅ
τε πλοῦτος, ἀλλ' ἄφαρ
βέβακε· τῷδ' ἐπέρχεται,
χάρᾳ τε, καὶ τέρεσθαι.
ἃ καὶ σὲ τὰν ἄναασαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἰὲν ἴσχειν, ἐπεὶ
τίς ὧδε τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν;
δηϊ πεπυσμένη μὲν ὡς ἁπᾶσαι πάρᾳ
πάθη μα τὰ μόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
μήτ' ἐν μάθοις παροῦσα, νῦν δ' ἄπρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον, ἐν τοιοῖσδε βόσκεται
χώροισιν αὐτοῦ· καίνιν' ὃ θάλπος θεοῦ,
ὃ δ' ὄμβρος, ὃ δὲ πνευμάτων ὃ δὲν κλονᾷ,
ἀλλ' ἥδοναῖς ἄμοχθον ἐξάρᾳ βίον

ἐς τοῦθ', ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ
πλησθῇ, λάβῃ τ' ἐννυκτὶ φροντίδων μέρος,
ἤτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.
τότ' ἄν τις εἰσίδοιτο τὴν αὑτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, ἃ κἀμοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
πάθη μὲν ὧν δὴ πολλ' ἐγὼ 'πλαωσάμην.
ἓν δ' οἷον ὅπως πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.
ὅδ' ὢν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἄναξ
ὥρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
λέπᾳ παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
ξυνθήμαθ', ἃ μοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ
πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιὼν, ὅπως φράσαι.
ἀλλ' ὥς τις δράσων ἧρπε, κοὐ θανούμενος.
νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὢν, ἧπερ μὲν λέχους ὅτι
χρῄζοι νιν ἢ μὴ 'κλέσθαι κτῆσιν· εἶπε δ' ἢν τέκνοις
μοίραν πατρῴας γῆς διαιρετὸν μένειν,
χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον· ἢν δ' ἄρα
χώρας ἀπίοι, κἀνιαύσιος βεβὼς,
τότ' ἢ θανεῖν χρῄζ', ἧσσον τῷδε τῷ χρόνῳ,
ἢ τοῦθ' ὑπερδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος,
τὸ λοιπὸν ἤδη ξὴν ἀλυπήτῳ βίῳ.
τοιαῦτ' ἔφραξε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα
τῶν Ἡρακλέωσ ἐκτελευτᾶσθαι πόνων.
ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
Δωδῶνι, διὰ τῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
καὶ τῶνδε νῦν μέρτρα συμβαίνῃ χρόνου
τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεών.
ὥσθ' ἡδέως δύδουσαν, ἐκπηδᾷν ἐμὲ
φόβῳ φίλαι ταρβοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν,
πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.

χο ἀΰφη μίαν νῦν ἴχ᾽ · ἐπὶ καταστεφῆ
στίχον θ᾽ ὁρῶ τιν᾽ ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.
ἄγ Δέσποινα Δηϊάνφρα, πρῶτος ἀγγέλων,
ὅκνου σε λύσω · τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
κἀξῶντ᾽ ἐπίσω, κἀκρατοῦντα, κἀπὸ μάχης
ἄγοντ᾽ ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.
Δηϊ τίν᾽ εἶπας ὦγεραιὲ τόνδέ μοι λόγον;
ἄγ τάχ᾽ ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύξηλον πόσιν
ἥξειν φανέντα σὺν πράτῳ νικηφόρῳ.
Δηϊ κἀκτοῦτο δ᾽ ἀσῶν, ἢ ξένων μαθὼν λέγῃς;
ἄγ ἐν βουθερεῖ λῃμῶνι πρόσπολος θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα · τῦδ᾽ ἐγὼ κλύων,
ἀπῆξ᾽ · ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε,
πρὸς σοῦ τι περδάναι μι κἀκτῴμην χάριν.
Δηϊ αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴπερ ὐτυχεῖ;
ἄγ ἀκ᾽ ἀμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ γύναι.
κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιοὺς ἅπας λεὼς
κρίνῃ παρασκὰς · ἀδ᾽ ἔχῃ βῆναι πρόσω.
» Τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων,
» Οὐκ ἂν μεθεῖτο πρὶν καθ᾽ ἡδονὴν κλύῃν.
ὅτῳ σ᾽ ἐκῆνος ἀγχέπων, ἑκοῦσι δὲ
ξύνεσιν · ὅτῳ δ᾽ αὐτὸν αὐτίκ᾽ ἐμφανῆ.
Δηϊ ὦ Ζεῦ τὸν Οἴτης ἄτερμον ὃς λῃμῶν᾽ ἔχῃς,
ἔδωκας ἡμῖν, ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
φωνήσατ᾽ ὦ γυναῖκες, αἴτ᾽ ἔσω στέγης
αἴτ᾽ ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἄελπτον ὄμμ᾽ ἐμοὶ
φήμης ἀναχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.
χο ἀνολολύξετε δόμοις ἐφεστίοις
ἀλαλαῖς ὁ μελλόνυμφος · ἐν δὲ νοῖ
νὸς ἀρσένων᾽ ἴτω

ηλαγγά· τὸν ὐφαρέτραν
Ἀπόλλωνα προσάταν,
ὁμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶνα
ἀνάγετ' ὦ παρθένοι,
βοᾶτε τὰν ὁμόπορον
Ἄρτεμιν ὀρτυγίαν,
ἐλαφοβόλον ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε νύμφας·
ἆφρομ' ὐδ' ἀπώσομαι
τὸν αὐλόν· ὦ τύραννε τὰς ἐμᾶς φρενός·
ἰδού μ' ἀναταράσσῃ
οἰοῖ μ' οἷα νὺς, ἄρτι βαμχᾷαν
ὑποσρέφων ἄμιλλαν·
ἰὼ ἰὼ παιάν·
ἴδε ἴδ' ὦ φίλα
γύναι· τάδ' ἀντίπρωρα δή σοι βλέπω
πάρεσ' ἐναργῆ·
δηϊ ὁρῶ φίλαι γυναῖκες, ὐδέ μ' ὄμματος
φρουρὰ παρῆλθε τόνδε μὴ λύσαν σύλον·
χάρμα δὲ τὸν πήρυκα πρὸ γνέ πω χρόνῳ
πολλῷ φανέντα χαρτὸν, ᾗ τι καὶ φέρῃ·
λί ἀλλ' οὖ μὲν ἵγμεθ'· οὗ δὲ προσφωνώμεθα
» γύναι κατ' ἔργου κτῆσιν· Ἀνδρὰ γὰρ καλῶς
» πράσσοντ', ἀνάγκη χρησὰ κερδαίνειν ἔπη·
δηϊ ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ', ἃ πρῶτα βούλομαι
δίδαξον, ᾗ ξῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι·
λί ἔγωγέ τοι σφ' ἔλφαρ ἰχνοῦντά τε,
καὶ ξῶντα, καὶ θάλλοντα, κὐνόσῳ βαρύν·
δηϊ ποῦ γῆς πατρῴας, εἴ τε βαρβάρου; λέγε·
λί ἀκτή τις ἐς εὐβοΐς, ἔνθ' ὁρίζεται

βωμοὺς, τελῇτ' ἐγκαρπα κηναίῳ Διΐ.
ΔΗΪ ἀνταῖα φάινων, ἢ' πὸ μαντφας τινός;
ΛΙ ἀνταῖ', ὅθ' ἥρφ τῶνδ' ἀνάσατον δορὶ
χώραν γυναικῶν, ὧν ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν.
ΔΗΪ αὗται δὲ πρὸς θεῶν τοῦ, ποτ' εἰσί; κἀὐτίνες;
ἀιπτρὰι γὰρ, φ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.
ΛΙ ταύτας ἐκῆνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
ἐξφλεθ' αὐτῷ κτῆμα, κἀὐθεοῖς κριτόν.
ΔΗΪ ἦ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλῳ τὸν ἄσκοπον
χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
ΛΙ ὄκ. ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖσον ἐν Λυδοῖς χρόνον
κατῴχετ', ὡς φησ' αὐτὸς, ὄκ ἐλεύθερος,
» ἀλλ' ἐμποληθφς. τοῦ λόγου δ' ὁ χρὴ φθόνον
» γύναι προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ.
κεῖνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ,
ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγῳ.
χ' ὕστως ἐδήχθη τοῦτο τὄνφδος λαβὼν,
ὥστ' ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν δι' ὠμοσεν,
ἦ μὴν τὸν ἀγχίσπορα τοῦδε τοῦ πάθους,
ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσφν ἔτι.
κοὐχ ἥλίωσε τὄπος. ἀλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν,
στρατὸν λαβὼν ἐπαντὸν, ἔρχεται πόλιν
τὴν Εὐρυτφαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον
μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους.
ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενὶ
λέγων, χερῶν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη,
τῶν ὠν τέκνων λάποιτο πρὸς τόξου κρίσιν.
φώνῳ δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου

ῥάιστο. δ' ἥπνοις δ' ἥνίκ' ἦν οἰνωμένος,
ἔρ' ἐρίφειν ἐκτὸς αὐτὸν, ὧν ἔχων χόλον.
ὡς ἵκετ' αὖθις Ἰφιτος Τιρυνθίαν
πρὸς κλιτὺν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
τότ' ἄλλος' αὐτὸν ὄμμα θυτέρᾳ δ' ἐνὸν
ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακός.
ἔργου δ' ἕνατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ
ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ ὀλύμπιος,
πρατόν νιν ἐξέπεμψεν. οὐδ' ἠνέσχετο,
οὔθ' ἕνεκ' αὐτὸν μόνον ἀνθρώπων δόλῳ
ἔκτεινεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
Ζεύς τ' ἂν συνέγνω ξὺν δίκῃ χθρουμένῳ.
Ὑβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.
κεῖνοι δ' ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
αὐτοὶ μὲν ᾅδου πάντες εἰσ' οἰκήτορες·
πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἄστερ ἀσπορᾶς,
ἐξ ὀλβίων ἄξηλον εὑροῦσαι βίον,
χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς
ἔφῡτ'· ἐγὼ δὲ πιστὸς ὢν κείνῳ, τελῶ.
αὐτὸν δ' ἐκῆνον οὔτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
ῥέξῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως,
φρόνημ νιν ὡς ἔχοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
πολλοῦ καλῶς λεχθέντος, ἥδιστον κλύειν.
ἄναξ ἄναξ, νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρῇ·
τῶν μὲν, παρόντων· τῶν δὲ, πεπυσμένη λόγῳ·
πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἂν ἀνδρὸς εὐτυχῆ
κλύουσα πρᾶξιν τήνδε παντὶ πιστὸν φρενί·
πολλή 'σ' ἀνάγκη τῇδε τἄστο συντρέχειν·
ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοποῦσι μέν
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα μὴ σφαλῇ ποτε.

ἐ μοὶ γὰρ ὄιπτος δ᾽ φνὸς εἰσέβη φίλαι
ταύτας ὁρώσῃ δυσστόπους ἐπὶ ξένης
χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ᾽ ἀλωμένας.
αἰὲ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
ἀνδρῶν· τανῦν δ᾽ ἐδοῦλον ἴχουσιν βίον.
ὦ Ζοῦ τροπαῖε, μή ποτ᾽ εἰσίδοι μί σε
πρὸς τοὐμὸν ὅτω πατέρ μα χωρήσαντά πω,
μήδ᾽ ἔτι δράσῃς, τῆσδέ γε ξώσης ἔτι.
ὅτως ἐγὼ δ᾽ ἐδοικα τάσδ᾽ ὁρωμένη.
ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ᾽ ἦ νεανίδων
ἄνανδρος, ἢ τεκνοῦσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν,
πάντων ἄπφρος τῶνδε· γενναία δέ τις.
λίχα, τίνος πότ᾽ ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν;
τὶς ἡτεκοῦσα; τίς δ᾽ ὁ φιτύσας πατήρ;
ἔξφπ᾽· ἐπῴνιν τῶνδε πλῆσον ὤκτισα,
βλέπουσ᾽, ὅσωπερ καὶ φρονῆν ὅιδεν μόνη.
λί τί δ᾽ οἶδ᾽ ἐγώ; τί δ᾽ ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
γένη ματῶν ἐκῆθεν ὢν ἐν ὑστάτοις.
δη μὴ τῶν τυράννων Εὐρύτου ποτ᾽ ἦν τις ἦν;
λί ὢν οἶδα· καὶ γὰρ ὢδ᾽ ἀνισόρρον μανράν.
δη ὢδ᾽ ὄνομα πρός του τῶν ξυνεμπόρων ἔχῃς;
λί ἵκισα· σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἄνυτον.
δη εἶπ᾽ ὦ τάλαιν᾽ ἀλλ᾽ ἦ μιν ἐκ σαυτῆς· ἐπῴ
καὶ ξυμφοράτοι μὴ εἰδέναι σέ γ᾽ ἤ τις ἦ.
λί ὅτ᾽ ἆρα τῷ γε πρόσθεν ὢδ᾽ ἐν ἐξίσου
χρόνῳ διοίσῳ γλῶσαν, ἥτις ὢδα μᾶ
προὔφηνεν, ὅτε μείξον᾽, ὅτ᾽ ἐλάσσονα,
ἀλλ᾽ αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος,
δαιρυῤῥόῳ δύσκνος· ἐξ ὅτου πάτραν
δίπνε μον λέλοιπεν· ἦδέ τοι τύχη,

καὶ τὴ

κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
δηϊ ἥδ' ὃν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας,
ὅτως ὅπως ἥδιστα· μὴ δὲ πρὸς κακοῖς
τοῖς ὅσι, λύπην πρός γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι.
ἄλις γὰρ ἡ παροῦσα· πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἤδη πάντες· ὡς σύ θ' ὅτι θέλῃς
ἀπόδῃς, ἐγὼ δὲ τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.
ἀγ αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἐμμείνασ', ὅπως
μάθῃς ἄνευ τῶνδ', ὅστινάς γ' ἄγῃς ἔσω.
ὧν τ' ὀδὲν εἰσήκουσας, ἐκμάθῃς γ' ἃ δεῖ.
τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
δηϊ τί δ' ἔστι; τῦδ', μετήνδ' ἐφίσασαι βάσιν;
ἀγ σαθεῖσ', ἄκουσον· καὶ γὰρ ὀδὲ τὸν πάρος
μῦθον μάτην ἤκουσας, ὀδὲ νῦν δοκῶ.
δηϊ πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ἢ μοι ταῦσδέ τ' ἐξφπεῖν θέλῃς;
ἀγ σοὶ ταῦσδέ τ' ὀδὲν εἴργεται, τούτους δ' ἐᾶ.
δηϊ καὶ δὴ βεβᾶσι· χὠ λόγος σημαινέτω.
ἀγ ἀνὴρ ὅδ' ὀδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως,
φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν· ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς,
ἢ πρόσθεν ὀδίκαιος Ἄγγελος παρῆν.
δηϊ τί φῄς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοῇς.
ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας, ἄγνοιά μ' ἔχει.
ἀγ τούτου λέγοντος τἀνδρὸς, ἠσθόμην ἐγὼ
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἕκατι κεῖνος Εὐρυτόν θ' ἕλοι,
τήν θ' ὑφίπυργον Οἰχαλίαν· ἔρως δένιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε.
ὃ τἀπὶ Λυδοῖς, ὃδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων
λατρεύματ', ὃδ' ὁρίτης Ἰφίτου μόρος,

φ

ὃν νῦν παρώσας ὅτος, ἔμπαλιν λέγῃ·
ἀλλ' ἦνί' ἦλθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δῦναι πρύφιον ὡς ἔχοι λέχος,
ἔγηλη μα μικρὸν αἰτίαν θ' ἕτοι μάσας,
ἐπὶ στρατοὺς πατρίδα τὴν ταύτης· ἐν ᾗ
τῶν Εὔρυτον τῶνδ' ἕπεδεσπόξην θρόνων,
πτείνῃ τ' ἄνακτα πατέρα τῆσδε, καὶ πόλιν
ἔπερσε· καὶ νῦν ὡς ὁρᾷς ἥκῃ δόμους
ὡς τόσδε πέμπων, ἢ κἀφροντίστως γύναι,
ἦ δ' ὥς τε δούλην· μὴ δὲ προσδόκα τόδε·
ἦ δ' ἧκος, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ·
ἔδοξεν ἦν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν
δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ, συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ὥστ' ἐξελέγχῃν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
ἀχθήσομαι· τόδ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως.
δηϊ οἴμοι τάλαινα, πῦ ποτ' εἰ μὶ πράγματος;
τίν' ἦσθέσθην μαι πημονὴν ὑπόπτερον,
λαθραῖον; ὦ δύσηνος· ἆρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν ὥσπερ ὄ' πάγων διώμνυτο;
ἀγ ἦ καὶ τὰ λαμπρὰ, καὶ κατ' ὄμμα, καὶ φύσιν,
πατρὸς μὲν ὅσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ,
Ἰόλη καλεῖτο· τῆς, ἑκάνος ὅδα μᾷ
βλάσας ἐφῶνῳ δῆθεν ὅδ' ἐν ἱσορῶν.
χο ὄλοιντο μήτι πάντες οἱ κακοί· τὰ δὲ
λαθραῖ' ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακά.
δηϊ τί χρὴ ποιῆν γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
τοῖς νῦν παρῶσιν, ἐκπεπλημένη κυρῶ.
χο πάσθου μολοῦσα τἀνδρός· ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
λέξειεν,

λέξον, ἅ μιν πρὸς βίαν πρίνῃν θέλοις.
δη ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ὥπο γνώμης λέγῃς.
ἡμᾶς δὲ προσμένωμεν, ἢ τὶ χρὴ ποιῆν;
χο μίμν'· ὡς ὅδ' ἀνὴρ, ὥπ' ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
ἀλλ' αὐτόκλητος ἐν δόμων πορεύεται.
λι τὶ χρὴ γύναι μολοῦντά μ' Ηρακλεῖ λέγῃν;
δίδαξον, ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.
δη ὡς ἐκ τραχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν
ἅῤῥαφς, πρὶν ἡμᾶς καινεώσασθαι λόγους.
λι ἀλλ' εἴ τι χρήιξῃς ἱσορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.
δη ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμῃς;
λι ἴσω μέγας Ζεύς, ὧν γ' ἂν ἐξῃδὼς πυρῶ.
δη τὶς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν, ἣν ἥκῃς ἄγων;
λι Εὐβοιίς· ὧν δ' ἔβλασεν, ὥπ' ἔχω λέγῃν.
δη ἔτος, βλέφ' ὧδε· πρὸς τίν' ἐννέπῃν δοκεῖς;
λι σὺ δ' εἰς τὶ δή με τοῦτ' ἐρωτήσασ' ἔχῃς;
δη τόλμησον εἰπῆν εἰ φρονῆς ὅσ' ἱσορῶ.
λι πρὸς τὴν πρατοῦσαν Δηϊάνῃραν Οἰνέως
πόρην, δάμαρτά θ' Ηρακλέους, ἅ μὴ πυρῶ
λύσαιμι μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.
δη τοῦτ' αὖτ' ἔχρηξον τοῦτό σου μαθεῖν· λέγῃς
δέσποιναν ἦναι τήνδε σήν;
λι δίκαια γάρ.
δη τὶ δῆτα, ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
ἢν ἁνρεθῇς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν;
λι πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλλας' ἔχῃς;
δη ὐδέν· σὺ μέντοι πάρτα τοῦτο δρῶν πυρῇς.
λι ἅπῃμι· μῶρος δ' ἦν πάλαι πλύων σέθεν.
δη ὅ· πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱσορῶμενος βραχύ.
λι λέγ' εἴ τι χρήιξῃς· καὶ γὰρ ὁ σιγηλὸς εἶ.

Δηϊ τὴν ἀίχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους
κάτοισθα δήπου;

λί φημί· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;

Δηϊ ἆρ' ἦσθ' σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς,
Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;

λί ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς ποθεν μολὼν,
σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ πλέω παρών;

Δηϊ πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ, πολύς σε ταῦτά γ' ἴσμεν' ὄχλος.

λί ναί.
πλέω γ' ἔφασκον· ταυτὸ δ' οὐχὶ γίνεται
δόκησιν εἰπεῖν, κἀξαριβῶσαι λόγον.

Δηϊ ποίαν δόκησιν; ἦ ἐπώμοτος λέγων
δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλῆ ταύτην ἄγειν;

λί ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν φράσον φίλη
Δέσποινα τόνδε, τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος.

Δηϊ ὃς σοῦ παρὼν ἤκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ
πόλις σ' ἁμείη πᾶσα, κοὐχὶ Λυδία
πέρσειεν αὐτὴν, ἀλλ' ὅτῳ σ' ἔρως φανείς.

λί ἄνθρωπος ὦ δέσποινα ἀποστάτω· τὸ γὰρ
» νοσοῦντι λυπεῖν, ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος.

Δηϊ μὴ πρὸς σὺ τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
Διὸς καταστράπτοντος ἐκπλέξῃς λόγον.
οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρᾷς καινῇ.
οὐδ' ἥτις οὐ πάτοισθε τἀνθρώπων, ὅτι
χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.

» Ἐρωτι μὲν νῦν ὅστις ἀντανίσταται
» πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
» ἕκτος γὰρ ἄρχει κἀθεῶν ὅπως θέλῃ,
» κἀμοῦ γε· πῶς δ' οὐχ ἅτερας, οἵας γ' ἐμοῦ;

ὡς ἔστι

ὡς ἤ τι τῷ μῶ τἀνδρὶ τῆδε τῇ νόσῳ
ληφθέντι μεμπτός ἐμι, κἀρτα μαίνομαι.
ἢ τῆδε τῇ γυναικὶ τῇ μεταιτίᾳ
τὸ μηδὲν ἀλγοῦν, μήδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
ὃ κἔστι ταῦτ'· ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
φῦδῃ, μάθησιν ὃ καλὴν ἐκμανθάνῃς·
εἰ δ' αὐτὸς αὑτὸν ὧδε παιδεύῃς, ὅταν
θέλῃς γενέσθαι χρηστὸς, ὀφθήσῃ κακός.
ἀλλ' εἰ πὲ πᾶν τἀληθές· ὡς Ελευθέρῳ
» φῦδεῖ καλῶσθαι, κὴρ πρόσεστιν ὃ καλή·
ὅπως δὲ λήσῃς, ὃδὲ τοῦτο γίνεται·
πολλοὶ γὰρ οἷς ἄρρηκας, οἳ φράσουσ' ἐμοί·
κεἰ μὲν δ' ἐδοικας, ὃ καλῶς ταρβῇς· ἐπεὶ
τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειν ἄν·
τὸ δ' εἰδέναι, τί δρῶν; ὃχὶ χ' ἕτερας
πλείσας ἀνὴρ εἷς Ηρακλῆς ἔγημε δή;
κοὔπω τὶς αὐτῶν ἔνγ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
ἠνέγκατ', ὃδ' ὄνδρος ἦλέτ', ὃδ' ἂν ἤ
κάρτ' ἐνταυθοῖ τῷ φιλεῖν· ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
ὤικτιρα δὴ μάλιστα, προσβλέψασ' ὅτι
τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν,
καὶ γῆν πατρῴαν ὃχ ἑκοῦσα δύσμορος
ἔπερσε, κἀφ' ὑλωσεν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ῥᾴτω κατ' ὄρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράξω κακὸν
πρὸς ἄλλον εἶναι· πρὸς δ' ἐμ' ἀφυδεῖν ἀεί·
πάθου λεγούσῃ χρηστά· κὴ μέ μοι χρόνῳ
γυναικὶ τῇδε· κἀπ' ἐμοῦ κτήσῃ χάριν·
ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, ἐπεί σε μανθάνω
θνητὴν, φρονοῦσαν θνητὰ κὴκ ἀγνῶ μονα,
πᾶν σοι φράσω τἀληθὲς, ὃδὲ πρύτομαι·

ἔστιν γὰρ ὅτως, ὥσπερ ὅτος ἐννέπῃ.
ταύτης ὁ δηνὸς ἵ μερός ποθ' Ηρακλῆ
δῖηλθε. κἀὐτῆσδ' ὄνεχ' ἡ πολύφθορος
παθηρέθη πατρῷος Οἰχαλία δορί.
καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
ὅτ' εἶπε κρύπτειν, ὅτ' ἀπηρνήθη ποτέ.
ἀλλ' αὐτὸς ὢν δέσποινα, δῃ μάνων τὸσὸν
μὴ σέρνον ἀλγύνοι μι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
ἥ μαρτον, εἴτι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμῃς.
ἐπῄ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίσασαι λόγον,
κείνου τε καὶ σὴν ἐξίσου κοινὴν χάριν,
καὶ σέργε τὴν γυναῖκα, καὶ βούλου λόγους
ὃς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως ἁρμηνέναι.
ὡς τἄλλ' ἑκῆνος πάντ' ἀρίσευών χερῶιν,
τῦ τῆσδ' ἔρωτος ἧς ἅπανθ' ἥσων ἔφυ.
δηϊ ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν, ὥστε ταῦτα δρᾶν.
κοὔτοι νόσον γ' ἑπακτὸν ἐξαιρούμεθα
θεοῖσι δυσμαχοῦντες, ἀλλ' ἧσω σέβης
χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπισολὰς φέρῃς,
ἅ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
καὶ ταῦτ' ἄγῃς. ἡδὺν γὰρ ὁ δίκαια σε
χωρῆν προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ σόλῳ.
χο μέγα τι σθένος ἁ
Κύπρις ἐνφέρεται νίκας ἀᾷ.
καὶ τὰ μὲν θεῶν,
παρέβαν· καὶ ὅπως
Κρονίδαν ἀπάτασεν, ὃ λέγω.
ὃς δὲ τὸν ἔννυχον ἀϊδαν,
ἢ Γοσφδάωνα τιν' ἀκτοραγάιας.
ἀλλ' ἐπὶ τήνδ' ἄρ' ἄκοιτιν,

ἀμφίγυα

ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων τινές.
πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξ
ἤλθον ἄεθλ' ἀγώνων.
ὁ μὲν, ἦν ποτα μὴ
θέος, ὑπέρωτε τετράορον
φάσματα ταύρου
Ἀχελῷος ἀπ' Οἰ
νιαδᾶν· ὁδὲ, βαιχίας ἄπο
ἦλθε παλίντονα Θήβας
τόξα, καὶ λόγχας, ῥόπαλόν τε τινάσσων
παῖς Διός· οἳ τότ' ἀολλῆς ἴσαν,
ἐς μέσον ἰέμενοι λεχέων· μόνα
δ' αὔλητρος ἐν μέσῳ Κύπρις
ῥαβδονόμῳ ξυνοῦσα.
τότ' ἦν χερὸς, ἦν δὲ
τόξων πάταγος, ταῦ
ρῴων τ' ἀνάμιγδα περάτων.
ἦν δὲ ἀμφίπλεκτοι
πλίμακες· ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
πλήγματα, καὶ σόνος ἀμφοῖν.
ἀδ' οὐῶπις ἁβρὰ,
τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ
ἧσο, τὸν ὃν προσμένουσ' ἀοίτην.
ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἷα φράξω
τόδ' ἀμφινάκητον ὄμμα νύμφας
ἐλεεινὸν ἀμμένᾳ·
κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ
βέβακεν, ὥστε πόρτις ἐρήμα.
ἧμος φίλαι κατ' οἶκον ὀξένος θρόᾳ
ταῖς ἀϊχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,

τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρᾳ.
τὰ μὲν, φράσουσα, χερσὶν ἀὐτεχνησάμην.
τάδ' ὅια πάσχω συμπαθοίητι οὐμένη.
πόρην γὰρ οἶμαι δ' οὐκέτ' ἀλλ' ἐξουμένην,
παρφσδέδεγμαι φόρτον ὥστε ναυτίλος
λωβητὸν, ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
πάλαι δύ' ὄσαι, μίμνομεν μιᾶς ὕπο
χλαίνης ὑπαγκάλισμα· τοιάδ' Ἡρακλῆς
ἔπισὸς ἡμῖν πάγαθὸς κεκλόμενος,
οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
ἐγὼ δὲ θυμῷ μὲν δὴ ἐπίσαμαι
τοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῆνδε τῇ νόσῳ.
τόδ' αὖ ξυνοικεῖν τῆνδ' ὁμοῦ, τὶς ἂν γυνὴ
δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων.
ὁρῶ γὰρ ἥβην τὴν μὲν, ἕρπουσαν πρόσω,
τὴν δὲ, φθίνουσαν· ὧν ἁφαρπάζων φιλεῖ
ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶνδ' ὑπεκτρέπων πόδα.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
ἐμὸς κεκλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ.
ἀλλ' οὐ γὰρ ὥσπερ εἶπον ὀργαίνω καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν· ἣ δ' ἔχω φίλαι
λυτήριον λύπημα, τῆδ' ὑμῖν φράσω.
ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
θηρὸς, λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον.
ὃν παῖς ἔτ' οὖσα, τοῦ δασυστέρνου πάρα
Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνῃλόμην.
ὃς τὸν βαθύῤῥουν ποταμὸν Εὔηνον, βροτοὺς
μισθοῦ πορθμεύων χερσίν· οὔτε πομπίμοις
κώπαις ἐρέσσων, οὔτε λαίφεσιν νεώς.
ὃς καὶ μὲ τῶν πατρῴων ἥνικα στόλων

ξὺν Ἡρακλεῖ τοπρῶτον οὖν ἐς ἐσόμην,
φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ,
ψαύει ματαίας χερσίν· ἐκδ' ἤϋσ' ἐγώ·
ὦ Ζηνὸς οὐδὺς παῖς ἐπίσχες χερῶν,
ἦμεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
σέρνων διεῤῥοίζησεν· ἐκθνήσκων δ' ὁ θὴρ,
τοσοῦτον εἶπε, παῖ γέροντος Οἰνέως,
τοσόνδ' ὀνήσῃ τῶν ἐμῶν ἐὰν πιθῇ
πορθμῶν, ὅθ' ἥνεχ' ὑστάτην ἔπεμψ' ἐγώ·
ἐὰν γὰρ ἀμφίβρετον αἵματων ἐμῶν
σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσὶν, ἢ μελαγχόλους
ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα λερναίας Ὕδρας,
ἔσαι φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον
τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' ᾠσιδῶν
σέρξαι γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
τοῦτ' ἐννοήσασ' ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
κείνῳ θανόντος ἐγκεκλεισμένον καλῶς,
χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα
ξῶν κεῖνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
κακὰς δὲ τόλμας, μήτ' ἐπισάμην ἐγὼ,
μήτ' ἐκμάθοιμι· τάς τε τολμώσας, συγῶ·
φίλτροις δ' ἐάν πως τὴνδ' ὑπερβαλῶ μεθα
τὴν παῖδα, καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ,
μὲ μηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον· ᾗ δὲ μὴ, πεπαύσεται.

Χο ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
δοκῶς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.

Δη ὅτως ἔχῃ γ' ἡ πίστις· ὡς τὸ μὲν δοκεῖν,
ἔνεστι· πρᾶγμα δ' οὐ προσωμίλησά πω.

Χο ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐ δ' εἰ δοκεῖς

ἔχθν, ἔχοις ἂν γνῶμα μὴ πφρωμένη.
δνῖ ἀλλ' αὐτίκ' ἦσό μεσθα· τόνδε γὰρ βλέπω
θυραῖον ἤδη· διατάχους δ' ἐλεύσεται.
μόνον παρ' ὑμῶν οὖς τεχοί μεθ'· ὡς σκότῳ
κἂν αἰσχρὰ πράσσεις, ὅπου' αἰσχύνη πεσῇ.
λί τὶ χρὴ ποιῆν σή μαινε τέκνον Οἰνέως.
ὡς ἐσμὲν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδῆς.
δνῖ ἀλλ' αὐτὰ δή σοι ταῦτα κἀὶ πράσσω Λίχα,
ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἠγορῶ ξέναις.
ὅπως φέρῃς μοι τόνδ' ἐϋῦφῆ πέπλον
δώρημ' ἐκείνῳ τἀνδρὶ τῆς ἐμῆς χερός.
δισσὼς δὲ τόνδε, φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
πήνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ.
μήδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου,
μήθ' ἕρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σαθεὶς,
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ.
ὅτῳ γὰρ ἤυχμην· εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
ἴδοι μι σωθέντ' ἢ ηλύοι μι, παυδίκως
σελῆν χιτῶνι τῷδε, κἀὶ φανῆν θεοῖς
ὀυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
κἀὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κεῖνος ἀὐ μαθὲς
σφραγῖδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται.
ἀλλ' ἔρπε κἀὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ 'πιθυμῆν πομπὸς ὢν, περισσὰ δρᾶν.
ἔπειθ', ὅπως ἂν ἡ χάρις ἡμνου τέ σοι
κἀμοῦ ξυνελθοῦσ', ἐξ ἁπλῆς δίπλη φανῇ.
λί ἀλλ' ἅπερ Ερμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην
βέβαιον, ὅτι μὴ σφαλῶ 'ν σοί ποτε,
τὸ μὴ 'γὼ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δῆξαι φέρων,

λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
δη ΐ σείχοις ἂν ἤδη· καὶ γὰρ ἐξεπίσασαι
τἀγ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει.
λι ἐπίσαμαί τε, καὶ φράσω σεσωσμένα.
δη ΐ ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
προσδέγματ', αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως;
λι ὥστ' ἐκπλαγῆναι τὸ μὸν ἡ δονῇ κέαρ.
δη ΐ τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
μὴ πρῷ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν ἐξδέναι τἀκεῖθεν εἰ πονοῦμεθα.
χο ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρὰ, καὶ πάγος
Οἴτας παραναιετάοντες, οἵ τε μέσαν
Μηλίδα παρὰ λίμναν,
χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
πυλάτιδες καλέονται,
ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν
αὐλὸς ἤ καρναΐαν
ἰάχων καναχὴν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θάσσας
ἀντίλυρον μόσας.
ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας τε κῆρος,
σῦται πάσας ἀρετᾶς
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους.
ὃν ἀπόπτολιν ἔχομεν
πάντα δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι
χρόνον πελάγιον ἵδριες ὐδέν.
ἃ δέ σοι φίλα δάμαρ
τάλαινα δυστάλαινα παρδίαν
πάγκλαυτος αἰὲν ὤλλυτο.

νῦν δ' Ἄρης οἰσθρηθεὶς,
ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἀμέραν.
ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ
σάμη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσαι,
νασιῶτιν ἑστίαν
ἀμείψας· ἔνθα κλήξεται θυτὴρ,
ὅθεν μόλοι πανάμερος
τὰς πφθὰς παγχρίσῳ
συγκραθεὶς ἐπὶ προφάσει θηρός.
δηϊ γυναῖκες, ὡς δ' ἔδοικα μὴ περαιτέρῳ
πεπραγμέν' ᾖ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.
χο τί δ' ἔστι Δηϊάνειρα τέκνον Οἰνέως;
δηϊ ἔκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ' ἡ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.
χο ἔδηί τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δώρημάτων;
δηϊ μάλιστά γ'· ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργῳ τῷ παραινέσαι λαβεῖν.
χο δίδαξον, εἰ δίδακτον ἐξ ὅτου φοβῇ.
δηϊ τοιόνδ' ἐκβέβηκεν, οἷον ἂν φράσω
γυναῖκες ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ᾧ γὰρ τὸν ἔνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον, ἀρχῆτ' οἰὸς οὐφ' ἡρῷ πόκῳ,
τοῦτ' ἠφάνισαν ἰάβορον πρὸς ἀδηνὸς
τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεσὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει,
καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σποδιάδος· ὡς δ' εἰδῇς ἅπαν
ἥτοι τ' ἐπράχθη, μῦθον ἐντενῶ λόγου.
ἐγὼ γὰρ ὢν ὁ θὴρ μ' ἐνέταμνε πόνων
πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι πρὸς δι' ἄξατο,
παρῆκα θεσμῶν ὀδὲν, ἀλλ' ἐσωζόμην

χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν·
καί μοι τάδ' ἦν πρόρρητα, καὶ τοιῶτ' ἔδρων·
τὸ φάρμακον τῦτ' ἄπυρον· ἀκτῖνός τ' ἀεὶ
θέρμης ἄθικτον ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμέ,
ἕως ἂν ἀρτίχρισον ἁρμόσαιμί πᾳ·
κἄδρων τοιῶτα· νῦν δ' ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
μαλλῷ, πάσασα κτησίου βοτῦ λάχνην·
κἄθηκα συμπτύξασ' ἁλαμπὲς ἡλίῳ
κοίλῳ ξυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ ᾔδετε·
εἶσω δ' ἀποστείχουσα, δέρκομαι φάτιν
ἄφρασον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν·
τὸ γὰρ πάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως
τῆς οἰός, ᾗ πρόχριον ἐς μέσην φλόγα
ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν· ὡς δ' ἐθάλπετο,
ῥεῖ πᾶν ἄδηλον, καὶ κατέφθικται χθονί·
μορφῇ μάλις εἰκασὸν, ὥστε πρίονος
ἐμβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου·
τοιόνδε κεῖται προπετές· ἐκ δὲ γῆς ὄφεν
πρόκειτ', ἀναξέουσι βρομβώδεις ἀφροὶ,
γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτῷ
χυθέντος εἰς γῆν βαιχάς ἀπ' ἀμπέλου·
ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω·
ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξεργασμένην·
πόθεν γὰρ ἄν ποτ'· ἀντὶ τοῦ, σύνισμεν ὁ θήρ
ἐμοὶ παρέσχ' οὔνοιχν, ἧς ἔθνησχ' ὕπερ;
οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
χρήζων ἔθελγεν· ὧν ἐγὼ μεθύστερον
ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι·
μόνη γὰρ αὐτὸν, εἴ τι μὴ φανθήσομαι

νεώμης, ἐγὼ δύσνους ἐξαποφθερῶ.
τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα, καὶ θεὸν
χείρωνα τὴν μήναντα χ' ὥσπερ ἂν θίγῃ,
φθείρει τὰ πάντα νεώδαλ'· ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε
σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας,
πῶς ὐκ ὀλῇ καὶ τόνδε; δόξαν ἐμοὶ·
καίτοι δέδοκται, κῆνος ἀσφαλήσεται,
ταύτῃ σὺν ὀργῇ κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα.
» Ζῆν γὰρ κακῶς πλέουσαν, ὐκ ἀναχετὸν,
» ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι.
Χο Ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει·
» τὴν δ' ἐλπίδ', ἣ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.
δηϊ ὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν
ἡ δ' ἐλπὶς, ἥτις καὶ θράσος τί προξενεῖ.
Χο ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκουσίας,
ὀργὴ πέπφρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.
δηϊ τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν, ὐχ ὁ τῷ κακῷ
κοινωνὸς, ἀλλ' ᾧ μηδὲν ἐς οἴκους βαρύ.
Χο σιγᾶν ἂν ἄρ μόξοισε τὸν πλείω χρόνον,
εἰ μή τι λέξει παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
πάρεστι μαστὴρ πατρὸς, ὃς πρὶν ὤχετο.
ὕλλ ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἓν ἐξόλωμεν,
ἢ μηκέτ' εἶναι ξῶσαν, ἢ σεσωσμένην,
ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρ', ἢ λῴους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμάρτασθαι ποθέν.
δηϊ τί δ' ἔστιν ὦ παῖ πρὸς γ' ἐμοῦ συγκείμενον;
ὕλλ τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τόνδ' ἐμὸν λέγω
πατέρα, καταπτήσασα τῆνδ' ἐν ἡμέρᾳ.
δηϊ οἴμοι· τίν' ἐξήνεγκας ὦ τέκνον λόγον;
ὕλλ ὃν ὐχ οἷόν τε μὴ τελεσθῆναι. Τὸ γὰρ

» φανθὲν, τὶς ἂν δύναιτ' ἀγέννητον ποιεῖν;
δηϊ πῶς ᾖπας ὦ παῖ· τὸ, παρ' ἀνθρώπων μαθὼν,
ἄξηλον ὕστως ἔργον ᾖργάσθαί με φῄς;
ὔλλ αὐτὸς βαρᾷαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι
πατρὸς δεδορκὼς, καὶ κατὰ γλῶσαν κλύων.
δηϊ πῶ δ' ἐμπελάξῃς τἀνδρὶ, καὶ παρίσασαι;
ὔλλ ᾗ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δ' ἡ φωνᾷν χρεών.
ὅθ' εἶρπε κλῃνὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
νίκης ἄγων τρόπαια, καὶ προθύνια,
ἀκτή τις ἀμφίκλυσος Εὐβοίας ἄκρον
Κήναιόν ἐστιν· ἔνθα πατρῴῳ Διϊ
βωμὸς ὁρίξῃ, τεμενίαν τε φυλλάδα.
ἔνθ' νιν τὰ πρῶτ' ἐσῆδον ἄσμενος πόθῳ·
μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυβότους τύχῃν σφαγὰς,
πῦρ ἐξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκῆος λίχας,
τὸ σὸν φέρων δῶρημα θανάσιμον πέπλον.
ὃν πῆνος ἐνδὺς ὡς σὺ πρὸξεφίεσο,
ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελῆς ἔχων
λῇας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμῶς,
ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα.
καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος, ἵλεῳ φρενὶ
πόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο.
ὅπως δὲ σε μνῶν ὀργίων ἐδαίετο
φλὸξ αἰματηρὰ, κἀπὸ πίτρας δρυὸς,
ἱδρὼς ἀνίῃ χρωτὶ καὶ προσπτύαιτο
πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος
χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀσέων
ὀδαγμὸς ἀντίπαστος· ᾗτα φοινίας
ἐχθρᾶς Ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδάνυτο,
ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα

Λίχαν, τὸν ὡδὲν αἴτιον τῶ σῶ πακῶ,
ποίαις ἐνέζηκα τόνδε μηχαναῖς πέπλον.
ὅδ' ὡδὲν ᾔδως δύσμορος, τὸ σὸν μόνης
σώρη μ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν, ἐσαλμένον.
πᾳ̃ξός ὡς ἤνυσε, καὶ διώδυνος
ἀπαραγμὸς αὐτῶ πλευμόνων ἀνθήψατο,
μάρψας ποδὸς νιν ἄρθρον ᾗ λυγίζεται,
ῥιπῇ πρὸς ἀμφίηλυσον ἐκ πόντου πέτραν.
κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνῃ μέσου
κρατὸς διαπαρέντος, αἵματός θ' ὁμῶ.
ἅπας δ' ἀνωφώνησεν οἰμωγῇ λεώς.
τῶ μὲν, νοσοῦντος· τῶ δὲ, διαπεπραγμένου.
κὠδῇς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
ἐᾶτο γὰρ πέδονδε· καὶ μετάρσιος
βοῶν, ἰύξων· ἀμφὶ δ' ἐντύπουν πέτραι
λοιπῶν ὄρφοι πρῶνες, Εὐβοίας τ' ἄκραι.
ἐπεὶ δ' ἀπῇπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
ῥίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν,
τὸ δυσπάρυνον λέκτρον ἐνδατούμενος
σῶ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον,
ὃν κατανεῖτο λυμαντὴν βίου,
τότ' ἐκ προσέδρας λιγνύος διάσφορον
ὀφθαλμὸν ἄρας, ᾧ δέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ
διεκπυρῶντα· καί με προσβλέψας, κάλει,
ὦ παῖ, πρόσελθε· μὴ φύγῃς τὸ μὸν κακὸν,
μή δ' ἄφες ἐμὲ χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί.
ἀλλ' ἆρον ἔξω· καὶ μάλιστα μὲν μέθες
ἐνταῦθ', ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν.
εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλά μ' ἔκπεμψον τῆσδε γῆς
πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μήδ' αὐτῶ θάνω.

τοσαῦτ'

τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
θέντες σφε, πρὸς γῆν τήνδ' ἐπέλσαμεν, μόλις
βρυχώμενον πασσμοῖσι· καί νιν αὐτίκα
ἢ ξῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως.
τοιαῦτα μῆτερ πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ,
καὶ δρῶσ' ἐλήφθης· ὧν σε ποινίμους δίκη
τίσαιτ', Ἐριννύστ'· ἡ θέμις δ' ἐπαύχομαι·
θέμιτ', ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ πρῶτα βαλες·
πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
κτήνας, ὁποῖον ἄλλον οὐ μὴ ὄψῃ ποτέ.

Χο τί σῖγ' ἀφέρπῃς; ὑ κἀτοιθ' ὅβ' ὕνεκα
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;

Ὕλλ ἐᾶτ' ἀφέρπειν· ἕρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἑρπύσῃ καλῶς.
ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος, τί δῆτα τρέφειν
μητρῷον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ.
ἀλλ' ἑρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν, ἣν
τῷ' μῷ δίδωσι πατρὶ, τήνδ' αὐτὴ λάβοι.

Χο ἴδ' ὅσιον ὦ παῖδες προσέμιξεν ἄφαρ
τὔπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
ὅτ' ἔλαχεν ὁπότε τελεόμηνος ἐνφέροι
δωδέκατος ἄροτος ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων
τῷ Διὸς αὐτόπαιδι· καὶ τάδ' ὀρθῶς
ἐμπεδοκατορίξει·
πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσων
ἔτι ποτὲ,
ὅτ' ἐπίπονον ἔχοι
θανὼν λατρείαν·
ἡ γάρ σφε πενταύρου φονία νεφέλα

χρίφ δολοποιὸς ἀνάγκα
πλευρᾷ προστακέντος ἰῷ,
ὃν τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ' αὐόλος δράκων.
πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι.
ἀφνοτάτῳ μὲν γ' ἄρας προστετακὼς
φάσματι, μελαγχαίτα
τ' ἄμμιγά νιν αἰνίξῃ,
Νέσσου θ' ὕπο,
φοίνια δολόμυβα κέν
τρ' ἐπιξέσχντα.
ὧν ἄδ' ἀτλάμων ἄοκνον
μεγάλαν προσορῶσα δόμοις βλάβαν
νέων αἰὶ ἀόντων γάμων,
τὰ μὲν, ὅτι προσέβαλε· τάδ' ἀπ' ἀλλοθρόου
γυώμας μολόντ' ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς,
ἤπτ' ὀλοὰ σένει,
ἤπτ' ἀδίνων χλωρὰν
τέγγει δακρύων ἄχναν.
ἃ δ' ἐρχομένα
μοῖρα προφαίνῃ δολίαν
καὶ μεγάλαν ἄτην.
ἔρρωγεν πυγὰ δακρύων· ἔχυται
νόσος· ὤ πόποι· ὅιον ἀνχρσίων
ὄπω ἀγακλειτὸν
Ηρακλέος ἀπέμολε πάθος οἰκτίσαι.
ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορὸς,
ἃ τότε θοὰν νύμφαν
ἄγχεις ἀπ' αἰπυνᾶς
τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾷ.
ἃ δ' ἀμφίπολος

Κύπρις

Κύπρις ἄναυδος φανερὰ
τῶν δ' ἐφάνη πρέπτωρ.
χο πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς
οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὀρμώμενα.
τί φημι.
ἠχᾷ τις ἀνὰ δόμον μου, ἀλλὰ δυστυχῆ
πωκυτὸν ἔσω· καί τι καινίζει τέγη.
ξύνες δὲ
τήνδ' ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυωμένη
χωρᾷ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σὴ μαίνουσά τι.
τρο ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἦ μιν ὀσμὴ ναῶν
ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.
χο τί δ' ὦ γεραιὰ καινοποιηθὲν λέγῃς;
τρο βέβηκε Δηϊάνειρα τὴν πανυσάτην
ὁδὸν ἁπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.
χο ὦ δύστον' ὡς θανοῦσα;
τρο πάντ' ἀκήκοας.
χο τέθνηκεν ἡ τάλαινα;
τρο δεύτερον κλύεις.
χο τάλαιν' ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανοῦσ' ἔφυ φόνου;
τρο σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν.
χο ᾗ πὲ τῷ, μόρῳ γύναι ξυντρέχῃ.
τρο αὐτὴν δι' ἱππίσωσε.
χο τὶς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι
τάνδ' αἰχμὰν βέλεος ναὸς
ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
πρὸς θανάτῳ θάνατον
ἀνύσασα μόνα;
τρο σονόεντος ἐν τομᾷ σιδήρου.
χο ἐπεῖδες ὦ ματαία τάνδ' ὕβριν;

τρο ἐπεῖδον ὡς δὴ πλησία παρασάτις.
χο τὶς ἦν; πῶς; φίρ' εἰπέ.
τρο αὐτὴ πρὸς αὑτῆς χειροποιεῖται τάδε.
χο τί φωνῇς;
τρο σαφηνῆ.
χο ἔτεκεν ἔτεκεν μεγὰ
λαν ἀνέορτος ἄδε νύμφα
δόμοισι τοῖσδ' Ἐριννύν.
τρο ἄγαγε. μᾶλλον δ' εἰ παρῆσα πλησία
ἕλκυσες οἷ' ἔδρασε, κἀρτ' ἂν ᾤκτισας.
χο καὶ ταῦτ' ἔτλη τὶς χεὶρ γυναικεία πτίσαι;
τρο δεινῶς γε· πᾶσιν δ' ὥστε μαρτυρῆν ἐμοί.
ἐπεὶ παρῆλθε δῶμάτων ἔσω μόνη,
καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς ἧδε ποῖλα δέμνια
σορεύνθ' ὅπως ἄφορρον ἀντοίη πατρὶ,
πρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις ἐσίδοι,
βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίτνουσ', ὅτι
γένοιτ' ἐρήμη· κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου
ψαύσειεν, οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος.
ἄλλην δὲ κἄλλην δωμάτων σρωφωμένη,
εἴ που φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέ μας,
ἔκλαιεν ἡ δύσμορος ἑσορωμένη,
αὐτὴ πρὸς αὑτῆς δαίμονα καλουμένη,
καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τολοιπὸν ὠδίας.
ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔλιξεν, ἐξαίφνης σφ' ὁρῶ
Τὸν Ἡράκλειον βάλαμον εἰσορμώμενον.
κἀγὼ λαβραῖον ὅμμ' ἐπεσπασμένη,
φράσαν· ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις
τοῖς Ἡρακλείοις σρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
ὅπως δ' ἐτέλεσε τῦτ', ἐπευθορῦσ' ἄνω,
κἀθέξετ'

καθέξετ' ἐν μέσοισιν ὠνασπρίοις·
καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα,
ἔλεξεν, ὦ λέχη τε καὶ νυμφᾶ' ἐμά,
τοιοῦτον ἦσθ' ἄρα χαίρετ', ὡς ἔμ' ὕστερον
δέξεσθ' ἔτ' ἐν τοῖσι ταὐτὸν ὠνήσριαν.
τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνῳ χερὶ
λύει τὸν αὐτῆς πέπλον· ὦ χρυσήλατος
πρῶτ' ἦκτο μασῶν περονὶς· ἐκ δ' ἐλώπισε
πλευρὰν ἅπασαν, ὠλένην τ' εὐώνυμον·
κἀγὼ δρομαία βᾶσ', ὅσον περ ἔσθενον,
τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
κἂν ᾧ τὸ κῆδος δ' οὖρόθ' ἑξορμώμεθα,
ὁρῶ μὲν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ
πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
ἰδὼν δ' ὁ παῖς, ᾧ μοξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
τὸ δρᾶν κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε.
ὅθ' ἑκὼν δ' ἀχθεὶς τῶν κατ' οἶκον, ὕνεκα
ἄκουσα πρὸς τὸ θηρὸς ἔρξειεν τάδε.
κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύσμορος, ὅτ' ὀδυρμάτων
ἐλάφετ' ὀδὲν ἀμφίνιν γοώμενος,
ὅτ' ἀμφιπίπτων σώμασιν· ἀλλὰ πλευρόθεν
πλευρὰν παρεὶς, ἔκτο πόλλ' ἀνασθένων,
ὡς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ·
πλαίων ὅθ' ὕνεκ' ἐν δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα
πατρός τ' ἐκείνης τ' ὠρφανισμένος βίου.
τοιαῦτα τἀνθάδ' ἐστίν· ὥστ' ἥ τις δύο
ἢ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται,
μάταιός ἐστιν· ὃ γὰρ ἐσθ' ἥδ' ἄδριον,
πρὶν οὖ πάθη τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.
πότερ' ἂν πότερα ἐπισείνω;

πότερα τέλεα περαιτέρω
δύσπριτ' ἔμοιγε δυσάνω;
τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾷν δόμοις,
τάδε δὲ μέλλομεν ἐπ' ἐλπίσιν
μοιρίδ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
ᾧθ' ἁνεμόεσσά τις
γένοιτ' ἔπουρος ἐστῶτις αὖρα,
ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἑκ τόπων, ὅπως
τὸν Διὸς ἄλκιμον γόνον
μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
μηδ' ἴσιδ' ὅσ' ἄφαρ.
ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις
χωρᾷν πρὸ δόμων λέγουσιν
ἄσσετόν τι θαῦμα.
ἀχχὼ δ' ἄραι κὸ μικρὰν
πρὸ ἡλαίου ὀξύφωνος ὡς ἀηδὼν ἔνοι.
ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις.
πᾷ δ' αὖ φορᾷ νιν· ὡς φίλᾳ
προκηδόμενα, βαρᾷαν
ἄφορον φέρᾳ βάσιν.
αἲ· αἲ· αἲ· αἲ· ὅδ' ἄναυδος φέρεται.
τὶ χρὴ θανόντα νιν, ἢ κα
θ' ὕπνον ὄντα κρῖναι;
ὔλλ ὤμοι ἐγώ σου πάτερ.
ὤμοι ἐγώ σε μέλεος.
τὶ πάθω; τὶ δὲ μήσομαι; οἴμοι.
πρε σίγα τέκνον, μὴ κινήσῃς
ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὦ μόφρονος.
ξῇ γὰρ προπετής· ἀλλ' ἴχε δαικὼν
δόμων σόν.

ὔλλ πῶς

ὕλλ πῶς φὴς γέρον; ἢ ξῆ;
πρ ἢ μὴ ξεγείρῃς τὸν ὕπνῳ κάτοχον,
κἀκκινήσῃς, κἀνασῄσῃς
φοιτάδα δηνὴν νόσον ὦ τέκνον.
ὕλλ ἀλλ' ἐπί μοι μελέῳ
βάρος ἄπλετον ἐμμένε φρήν.
ἥρα ὦ ξοῦ, ποῖ γᾶς ἵκω; παρὰ τοῖ
σι βροτῶν κεῖμαι πεπονημένος ἀλ
λήπτοις ὀδύναις; οἵ μοι ἐγὼ τλάμων.
ἥδ' αὖ μιαρὰ βρύκει φοῦ.
πρ ἆρ' ἐξήδης ὅτον ἦν κέρδος
σιγῇ κεύθειν, καὶ μὴ σπεδάσαι
τῷδ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον;
ὕλλ ὀ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
σέρξαιμι, κακὸν τόδε λύσαιμι.
ἥρα ὦ κινναίχμρηπὶς βωμῶν
ἱερῶν, οἵαν ἀνθ' οἵων
θυμάτων ἐπί μοι μελέῳ χάριν ἢ
νύσω. ὦ Ζοῦ,
οἵαν μ' ἄρ' ἔβου λώβαν, οἵαν,
ἣν μήποτ' ἐγὼ προσιδοίμαν ὀτάλας
ὤφελον ὄασις, τόδ' ἀκήλητον
μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι.
τὶς γὰρ ἀοιδός; τὶς ὀ χειροτέχνης
ἰατορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσαι;
θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμαν.
ἔ. ἔ. ἐᾶτέ μ' ἐᾶτέ με
δύσμορον ὀνάσαι.
ἐᾶτέ με δύσανον ὀνάσαι.

πᾷ μου φαύῃς; ποῖ ηλίγῃς;
ἀπολῇς μ' ἀπολῇς.
ἀντέτροφας ὅτι καὶ μύσῃ.
ἤπαί μου τᾶτό τοι.
ἤδ' αὖθ' ἕρπῃ· πόθεν ἐς ὦ
πάντων Ελλάνων
ἀδικώτατοι ἀνέρες, ὃς δὴ
πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ,
κατάτε δρία πάντα καθαίρων,
ὠλεκόμαν ὁ τάλας.
καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι,
ἀ πῦρ, ἀ ηἔγχος
τις ὀνήσι μον ἀ ἀποτρέψῃ.
ἔ. ἔ. ἀ δ' ἀπαράξαι ηρᾶτα
βίου θέλῃ μολὼν,
τᾶ συχερᾶ. φᾶ. φᾶ.
ΧΡ ὦ παῖ τᾶδ' ἀνδρὸς,
τᾶργον τόδε μᾶξον ἀνήκῃ,
ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν.
σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὅμμα
ἔμπλεον ἢ δι' ἐμᾶ
σῳξφν.
ΟΥΛΛ φαύω μὲν ἔχωγε.
λαθίπονον δ' ὁ δύναν
ὅτ' ἔνδοθεν ὅτε θύραξ' ἔᾳ
ἐστί μοι ἐξανύσαι
βιότᾳ. τοιαῦτα νέμῃ Ζεύς.
ΗΡΑ ὦ παῖ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
τᾷ δέ με τᾷ δέ με
προσλαβε κουφίσας.

ἔ. ἔ. ἰὼ

ἔ. ἔ. ἰὼ ἰὼ δαῖμον.
θρῴσκει δ' ἀῷ θρῴσκει
δειλαία διολῶ' ἥ μᾶς
ἀποτίβατος ἀγρία
νόσος. ἰὼ Γαλλὰς
τόδε μ' ἀῷ λωβᾶται. ἰὼ πᾶ,
τὸν φύσαντ' οἰκτείρας,
ἀνεπίφθονον ἄρυσον ἔγχος.
πᾶσον ἐμᾶς ὑπὸ κλιτῆ
δος. ἀκῶ δ' ἄχος, ᾧ μ' ἐχόλωσε
σὰ μάτηρ ἄθεος,
ἂν ὦδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
αὔτως ὦδ' αὔτως, ὡς μ' ὤλεσεν.
ὦ Διὸς αὐθαίμων,
ὦ γλυκὺς αἰδᾶς,
ἄνασόν μ' ἄνασον,
ὠκυπέτᾳ μόρῳ
τὸν μέλεον φθίσας.
χο κλύω σ' ἔφριξα τάσδε συμφορὰς φίλας
ἄναντος, οἵας ὄιος ὢν ἐλαύνεται.
ὕρα ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμά, καὶ λόγῳ κακά,
καὶ χειρὶ, καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ.
κοὔπω τοιοῦτον ὅτ' ἄκοιτις ἡ Διὸς
πρόσθηκεν, ὅθ' ὁ συγγὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί.
οἷον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη
κακῶν ἔφυσεν ὡμοῖς τοῖς ἐμοῖς, Ἐριννύων
ὕφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.
πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν, ἡ μὲν ἐχάτας
βέβρωκε σάρκας, πλεύμονάς τ' ἀρτηρίας
ῥοφεῖ ξυνοικοῦν. ἡ δὲ χλωρὸν αἷμά μου

χ ιιιιι

πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
τὸ πᾶν, ἀφράσῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ.
ἀὐ ταῦτα λόγχη πεδίας, ἄθ' ὁ γηγενὴς
στρατὸς γιγάντων, ἄτε θήρειος βία,
ἄθ' Ἑλλὰς, ἄτ' ἄγλωσσος, ἄθ' ὅσην ἐγὼ
γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδρασέ πω.
γυνὴ δὲ, θῆλυς ἅσσα, κἀκ ἀνδρὸς φύσιν,
μόνη με δὴ καθῆλε φασγάνου δίχα.
ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγὼς,
καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβούσης πλέον.
δός μοι χερῶν σῶν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
ᾗς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα
ᾗ τἀμὸν ἀλγῇς μᾶλλον, ἢ πάγνης ὁρῶν
λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ πανύμενον.
ἴθ' ὦ τέκνον, τόλμησον· οἰκτρόν τέ με
πολλοῖσιν οἰκτρὸν, ὅστις ὥστε παρθένος
βέβρυχα πλαίων, καὶ τόδ' ὐδ' ἂν ἧς ποτε
τόνδ' ἄνδρα φάνη πρόσθ' ἰδοῦσ' δεδρακότα,
ἀλλ' ἀσθένακτος αἰὲν ἐσόμην πανοῖς.
νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὕρημαι τάλας.
καὶ νῦν προσελθὼν, σῆθι πλησίον πατρός.
σπέρμαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο,
πέπονθα· δείξω γὰρ τάδ' ἐκ πολυμμάτων.
ἰδοὺ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας.
ὁρᾶτε τὸν δύσπονον ὡς οἰκτρῶς ἔχω.
αἴ· αἴ· ὦ τάλας· ἔ· ἔ.
ἔθαλφεν ἄτης ἀσασμὸς ἀρτίως· ὅδ' αὖ
δίηξε πλευρῶν· ὐδ' ἀχύμανσόν μ' ἐᾷν
ἔοικεν ἡ τάλαινα διάβορος νόσος.
ὦ ναξ ἀϊδῆ, δέξαι με.

ὦ Διὸς ἀκτὶς, πᾶσον·
ἔνσεισον ὦ ναξ, ἐγκατάσκηπτον βέλος
πάτερ κεραυνοῦ· δάϊνυται γὰρ αὖ πάλιν·
ἤνθηκεν· ἐξώρμηκεν· ὦ χέρες χέρες·
ὦ νῶτα, καὶ σέρν'· ὦ φίλοι βραχίονες,
ὑμεῖς ἐκῆνοι δὴ παθέσθ', ὅτε
νεμέας ἔνοικον βουπόλων ἀλάστορα
λέοντ' ἄπλατον θρέμμα, κἀπροσήγορον
βίᾳ κατειργάσασθε, λερναίαν θ' Ὑδραν,
δίφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν
θηρῶν, ὑβριστὴν ἄνομον ὑπέροχον βίαν,
ἐρυμάνθιόν τε θῆρα· τόνδ' ὑπὸ χθονὸς
ᾅδου τρίκρανον σκύλακ' ἀπρόσμαχον τέρας
δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων
δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις·
ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
κοὐδεὶς τρόπαι' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν·
νῦν δ' ὧδ' ἄναρθρος καὶ κατερράπω μένος
τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
ὃς τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος·
ὃς τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος·
ἀλλ' οὖν γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ,
κἂν μηδὲν ἕρπω, τήνγε δράσασαν τάδε
χειρώσομαι· κἀκ τῶνδε, πρόσμολοι μόνων,
ἵν' ἐκδιδαχθῆ πᾶσιν ἀγγέλλειν, ὅτι
καὶ ξὼν κανδρός γε καὶ θανὼν ἐτισάμην.

Χο ὦ τλῆμον Ἑλλὰς, πένθος ὅσον εἰσορῶ
ἕξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' ἀσφαλήσεται.

Ὕλλ ἐπεὶ παρέχες ἀντιφωνῆσαι πάτερ
σιγὴν παραχών, κλῦθί μου νοσῶν ὅμως.

αἰτήσομαι γάρ σ', ὦ, δίκαια τυγχάνω.
δός μοι σεαυτὸν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνῃ
θυμῷ δύσοργος· ὃ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
χάρφ προθυμῇ, ἢν ὅ τοις ἀλγεῖς μάτην.
ἥρα εἰ πὼν ὃ χρήζεις, λῆξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν,
ὃ δ' ἐν ξυνίη μ', ὧν σὺ ποιπίλλεις πάλαι.
ΰλλ τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων, ἐν οἷς
νῦν ἐστιν, οἷς θ' ἥμαρτεν· οὐχ ἑκουσία.
ἥρα ὦ παγκάκιστε, κἀμὲ παρεμνήσω γὰρ αὖ
τῆς πατροφόντου μητρὸς ὡς κλύειν ἐμέ;
ΰλλ ἔχθ γὰρ ὄντως, ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
ἥρα ὃ δῆτα τοῖσδε πρόσθεν ἡμαρτημένοις;
ΰλλ ἀλλ' ὃ δὲ μὲν δὴ τοῖσδ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.
ἥρα λέγ'· οὐ λαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γε γώς.
ΰλλ λέγω· τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγής.
ἥρα πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐβέσπισας.
ΰλλ αὐτὴ πρὸς αὑτῆς, ὃ δ' ἐνὸς πρὸς ἑκ τόπου.
ἥρα οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;
ΰλλ κἄν σου σφαφοίη θυμὸς, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
ἥρα δεινοῦ λόγου κατῆρξας, εἰ πὲδ' ἦν σοφῆς.
ΰλλ ἅπαν τὸ χρῆν μ' ἥμαρτε, χρησὰ μνωμένη.
ἥρα χρῆς' ὦ κάκιστε πατέρα σὸν κτείνασα δρᾷ;
ΰλλ σέργη μα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
ἀπὸ μηλαχᾶ, ὡς προσεῖδε τὸς ἔνδον γάμους.
ἥρα καὶ τὶς τοσοῦτος φρενομανὴς Τραχινίων;
ΰλλ Νέσσος πάλαι πέναωρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῷδε φίλτρῳ, τὸν σὸν ἐκ μήνας πόθον.
ἥρα ἰὼ ἰὼ δύσκηνος· οἴχομαι τάλας.
ὄλωλ', ὄλωλα· φέγγος ὑπέτ' ἐστί μοι.
ἔα μοι· φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἔσταμεν.

ἴθ' ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ ἀνέτ' ἐσί σοι·
κἀλῆ τὸ πᾶν μοι ἀσπέρμα σῶν ὁ μαι μόνων.
κἀλῆς δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν· ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθηαθ' ἑσφάτων, ὅσ' οἶσθ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλλ' ὅτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπαντίᾳ
Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ' ἔχειν ἕδραν.
ΗΡ. παίδων δὲ τοὺς μὲν, ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφῃ,
τούσδ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις.
ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, ἅττι χρὴ πάτερ
πρᾶξαι, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.
ΧΟ. σύ δ' ἦν ἄκουε τἔργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
φανῇς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ, ἐμὸς καλῇ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
ἀλλ' ὅστις ἄδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλει.
ὅδ' ἦν ὁ θὴρ κένταυρος ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, ὅτῳ ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
μαντεῖα καινὰ τοῖς πάλαι ξυνήγορα.
ἐκ τῶν ὀρείων καὶ χαμαιτῶν ἐγὼ
σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραφάμην,
πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός.
ἥ μοι χρόνῳ τῷ ξῶντι καὶ παρόντι νῦν,
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ,
λύσιν τελεῖσθαι, κἀδόκουν πράξειν καλῶς.
τόδ' ἦν ἄρ' ἄδην ἄλλο, πλὴν θανεῖν ἐμέ.
Τοῖς γὰρ θανοῦσι, μόχθος ὐ προσγίνεται.
ταῦτ' ἦν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει τέκνοις,
δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τἀνδρὶ ξύμμαχον,

καὶ μὴ 'πιμεῖναι τὸν μὸν ὀξῦναι σόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰπάθοντα συμπράσσειν, νόμον
πάλλισον ἐξευρόντα, πρσθαρσεῖν πατρί.
ΰλλ ἀλλ' ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν ὡς λόγου σάσιν
τοιάνδ' ἐπελθών· πείσομαι δ' ἅ σοι δοκεῖ.
ἥρα ἔμβαλλε χἁρα δεξιὰν πρώτισά μοι.
ΰλλ ὡς πρὸς τὶ πίσιν τήνδ' ἄγαν ἐπισρέφεις;
ἥρα ὃ θᾶσσον οἶσθ', μήδ' ἀπισήσῃς ἐμοί;
ΰλλ ἰδοὺ προτείνω, κὐδὲν ἀντειρήσεται.
ἥρα ὄμνυ Διὸς νῦν τοῦ με φύσαντος πάρα.
ΰλλ ἢ μὴν τὶ δράσῳ; καὶ τόδ' ἐξρήσεται.
ἥρα ἢ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελῶν.
ΰλλ ὄμνυ μ' ἔγωγε Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.
ἥρα ᾗ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πῆ μονὰς σύχου λαβεῖν.
ΰλ ὃ μὴ λάβω· δράσω γάρ· σύχομαι δ' ὅμως.
ἥρα οἷσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψισον πάγον;
ΰλ οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σαθεὶς ἄνω.
ἥρα ἐνταῦθα νῦν χρὴ τὸν μὲν ἐξάραντά σε
σῶμ' αὐτόχρα, καὶ ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων,
πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίξου δρυὸς
πείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐντεμόνθ' ὁμοῦ
ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τὸ μὲν ἐμβαλῶν·
καὶ πυκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας,
πρῆσαι· γόον δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
ἀλλ' ἀσέναντος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἶ
τοῦ δ' ἀνδρὸς, ἔρξον· εἰδὲ μή, μενῶ σ' ἐγώ·
καὶ νέρθεν ὢν, ἀρᾶος εἰσαεὶ βαρύς.
ΰλλ ὀίμοι πάτερ, τίν' εἶπας; ὧδέ μ' ἔργασαι;
ἥρα ὁποῖα δράσεν ἐστίν· ᾗ δὲ μή, πατρὸς
ἄλλου γενοῦ του, μήδ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι.

ὔλλ ὤιμοι μάλ' αὖθις· διά μ' ἐκπαλῇ πάτερ,
φονέα γενέσθαι καὶ πάλαι μναῖον σέθεν;
ἥρα ὃ δῆτ' ἔγωγ'· ἀλλ' ὧν ἔχω παιώνιον,
καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν πακῶν.
ὔλλ καὶ πῶς ὑπάιθων, σῶ μ' ἂν ἰῷμην τὸ σόν;
ἥρα ἀλλ' ἢ φοβῇ πρὸς τοῦτο, τἄλλα γ' ἔργασαι.
ὔλλ φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
ἥρα ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς ἐριμένυς;
ὔλλ ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χερῶν.
τὰ δ' ἄλλα πράξω κοὐ κα μὴ τὸ μὸν μέρος.
ἥρα ἀλλ' ἀρκέσῃ καὶ ταῦτα· πρόσνῃμαι δέ μοι
χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις δίδου.
ὔλλ εἰ καὶ μακρὰ ἀρτ' ἔστιν, ἐργαθήσεται.
ἥρα τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
ὔλλ Ἰόλην ἔλεξας, ὥστ' ἐπῃνάξην ἐμέ.
ἥρα ἔγνως· τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω τέκνον,
ταύτην ἐμοῦ θανόντος ὥσπερ εὐσεβῆν
βούλῃ, πατρῴων ὁρκίων μεμνημένος,
πρόσθου δάμαρτα, μήδ' ἀπιστήσῃς πατρί·
μήδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλουροῖς ὁμοῦ
πλιθῇσαν αὐτὴν, ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ·
ἀλλ' αὐτὸς ὦ παῖ τοῦτο πήδαυσον λέχος.
» πάθου· τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
» σμικροῖς ἀπιστεῖν, τὴν πάρος συνοῦσαν χάριν.
ὔλλ ὤιμοι· τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι, κακόν·
τόδ' ὦδ' ὁρᾶν φρονοῦντα, τίς ποτ' ἂν φέροι;
ἥρα ὡς ἐργασθὲν ὧν λέγω θροῇς.
ὔλλ τίς γάρ ποθ'· ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνῃ
μεταίτιος, σοὶ τ' αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
τὶς ταῦτ' ἂν ὄστις μὴ 'ξ ἁλασόρων τοσοῖ,

ἔλοιτο· ηρᾶιον ηᾀμέγ' ὦ πάτερ θανεῖν,
ἢ τοῖσιν ἐχθίσοισι συννάιειν ὁμῶ.
ἴρα ἀνὴρ ὅδ' ὡς ἔοικεν, ὃ νέ μειν ἐ μοὶ
φθίνοντι μοῖραν, ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ' ἀτισήσαντα τοῖς ἐ μοῖς λόγοις.
ΑΙ ὄιμοι τάχ' ὡς ἔοικας, ὡς νοσῷς φράσεις.
ἴρα σὺ γὰρ μ' ἀπαυναθέντος ἐπινεῖς ηανοῦ.
ΑΙ δείλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω.
ἴρα ὃ γὰρ δικαίοις τοῦ φυτόυσαντος ηλύειν.
ΑΙ ἀλλ' ἐνδιδαχθῶ δῆτα δυσεβῆν πάτερ;
ἴρα ὃ δυσέβηα τὸ μὸν εἰ τέρψῃς ηέαρ.
ΑΙ πράσειν ἄνωγας ὄν με πανδίκως τάδε;
ἴρα ἔγωγε· τούτων μάρτυρας ηαλῶ θεούς.
ΑΙ τοι γὰρ ποιήσω, ηὐ ηἀπώσο μαι τὸσὸν
θεοῖσι δεινὺς ἔργον· ὃ γὰρ ἄν ποτε
ηανὸς φανείην σόι γε πιστεύσας πάτερ.
ἴρα ηαλῶς τελοῦτᾷς· ηᾀπὶ τοῖσδε, τὴν χάριν
ταχεῖαν ὦ παῖ πρόσθες· ὡς πρὶν ἐ μπεσῆν
σαραγμὸν ἤτιν' ὄισρον, ἐς πυράν με βῆς
ἄγ'· ἐγηονεῖτ'· ἄιρεσθε παῦλά τοι ηανῶν
αὕτη τελοῦτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑσάτη.
ΑΙ ἀλλ' ὅδ' ἐν ἔργῳ σοὶ τελεῖσθαι τάδε,
ἐπεὶ ηελεύῃς ηᾀξαναγηάξῃς πάτερ.
ἴρα ἄγε νῦν πρὶν τήνδ' ἀνανιν῅σαι
νόσον· ὦ ψυχὴ σηλιρὰ, χάλυβος
λιβοηόλλητον σόμιον παρέχου
σ', ἀνάπαυε βοὴν, ὡς ἐπίχαρτον
τελέως ἀεηούσιον ἔργον.
ἄιρετ' ὀπαδοὶ μεγάλην μὲν ἐ μοὶ
τούτων θέ μενοι συγγνω μοσύνην,

μεγάλην δ' ἐθεῶν ἁγνωμοσύνην,
εἰδότες ἔργων τῶν πραθομένων.
οἳ φύσαντες, καὶ καλήξομενοι
πατέρες, τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
τὰ μὲν ὄν μέλλοντ', οὐδεὶς ἐφορᾷ.
τὰ δ' ἐνῦν ἐσῶτ', οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,
αἰχρὰ δ' ἐπείνοις.
χαλεπώτατα δ' ὧν ἀνδρῶν πάντων,
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
χο λείπου μὴ δὲ σὺ παρθέν' ἀπ' οἴκων,
ἢ μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
ὄλλ πολλὰ δὲ πήματα καινοπαθῆ.
κοὐδὲν τούτων, ὅ, τι μὴ Ζεύς.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

SOPHOCLIS PHILOCTETES.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΟΥ.

Απαγωγὴ Φιλοκτήτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσέως παθ' Ἑλένου μαντήαν. ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς ἄδων χρησμοὺς συντελοῦντας πρὸς τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσέως νύκτωρ ἐνεδρευθείς, δέσμιος ἦχθη τοῖς Ἕλλησιν· ἡ δὲ σκηνὴ, ἐν Λήμνῳ· ὁ δὲ χορὸς, ἐκ γερόντων τῶν τῷ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων· ἦκται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιΐα· ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου· πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ὀδυσσεύς.	Ἔμπορος.
Νεοπτόλεμος.	Ἡρακλῆς
Χορός.	ἐπιφανὲς
Φιλοκτήτης.	μενος.

Προλογίζει δὲ ὁ Ὀδυσσεύς.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀ Κτὴ μὲν ἥδε τῆς περιῤῥύτου χθονὸς
Λήμνου, βροτοῖς ἄστειπτος, ὐδ' οἰκουμένη.
ἔνθ' ὠ ῆρατί σου πατρὸς Ελλήνων τραφεὶς
Αχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν μιλιᾶ
Γοίαντος ἰὸν ἐξέβην ἐγώ ποτε,
ταχθεὶς τόδ' ἕρδειν τῶν ἀναιρόντων ὕπο,
νόσῳ κατασχόντα διαβόρῳ πόδα.
ὅτ' ὔτε λοιβῆς ἦν μιν, ὔτε θυμάτων
παρὴν ἐπ' ἠλοις προσθιγεῖν· ἀλλ' ἀγρίας
κατῆχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίας
βοῶν, σενάζων· ἀλλὰ ταῦτα μὲν, τί δεῖ
λέγειν· ἀκμὴ γὰρ ὃ μακρῶν ἡμῖν λόγων.
μὴ καί μάθῃ μ' ἥκοντα, κἀμὲ χἠ τὸ πᾶν
σόφισμα· τῷ νιν αὐτίχ' ἁρπάσῃ δορὶ.
ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν,
σκοπεῖν θ' ὅπου σ' ἐντεῦθα δίσσομος πέτρα
τοιάδ', ἵν' ἐν φυχῇ μὲν ἡλίου διπλῆ
πάρεσιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ' ὕπνον
δι' ἀμφιτρῆρος αὐλίου πέμπῃ πνοή.
βαιὸν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῷ.
ἄμοι προσελθὼν σῖγα σήμαιν', εἴτ' ἔχῃ
χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδ' ἑᾷ, ᾗτ' ἄλλῃ κυρεῖ.
ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύοις,
ἐγὼ δὲ φράξω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ᾖ.

νεο ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τἔργον ὰ μαπρὰν λέγῃς.
δοπῶ γὰρ ὅιον εἶπας ἄντρον ἡσορᾷν.
ὀδυ ἄνωθεν, ἢ πάτωθεν; ὰ γὰρ ἐννοῶ.
νεο τόδ' ἐξύπερθε. παὶ πίβουτ' ὰδῆς τύπος.
ὀδυ ὅρα παθ' ὕπνον μὴ παταπλιθεὶς πυρῇ.
νεο ὁρῶ πενὴν οἴπησιν ἀνθρώπων δίχα.
ὀδυ ὰδ' ἔνδον οἰποποιὸς ἐστί τις τροφή;
νεο σειπή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίξοντί τῳ.
ὀδυ τὰδ' ἄλλ' ἔρημα, πὰδέν' ἐφ' ὑπόπτερον;
νεο αὐτόξυλόν γ' ἔπτω μα φλαυλούργου τινος
τεχνήματ' ἀνδρὸς, παὶ πυρεῖ' ὅμοῦ τάδε.
ὀδυ πείνου τὸθησαύρισμα σὴ μάνῃς τόδε;
νεο ἰὼ ἰώ. παὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται
ῥάπη, βαρῄας τοῦ νοσηλῄας πλέα.
ὀδυ ἀνὴρ πατοιπεῖ τόδε τὸς τόπους σαφῶς.
πᾷς' ὄχ' ἑπάς πω. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
πῶλον παλαιᾷ Κηρὶ προσβάλη μαπράν.
ἀλλ' ἢ πὶ φορβῆς νόσον ἐξελήλυθεν,
ἢ φύλλον ἥτινῳδύνον πάτοιδέ που.
τὸν ἦν παρόντα πέμψον εἰς πατασποπὴν,
μὴ παὶ λάθῃ με προσσεσών. ὡς μᾶλλον ἂν
ἕλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους μολεῖν.
νεο ἀλλ' ἔρχεταί τε, παὶ φυλάξεταί σ' ἴβος.
σύδ' εἴ τι χρῄζῃς, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
ὀδυ Ἀχιλλέως παῖ, δῆτά σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας,
γενναῖον ἦναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
ἀλλ' ἤν τι παινὸν, ὧν πρὶν ἦπ ἀπήποας,
πλύῃς, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.
νεο τί δῆτ' ἄνωγας;
ὀδυ τὴν Φιλοπτήτου σε δεῖ

τυχὴν

ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκπλέψῃς λέγων,
ὅτάν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρῃ,
λέγῃν Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ πλεπτέον.
πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
στράτευμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,
οἵ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολῆν
μόνην ἔχοντες τήνδ' ἅλωσιν Ἰλίου,
ἥκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων
ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αὐτοῦ μένῳ,
ἀλλ' αὖτ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν, λέγων ὅσ' ἂν
θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔχατ' ἐχάτων κακά.
τὰ τῶν γὰρ ἀδέν μ' ἀλγυνᾷς· ᾧ δ' ἐργάσῃ
μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλᾷς.
εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
ἥκ ἔστι πέρσαι σοὶ τὸ Δαρδάνου πέδον.
ὡς δ' ἔς τ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμιλία
πρὸς τόνδε πίσυ καὶ βέβαιος, ἔκ μαθε.
σὺ μὲν πέπλωκας, ὅτ' ἔνορκος ἀδελφὸ,
ὅτ' ἐξ ἀνάγκης, ὅτε τοῦ πρώτου σόλου·
ἐμοὶ δὲ τούτων ἀδέν ἐς' ἀρνήσιμον·
ὥστ' ᾧ με τόξων ἐγκρατὴς ἁλώσεται,
ὄλωλα· καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών·
ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δῆτα σοφισθῆναι, κλοπὰς
ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικήτων ὅπλων·
ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα
τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά.
Ἀλλ' ἦ δὴ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβᾷν·
τόλμα· δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα.
νῦν δ' ὡς ἀναιδὲς ἢ μέρας μέρος βραχὺ
δός μοι σεαυτόν· κἄπειτα τὸν λοιπὸν χρόνον,

κἀπλησο πάντων ὐσεβέσατος βροτῶν.
νεο ἐγὼ μὲν ὅς ἂν τῶν λόγων ἀληῶ κλύων
Λαερτίου παῖ, τόσδε καὶ πράσσειν συγῶ.
ἔφυν γὰρ ὀδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
ὅτ' αὐτὸς, ὅθ' ὡς φασιν ὃ' κφύσας ἐμέ.
ἀλλ' ἥμ' ἕτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν,
καὶ μὴ δόλοισιν· ὃ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς
ἥμᾶς τοσοῦσδε πρὸς βίαν χφρώσεται.
πεμφθὰς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης, ὀπνῶ
» προδότης καλεῖσθαι. Βούλομαι δ' ἄναξ καλῶς
» δρῶν ἐξαμαρτὼν μᾶλλον, ἢ νικῶν κακῶς.
ὀδυ ἐσθλὸν πατρὸς παῖ, κἀὐτὸς ὢν νέος ποτὲ,
» γλῶσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' ἔχον ἐργάτιν.
» νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν, ὁρῶ βροτοῖς
» τὴν γλῶσαν, οὐχὶ τἄργα, πάνθ' ἡγουμένην.
νεο τί δ' ἂν μ' ἄνωγας ἄλλο, πλὴν ψευδῆ λέγειν;
ὀδυ λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ φιλοτιμίαν λαβεῖν.
νεο τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον, ἢ πρᾶσαντ' ἄγειν;
ὀδυ ὃ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' ὅπη ἂν λάβοις.
νεο ὅτως ἔχῃ τι δῆτα καὶ ἰσχύος θράσος;
ὀδυ ἰὼ ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον.
νεο ἆρ' ἐκείνῳ γ' ὧδε προσμίξαι θρασύ;
ὀδυ ὃ μὴ δόλῳ λαβόντα γ' ὡς ἐγὼ λέγω.
νεο ἆρ' αὐχρὸν ἡμῖν δῆτα τἀψευδῆ λέγειν;
ὀδυ ὅπ, ᾗ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρῃ.
νεο πῶς ὃν βλέπων τις, ταῦτα τολμήσῃ λαλεῖν;
ὀδυ ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, ὃ καὶ ὀκνεῖν πρέπῃ.
νεο κέρδος δὲ μοι τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;
ὀδυ αἱρῇ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.
νεο ἆρ' ὃ πέρσων γ' ὡς ἐφάσκετ' ἦμ' ἐγώ;
ὀδυ ὅτ'

ὀδυ ὅτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς, ὅτ' ἐκεῖνα σοῦ.
νεο θηρατέα γίγνοιτ' ἂν, εἴπερ ὧδ' ἔχει.
ὀδυ ὡς τοῦτό γ' ἔρξας, δύο φέρῃ δωρήματα.
νεο ποίω; μαθὼν γὰρ, ἢν ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
ὀδυ σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κέκλησ' ἅμα.
νεο ἴτω· ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς.
ὀδυ ἦ μὴν μονούχους ὄν σ' ἔασοι παρήνεσα;
νεο σάφ' ἴσθ'· ἐπεὶ περ εἰς ἅπαξ συνήνεσα.
ὀδυ σὺ μὲν μένων νῦν κεῖνον ἐνθάδ' ἐνδέχου.
ἐγὼ δ' ἄπειμι μὴ κατοπτευθῶ παρών.
καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν.
καὶ δοῦρ', ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῇ τι
καταχολάξειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα ναυκλήρου τρόποις
μορφὴν δολώσας, ὡσὰν ἀγνοίᾳ προσῇ.
ὦ δῆτα τέκνον ποικίλως αὐδῶ μένου,
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι σοὶ παρὰς τάδε.
Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῷν,
νίκην τ' Ἀθηνᾶ πολιὰς, ἣ σῴζειν μ' ἀεί.
χο τί χρὴ τί χρὴ δέασθαί μ' ἐν ξένᾳ ξένον
στένειν, ἢ τὶ λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπτον;
» φράζε μοι· τέχνα γὰρ
» τέχνας ἑτέρας πρὸς ἔχει,
» καὶ γνώμα, παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
» Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται.
σὲ δ' ὦ τέκνον τόδ' ἐλήλυθε
πᾶν πράτος ὠγύγιον· τό μοι ἔννεπε
τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν.
νεο. νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐκατιᾶς

προσιδεῖν ἐθέλοντινα κῆται,
δέρκου θαρσῶν· ὁπόταν δὲ μόλῃ
δηνὸς οἰδίτης τῶνδ' ἐκ μελάθρων,
πρὸς ἐμὴν αἰὲν χέρα προχωρῶν,
πρῶτον παρὸν θεράπαιναν.

χο. μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις ἄναξ τὸσὸν
φρουρεῖν ὅμμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ.
νῦν δέ μοι λέγ' αὐλὰς
ποίας ἔνεστρος ναίει,
καὶ χῶρον τίν' ἔχει· τὸ γάρ μοι
μαθεῖν, ὅπ' ἀπόκριον,
μή με λάθῃ προασθεσῶν ποθεν,
τίς τόπος, ἢ τὶς ἕδρα, τίν' ἔχει σίβον
ἔναυλον, ἢ θυραῖον.

νεο ὅπου μὲν ὁρᾷς τόνδ' ἀμφίθυρον
πετρίνης οἰκήτης.

χο ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστι;

νεο πλοῦν ἔμοιγ' ὡς φορβῆς χρείᾳ
σίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που.
ταύτην γὰρ ἔχει βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα
πτηνοῖς ἰοῖς, συγερὸν συγερῶς
ἄ δέ τιν' αὐτῷ
παιῶνα καινῶν ἐπινωμᾷ.

χο οἰκτίρω νιν ἔγωγ' ὅπως
μή του πηδωμένου βροτῶν,
μὴ δὲ σύντροφον ὅμμ' ἔχων
δύσανος μόνος αἰεί,
νοσῷ μὲν νόσον ἀχρίαν,
ἁλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ

χρῄας

χρείας ἰσαμένῳ· πῶς ποτε πῶς
δύσμορος ἀντέχῃ·
ὦ παλάμαι θνητῶν,
ὦ δύσανε γένη βροτῶν,
ὅις μὴ μέτριος αἰών·
ὅστος πρωτογόνων ἴσως
οἴκων ὀδενὸς ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μόνος ἀπ' ἄλλων,
στικτῶν ἢ λασίων μέτα
θηρῶν· ἔν τ' ὀδύναις ὁ μὲ
λιμῷ τ' οἰκτρὸς, ἀνίπεσα μερι
μνήματ' ἔχων· βαρεῖ
α δ' ἀθυρόστομος
ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς
ὀιμωγᾶς ὑπόκειται·
ὀδὲν τάτων θαυμαστὸν ἐμοί·
θεία γὰρ ἅπερ κἀγώ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματ' ἐκεῖνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη·
καὶ νῦν ἀπονεῖ δίχα κηδεμόνων,
οὐκ ἔνδοθεν ὅπως ὁ θεῶν του μελέτῃ
τὸ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν ὅδ' ἐξίκοι χρόνος· ὃν λέγεται
χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.

Χο. οὕτω μ' ἔχε παῖ.

Νεο. τί τόδε;

Φιλ. πρὸ φάνη κτύπος

Χο. φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου.

νεο ἦπου τῆσδ', ἢ τῆσδε τόπων;
χο βάλλει βάλλει μ' ἐτοί μα φθογγά
τοῦ στίβου κατ' ἀνάγκαν
ἔρποντος· ὧδέ με λήθει
βαρβάτα τηλόθεν αὐδά
τρυσάνωρ· δι' ἀσὶν μαχὰρ θροεῖ·
ἀλλ' ἔχε τέκνον.
νεο λέγ' ὅτι.
χο φροντίσας νέας.
ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ·
ὁ μολπὰν σύριγγος ἔχων
ὡς ποιμὴν ἀγροβότας, ἀλλ' ἢ
που παίων ὑπ' ἀνάγκας,
βοᾷ τηλωπὰν ἰωὰν,
ἢ ναὸς ἄξενον αὐγὰ
ξων ὄρμον· προβοᾷ γὰρ τι δεινόν.
φιλ ἰὼ ξένοι,
τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτᾳ
κατέσχεθ' ὅτ' ὄρμον, ὅτ' οἰκουμένην·
ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτὲ
τύχοι μ' ἂν εἰπών; χῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μή μ' ὀκνῶ
δείσαντες, ἐκπλαγῆτ' ἀπηυρισμένον.
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύσνουν μόνον
ἔρημον ὧδε κἄφιλον κεκλαυμένον,
φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἀντακούσεσθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ
ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτο, οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
νεο ἀλλ' ὦ ξένε, ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὕνεκα

Ελληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.
φιλ ὦ φίλτατον φώνημα, φῶς τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦσδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.
τίς σ' ὦ τέκνον προσέσχε; τίς προσήγαγε
χρεία; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως ἅδῶ τίς εἶ.
νεο ἐγὼ γένος μέν εἰμι τῆς περιῤῥύτου
Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ πᾶσ
Ἀχιλλέως Νεοπτόλεμος· οἶσθ' ἤδη τὸ πᾶν.
φιλ ὦ φιλτάτου παῖ πατρὸς, ὦ φίλης χθονὸς,
ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνι
σόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;
νεο ἐξ Ἰλίου τοι δῆτα νῦν γε ναυσόλῳ.
φιλ πῶς εἶπας; ἀρ' ἦσθα ναυβάτης
ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον σόλου.
νεο ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;
φιλ ὦ τέκνον, ἆρ' οἶσθά μ' ὄντιν' εἰσορᾷς;
νεο πῶς γὰρ κάτοισθ', ὄνῤ ἦσθον οὐδεπώποτε;
φιλ οὐδ' ὄνομ', οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ἦκουσ' ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διώλλυμην;
νεο ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ' ὧν ἀνίσορᾷς.
φιλ ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς θεοῖς,
ὃς μὴ δὲ κλῃδὼν ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε,
μήθ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ δίπλευσέ πω.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐμβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ,
γελῶσι σῖγ' ἔχοντες· ἡ δ' ἐμὴ νόσος
ἀφῆτε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται.
ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως,
ὅσ' εἰμ' ἐγώ σοι κῆρυς, ὃν κλύεις ἴσως
τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων.

ὁ τᾶ Γοίαντος παῖς Φιλοκτήτης· ὃν οἱ
δειναὶ στρατηγοὶ, χ' ὧ Κεφαλλήνων ἄναξ,
ἔρριψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον, ἀγρίᾳ
νόσῳ καταφθίνοντα, τῆσδ' ἀνδροφθόρᾳ
πλησθέντ' Ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι.
ξὺν ᾗ μ' ἐκεῖνοι παῖ προβέντες ἐνθάδε,
ὤχοντ' ἔρημον· ἡνίκ' ἐκ τῆς Ποντίας
Χρύσης κατέσχον δοῦρο ναυβάτῃ σόλῳ,
τότ' ἄσμενοί μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλᾶ σάλᾳ
εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
λιπόντες ὤχοντ', ὄϊα φωτὶ δυσμόρῳ
ῥᾴδια προβέντες βαιά· καί τι καὶ βορᾶς
ἐπωφέλημα σμικρὸν, οἵ' αὐτοῖς τύχοι.
σὺ δ' ἦτε τέκνον, ποίαν μ' ἀνάσασιν δοκεῖς
αὐτῶν βεβώτων ἐξ ὕπνου σῆναι τότε;
ποῖ' ἐνδαπρῦσαι; ποῖ' ἀποιμῶξαι πανά;
ὁρῶντα μὲν ναῦς ἃς ἔχων ἐναυσόλων,
πάσας βεβώσας· ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον·
οὐ χ' ὅστις ἀρήξειεν, οὐδ' ὅστις νόσῳ
πάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν,
εὕρισκον οὐδέν, πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν.
τοῦτο δὲ πολλὴν εὐμάρειαν ὦ τέκνον.
ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου πρόβαινέ μοι,
πάδει τί βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
διαιονᾶσθαι χαρτὶ μὲν τὰ σύμφορα,
τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
βάλλον τελείας· πρὸς δὲ τοῦθ', ὅμοι βάλοι
ναυροασαδὴς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας,
ᾧ λῦόμην δύσηνος ἐξέλκων πόδα
πρὸς τοῦτ' ἄν· ἤτ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,

καὶπᾶ πάγᾳ χυθέντος ὖια χείματι,
ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν,
ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐντρίβων, μόλις
ἔφῆν' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώξει μ' ἀεί.
" οἰκᾶ μένη γὰρ ἓν στέγη πυρὸς μέτα,
" πάντ' ἐκπορίζει, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
φέρ' ὦ τέκνον νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθῃς.
ταύτῃ πελάζει ναῦβάτης οὐδεὶς ἑκών.
οὐ γάρ τις ὅρμος ἐστὶν· οὐδ' ὅποι πλέων,
ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται.
οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν.
τάχ' ἂν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε
ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ.
ἔτοί μ' ὅταν μόλωσιν ὦ τέκνον, λόγοις
ἐλεῦσι μὲν, καίπᾳ τι καὶ βορᾶς μέρος
προσέδοσαν οἰκτίραντες, ἢ τινὰ στολήν.
ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς ἥνιν' ἂν μνησθῶ θέλῃ
σῶσαί μ' ἐς οἴκους· ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον, ἐν λιμῷ τε καὶ
κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαί μ', ἥ τ' Ὀδυσσέως βία
ὦ παῖ δεδράκασ'· οἷς ὀλύμπιοι θεοὶ,
δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.
χο ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
ξένοις, ἐποικτίρειν σε Γοίαντος τέκνον.
νεο ἐγὼ δὲ κἀυτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
ὡς εἶσ' ἀληθεῖς, οἶδα συντυχὼν κακῶν
ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν, τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.
φιλ ἦ γάρ τι κἀκὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις

ἔχηλη μ' Ατρέϑας ὥστε θυμῶϑαι παθών;
νεο θυμῷ γένοιτο χῶρα πληρῶσαί ποτε,
ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν, ἡ Σπάρτη θ' ὅτι
χἡ Σκῦρος, ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ.
φιλ οὐγὼ τέκνον, τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν
χόλον κατ' αὐτῶν ἐκπαλῶν ἐλήλυθας;
νεο ὦ πατ Γοίαντος, ἐξερῶ· μόλις δ' ἐρῶ
ἃ γὼ 'π' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών·
ἐπεὶ γὰρ ἔχε μοῖρ' Αχιλλέα θανεῖν,
φιλ οἴμοι· φράσῃς μοι μὴ πέρᾳ, πρὶν ἂν μάθω
πρῶτον τόδ' εἰ τέθνηχ' ὁ Γηλέως γόνος.
νεο τέθνηκεν, ἀνδρὸς ὄλβιος, θεὸς δ' ὕπο,
τοξευτὸς ὡς λέγουσιν ἐκ Φοίβου δαμείς.
φιλ ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε, χὠ θανών.
ἀμηχανῶ δὲ πότερον ὦ τέκνον τὸ σὸν
πάθη μ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κῆνον σέβω.
νεο οἴμαι μὲν ἀρκεῖν σοίγε καὶ τάσ' ὦ τάλας
ἀλγὴ μαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας σέβειν.
φιλ ὀρθῶς ἔλεξας· τοιγὰρ ὧν τὸ σὸν φράσον
αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν.
νεο ἦλθόν μενηΐ ποικιλοβούλῳ μέτα
δίος τ' Οδυσσεὺς, χὠ τροφεὺς τὸ μὸν πατρὸς,
λέγοντες, ἢ τ' ἀληθὲς, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην,
ὡς ὁ βέλος γίνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
πατὴρ ἐμὸς, τὰ πέργαμ' ἄλλον, ἢ μ' ἐλεῖν.
ταῦτ' ὦ ξέν' ὄντως ἐννέποντες, ὁ πολὺν
χρόνον μ' ἔπαχον μὴ μενοῦν ταχύ.
μάλιστα μὲν δὴ τὸ θανόντος ἰμέρῳ,
ὅπως ἴδοι μ'· ἄβατον ὁ γὰρ εἰσόμην·
ἔπειτα μέντοι χὠ λόγος καλὸς προσῆν,

ἦ τἀ̓πὶ Τροίᾳ πέργαμ' ἁρπάσοι μ' ἰών.
ἦν δ' ἦ μακρὰ ὁδὸν δεύτερον πλέοντί μοι.
κἀγὼ πικρὸν Σίγειον ὑρίῳ πλάτῃ
κατηξόμην· καί μ' ὗδὺς ἐν κύκλῳ δρατὸς
ἐμβάντα, πᾶς ἠπάξετ' ὀμνύντες βλέπειν,
τὸν ὑπ' ἔτ' ὄντα, ξῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
κεῖνος μὲν ὃν ἔπεπτ'· ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος
ἐπεὶ δ' ἀπρυσα κεῖνον ὑ μακρῷ χρόνῳ,
ἐλθὼν Ἀτρέως πρὸς φίλους ὡς εἰκὸς ἦν,
τἀ ὑ' ὁπλ' ἀπήτουν τὼ πατρὸς, τἀτ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.
οἷ δ' εἶπον οἵ μοι πλὴν μονέσατον λόγον·
ὦ πὲρ μ' Ἀχιλλέως, τἄλλα μὲν πάρεστί σοι
πατρῷ' ἑλέσθαι· τῶν δ' ὅπλων κείνων, ἀνὴρ
ἄλλος κρατύνει νῦν ὁ Λαέρτου γόνος.
κἀγὼ δ' ἀκηρύσσων, ὗθὺς ἐξανίσταμαι
ὀργῇ βαρείᾳ· κἀκ κατᾴδων, λέγω,
ὦ χέτλι', ἦ τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινι
δόναι τὰ τούμὰ πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ;
ὅδ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ὢν κύρει,
καὶ παῖ δεδώκασ' ἐνδίκως ἔτοι τάδε.
ἐγὼ γὰρ αὖτ' ἔσωσα, κἀκεῖνον παρών.
κἀγὼ χολωθεὶς ὗθὺς, ἤρχαιον κακοῖς
τοῖς πᾶσιν, ὃ δὲν ἐνδεὲς ποιούμενος,
εἰ τἀμὰ κἄνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
ὅδ' ἐνθάδ' ἥκων, καίπερ ὢ δύσοργος ὢν,
δικηθεὶς πρὸς ἃ ξέκτισεν, ὧν δ' ἡμάρτατο.
ὢ κεῖθ' ἵν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆθ' ἵν' ὅσ' ἔδει.
καὶ ταῦτ' ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν,
ὃ μήποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων.
τοιαῦτ' ἀκούσας, κἀξονειδισθεὶς κακὰ,

πλέω πρὸς οἴκους τῶν ἐμῶν τητώμενος,
πρὸς τὸ παλαίσου πᾶμ παλαιῶν Ὀδυσέως.
Κὐκ αἰτιῶμαι πῶλον ὡς τὸς ἐν τέλει·
πόλις γὰρ ἐστ πᾶσα τῶν ἡγουμένων,
στρατός τε σύμπας· οἷσ' ἀποσμῶντες βροτῶν,
διδασκάλων λόγοισι γίγνονται παλοί·
λόγος λέλειπται πᾶς· ὁ δ' Ατρέως συγῶν,
ἐμοί θ' ὁμοίως, καὶ θεοῖς ἦν φίλος·
χο ὀρεσίτερα πάμβωτι γᾶ
μᾶτερ αὐτᾶ Διὸς,
ἃ τὸν μέγαν Παντωλὸν ὄχρυσον νέμεις,
σὲ κἀμὲ μᾶτερ
πότνι' ἐπωδύρωμαι,
ὅτ' ἐς τόνδ' Ατρεΐδᾶν
ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τοὺ
χεῖρα παρεδίδοσαν
ἰὼ μάναρ ταῦρο
πτόνων λεόντων ἔφε
δρε, τῷ Λαερτίᾳ
σέβας ὑπέρτατον.
φιλ ἔχοντες ὡς ἔοικε σύμβολον σαφὲς
λύπης, πρὸς ἣν μᾶς ὦ ξένοι πεπλεύκατε·
παί μοι προσάδελθ' ὥστε γινώσκειν, ὅτι
ταῦτ' ἐξ Ατρειδῶν ἔργα, κἀξ Οδυσέως.
ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακῶ
γλώσσῃ θιγόντα, καὶ πανουργίας· ἀφ' ἧς
μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιῆν·
ἀλλ' ὅτι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ'· ἀλλ' εἰ παρὼν
Αἴας ὁ μείζων, ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο·

νεο ἀκ ἦν

νεο ἀ᾽ ἢ ἦν ἔτι ξῶν ὦ ξέν᾽· ἀ γὰρ ἄν ποτε
ξῶντός γ᾽ ἐκείνα, ταῦτ᾽ ἐσυλήθην ἐγώ.
φιλ πῶς ἧ πᾶς; ἀλλ᾽ ἢ χ᾽ ὅστος οἴχεται θανών;
νεο ὡς μηκέτ᾽ ὄντα κῆνον ἐν φάει νόει.
φιλ οἴ μοι τάλας· ἀλλ᾽ ἆχ᾽ ὁ Τυδέως γόνος,
ἀ δ᾽ ἀ᾽ μπολητὸς Σισύφα Λαερτίαι,
ἀ μὴ θάνωσι· τάσδε γὰρ μὴ ξῆν ἔδει.
νεο ἀ δῆτ᾽· ἐπίσω τοῦτό γ᾽· ἀλλὰ καὶ μέγα
βάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ.
φιλ τίδ᾽ ὃς παλαιὸς κἀγαθὸς φίλος τ᾽ ἐμὸς
Νέστωρ ὁ Πύλιός ἐστιν; ἔστος γὰρ τάχ᾽
ἡνῶν κἀκ᾽ ἐξήρυκε βουλεύων σοφῶς.
νεο κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς· ἐπεὶ θανὼν
Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὅσσερ ἦν γόνος.
φιλ οἴ μοι· δύ᾽ ἄνδρ᾽ ἔλεξας· ὧν ἐγὼ
ἥκιστ᾽ ἂν ἠθέλησ᾽ ὀλωλότοιν κλύειν.
φεῦ· φεῦ· τί δῆτα δῆτ᾽ ἔσκοπεν, ὅθ᾽ οἵδε μὲν
τεθνᾶσ᾽, Ὀδυσσεὺς δ᾽ ἔστιν αὖ κἀνταῦθ᾽, ἵνα
χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὖθαι νεκρόν;
νεο σοφὸς παλαισὶς κεῖνος· ἀλλὰ χ᾽ αἱ σοφαὶ
» γνῶμαι Φιλοκτήτ᾽, ἐμποδίξονταί σ᾽ ἁμά.
φιλ φέρ᾽ εἰπὲ πρὸς θεῶν· πῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι
Πάτροκλος, ὅς σοι πατρὸς ἦν τἀφίλτατα;
νεο χ᾽ ὅστος τεθνηκὼς ἦν· λόγῳ δέ σε βραχεῖ
» τοῦτ᾽ ἐκδιδάξω· Πόλεμος οὐδὲν ἄνδρ᾽ ἑκὼν
» αἱρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.
φιλ ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ᾽ αὐτὸ τοῦτό γε,
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξηρήσομαι·
γλώσσῃ δὲ δεινῷ καὶ σοφῷ, τί νῦν πυρεῖ;
νεο ποίῳ τε τούτῳ, πλὴν γ᾽ Ὀδυσέως ἐρᾷς;

φιλ ὐ τοῦτον ἦπον· ἀλλὰ Θερσίτης τὶς ἦν,
ὃς ὑκἂν ἅλετ' ἀσάπαξ ἀπεῖν ὅπυ
μηδεὶς ἐώη· τοῦτον οἶσθ' ἃ ξῶν κυρεῖ.
νεο ὐκ εἶδον αὐτόν· ἠσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν.
φιλ ἔμελλ'· ἐπεὶ ὔδέπω κακόν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' οὖ περισέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες.
καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ,
χαίρουσ' ἀναῤῥέφοντες ἐξ ἅδου· τὰ δὲ
δίκαια, καὶ τὰ χρήσ', ἀποστέλλουσ' ἀφ'.
πῶς χρὴ τίθεσθαι ταῦτα; πῶς δ' αἰνεῖν ὅταν
τὰ θεῖ' ἐπαινῶν, τοὺς θεοὺς οὔρω κακούς;
νεο ἐγὼ μὲν ὦ γενέθλιον οἰτάου πατρὸς,
τοὐποῦ νῦν ἥδη τηλόθεν τό, τ' Ἴλιον
καὶ τοὺς Ἀτρείδας φασορῶν, φυλάξομαι.
» Ὅπου θ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖξον σθένῃ,
» κἀποφθίνει τἀχρηστὰ, χ' ὠφελοῦντος κρατεῖ,
» τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ σέρξω ποτέ.
ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται τοὐποῦ, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ.
νῦν δ' ἧμι πρὸς ναῶν· καὶ σὺ Γοίαντος τέκνον,
χαῖρ' ὡς μέγιστα χαῖρε· καί σε δαίμονες
νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλῃς.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν· ὡς ὁπηνίκ' ἂν θεὸς
πλοῦν ἡμῖν ἧμῃ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα.
φιλ ἦδη τέκνον στέλλεσθε;
νεο καιρὸς γὰρ καλεῖ
πλοῦν μὴ ξ ἀπόπτου μᾶλλον, ἢ γνύθεν σκοπῶν.
φιλ πρὸς νῦν σε πατρὸς, πρός τε μητρὸς ὦ τέκνον,
πρός τ' εἴ τι σοι κατ' οἶκον ἐστι προσφιλὲς,
ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπῃς μ' ὧδ' ὄντω μόνον

ἔρημον

ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ', οἵοις ὁρᾷς,
ὅσοισί τ' ἐξήκασας ἐννάιοντά με.
ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με· δυχέρεια μὲν
ἔξοιδα πολλὴ τοὐμὲ τοὐμφορήματος·
ὅμως δὲ τλῆθι, τοῖσι γενναίοισί τοι,
τὸ, τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸ χρηστὸν ὠφελές.
σοὶ δ' ἐκλιπόντι, τοῦτ' ὄνειδος ἂν καλόν.
δράσαντι δ' ὦ παῖ, πλῆσον ὠφελείας χέρας,
ἐὰν μόλω γὰρ ὧν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
ἴθ'· ἡμέρας τοι μόχθος ἂν χ' ὅλης μιᾶς.
τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων.
ἐς ἀντλίαν· ἐς πρῷραν· ἐς πρύμναν· ὅποι
ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
νοῦσον πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου τέκνον.
πάθητι· προσπίτνωσε γόνασι, καὶπερ ὢν
ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός· ἀλλὰ μή μ' ἀφῇς
ἔρημον οὕτω, χωρὶς ἀνθρώπων σέβας.
ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων,
ἢ πρὸς τὰ χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά·
κἀκεῖθεν, ὅμοι μακρὸς εἰς Οἴτην σόλος,
Τραχινίαν τε δειράδα, καὶ τὸν ἄνδρον
Ἑρμαῖον ἔσται, πατρί μ' ὡς δάξῃς φίλῳ·
ὃν δὴ παλαιὸν ἆρ' ἐξῆστο δέδοικ' ἐγὼ
μή μοι βεβήκοι· πολλὰ γὰρ τοῖς ἵκμενοις
ἔστελλον, αὐτὸν ἱκεσίοις πέμπων λιτὰς
αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμοις.
ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν δρακόντων
ὡς εἰκὸς οἶμαι τὸ μὲν ἐν σμικρῷ μέρος
ποιούμενοι, τὸν οἶκαδ' ἧκοντα σόλον·
νῦν δ' ἦλθες ἐσθλὸς γάρ τοι, κἀπὸ τοῦ πατρὸς

ἴκου, σὺ σῶσον· σύ μ' ἐλέησον ἀσορῶν.
» ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς
» κεῖται· παθεῖν μὲν δῦ, παθὼν δὲ θάτερα.
» Χρὴ δ' ἐντὸς ὄντα πημάτων, τὰ δ' ἐν' ὁρᾶν.
» χ' ὅταν τις οὖ ξύν, τηνικαῦτα τὸν βίον
» σκοπῶν μάλισα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ.
χο οἴκτειρ' ἄναξ· πολλῶν ἔλε
ξε δυσοίσων πόνων
ἆθλ', ὅσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
εἰ δὲ πικρὸς ἄναξ
ἔχθεις Ατρείδας,
ἐγὼ μὲν τὸ ἡμῶν
κακὸν, τῷδε κέρδος
μέγα τιθέμενος ἔν
θάπερ ἐπῇ μέμονεν
ἐπ' οὐδὸλ ταχείας
νεὼς, πορόυσαι μ' ἂν ἐς
δόμους, τὰν ἐκ θεῶν
νέμεσιν ἐκφυγών.
νεο ὅρα σὺ, μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς.
ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ,
τότ' ἀκέβ' ὧυτὸς τοῖς λόγοις τοῦτοις φανῇς.
χο ἥκιστα· τοῦτ' ἀκ' ἔσθ' ὅπως πότ' εἰς ἐμὲ
τοὔνειδος ἔξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.
νεο ἀλλ' αὐχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονῆν.
ἀλλ' ᾗ δοκῇ πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς.
χ' ἡ ναῦς γὰρ ἄξει κἀκ ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σώσοιεν ἔκγε τῆσδε χῆς
ἡμᾶς, ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλῆν.

φιλ ὦ φίλτατον

φιλ ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ, ἥδιστος δ' ἀνὴρ,
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανὴς
ἔργῳ γενοίμην ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ;
ἴω μεν ὦ παῖ προσκύσαντες τὴν ἔσω
ἄοικον ἀστοίκησιν, ὥς με καὶ μάθῃς
ἀφ' ὧν λιέξων· ὥστ' ἔφυν ὐπάρδιος.
οἴμαι γὰρ ὐδ' ἂν ὅμμασιν μόνην θέαν
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ, τλῆναι τάδε.
ἐγὼ δ' ἀνάγκῃ πρὸς μαθὸν στέργειν τάδε.

χο ἐπίχετον· μάθωμεν· ἄνδρε γὰρ δύω,
ὁ μὲν, νεὼς σῆς ναυβάτης, ὅδ' ἀλλόθρους
χωρᾶτον· ὧν μαθόντες, αὖθις εἴσιτον.

ἔμ Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ,
ἐπέλευσ' ἐμοί σε πρὸς πυρῶν εἵνης φράσαι,
ἐπείπερ ἀντέπυρσα, δοξάζων μὲν σὲ,
τύχῃ δέ πως πρὸς ταὐτὸν ὁρμιαθὲς πέδον.
πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος ὁ πολλῷ σόλῳ
ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον, ἐς τὴν ὄμβοτρυν
Γεπάρηθον, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
σοὶ πάντες ἦεν οἱ νεναυσολυκότες,
ἔδοξέ μοι, μὴ σῖγα, πρὶν φράσαι μί σοι
τὸν πλοῦν ποιῆσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
ὅδ' ἐν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ' ἐστί· κοὐ μόνον βουλεύματα,
ἀλλ' ἔργα δρῶμεν', οὐκέτ' ἐξαργούμενα.

νεο ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας ξένε
ἣ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλὴς μενῇ·
φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι

νεώτερον βάλω μ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις.
ἔμ φρᾶσον ἰδόντες σε ναυτικῷ στόλῳ,
Φοίνιξ θ' ὁ πρέσβυς, οἵ τε Θησέως ὅροι.
νεο ὡς ἐμβίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν;
ἔμ οὐκ οἶδ'· ἀκούσας δ', ἄγγελος πάρει μίσοι.
νεο ἦ ταῦτα δὴ Φοίνιξ τε χ' οἱ ξυναυβάται,
ὅτῳ κακῶς ὅρμην δρῶσιν Ἀτρεΐδαις χάριν;
ἔμ ὡς ταῦτ' ἐπίσω δρώμεν', ἃ μέλλοντ' ἔτι.
νεο πῶς οὖν ὁ δυανοὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλὴν ἦν ἕτοιμος; ἢ φόβος τις ἔργε νιν;
ἔμ κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ', ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔσελλον ἱππικὴν ἐξανηγόμην ἔσω.
νεο πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' αὐτὸς Οὐ δυανοὺς ἔπλει;
ἔμ ἦν δή τις· ἀλλὰ τόνδέ μοι πρῶτον φράσον,
τίς ἐστιν· ἂν λέγῃς δὲ, μὴ φώνει μέγα.
νεο ὅδ' ἔφθ' ὁ κλεινὸς σοι Φιλοκτήτης ξένε.
ἔμ μὴ νῦν μ' ἔρῃ τἀπλόον, ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει, σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.
φιλ τί φησιν ὦ παῖ; τί με κατάσκοτον ποτὲ
δίεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυβάτης;
νεο οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν
ἃ σφῶν ὁ λέξει πρὸς σὲ κἀμὲ, τάσδέ τε.
ἔμ ὦ πατέρ μ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλῃς στρατῷ,
λέγοντ' ἃ μὴ δεῖ· πολλὰ ἐγὼ κείνων ὕπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά, οἴ' ἀνὴρ πένης.
νεο ἐγὼ φ μ' Ἀτρέως δυσμενῆς· ὅστος δέ μοι
φίλος μέγιστος, ὄνεκ' Ἀτρείδας στυγῶ.
δεῖ δή σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα, προσφιλῆ λόγον
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδὲν' ὧν ἀκήκοας.
ἔμ ὄρκῳ τί ποιῇς παῖ.

νεο σκοπῶ

ΝΕΟ σκοπῶ λάχω πάλαι.
ΕΜ σὲ θήσομαι τῶν δ' αἴτιον.
ΝΕΟ ποῖ' λέγων.
ΕΜ λέγω 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τὼδ' ὥπερ κλύεις,
ὁ Τυδέως παῖς, ἥτ' Οδυσέως βία
δίω μοτοι πλέουσιν· ἢ μὴν ἢ λόγῳ
πείσαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰχύος κράτος.
κἀκ τοῦτ' Αχαιοὶ πάντες ἦκουον σαφῶς
Οδυσέως λέγοντος· ἦτος γὰρ πλέον
τὸ θάρσος ἔσχε θατέρου δράσειν τάδε.
ΝΕΟ τίνος δ' Ατρέδαι τοῦδ' ἄγαν τόσῳ χρόνῳ
τοσῷδ' ἐπεσφέροντο πράγματος χάριν,
ὅντ' ἔσχον ἤδη χρόνιον ἐμβεβληκότες;
τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ', ἢ θεῶν βία,
κἀνέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;
ΕΜ ἐγώ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πᾶν ἐπίσταμαι δράσω· μάντις ἦν τις Ἕλλην,
Γρίαμος μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο
Ελενος· οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος
ὁ πάντ' ἀκούων αἰχρὰ κἀκ λωβὴν ἔπη
δόλιος Οδυσσεύς, ἕλε· δέσμιον δ' ἄγων,
ἔδειξ' Αχαιοῖς ἐς μέσον θήραν καλήν.
ὃς δὴ τάτ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισε,
κἀκ τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ', ὡς ἃ μή ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
ἄγοιντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν·
κἀκ τοῦθ' ὅπως ἥκουσεν ὁ Λαέρτου τόκος
τὸν μάντιν εἷπόντ', αὐθέως ὑπέσχετο
τὸν ἄνδρ' Αχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
οἴοιτο μέν, μάλιθ' ἑκούσιον λαβών.

ᾧ μὴ θέλοι σ' ,ἄκοντα· καὶ τούτων, πάρα
τέ μνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι, μὴ τυχών.
ἤκουσας ὦ παῖ πάντα· τὸ σωθῆναι δέσοι
καὐτῷ παραινῶ, κἠφ' τινος κήδῃ πέρι.
φιλ οἴμοι τάλας· ἦ πεῖνος ἦ πᾶσα βλάβη,
ἐμ' εἰς Ἀχαιὸς ὥμοσεν πέρσας σελᾶν;
πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ ἅδου θανὼν
πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ ὁ πάνυ πατήρ.
ἐμ ἆρ' οἶσθ' ἐχὼ ταῦτ'· ἀλλ' ἐχὼ μὲν ἧμ' ἐπὶ
ναῶν· σφῶϊν δ' ὅπως ἄρισα συμφέροι θεός.
φιλ ἄνδρ' ἆρα τὸν δεινὸν τὸν Λαερτίου
ἐμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
δέξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
ἔ· θᾶσσον ἂν τῆς πλεύσεως ἐχθίστης ἐμοὶ
πλεύσοιμ' Ἐχίδνης, ἥμ' ἔθρεψεν ὧδ' ἄπαν·
ἀλλ' ἐς ἐκεῖνο πάντα λεκτά· πάντα δὲ
τολμητά· καὶ νῦν οἶσθ' ὅθ' ἥνεχ' ἵξεται.
ἀλλ' ὦ τέκνον, χωρῶμεν· ὡς ἡμᾶς πολὺ
πέλαγος ὁρίζει τῆς Ὀδυσσέως νεώς.
» ἴωμεν· ἥτοι καίριος ὠφελή, πόνου
» λήξαντος, ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.
νεο ἄνδρ' ἆρ' ἐπῴδὰν πνεῦμα τοὐμὸν πρώρας ἀγεῖ,
τότε σελᾶν μέν· νῦν γὰρ ἀντιοσατεῖ.
φιλ ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ' ὅταν φεύγῃς κακά.
νεο ἄνδρ· ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.
φιλ ἄνδρ' ἔστι λῃστὴς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
ὅταν παρῇ πλέοντα τε χἁρπάσαι βίᾳ.
νεο ἀλλ' ᾗ δοκῇ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβὼν
ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλις' ἔχει.
φιλ ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ ὀλλῶν ἄπο.

νεο τί τοῦθ',

νεο τί τοῦθ', ὁ μὴνεώς με τῆς ἐμῆς ἔνι;
φι φύλλον τί μοι πάρεστιν· ὦ μάλις' ἀεὶ
ποι μῶ τόδ' ἕλκος, ὥστε πραΰνφν πάνυ.
νεο ἀλλ' ἔνφερ' αὐτό· τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν;
φι ἔμοιγε τί τόξων τῶνδ' ἀπημελημένων
παρερρύηκεν, ὡς λίπω μὴ τῳ λαβεῖν·
νεο ἦ ταῦτα γὰρ τὰ πλφνὰ τόξα νῦν ἔχεις;
φι ταῦτ'· ὃ γὰρ ἄλλαγ' ἔσθ' ἃ βασάξω χεροῖν·
νεο ἆρ' ἔστιν ὥστε πἀγγύθεν θέαν λαβεῖν,
καὶ βασάσαι με, προσπύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
φι σοίγ' ὦ τέκνον καὶ τοῦτο κἄλλο τῶν ἐμῶν
ὁπόσον ἂν σοι ξυμφέρῃ γενήσεται·
νεο καὶ μὴν ἐρῶ γε· τὸν δ' ἔρωθ' ὅτως ἔχω·
ἔμοιθέ μις, θέλοι μ' ἄν· εἰ δὲ μή, πάρες·
φι ὅσιά τε φωνεῖς· ἔστι τ' ὦ τέκνον θέμις·
ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ φάος
μόνος δέδωκας, ὃς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
ὃς πατέρα πρέσβυν, ὃς φίλους, ὃς τῶν ἐμῶν
ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ', ἀνέσπασας πέρᾳ·
θάρσει· παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνφν,
καὶ δόντι δῶναι, κἀξεπεύξασθαι βροτῶν
ἀρετῆς ἕνατι τῶνδ' ἐπιφανῶσαι μόνον·
ἀνεργετῶν γὰρ αὐτὸς, αὖτ' ἐκτησάμην·
ὃν ἄχθομαί σ' ἰδὼν τε καὶ λαβὼν φίλον·
» Ὅστις γὰρ οὖ δρᾷν, οὖ παθὼν ἐπίσταται,
» παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος πρείασων φίλος·
νεο χωροῖς ἂν εἴσω·
φι καὶ σέγ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
νοσοῦν, ποθῇσε ξυμπαράστατην λαβεῖν·
χο λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μάλα

τὸν πελάταν λέκτρων
ποτὲ Διὸς Ἰξίονα· κατ' ἄμπυκα δὴ
δρομάδα δέσμιον ὡς
ἔλαβ' ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς·
ἄλλον δ' ὅτιν' ἔγω
γ' οἶδα πλύων, ὐδ' ἐσίδον μόρᾳ
τῷδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν·
ὃς ὅθ' ἕρξας τίν', ὅτε νοσφίσας,
ἀλλ' ἴσος ἐν ἴσοις ἀνὴρ,
ὤλλυθ' ὧδ' ἀναξίως·
τόδε θαῦμ' ἔχει με·
πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων
ῥοθίων μόνος πλύξων· πῶς
ἄρα παν δάκρυτον ὕτω
βιοτὰν κατέχειν,
ἵν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος· ὅκ ἔχων βάσιν,
ὐδέ τιν' ἐγχώρων,
κακοχείτονα παρ' ᾧ σόνον ἀντίτυπον
βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν ἂν ματρόν· ὐδ' ὃς
τὰν θερμοτάταν
ἂν μάδα κυκλιομέναν ἐλαίων
ἐνθήρου ποδὸς ἁπτοισι φύλλοις
κατουνάσθειν, εἴ τις ἐμπέσοι
φορβάδος ἔκ τε γᾶς ἐλεῖν·
ἕρπει γὰρ ἄλλο τ' ἄλλα·
τότ' ἂν φλυόμενος
πᾶς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας,
ὅθεν οὐ μάρψ' ὑπάρχῃ
πόρων, ἀνίκ' ἐξανίσοι

λαπέθυμος ἄτα.
ὃ φορβὰν ἱερᾶς
γᾶς, ἀπόρων ὅπ' ἄλλων
ἄνδρων· τῶν, νεμόμε
σθ' ἀνέρες ἀλφησταί.
πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων
πτανῶν, πτανοῖς ἀνύσειε χαρὰ φορβάν.
ὦ μελέα τυχά.
ὃς μὴ δ' οἰνοχύτου πόματος ἅψ
σθη δεκέτη χρόνον.
λύανων δ' ὅπου γνοίη σατὸν εἰς ὕδωρ
ἀφ' προσενώμα.
νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν
παιδὸς ὑπαντήσας,
ἀδαίμων ἀνύσει.
καὶ μέγας ἐκείνων,
ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθῃ
πολλῶν μηνῶν πατρῴαν ἄγῃ πρὸς αὐλάν
μηλιάδων νυμφᾶν,
Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθας, ἵν' ἱππάλα
καασις ἀνὴρ θεοῖς
πλάθῃ πᾶσι θείῳ πυρὶ παμφαὴς
Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.

νεο ἔρπ' εἰ θέλῃς· τί δή ποθ' ὧδ' ἐξ ἀδενὸς
λόχου σιωπᾷς, κἀπὸ πλήκτως ὧδ' ἔχει;

φιλ ἆ· ἆ· ἆ.

νεο τί ἐστιν;

φιλ ἀδὲν δῆνον· ἀλλ' ἴθ' ὦ τέκνον·

νεο μῶν ἄλγος ἵχῃς τῆς παρεσώσης νόσου;

φιλ ἀδ' ἦτ' ἐγώ· ἀλλ' ἄρτι κουφίξῃν δοκῶ·

ἰὼ θεοί.

νεο τὶ τοὺς θεοὺς ὕτως ἀνασέναν καλεῖς;

φι σωτῆρας αὐτοὺς ἡπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.
ἆ. ἆ. ἆ.

νεο τί ποτε πέπονθας ὦ ἐρεῖς, ἀλλ' ὧδ' ἔσῃ
σιγηλός; ἐν ναῷ δέ τῳ φάνῃ πυρῶν.

φι ἀπόλωλα τέκνον, κὐδυνήσομαι ναὸν
πρύμναι παρ' ὑμῖν· ἀπατᾶι· διέρχεται,
διέρχεται δύσνυος· ὦ τάλας ἐγώ.
ἀπόλωλα τέκνον· βρύχομαι τέκνον· παπᾶι·
ἀπαπαπᾶ· παπᾶ· πάπα· πάπα· παπᾶι·
πρὸς θεῶν πρόχρον ἤ τι σοι τέκνον πάρα
ξίφος χερῶιν, πάταξον ὡς ἄκρον πόδα.
ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φθόσῃ βίου.
ἴθ' ὦ πᾶι.

νεο τί δ' ἔστιν ὕτως νεοχμὸν ἐξάφνης, ὅτου
τοσόνδ' ἰϋγὴν κἀὐτὸν σὸν σαυτοῦ ποιῇς;

φι ὄιμοι δ' ὦ τέκνον.

νεο τί ἔστιν;

φι ὄιμοι δ' ὦ πᾶι.

νεο τί σοι;

φι ὑκ οἶδα.

νεο πῶς ὑκ οἶσθα;

φι παππᾶ· παππᾶ· πᾶι.

νεο ὀδυνᾷ γε τὸ πεῖσαγμα τοῦ νοσήματος.

φι ὀδυνᾷ γάρ, ὀδ' ἐρητόν· ἀλλ' οἴκτιρέ με.

νεο τί δῆτα δράσω;

φι μή μ' ἐταρβήσας προδῷς.
ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως
ὡς ἐξεπλήσθη.

νεο ἰώ. ἰὼ δύσηνε σύ.
ἰὼ δύσηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς.
βάλῳ λάβω μαι δῆτα καὶ βίῳ τί σου;
φι μὴ δῆτα τοῦτό γ'. ἀλλά μοι τὰ τόξ' ἑλὼν
τὰδ' ὥσπερ ἢ τοῦ μ' ἀρτίως ἕως ἀνῇ
τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸνῦν παρὸν,
σῷξ' αὐτὰ, καὶ φύλασσε. λαμβάνῳ γὰρ οὖν
ὕπνος μ'. ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξέλῃ τόδε.
κἀκ ἔστι λῆξαι πρότερον, ἀλλ' ἐᾷν χρεὼν
ἔκπλον δύδειν. ἢν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
μόλωσ' ἑκῆνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι
ἑκόντα μήτ' ἄκοντα, μὴ δέ τῳ τέχνῃ
κήνοις μεθεῖναι ταῦτα. μὴ σαυτόν θ' ἅμα,
κἄμ' ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ.
νεο θάρσῳ. προνοίας ὄνεκ' ὀ δόθήσεται,
πλὴν σόί τε κἀμοί. ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε.
φι ἰδοὺ δέχου πᾶι. τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον,
μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτά. μηδ' ὅπως
ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.
νεο ὦ θεοὶ, γένοιτο ταῦτα νῷϊν. γένοιτο δὲ
πλοῦς ὅριός τε καὶ σύσαλὴς ὅποι ποτὲ
θεὸς δικαιοῖ, χὠ σόλος πορσύνεται.
φι ἀλλὰ δέδοικ' ὦ πᾶι, μή μ' ἀτελὴς σὺχί.
σάξῃ γὰρ οὖν μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
κηκῖον αἷμα. καί τι προσδοκῶ νέον.
παπᾶι. φεῦ.
παπᾶι μάλ'. ὦ πούς, οἷά μ' ἐργάσῃ κακά;
προσέρπῃ,
προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἴ μοι μοι τάλας.
ἔχετε τὸ πρᾶγμα; μὴ φύγητε μηδαμῇ.

ἀπατατᾶ.
ὦ ξένε κεφαλλὴν, ἥθέ που διαμπερὲς
στέρνων ἔχει τ' ἄλγησις ἥδε· φῶ· παπᾶ·
παπᾶι μάλ' αὖθις· ὦ διπλοῖ σφατηλάται,
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
ὤμοι μοι.
ὦ βάνατε, βάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος
ὕτω κατ' ἦμαρ, ὐδύνῃ μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
τῷ λιμνίῳ τῷδ' ἀναλου μένῳ πυρὶ,
ἔμπρησον ὦ γενναῖε· κἀγώ τοι ποτὲ
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
ἃ νῦν σὺ σώζεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.
τί φῄς παῖ;
τί φῄς; τί σιγᾷς; πῦ ποτ' ὢν τέκνον πυρᾷς;
νεο ἀλγῶ πάλαι δὴ τἀπὶ σοὶ τέκνων κακά.
φιλ ἀλλ' ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχ'· ὡς ἥδέ μοι
ὀξεῖα φοιτᾷ, καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.
ἀλλ' ἀντιάξω μή με καταλίπῃς μόνον.
νεο θάρσει· μενοῦμεν.
φιλ ἢ μενεῖς;
νεο σαφῶς φρονῶ.
φιλ ὀμνύς νυν ἐνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι τέκνον.
νεο ὡς ὀμνύω γ' ἐμοί γε σοῦ μολεῖν ἄτερ.
φιλ ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν.
νεο ἐμβάλλω μενῶν.
φιλ ἐκεῖσε νῦν μ' ἑκοῦσε.
νεο πῶι λέγῃς;
φιλ ἄνω.

νεο τί παραφρονῆς αὖ; τί τὸν ἄνω λύαγς κύκλον;
φιλ μέθες μέθες με.
νεο ποῖ μεθῶ;
φιλ μέθες ποτέ.
νεο ὔφημ' ἐάσφν.
φιλ ἀπόμ' ὀλεῖς, ἢν προσθίγῃς.
νεο καὶσὴ μεθίημι. τί σὲ σὴ πλέον φρονεῖς;
φιλ ὦγαῖα, σέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω.
τὸγὰρ κακὸν τόσ' ἀπέτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ.
νεο τὸν ἄνσρ' ἔοικεν ὕπνος ἀ μακροῦ χρόνου
ἔξφν. κάραγὰρ ὑπιάξεταί τόσε.
ἱσρὼς γέτοι νιν πᾶν καταστάξει σέμας.
μέλαιναν' ἄπρου τίς παρέῤῥωγεν ποσὸς
αἱμορῥαγὶς φλέψ. ἀλλ' ἐάσω μεν φίλοι
ἕκηλον αὐτὸν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
χο ὕπν' ὀλύνας ἀλκὰς, ὕπνε σ' ἀλγέων, ἀνάκτων
ἥ μῖν ἔλθοις.
ἀνάιων ὦ ναξ,
ὅμμασιν σ' ἀντέχοις
τάνσ' ἄγλαν, ἃ τέταται ταῦν.
ἴθι ἴθι μοι παιών.
ὦ τέκνον, ὅρα πᾶ σάσῃ,
ποῖ σὲ βάσῃ, πῶς σέ μοι
τἀντεῦθεν φροντίσος ὁρᾷς.
ἤση πρὸς τί μενᾶ μεν
πράασφν. καιρός τοι πάντων
γνώμαν' ἴσχων,
πολὺ παρὰ πόσα κράτος ἄρνυται.
νεο ἀλλ' ὅσε μὲν κλύω ἀσέν. ἐγὼ σ' ὁρῶ οὔνεκα θήραν
τήνσ' ἁλίως ἔχομεν, τόξων σίχα τοῦσε πλέοντες.

τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος· τοῦτον θεὸς εἶπε μοι μίξαι·
» μομπὴν δ' ἐς ἀτελῆ σὺν φόβοισιν ἀεὶ χρόνον ὄνειδος·
χο ἀλλὰ τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται· ὧν δ' ἂν ἁμάβῃ
μ' αὖθις, βαιάν μοι
βαιὰν ὦ τέκνον
πέμπε λόγων φήμαν·
ὡς πάντων ἐννόσῳ σὺ δρακὴς
ὕπνος ἄϋπνος λύσαι.
ἀλλ' ὅτι δύναιο μάλιστον,
κεῖνό μοι κεῖνο λάβρᾳ
ἐξίδιον ὅτι πράξῃς·
οἶσθα γὰρ ὃν αὐδῶ μαι·
ᾗ ταὐτὰν τούτῳ γνώμαν
ἴσχῃς, μάλα τοι
ἄπορα πυκνοῖσιν ἐνιδεῖν πάθη·
ὅρος τοι τέκνον ὅρος ἀνὴρ
δ' ἀνόμματος ὃς δ' ἔχων ἀρωγὰν
ἐντέταται νύχιος·
ἁλεὴς ὕπνος ἐσθλός·
ὦ χερὸς, ὦ ποδὸς, ὅτινος ἄρχων·
ἀλλ' ὥς τις αἰδᾷ παρακείμενος,
ὁρᾷ· βλέπῃ· καίριαν θέγγῃ·
τὸ δ' ἁλώσιμον ἐμᾷ φρονίδι πᾶι,
πόνος ὁ μὴ φοβῶν, κράτιστος·
νεο σιγᾶν κελεύω, μήδ' ἀφεσέναι φρενῶν·
κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὅμμα, κἀνάγῃ πάρα·
φι ὦ φέγγος, ὕπνου δίδοχον· τό, τ' ἐλπίδων
ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων·
ὦ γάρ ποτ' ὦ παῖ τῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ
τλῆναί σ' ἐλεφνῶς ὧδε τἀμὰ πήματα

μεῖναι

μῶναι παρόντα καὶ ξυναφελοῦντά μοι.
ἤκουν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν οὐπόρως
ὅτως ἐνεγκεῖν οἱ γαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις· κἀξ εὐγενῶν
ὧτέκνον ἡσή· πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ
ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.
καὶνῦν ἐπῳδὴ τῇδε τοῦ καιροῦ δοκεῖ
λύθητις εἶναι κἀνάπαυλα δὴ τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς ἆρον, σύ με κατάσησον τέκνον.
ἵν' ἡνίκ' ἂν νόσος μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ,
ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν, μήδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.
νεο ἀλλ' ἥδομαι μέν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
ἀνώδυνον βλέποντα, κἀμπνέοντ' ἔτι·
ὡς ὑπέτ' ὄντος γὰρ, τὰ σὺ μβόλαιά σου
πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφάνετο·
νῦν δ' αἶρε σαυτόν· ᾗ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
ὅισουσί σ' οἵδε· τοῦ πόνου γὰρ ὑπ' ὄκνος,
ἐπῆρε ὅτως σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν.
φιλ αἰνῶ τάδ' ὦ παῖ· καί μ' ἔπαιρ' ὥσπερ νοῆς·
τούτους δ' ἔασον μὴ βαρυνθῶσιν ναὶ
ὅσ μὴ πρὸ τοῦ δέοντος· ὑπὶ νηὶ γὰρ
ἅλις πόνος τούτοισι συννάιφν ἐμοί.
νεο ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἴσως τε, κἀὐτὸς ἀντέχου.
φιλ θάρσῃ· τό τοι σύνηθες ὀρθώσῃ μ' ἔθος.
νεο παπαῖ· τί δῆτα δρῶ μ' ἐγὼ τὸν θένδε χε;
φιλ τί δ' ἔστιν ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
νεο ὑπ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπῃν ἔπος.
φιλ ἀπορεῖς δ' ἐτοῦ, σύ; μὴ λέγ' ὦ τέκνον τάδε.
νεο ἀλλ' ἐνθάδ' ἥδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
φιλ ὦ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος

ἔπεισεν, ὥστε μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;
νεο ἅπαντα δυχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
ὅταν λιπών τις, δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
φιλ ἀλλ' ὐδὲν ἔξω τῦ φυτεύσαντος σύγε
δρᾷς, ὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν.
νεο αἰσχρὸς φανοῦμαι· τῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
φιλ ἤκουν ἐν οἷς γε δρᾷς, ἐν οἷς δ' αὐδᾷς; οἰκτῶ.
νεο ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον λιφθῶ κακὸς
πρύτων θ' ἃ μὴ δεῖ, κἀλέγων ἄμοχθος ἐπῶν;
φιλ ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν,
προδῦς μ' ἔοικε· κἀκλιπὼν, τὸν πλοῦν στελεῖν.
νεο λιπὼν μέν ὐκ ἔγωγε, λυπηρῶς δέ· μὴ
πέμπων σε μᾶλλον, τῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
φιλ τί ποτε λέγεις ὦτέκνον; ὡς ὐ μανθάνω.
νεο ὐδέν σε μύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλῷν
πρὸς τοὺς Ἀχαιὺς, κἀτῶν Ἀτρειδῶν σόλον.
φιλ οἴμοι· τί εἶπας;
νεο μὴ στέναξε πρὶν μάθῃς.
φιλ ποῖον μάθημα; τί μενοῖς δρᾶσάι ποτε;
νεο σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολών.
φιλ κἀι ταῦτ' ἀληθῆ δρᾷν νοεῖς;
νεο πολλὴ κρατῇ
τούτων ἀνάγκη· κἀι σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
φιλ ἀπόλωλα τλῆμον· προδέδομαι· τί μ' ὦ ξένε
δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
νεο ἀλλ' ὐχ ὅσιόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν,
τό, τ' ἔνδικόν με κἀι τὸ συμφέρον ποιῇ·
φιλ ὦ πῦρ σὺ, κἀι πᾶν δῆμα, κἀι πανουργίας
δῃῆς τέχνη μ' ἔχθιστον, ὁἰά μ' ἐργάσω;

ὦ ἢπάτημας; ὦδ' ἐπαισχύνῃ μ' ὁρῶν
τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην ὡχέτλιε;
ἀπεστέρηκας τὸν βίον, τἀτόξ' ἑλών.
ἀπόδος ἰηνοῦ μ', ἀπόδος ἰκετεύω τέκνον.
πρὸς θεῶν πατρῴων, τὸν βίον μή μ' ὀφέλῃς.
ὤμοι τάλας· ἀλλ' ὦδὲ προσφωνῶ μ' ἔτι,
ἀλλ' ὡς μεθήσων μή ποθ' ὧδ' ὁρᾷ πάλιν.
ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσία
θηρῶν ὀρείων, ὦ κατάρρωγες πέτραι,
ὑμῖν γάρ, οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ', ὅτῳ λέγω,
ἀνακλαίομαι παρῆσι τοῖς εἰωθόσιν.
οἴ' ἔργ' ὁ πᾶς μ' ἔδρασεν ὁ' ξ Ἀχιλλέως,
ὁμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει.
προθεὶς τε χεῖρα δεξιάν, τἀτόξα μου
ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει.
κἀὐτοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει
ὡς ἄνδρ' ἑλὼν μ' ἰσχυρὸν, ἐκ βίας ἄγει.
κοὐκ οἶδ' ἐνάιρων νεκρὸν, ἢ κατεῦδοντ' ἰδὼν
εἰδωλον ἄλλως· ὁ γὰρ ἂν σθένοντά γε
ἔλειν μ', ἐπεὶ ὁδ' ἂν ὧδ' ἔχοντ', ἢ μὴ δόλῳ.
νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος· τί χρὴ ποιεῖν;
ἀπόδος· ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ.
τί φῄς; σιωπᾷς; ὦδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
ὦ χθὼν μα πέτρας δίπυλον, αὖθις αὖ πάλιν
ἕσφημι πρὸς σὲ φίλος, οὐκ ἔχων τροφήν.
ἀλλ' αὖ θανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος.
ὁ πτηνὸν ὄρνιν, ὁδὲ θὴρ' ὀρειβάτην
τόξοις ἐνάιρων τοῖσιδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θανὼν, παρέξω δαῖτ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην.
καί μ' ὃς ἐθήρων πρόσθε, θηράσουσι νῦν.

φόνον φόνου δ' ἐρύσιον τίσω τάλας.
πρὸς τοῦ δοκοῦντος ὀδ' ἐν εἰδέναι κακόν.
ὤλοιο μήπω, πρὶν μάθοι μ' ἢ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσῃς· εἰ δὲ μή, θάνοις κακῶς.
χο τί δρῶ μεν, ἐν σοί; καὶ τὸ πλῆν ἡμᾶς ἄναξ
ἥδη 'στ', καὶ τοῖς τοῦδε προχωρῆν λόγοις.
νεο ἐμοὶ μὲν οἵπτος δῃνὸς ἐμπέπτωκέ τις
τοῦδ' ἀνδρὸς, ὃ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.
φιλ ἐλέησον ὦ παῖ πρὸς θεῶν· καὶ μὴ παρῇς
σαυτοῦ βροτοῖς ὄνῃδος ἐκπλέψας ἐμέ.
νεο οἴμοι· τί δράσω; μή ποτ' ὤφελον λιπεῖν
τὴν Σκῦρον· ὅτῳ τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι.
φιλ ἢ καὶ κακὸς σύ, πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
ἔοικας ἥκειν, αὐχρά· νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς,
οἷς ἧκος, ἔκπλῃ, τἀμά μοι μεθεὶς ὅπλα.
νεο τί δρῶ μεν ἄνδρες;
ὀδυ ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, τί δρᾷς;
ἢ κἀμέ, μεθεὶς τἀτόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν;
φιλ οἴμοι· τίς ἀνήρ; ἆρ' Ὀδυσέως ηὐδῶ;
ὀδυ Ὀδυσέως σάφ' ἴσθ' ἐμοῦγ', ὃν ἁσορᾷς.
φιλ οἴμοι· πέπραμαι, κἀπόλωλ'· ὅδ' ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαβών με, κἀπονοσφίσας ὅπλων.
ὀδυ ἐγὼ σάφ' ἴσθ', ἢ κἄλλος ὁμολογῶ τάδε.
φιλ ἀπόδος, ἄφες μοι παῖ τὰ τόξα.
ὀδυ τοῦτο μὲν
ἢ δ' ἦν θέλῃ δράσας ποτ'· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
στείχειν ἄμ' αὐτοῖς, ἢ βίᾳ στελοῦσίσε.
φιλ ἔμ' ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήματε,
οἵδ' ἐν βίᾳς ἄξουσιν;
ὀδυ ἢν μὴ 'ρῥῃς ἑκών.

φιλ ὦ

φιλ ὦ λῃμονίαχθὼν, καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
ἥφαιστότευκτον· ταῦτα δῆτ' ἀναχετὰ
ἥμ' ἔστος ἐν τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ;
ὀδυ Ζεὺς ἔσθ' ὅτ' ἐν εἰδῇς, Ζεὺς ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν.
Ζεύς, ᾧ δέδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγώ.
φιλ ὦ μῖσος, ὅια κἀξανουρίσῃς λέγειν,
θεοὺς προτείνων, τὸς ψυδῇς τιθῇς.
ὀδυ ἔκ· ἀλλ' ἀληθεῖς· ἦ δ' ὁδὸς, πορευτέα.
φιλ ἔφη μ' ἔγωγε.
ὀδυ φημί· πῆδέον τάδε.
φιλ οἴμοι τάλας· ἦ μᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς
πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους;
ὀδυ ἔκ· ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν· μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἔλῃν δῇ, καὶ κατασκάψαι βίᾳ.
φιλ οὐδέποτέ γ'· οὐδ' ἦν χρή με πᾶν παθεῖν κακὸν,
ἕως ἂν ᾖμοι γῆς τόδ' αἰπῦνὸν βάθρον.
ὀδυ τί δ' ἐργασεῖῃς;
φιλ κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
πέτρᾳ πέτρας ἄγνωθεν ἀμάξω πεσών.
ὀδυ ξυλλάβετέ γ' αὐτὸν, μὴ 'πὶ τῷδ' ἔσω τάδε.
φιλ ὦ χεῖρες, ὅια πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης
νευρᾶς ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
ὦ μηδὲν ὑγιὲς, μήδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
ὅια μ' ὑπῆλθες; ὡς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαυτῷ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοὶ,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ.
ὃς οὐδὲν ἦδῃ, πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιῶν.
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστιν ἀλγῳνῶς φέρων.
ὅις τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν, ὅις τ' ἐγὼ πάθον.
ἀλλ' ἢ κακὴ σὴ δι' ἀμυχῶν βλέπουσ' ἀφῇ

ψυχήν ἀφυῆ τ' ὄντα, κἀθέλοντ', ὅμως
οὖ πρὸς δίδαξεν ἐν κακοῖς ἓναι σοφόν.
κἀνῦν ἔμ' ὦδύσανε συνδήσας, νοεῖς
ἄγγην ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ᾗ με πρὸς βάλου,
ἄφιλον· ἔρημον· ἄπολιν· ἐν ξώσιν νεκρόν.
φῦ· ὅλοιο· καί σοι πολλάκις τόδ' ηὐξάμην.
ἀλλ' ὅ γὰρ δὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι.
σὺ μὲν γέγηθας ξῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
τῦτ' αὖθ' ὅτι ξῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελῶμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
δισσῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
καίτοι σὺ μὲν πλοπῇ τε κἀνάγκῃ ξυγεὶς,
ἔπλης ἄμ' αὐτοῖς· ἐμὲ δ' ἑκὼν παράθλιον
ἐκόντα πλεύσαντ' ἐπὶ ναυσὶ ναυβάτην,
ἄτιμον ἔβαλον ὡς σὺ φῄς· κεῖνοι δὲ σέ.
καὶνῦν τί μ' ἄγε τε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ, χάριν;
ὃς ὅδ' ἐν ᾗμι, καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι.
πῶς ὦ θεοῖς ἔχθιστε νῦν ὄντι σοὶ
χωλός· δυσώδης· πῶς θεοῖς εὔξεσθ', ἐμοῦ
πλεύσαντος, ἄθυτα ἱερά; πῶς ἀσπένδ' ἔτι;
αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
καπῶς ὄλοισθ' ὄλοισθε δ' ἦδικηκότες
τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλῃ.
ἔξοιδά γ' ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ ὅ ποτ' ἂν σόλον
ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' ὄντα δεινὸν ἀνδρὸς ἀθλίου,
ᾗ μή τι κέντρον θεῖον ἦν ὑμᾶς ἐμοῦ.
ἀλλ' ὦ πατρῴα γῆ, θεοί τ' ἐπόψιοι,
τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
ξύμπαντας αὐτούς, ἤ τι κἄμ' ὠφελήσετε,
ὡς ξῶ μὲν οἰκτρῶς· εἰ δ' ἴδοι μ' ὀλωλότας

τούτους,

τούτους, ὅπως μ' ἂν τῆς νόσου πεφυγέναι.
χο βαρύς τε, καὶ βαρείαν ὁ ξένος φάτιν
τὴν δ' ἧπ' Ὀδυσσῶ, κἀχύπεικουσαν καμοῖς.
ὀδυ πολλὰ μὲν λέγειν ἔχοι μι πρὸς τὰ τῦδ' ἔπη,
ἅ μοι παρῆκαι· νῦν δ' ἑνὸς κρατῶ λόγου.
ἓν γὰρ τοιούτων δρᾷ, τοιοῦτός εἰ μ' ἐγώ.
χ' ὅπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις,
ὅπ ἂν λάβοις μου μᾶλλον ὀδὲν' ἀσεβῆ.
νικᾷν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν,
πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἑκὼν ἑκὸν μαι·
ἄρετε γὰρ αὐτὸν, μὴ δὲ προσταύσητ' ἔτι.
ἐᾶτε μίμνειν· ὀδέ σου προχρῄζομεν,
τάχ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ'· ἐπεὶ πάρεστι μὲν
Τεῦκρος παρ' ἡμῖν τήνδ' ἐπισκήπτων ἔχων,
ἐγώ θ', ὃς οἶμαι σ' οὐ κάκιον ὀδὲν ἂν
τούτων κρατύνειν, μήδ' ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δρᾷ; χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν.
ἡμᾶς δ' ἴωμεν· καὶ τάχ' ἂν τὸσὸν γέρας,
τι μὴν ἐμοὶ νέμεν, ἵν' σ' ἐχρῆν ἔχειν.
φιλ οἴμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανῇ;
ὀδυ μὴ μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὡς στείχονται δή.
φιλ ὦ πατρὸς μὲν Ἀχιλλέως, ὀδὲ σῆς φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσφθεγκτὸς, ἀλλ' ὕστως ἅπαξ;
ὀδυ χώρει σύ· μὴ πρόσλευσε γενναῖός περ ὢν
ἡμῶν, ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερῇς.
φιλ ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος ὦ ξένοι
λῃφθήσομαι κἄδη, κὐκ ἐποικτερεῖτέ με;
χο ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ πᾶς· ὅσ' ἂν
ἔστος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χ' ἡμεῖς φαμέν.

νεο ἀηὐσόμαι μὲν ὡς ἔφυν ὅπτου πλέως
πρὸς τοῦδ'· ὅμως δ' ἐμείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ,
χρόνον τοσοῦτον, ὡς ὅσον τάτ' ἐπ νεὼς
στείλωσι ναῦται, καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
χ' ἕτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τότῳ λάβοι
λῴῳ τιν' ἡμῖν· νῷ μὲν ὧν ὁρμώμεθον.
ὑμεῖς δ' ὅταν καλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχῆς.
φιλ ὦ πόλας πέτρας ὑάλον
θερμόν τε καὶ παγετῶδες, ὥς
σ' ὄπ' ἔμελλον ἆρ' ὠτάλας
λείψειν ὀδέποτε, ἀλλά μοι
καὶ θνήσκοντι συνοίσῃ.
ὀΐμοι μοι μοί.
ὦ πλησιέστατον αὔλιον
λύπας τᾶς ἀπ' ἐμῦ τάλαν,
τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ
ἔσαι; τοῦ, ποτε τύξομαι
σιτονόμου μέλεος; πόθεν ἐλπίδος;
ἄθ' αἰθέρος ἄνω
πωπάδες ὀξυτόνου διὰ πνεύματος
ἔλωσί μ'· ὃ γὰρ ἔτ' ἰχύω.
χο σύ τοι σύ τοι ματηξίῳ
σας ὦ βαρύποτ με.
ὄπ ἄλλοθεν ἔχῃ τύχᾳ
τῷδ' ἀπὸ μήξονος.
οὗ τέγε παρὸν φωνῆσαι
τὸ λῴονος δαίμονος, εἴ
λου τὸ πάμιον ἐλεῖν.
φιλ ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ
καὶ μόχθῳ λωβατὸς, ὃς ἤ

δη μετ'

δή μετ' ὀδενὸς ὕστερον
ἀνδρῶν ἰσοπίσω τάλας
ναίων ἐνθάδ' ὀλῶμαι·
αἰ· αἰ· αἰ· αἰ·
ὃ φορβὰν ἔτι προσφέρων,
ὃ πανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων
πραταιᾶς μετὰ χερσὶν
ἴσχων, ἀλλά μοι ἄσηπα
πρυπάτ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός·
ἰδοίμαν δέ νιν
τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας.
χο πότμος σε δαιμόνων τάδ' ὃς
δὲ σέβε δόλος ἔχ' ὑπὸ
χειρὸς ἐμᾶς· συγερὰν
ἔχε δύσποτμον
ἀρὰν ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις·
καὶ γὰρ ἐμοὶ τῶδε μέλῃ
μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ·
φιλ οἴμοι μοι· καί πυ πολιᾶς
πόντου θινὸς ἐφήμενος
γελᾷ μου χερὶ πάλλων
τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν,
τὰν, ὃ δάϊός ποτ' ἐβάσασεν·
ὦ τόξον φίλων, ὦ φίλων
χειρῶν ἐμβεβιασμένον,
ἦπου ἐλεεινὸν ὁρᾷς, φρένας ἥτινας
ἔχεις τὸν Ἡράκλειον
ἆθλον ὧδέ σοι
νῦν ἔτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον,

ἀλλ' ἐν μεταλλαχῇ
πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσῃ·
ὁρῶν μὲν αἰχρὰς ἀπάτας,
συγγόν τε φῶτ' ἐχθοδοπὸν
μυρί' ἀπ' αἰχρῶν ἀνατέλλοντα ὅσ' ἐφ' ἡ
μῖν ἁμὲ ἐμήσατ' Ὀδυσεύς·

χο Ἀνδρός τοι τὸ μὲν οὖ, δίκαιον ἀμπεῖν·

» εἰπόντος δέ, μὴ φθονερὰν
» ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν·
κεῖνος δ' εἷς ἀπὸ πολλῶν
ταχθείς, τῷδ' ἐφ' ὑμοσύνᾳ
κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν·

φιλ ὦ πάναι θῆραι, χαροπῶν
τ' ἔθνη θηρῶν, ὃς ὅδ' ἔχει
χῶρος ἀρεσιβώτας,
φυγᾷ μ' ὑπέτ' ἀπ' αὐλίων
πελᾶτ'· ἀ γὰρ ἔχω χερῶν
τὰν πρόσθε βελέων ἀλκάν·
ὦ δύσανος ἐγὼ τανῦν·
ἀλλ' ἀνέδην· ὅδε χῶρος ἐρύκεται,
ὐκέτι φοβητὸς ὑμῖν·
ἕρπετε νῦν καλὸν
ἀντίφονον κορέσαι σῶμα πρὸς χάριν
ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας·
ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λήψω·
πόθεν γὰρ ἔσαι βιοτά;
τίς ὤν δ' ἐν ἄῤῥαις τρέφεται,
μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμ
πει βιόδωρος αἶα;

χο πρὸς θεῶν εἴ τι σέβῃ ξένον πέλαγον

οὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν.
ἀλλὰ γνῶθ' οὓς γνῶθ' ὅτι σοὶ
κῆρα τάνδ' ἀποφύγειν.
οἰκτρὰ γὰρ βόσιειν· ἀδαὴς
δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος, ᾧ ξυνοικῇ.
φιλ πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγη μ' ὑπέ
μνασας, ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων·
τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἴργασαι;
χο τί τῦτ' ἔλεξας;
φιλ εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ συγερὰν
Τρῳάδα γᾶν μ' ἤλπισας ἄξειν.
χο τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.
φιλ ἀπόνυν με λάφετ' ἤδη.
χο φίλα μοι φίλα ταῦτα παρήγγει
λας ἑκόντι τε πράσσειν.
ἴωμεν, ἴωμεν
ναὸς, ἵν' ἡμῖν τέτακται.
φιλ μὴ, πρὸς ἀραίου
Διὸς ἔλθῃς ἱκετεύω.
χο μετρίαξε.
φιλ ὦ ξένοι,
μάνατε πρὸς θεῶν.
χο τί βροᾷς;
φιλ αἰ· αἰ· αἰ· αἰ·
δαίμων, δαίμων,
ἀπόλωλ' ὦ τάλας.
ὦ πὸς, πὸς, τίσ' ἔτ' ἐν βίῳ
τύξω το μετόπιν τάλας.
ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις.
χο τί ῥέξοντες ἀλλοιότῳ γνώμᾳ,

τῶν πάρος, ὧν πρὔφανες;

φιλ ὅτοι νε μεσηι τὸν
ἀλύοντα χεἰ μερίῳ λύπᾳ,
καὶ παράνυν θροῦν;

χο βᾶθι νῦν ὦ τάλαν, ὡς σε κελεύομεν·
ὅδ' ἑπότ' ὅδ' ἑπότ' ἴαθι τόδ' ἔμπεδον.

φιλ ὅδ' ἁ πυρφόρος ἀστεροπητὴς
βρονταῖς αὐταῖς μ' εἶσι φλογίξων·
ἐρρέτω Ἴλιον, οἵ θ' ὑπ' ἐκείνῳ
πάντες, ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμῦ πρόσθεν
ἄρθρον ἀπῶσαι· ἀλλ'
ὦ ξένοι, ἐν γέμοι
οὖχος ὀρέξατε.

χο ποῖον ἐρᾷς τόδ' ἔπος;

φιλ ξίφος ἁ ποθεν
ἢ γένυν, ἢ βελέων τι προπέμψατε.

χο ὡς τίνα ῥέξῃς
παλάμαν ποτέ;

φιλ κρᾶτ' ἀποπάνται καὶ ἄρθρα τέμωχερί·
φονᾷ φονᾷ νόσος ἤδη.

χο τί ποτε;

φιλ πατέρα ματεύων.

χο ποῖ γᾶς;

φιλ ἐς ἅδ' ὁ γάρ
ἐς' ἐν φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,
πῶς ἂν σ' ἰσίδοιμί σ' ἄ
θλιός γ' ἀνήρ, ὅσγε σὰν
λιπὼν ἱερὰν λιβάδ', ἐχθροῖς ἔβαν
Δαναοῖς ἀρωγός. ἔτ' ὀδέν εἰμι.

χο ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμῶ
σείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς, φ μὴ πέλας
Ὀδυσέα σείχοντα, τόν τ' Ἀχιλλέως
γόνον πρὸς ἡμᾶς δοῦρ' ἰόντ' ἐλαύνομεν.
ὀδυ ἆ κἂν φράσαις ἥντιν' αὖ παλίντροπος
κέλευθον ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς;
νεο λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.
ὀδυ δεινόν γε φωνῆς· ἡ δ' ἁμαρτία τίς ἦν;
νεο ἣν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ.
ὀδυ ἔπραξας ἔργον ποῖον, ὧν ὄσοι πρέπον;
νεο ἀπάτασιν αὐχρᾶς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλών.
ὀδυ τὸν ποῖον; ὤμοι· μῶν τι βουλὴν νέαν;
νεο νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Γόρτυνος τόκῳ.
ὀδυ τί χρῆμα δράσεις, ὡς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος;
νεο παρ' ὅπερ ἔλαβον τάδε τἀτόξ' αὖθις πάλιν.
ὀδυ ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; ὅτι πρὸς δῆναι νοεῖς;
νεο αὐχρῶς γὰρ αὐτὰ καὐδίκημ' ἔλαβὼν ἔχω.
ὀδυ πρὸς θεῶν, πότερα δῆτα μέρτοι μῶν λέγεις τάδε;
νεο εἰ μέρτοι μισίς ἐστι τἀληθῆ λέγειν.
ὀδυ τί φῄς Ἀχιλλέως παῖ; τίν' ἥρπασας λόγον;
νεο δὶς ταῦτα βούλει καὶ τρὶς ἀναπολῶν μ' ἔπη;
ὀδυ ἀρχὴν ἠλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην.
νεο οὔκουν ἐπίσω· πάντ' ἀκήκοας λόγον.
ὀδυ ἔστιν τίς ἐστιν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν;
νεο τί φῄς; τίς ἔσται μ' οὐ πικωλύσων τάδε;
ὀδυ ξύμπας Ἀχαιῶν λαός· ἐν δὲ τοῖσδ', ἐγώ.
νεο σοφὸς πεφυκὼς, οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφόν.
ὀδυ σύδ' ὅτε φωνῆς, ὅτε δρασείεις σοφόν.
νεο ἀλλ' ἡδίκηκα, τῶν σοφῶν πρᾴσσω τάδε.
ὀδυ καὶ πῶς δίκαιον ἄρ' ἔλαβες βουλῇς ἐμῆς,

πάλιν μεθῆναι ταῦτα;

νεο τὴν ἁμαρτίαν
αὖ χρὰν ἁμαρτὼν, ἀναλαβῆν πειράσομαι.

ὀδυ σρατὸν δ' Ἀχαιῶν ὁ φοβῆ πράσων τάδε;

νεο ξὺν τῷ δικαίῳ, τὸν σὸν ὁ ταρβῶ φόβον.
ἀλλ' ὁδέτοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.

ὀδυ ὅτ' ἆρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχὸ μενα.

νεο ἔσω τὸ μέλλον· χῶρα δεξιὰν ὁρᾷς
πώπης ἐπιφαύσαν;

ὀδυ ἀλλὰ κᾀμέτοι
ταυτὸν τόδ' ὄψει δρῶντα, κὸ μέλλοντ' ἔτι.
καίτοι σ' ἐάσω· τῷ δὲ σύμπαντι σρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθὼν, ὅς σε τιμωρήσεται.

νεο ἐσωφρόνησας· κᾆν τὰ λοίφ' ὅτω φρονῇς,
ἴσως ἂν ἐκτὸς πλαωμάτων ἔχοις πόδα.
σὺ δ' ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
ἔξελθ' ἀμείφας τάσδε πετρήρεις σέγας·

φιλ τίς αὖ πάρ' ἄντροις βόρυβος ἵσταται βοῆς;
τί μ' ἐκκαλῇσθε; τἄ, πεχρημένα ξένοι;
ὤμοι· κακὸν τὸ χρῆμα· μῶν τί μοι μέγα
πάρεσε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν;

νεο θάρσει· λόγος δ' ἄπεσον, ὃς ἧκω φέρων.

φιλ δέδοικ' ἔγωγε· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
καλῶν, κακῶς ἔπραξα, σοῖς πειθῆς λόγοις.

νεο ἔσην ἔνεσι καὶ μεταγνῶναι πάλιν;

φιλ τοιοῦτος ἦθα τοῖς λόγοισι, χ' ὥτέ μου
τὰ τόξ' ἑκλεπτες πιστὸς, ἀτηρὸς λάθρᾳ.

νεο ἀλλ' ὅτι μὴ νῦν· βούλομαι δέσθ πλεῖν,
πότερα δέδοκται σοὶ μένοντι κἀρτερῆν,
ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν;

ΦΙΛ παῦσαι· μὴ λέξῃς πέρᾳ·
μάτην γὰρ ἂν φθέγξαι, πάντ' ἐρήσεται.
ΝΕΟ ὅτῳ δέδοκται;
ΦΙΛ καὶ πέρᾳ γ' ἴσθ' ἃ λέγω.
ΝΕΟ ἀλλ' ἤθελον μὲν ἄνσε πειθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν· εἰ δέ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμαι.
ΦΙΛ πάντα γὰρ φράσεις μάτην·
ὃ γάρ ποτ' οὖνον τὴν ἐμὴν κτήσῃ φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβών,
ἀπεστέρησας, κἄτα νοσθεὶς ἐμὲ
ἐλθών, ἀρίστου πατρὸς ἔχθιστος γεγώς;
ὅλοιθ' Ἀτρεΐδαι μὲν μᾶλις· ἔπειτα δέ,
ὁ Λαέρτιός θ' ὃς, καὶ σύ.
ΝΕΟ μὴ πρὸς πύξῃ πέρᾳ·
δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
ΦΙΛ πῶς εἶπας; ὦ κἄρα δεύτερον δολοῦμεθα;
ΝΕΟ ἀπώμοσ' ἁγνὸν Ζηνὸς ὕψιστον σέβας.
ΦΙΛ ὦ φίλτατ' εἰπών, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
ΝΕΟ τὸ δ' ἔργον παρέσται φανερόν· ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ πρᾶττε τῶν σῶν ὅπλων.
ὈΔΥ ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ, ὡς θεοὶ ξυνίστορες
ὑπὲρ Ἀτρειδῶν, τό τε σύμπαντος στρατοῦ.
ΦΙΛ τέκνον, τίνος φώνημα; μῶν Ὀδυσσέως
ἐπῆλθόμην;
ὈΔΥ σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὁρᾷς
ὅν' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ.
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς, ἐάν τε μὴ θέλῃ.
ΦΙΛ ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἢν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.
ΝΕΟ ἆ· ἆ· μηδαμῶς μὴ πρὸς θεῶν μεθῇς βέλος.

φιλ μέθες με πρὸς θεῶν χἤρα φίλτατον τέκνον.
νεο ὑπὲρ μεθεῖην.
φιλ φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον,
ἐχθρόν τ' ἀρείλου μὴ κτανῇν τόξοις ἐμοῖς;
νεο ἀλλ' ὅτ' ἐμοὶ κακὸν τοῦτ' ἐστὶν, ὅτε σοί.
φιλ ἀλλ' ὧν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,
τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψυδοκήρυκας, κακοὺς
ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις, θρασεῖς.
νεο ξένη· τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις· κἀκ ἔσθ' ὅπου
ὀργὴν ἔχοις ἄν, ὅδε μέμψιν ὡς ἐμέ.
φιλ ξύμφημι· τὴν φύσιν δ' ἔδειξας ὡς τέκνον,
ἐξ ἧς ἔβλαστες· οὐχὶ Σισύφου πατρὸς,
ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ χώντων θ' ὅτ' ἦν
ἤκουσ' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
νεο ἤσθην πατέρα τε τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε,
αὐτόν τέ μ'· ὧν δέ σε τυχεῖν ἐφίεμαι,
» ἄκουσον· Ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
» τύχας δοθείσας, ἐς ἀναγκαῖον φέρειν.
» ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἔχθηνται βλάβαις
» ὥσπερ σύ, τοῖσδ' ὅτε συγγνώμην ἔχειν
δίκαιόν ἐστιν, ὅτ' ἐποικτίρειν τινά.
σὺ δ' ὠργίωσαι· κἄστε σὺ μεγαλοδέχου.
ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοίᾳ λέγων,
συχνὰς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος.
ὅμως δὲ λέξω· ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ·
καὶ ταῦτ' ἐπίσω· καὶ γράφω φρενῶν ἔσω·
σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ'· ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
Χρύσης πελασθεὶς φύλακος· ὃς τὸν ἀκαλυφῆ
σηκὸν φυλάσσει πρύφιος οἰκούρων ὄφις·
καὶ ταῦλαν ἴσθι τῆσδε μή ποτ' ἐντυχεῖν

νόσου

νόσου βαρείας, ὡσὰν αὐτὸς ἥλιος
ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν,
πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς
καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιδῶν,
νόσου μαλαχθῇς τῇδε. καὶ τὰ πέργαμα
ξὺν τοῖσδε τόξοις, ξύν τ' ἐμοὶ πέρασας φανῇς.
ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ', ἐγὼ φράσω.
ἀνὴρ γάρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἁλὼς,
Ἕλενος ἀρίστόμαντις. ὃς λέγει σαφῶς
ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα. καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
ὡς ἐς ἀνάγκην τῶν παρεστώτων θέρους,
Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν. ἢ δίδωσ' ἑκὼν
κτάνειν ἑαυτὸν, ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων.
ταῦτ' οὖν ἐπίστω κἀτοιδα, συγχώρει θέλων.
καλὴ γὰρ ἡ κτῆσις, Ἑλλήνων ἕνα
πρισθέντ' ἄρίστον, τοῦτο μὲν παιωνίας
ἧς χῆρας ἐλθεῖν. ἔπειτα τὴν πολύσπορον
Τροίαν ἑλόντα, κλεὸς ὑπέρτατον λαβεῖν.

φιλ ὦ συγγενὲς κἀμοῦ, τί μ' ἔτι δῆτ' ἔχεις ἄνω
βλέποντα, κἀκ ἀφῆκας εἰς ἅιδου μολεῖν;
οἴμοι. τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις
τοῖς τοῦδ', ὃς οὔνεκ' ὢν ἐμοὶ παρῆνεσεν;
ἀλλ' εἰ πάθω δῆτ'. εἶτα πῶς ὁ δύσμορος
εἰς φῶς τάδ' ἔρξας ἦλθον; τῷ, προσήγορος;
πῶς ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι,
ταῦτ' ἐξαναχήσεσθε τοῖσιν Ἀτρέως
ἐμὲ ξυνόντα παισὶν, οἵ μ' ἀπώλεσαν;
πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου;
ὃ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει.
ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι,

δοκῶ προλύσειν· οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν
μήτηρ γένηται, τἄλλα παιδύει κακά.
καὶ σὲ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.
χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτὸν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν,
ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἵ τε σὸν καθύβρισαν
πατρὸς γέρας συλῶντες, οἵ τὸν ἄθλιον
Αἴανθ' ὅπλων σὸν πατρὸς ὕστερον δίκῃ
Ὀδυσέως ἥρπιναν· εἶτα τοῖσδε σὺ
ἐξυμμαχήσων, καί μ' ἀναγκάξεις τάδε;
μὴ δῆτα τέκνον· ἀλλ' ἄμοι ξυνώμοσας,
πέμψον πρὸς οἴκους· κἀντὸς ἐν Σκύρῳ μένων,
ἕα κακῶς αὐτὸς ἀπόλλυσθαι κακούς.
χὤτῳ δίπλην μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσῃ χάριν,
δίπλην δὲ πατρός· κοὐ κακοὺς ἐπωφελῶν,
δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.

νεο λέγεις μὲν εἰκότ'· ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
θεοῖς τε πίσυσαντα, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις,
φίλον μετ' ἀνδρὸς τοῦδε, τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.

φιλ ἦ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
ἔχθιστον υἱὸν, τῷδε δυσμενῆ πολί;

νεο πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν,
παύσοντας ἄλγους, κἀποσῴξοντας νόσου.

φιλ ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῄς ποτε;

νεο ἃ σοί τε κἀμοὶ κἀλόρως τελούμενα.

φιλ καὶ ταῦτα λέξας, ὃ καταισχύνειν θεούς;

νεο πῶς γὰρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;

φιλ λέγεις δ' Ἀτρέως ὄφελος, ἢ 'π' ἐμοὶ τάδε;

νεο σοί γ', ὦ φίλος γ' ὤν, κἀμὸς λόγος τοιόσδε μου.

φιλ πῶς, ὅστις τοῖς ἐχθροῖσιν ἐνδῦναι θέλεις;

νεο ὦ τᾶν· δίδασκε μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.

φιλ ὀλῇς

ΦΙΛ ὀλεῖς με γινώσκω σε τοῖσδε τοῖς λόγοις.
ΝΕΟ ἄκων ἔγωγε· φημὶ δ' ἄκων σε μανθάνειν.
ΦΙΛ ἔγωγ' Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με.
ΝΕΟ ἀλλ' ἐκβαλόντες, ᾧ πάλιν σώσων σ' ὅρα.
ΦΙΛ ὀδέποθ' ἑκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
ΝΕΟ τί δῆτ' ἄν ἡμεῖς δρῶμεν, εἰ σέγ' ἐν λόγοις
πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω;
ὡς ῥᾷς' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ
ξῆν ὥσπερ ἤδη ξῆς ἄνευ σωτηρίας.
ΦΙΛ ἔα με πάσχειν ταῦθ', ἅπερ παθεῖν με δεῖ.
ἀλλ' ἦνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών,
πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον τέκνον.
καὶ μὴ βράδυνε, μήδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι
Τροίας· ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται χόοις.
ΝΕΟ εἰ δοκεῖ, σφζώμεν.
ΦΙΛ ὦ γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος.
ΝΕΟ ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν.
ΦΙΛ ᾗ σ' ὅσον γ' ἐγὼ σθένω.
ΝΕΟ αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φύξομαι;
ΦΙΛ μὴ φροντίσῃς.
ΝΕΟ τί γὰρ ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν;
ΦΙΛ ἐγὼ παρών,
ΝΕΟ τίνα πρὸς ὠφέλησιν ἔρξεις;
ΦΙΛ βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους,
ΝΕΟ πῶς λέγεις;
ΦΙΛ εἴρξω πελάξειν σῆς πάτρας.
ΝΕΟ ἀλλ' εἰ δρᾷς ταῦθ' ὥσπερ αὐδᾷς,
σεῖχε προσκύσας χθόνα.
ΗΡΑ μή πω γε πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων.
ἄϊης μύθων παῖ Ποίαντος.

φάσηφν δ' αὐδὴν τὴν Ηραηλέους,
ἀηοῇ τε ηλύφν, λύαφν τ' ὄφιν.
τὴν σὴν δ' ἵηω χάριν, ὐρανίας
ἕδρας προλιπών,
τὰ Διὸς φράσων βουλεύματά σοι,
ηατερητύσων θ' ὁδὸν, ἣν στέλλῃ.
σύ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάηυσον.
ηαὶ πρῶτα μέν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας.
ὅσους πονήσας ηαὶ διεξελθὼν πόνους,
ἀθάνατον ἀρετὴν ἔχον ὡς πάρεσθ' ὁρᾷν.
ηαὶ σοὶ σάφ' ἴσθι τῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.
ἐη τῶν πόνων τῶνδ' ἀνῆλεᾶ θέσθαι βίον.
ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ τρωϊηὸν
πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσῃ λυγρᾶς,
ἀρετῇ τε πρῶτος ἐηπριθεὶς στρατεύματος,
Γάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος ηαηῶν ἔφυ,
τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιᾷς βίου,
πέρσεις τε Τροίαν, σηῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ
πέμψῃς ἀρίστει' ἐηβαλὼν στρατεύματος
Γοίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάηα.
ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σηῦλα τῆσδε τοῦ στρατοῦ
τόξων ἐμῶν μνημεῖα, πρὸς πυρὰν ἐμὴν
ηόμιξε. ηαὶ σοὶ ταῦτ' Αχιλλέως τέηνον,
παρήνεσ'. ὅτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἀτεραθέντος
ἔλῃν τὸ Τροίας πεδίον, ὅθ' ἕητος σέθεν.
ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον
ἕητος σὲ, ηαὶ σὺ τόνδ'. ἐγὼ δ' Ασηληπιὸν
παῖδα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ιλιον.
τοσῷδε γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν

τόξοις

τόξοις ἁλῶναι· τοῦτο δ' ἐννοῆσθ', ὅταν
πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβῆν τὰ πρὸς θεούς·
ὡς τἄλλα πάντα δεύτερ' ἦγηται πατὴρ
» Ζεύς· Η γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς·
» κἂν ζῶσι, κἂν θάνωσιν, ὅστις εὐσεβής.
Φιλ ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας,
χρόνιός τε φανείς,
ὅμως ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.
νεο κἀγὼ γνώμην ταύτην τίθεμαι.
Ἥρα μὴ νῦν χρόνιοι μέλετε πράσσειν,
καιρὸς καὶ πλοῦς
ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμναν.
Φιλ φέρε νῦν στείχων, χώραν καλέσω.
χαῖρ' ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί,
νύμφαί τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,
καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβλῆς,
ᾗ πολλάκι δὴ τὸ μὸν ἐτέγχθη
κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγῇσι νότου·
πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
Ἑρμαιον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
σύνοργον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ·
νῦν δ' ὦ νηρῆναι γλυκίόν τε ποτὸν,
λάψω μὲν ὑμᾶς λείπω μὲν ἤδη,
δόξης δ' ὅτε τῆσδ' ἐπιβάντες·
χαῖρ' ὦ λίμνου πέδον ἀμφίαλον,
καί μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως,
ἔνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα νομίζῃ,
γνώμη τε φίλων, χὠ πανδαμάτωρ
δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Χο χωρῶμεν ἰὸν πάντες ἀολλεῖς,
νύμφας ἁλίαισιν ἐπευξάμενοι,
νόσου σωτῆρας ἱκέσθαι.

ΤΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Ε νετίησι παρ' Αλδῳ τῷ Ρωμαίῳ, οὐ μὴν γε ἄνευ προνομίου, Χιλιοστῷ Γενταποσιοστῷ δευτέρῳ, Μαιμακτηριῶνος τεταρτεσπαιδεκάτῃ.

Α παντά ἐστι τετράδια, πλὴν τὸ δ θ μ ββ, ἅπερ ἐστὶ διάδια, καὶ τοῦ τ καὶ χ πεντάδια.

V enetiis in Aldi Romani Academia menſe Auguſto. M. DII.

O mnes ſunt quaterniones, præter δ θ μ ββ, qui duerniones, et τ et χ quinterniones.

C autum et in hoc ut in cæteris ne quis in dominio Ill. S. V. temere hunc imprimat, uendat'ue librum.

Ms. 24. A. 49.
α. D. 7. 1.
cc. 194

B.E.

~~Mss 24. A 49.~~

4. D. 7. 1.